శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ పిళ్లలోకాచార్య ప్రసాదిత

అష్టాదశ రహస్యాంతర్గత

అర్చిరాది

ఆంధ్రానువాదము

అనువాదకులు

శ్రీమాన్ కో. కం. శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారు

సింహాచలం

ప్రకాశకులు

శ్రీ శ్రీ శ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ జీయరు స్వామివారు

శ్రీమదుభయ వేదాంతాచార్య పీఠ వ్యవస్థాపకులు

రాక్షస ఆశ్వయుజము 1975 వెల : రు. 6-00

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

అర్చిరాది - ప్రథమ ప్రకరణము

తనియన్ :

పోర్ మణ్డలశ్శఙ్గుతణ్డు విల్ వాళ్ పుకరాఴి వైయోన్,
కార్ మణ్డలత్తిన్ను కాణ్బార్ తమక్కు క్కతిరొళియోన్
ఏర్ మణ్డలన్దన్నై యెయ్ తుమ్ వఴియై యినితురైత్తాన్
పేర్ మణ్డల కురువెన్ను ముడుమ్బై ప్పిఅన్దవనే.

ప్ర. అ :- పేర్ మణ్డలకురువెన్నుమ్-జగదాచార్యులనెడి పేరుగల-ముడుమ్బైప్పిఅన్దవనే - ముడుమ్బై నగరమం దవతరించిన పిళ్ళై లోకాచార్యులువారు, మణ్డలం-మండలాకారముగా, పోర్-యుద్ధము చేసెడి, శఙ్గు - శంఖము, తణ్డు-గద, విల్ - ధనుస్సు, వాళ్ - ఖడ్గము, పుకర్ - తేజస్సుగల, ఆఴి - చక్రము, ఇవైయోన్-ఇవికలవాడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, కార్ మణ్డలత్తిన్ను - సౌందర్యముగల పరమ పదమునకు వెళ్ళి, కాణ్బార్ తమక్కు-సేవించేవారికి, కతిర్-కిరణములు గల, ఒళియోన్ - సూర్యునియొక్క, ఏర్ - సుందరమైన, మణ్డలన్దన్నై - మండలమును, ఎయ్ తుమ్ - పొందేటటువంటి - వఴియై మార్గమును, (అర్చిరాది మార్గమును) ఇనితు - భోగ్యముగా, ఉరైత్తాన్-సాయించినారు.

1. శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనుక్కు విభూతి ద్వయముమ్ శేషమా యిరుక్కుమ్.

---

౧. "మణ్డలన్దన్ని లేకుమ్బడియై" అని పాఠాంతరము. మండలము లోనుండి వెళ్లే ప్రకారమును. అని యర్థము.

ములుగల లక్ష్మీదేవియును నీవును మాత్రమే వర్తించుచుండగా గాంచిన చాతుర్యమునుచూచి విడచితిని. నీతిరువడికళ్ళనే యాశ్ర యించితిని.

3. లీలావిభూతియిలుళ్ళార్ అవర్కళై ప్పోలే ఛన్దానువర్తికళ న్ఱిక్కే సంకల్పాను విధాయికళాయ్.

లీలా విభూతియందున్నవారు ఆభోగవిభూతియందున్నవారి వలె స్వేచ్ఛా సంచారులు కాకుండా నాతని సంకల్పము ననుసరించిన వారై.

4. (నమ ఇత్యేవవాదినః) ఎన్గిఅతుక్కెతిరాక, (ననమేయమ్, ఈశ్వరోహమ్) ఎన్గిఅపడియే మన్నైయడైవే (యానేయెన్త నతే) ఎన్టవర్కళ్.

పరమపదవాసులు (నమః అనే చెప్పేవారు) అను దానికి వ్యతి రేకముగా (నేనొకరికి వంగువాడనుకాను. నేనే ఈశ్వరుడను) అనుచు యిండ్ల వరుసగా (ప్రతివారును) (నేనే, నాదే) అనినవారు.

5. (పణియావమరరాయ్) ఇరుక్కుమిరుప్పుక్కెతిరాక (పుత్తోర్ తెయ్వంపాడి యాడిప్పణిన్దు) (మిక్కార్ వేదవిమలర్) ఎన్గిఅపడియే అవర్కళై ప్పోలే (పెరుమక్కళాయిరాతే) (శిఱియార్ శివప్పట్టార్) ఎన్గిఅపడియే శిఱియరాయ్.

(ఇతర దేవతలను ననుసరించని నిత్య సూరులవలె) నుండవల సిన ఉనికికి వ్యతిరేకముగా (ఇతర దైవమును పాడియాడి నమస్క రించువారై) (అధికులై వేద ప్రతిపాద్యులైన నిర్మలులు) లనబడు చున్న ప్రకారముగా నిత్యసూరులవలె (మహా పురుషులై యుండక) (శైవులు స్వల్పులు) అనునట్లు స్వల్పులై.

6. (అయర్వాఱు మమరర్ కళ్) ఎన్గిఅపడియే అవర్ కళై ప్పోతే
దివ్యజ్ఞానోపపన్న రాయిరాతే (అఱివిలామనిశరాయ్)
(ఒళిక్కొణ్డశోతిక్కు) ఎతిరాక (అఱ్రుక్కుడమ్బై) పరిగ్రహిత్తు.

(మరపులేని యమరులు) అనుచున్న ప్రకారముగా నిత్య సూరులవలె దివ్యజ్ఞానము కలవారై యుండక (జ్ఞానములేని మనుష్యులై) వారివలె (తేజోమయమైన దివ్య మంగళ విగ్రహమునకు) వ్యతిరేకముగా (మురికితోకూడుకొనిన శరీరమును) పరిగ్రహించి.

7. (విపన్యవః, విణ్ణోర్ పరవుంతలై మకన్) ఎన్గిఱతుక్కు ఎతిరాక
(ఉలకిల్ కణ్డవాతొణ్డరై ప్పాడి)

(స్తుతిశీలులు, నిత్యసూరులు స్తోత్రముజేయదగిన నాయకుడు) అనుచున్నదానికి వ్యతిరేకముగా (లోకమందు చూచుచున్న విధముగా నీచులను పాడి)

8. (ఉనక్కే నామాట్చెయ్ వోమ్) ఎన్గిఅపడియే అవనుక్కు
(ఆట్చెయ్యాతే) (మారనార్ వరివెజ్జిలైక్కాట్చెయ్ తు)

(నీకే మేము దాస్యము చేసెదము) అనుచున్న ప్రకారముగ వారివలె నాథర్వేశ్వరునికి (దాస్యముచేయక) (మన్మధునియొక్క సుందరమై క్రూరమైన ధనుస్సునకు దాస్యమునుచేసి) కాముకులై.

9. (తొణ్డాపూణ్డముతముణ్ణాతే) (పావైయర్ వాయ ముతముణ్డు)

(వారివలె దాస్యమునకు తగునట్లలంకరించుకొని గుణామృత పానమును చేయక) (ప్రతిమలవంటి స్త్రీలయొక్క అధరామృత పానమునుచేసి)

10. (సపకథాభవతి ద్విథాభవతి) ఎన్గిఱతుక్కుఎతిరాక (కులన్దానెత్తనైయుం పిఱన్దు)

(ఆముక్తపురుషుడు భగవంతునిసేవకై ఒకవిధముగా నగుచున్నాడు. రెండువిధములుగా నగుచున్నాడు.) అనుచున్నదానికి వ్యతిరేకముగా (ఎన్నికులములయందో పుట్టి)

11. (ఉరువార్ శక్కరం శఙ్గం శుమన్దజ్గవనో డొరుపా డుళ్లలాతే) (ఆక్కై-యిన్ వళ్లి యుళ్లన్ను)

(సుందరమైన చక్రమును శంఖమును మోసుకొని పరమపదమున నాసర్వేశ్వరునితో నొకప్రక్కను సంచరించక) (శరీరము యొక్క మార్గము ననుసరించి)

12 (ఏతద్వ్రతం మమ) ఎన్నిఅవనుడైయ వ్రతత్తు క్కెతిరాక (యాతానుం పత్తినీఙ్గుం విరతత్తై) ఏఱిట్టుక్కొణ్డు.

(ఇది నావ్రతము) అనే సర్వేశుని యొక్క వ్రతమునకు వ్యతిరేకముగా (ఏదైనను పట్టి యెడబాసెడి ఉపాయాంతరమును) తనపై బెట్టుకొని.

13. (అవర్ తరుం కలవియే కరుది యోడినేన్) ఎన్గిఅపడియే (అలమ్పురిన్ద నెడు న్దడక్కై-క్కు-మ్) ఎట్టాతపడి కైకళ్లియవోడి.

(ఆయుపతులు యిచ్చెడి సంశ్లేషనే తలంచి పరుగెత్తితిని) అనునట్లు (చాలుననేటట్టుగా నిచ్చెడి దీర్ఘమై విశాలమైన చేతికి కూడా) నందనిప్రకారముగా పరుగెత్తి.

14. (అల్పశారజ్గళవై శువైత్తకన్ను) పోరక్కడవరా యిరుప్పర్ కళ్.

(అల్పసారములైన యాశబ్దాది విషయముల నాస్వాదించి) ఎడబాసి పోవలసినవారై యుందురు.

15. ఇవర్కళ్ తణ్ణైమై ప్పార్త్తు కైవిడాతే స్వాభావిక సంబంధమే హేతువాక విడమాట్టాతే (ఎతిర్ శూழ్ల్ పుక్కు త్తిరికిఱ సర్వ భూతసుహృత్తాన సర్వేశ్వరనుడైయ యత్నవిశేషం ఒరునాళ్వరై యిలే ఓరవకాశత్తిలే ఫలిత్తు.

వీరి నీచతను చూచి చేయి విడువక వీరితో తనకుగల స్వాభావిక సంబంధమే హేతువుగా విడువజాలక (వీరిని చక్కబరచుటకై ఎదురుగాను చుట్టును ప్రవేశించి) (అనగా అనేకావతారములెత్తి) తిరుగుచున్న సర్వభూతసుహృత్తైన సర్వేశ్వరునియొక్క యత్నవిశేషము (ఒకానొకనాడు) ఒకానొక యవకాశమందు ఫలించి.

16. అద్వేషాభిసంధియై యుడైయనాయ్ మోక్షసమీక్షాయుక్తనాయ్ ప్రవర్తమానవైరాగ్యనాయ్ వివేకాభినివేశియాయ్ సదాచార్య సమాశ్రయణం పణ్ణి.

యీచేతనుడు భగవద్భాగవతవిషయమై అద్వేషసంకల్పము కలవాడై మోక్షమందలిదృష్టితో కూడుకున్నవాడై ప్రవర్తించుచున్న వైరాగ్యముకలవాడగును. అంత వివేకమందభినివేశముకలవాడై సదాచార్యసమాశ్రయణమును చేయును.

17. (శెయ్త వేళ్వియనాయ్) సంసారత్తినుడైయ కొడుమైయై యనుసంధిత్తు.

(చేసినయజ్ఞముకలవాడై) అనగా భగవత్ప్రీతికర వ్యాపారములు చేయగ సంసారముయొక్క క్రౌర్యమునను సంధించును.

18. సర్వాస్యగతమాన మణ్డూకంపోలేయుమ్ కాట్టుత్తీకదువిన మాన్పేడైపోలేయుమ్. (ఇరుపాడెరికొళ్ళియి నుళ్ళెఱుమ్బుపోలేయుమ్.) (ఆవారార్ మఱైయెన్ఱలైనీర్కడలుళ్మున్దుచ్నావాయ్పోలేయుమ్) (ఆర్త్తుళ్గ్జీ).

అంతనాతడు పామునోటిలో పడిన కప్పవలెను, కారుచిచ్చు కబళీకరించిన యీడ లేడివలెను (రెండుప్రక్కలను ప్రజ్వలించుచున్న కొరకంచునందలి చీమవలెనున్నా) (సహాయమయ్యేవారెవరు ? అని తరంగించుచున్న జలముగల సముద్రమందు మునిగిపోవుచున్న ఓడవలెనున్నా) (మిక్కిలి తల్లడిల్లి) ఓ శ్రియఃపతీ!

19. (పల నీ కాట్టిపడుప్పాయో, ఇన్నమ్దైడుప్పాయో, ఐవర్ తిశై తిశై వలిత్తెత్తుక్కిన్ఱనర్, కూత్తై శోఱివై తా వెన్ఱు కుమైత్తు ప్పోకార్.) ఎన్ఱుఇన్దిరియజ్గళినుఢైయ కొడుమైయై నినైత్తు కూప్పిట్టు.

(అనేకమైన శబ్దాదివిషయములను కనపరచి సంసారములో పడవైచెదవా? ఇంకను చెడగొట్టెదవా? పంచేంద్రియములును శత్రువులవలె ప్రతిదిక్కునకు బలాత్కారముగా లాగి కదవేయుచు న్నవి. వస్త్రము అన్నమునను వీటిని తెమ్ము అని బాధించును.) అని యింద్రియములయొక్క క్రౌర్యమును తలంచి మొఱబెట్టును.

20. (ఎణ్ణాఅా త్తుయర్ విళైక్కుమివై యెన్నవులకియత్కై ఉయిర్మాయ్తల్ కణ్డాత్తేన్, ఓఓ వులకిన తియల్వే.) ఎన్ఱు సంసారికళిఱ్ఱువుక్కు నొన్దాత్తమాట్టాతే.

(తలంచుటకు శక్యముగాని దుఃఖములను ఫలింపజేసెడి యివి ఏమి లోకస్వభావములు? ప్రాణము నశించుటను చూచి సహింపజాలను. ఓహో లోకముయొక్క స్వభావము) అని సంసారులయొక్క నష్టమునకు నొచ్చుకొని సహించజాలక.

21. (పేయరే యెనక్కు యావరుమ్, నాట్టు మానిడత్తో డెనక్కరితు, నాట్టారో డియల్వొళిన్దు) ఎన్ఱు శొల్లుకిఱపడియే పిరా

ట్టికు రాక్షసికళోట్టై సహవాస మసహ్యా మానాప్పోలే (మెయ్యిల్ వాళ్గై యై మెయ్యెనక్కొండు) (ఉజ్జీయే వృద్ధైయే వుకన్దోడుకిఱ) శౌరిచింతావిముఖరాన సంసారికళోట్టై సహవాసం దుస్సహమాయ్.

లోకులందరును పిచ్చివారు. లోకమందున్న మనుష్యులతో సహవాసము నాకు దుశ్శకము. లోకులతో సంబంధము పోవలెనని చెప్పుచున్న ప్రకారముగా పిరాట్టికి రాక్షసస్త్రీలతో సహవాస మసహ్యమైనట్లు (సత్యముకాని గృహసౌఖ్యమును సత్యమనుకొని తిండినే బట్టనే సంతోషించి పరుగెత్తుచు) సర్వేశ్వరుని ధ్యానమునుండి విముఖులైన సంసారులతోటి సహవాసము దుస్సహము.

22. (ఇన్నిత్తనిరైక్క యుని యాముఱామై) (ఎజ్జీని త్తలైప్పెయ్వనే-నాళేలటియేన్, వానులక న్త్తిన్ద్ర యెన్నైయ్తువతు, తరియేనిని, కూవిక్కొళ్ళుమ్ కాల మిన్నుం కఱుకాతో) ఎన్ను భగవదనుభవం పెఱామైయాలే పెరువిడాయ్ప్పట్టు.

(ఈవిధముగానున్న స్వభావమును యికను మేము పొందకుండా చేయుము.)(నేను నిన్ను యెక్కడ నిక పొందెదను? అట్లు పొందెడు దినముల నేనెఱుగను, నేనావరమపదమును తెలుసుకొని ఎప్పుడు పొందునది? ఇకను ధరించజాలను. నీవు నన్ను పిలుచుకొనే కాల మింకను సమీపించదా?) అని భగవదనుభవము లభించక పోవుటచే గొప్పతృష్ణను పొందును.

23. (శీయోడుం శేరు మెంగ్రుకాయ్, కాణవారా యెన్టెన్ను కణ్ణుం వాయుం తువర్న్దు) కాణ ప్పెఱామైయాలే (ఒరుపక లాయిరమూళ్ళియాయ్) (కృతకృత్యాః ప్రతీక్షంతే) ఎన్గిఱపడియే (ఆక్కైవిడుమ్బొళుదైత్తె) మనోరథిత్తు.

(అగ్నితోఁచేరిన మైనమువలె సేవించుటకు రమ్మని పిలచి పిలచి కనులు నోరు యెల్లబడి) చూచుటకు లభించకపోవుటచే (ఒక పగలు వేయికల్పములగుచున్నవి.) (కృతకృత్యులు మృత్యువును ప్రతీక్షించుచున్నారు) అనుచున్న ప్రకారముగా (శరీరమును విడచే ప్రొద్దును) కోరును.

24. మహిషియినుడైయ వుచ్ఛిష్టత్తై విరుంబుం రాజపుత్రనై ప్పోలే త్తాన్ త్యజిత్త దేహత్తై విరుమ్బుకిఱ యీశ్వరనై (మఱ్ఱవొట్టు) ఎన్ఱపేక్షిత్తు.

భార్యయొక్క ఉచ్ఛిష్టము నాదరించు రాజపుత్రునివలె తాను విడచిన దేహము నాదరించుచున్న సర్వేశ్వరుని (యీ దేహమును నశించుటకు సమ్మతించుము) అని యపేక్షించును.

25. (ఉణ్డిట్టా యిని యుణ్డొళ్ళియాయ్, ముత్తక్కరన్దొళిత్తాయ్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్, ఇని నాన్ పోకలొట్టేన్.) ఎన్ఱు తడుత్తుం తళైత్తుం పెఱవేణ్డుమ్బడి పరమభక్తి తలై యెడుత్తల్, అవ్వళవన్ఱిక్కే ఉక్తిమాత్రత్తిలే యన్వయిత్తల్ (నానుం పిఱన్దమైపొయ్యన్రే. తజ్గళ్ తేవరై వల్లపరిశువరువిప్ప రేల్ అతుకాణ్డుమే) ఎన్ఱుశొల్లుకిఱపడియే (పఱ్ఱుతా కాల) వళ్ళివైయటిన్దు.

(నాయాత్మాత్మీయములను అనుభవించితివి, యిక నాయను భవమును విడువుము. అంతటను వ్యాపించి దాగియుంటివి. లక్ష్మీ దేవితోఁడు నీతోఁడుచూడుమా. ఇక నేను నిన్నుపోవుటకొప్పను) అని యడ్డి నిర్బంధించి లభించవలసిన ప్రకారముగా పరమభక్తి తల యెత్తును. నేను నాభక్తుని మరణకాలమునస్మరించి పరమ పదమునకు గొనిపోవుదును. అన్నది ఉక్తిమాత్రమందే యన్వయించుట

కాకుండా (నేనునుపుట్టినది సాధురక్షణమునకేగదా ? అది యసత్యముకాదా ? తమస్వామిని తగినప్రకారములచే రప్పించిన వారైతే యది చూచెదము) అని యాభార్య పురుషకారముద్వారా చెప్పుచున్న ప్రకారముగా (వ్యర్థముగాని) మార్గమును తెలుసుకొని.

26. (వేఱాకవేత్తియిరుక్క-) మవనైప్పత్తుతల్ శెయ్తు (తెళి వుత్తు వీవిన్ని) నిఱ్కు-మవనుక్కు- శరీరావసానకాలత్తిలే, యీశ్వరన్ తన్ తిరువడికళిలే యివన్ తలైశాయ్ త్తవన్నుతుడక్కి (ఋణంప్రవృద్ధమ్.)(ఉన్నడియార్కెన్ శెయ్వనెన్తేయిరుత్తీసీ) ఎన్గిఅపడియే తనిశాళనాయ్, ప్రత్యుపకారం తేడిత్తడుమాఱి.

(విలక్షణముగా స్తోత్రము జేసియుండే) యాచార్య నాశ్రయించుటంజేసి (జ్ఞానముపొంది విచ్ఛేదము లేకుండా) నిలచేవానికి శరీరావసానకాలమందు సర్వేశ్వరుడు తన తిరువడికళ్ళయందు వీడు తలవంచిననాడు మొదలుకొని వీడు చేయునదంతయు (వృద్ధిపొందిన ఋణమువలెతలంచి "నీదాసులకు నేను ఏమిచేసెదను" అనే ఉంటివి) అనుచున్న ప్రకారముగా మిక్కిలిఋణపడినవాడై, ప్రత్యుపకారమును వెదకి తల్లడించును.

27. (తిరుత్తిప్పణికొళ్ళనినైత్తు) పల్వాజ్గిన పామ్బుపోలే సంసారం మఱువలిడాత పడి యడి యఱుక్క-చ్చెయ్ తేయుమ్ పిణమెఴున్దు కడిక్కి-అతో వెన్దతిశజ్క-పణ్ణి, అమర్న్దనిలత్తిలేకొణ్డుపోకైయిలే విరైన్దు.

(వీనిని దిద్ది కైంకర్యమును స్వీకరించుటకు) తలంచి, కోరలుతీసిన పామువలె సంసారమనువర్తించని ప్రకారముగా మూలమును ఛేదించినప్పటికిన్నీ పీనుగులేచికరచునేమో యని శంకించి అమరియున్న స్థలమందు (పరమపదమందు) తీసుకొనిపోవుటయందు త్వరపడును.

28. ఇవన్ విడాయ్ కుళప్పడియెత్తుమ్పడి కడల్ పోలే (ముత్తప్పరుక వేణ్డుమ్పడి) పెరువిడాయై యుడైయనాయ్ (ఒరుమానొడి యుమ్పిరియాతే) చక్రవర్తి పెరుమాళ్ తిరువభిషేకత్తుక్కు వశిష్ఠ వామదేవాది కళైయఝైత్తు ప్పారిత్తాప్పోలే నిత్యసూరి కళైయఝైప్పిత్తు వఝియై క్కోడిప్పిప్పతాయ్ కొణ్డు

వీరియొక్క తృష్ణ గోప్పదము అనే ప్రకారముగా (సముద్రము వలె (పూర్తిగా పానము జేయవలసిన ప్రకారముగా) పెద్దతృష్ణగల వాడై (ఒక తృటికాలమున్నూ యెడబాయకుండా) దశరధ చక్రవర్తి పెరుమాళ్ళ పట్టాభిషేకమునకు వసిష్ఠ వామదేవాదులను పిలచి యత్నించినట్లు నిత్యసూరులను పిలిపించి మార్గము నలంకరింప చేయును.

29. (అలంకారవిధింకృత్స్నం కారయామాస వేశ్మని) ఎన్గిఅపడియే (వీడుతిరుత్తి) అనాది కాలార్జితంగళాయ్, ఇవ నాచార్య సమాశ్రయణం పణ్డినవన్తే తుడఙ్గి (అరుళెన్నుంతణ్డాలడియుణ్డు) మూక్కుం ముకముం శితైన్దు.

(గృహమందలంకార విధినంతను చేయించెను). అనుచున్న ప్రకారముగా (పరమపదము నలంకరించి, అనాది కాలము నుండి సంపాదించబడినవై వీ డాచార్య సమాశ్రయణము చేసిననాడే మొదలుకొని (కృప యనెడి దండముచేత దెబ్బతిని) ముక్కు ముఖము చితికిపోయి).

30. (పఴు పోలే వీ త్తిరుక్కై) త్తవిర్న్దు (మడియడక్కినిల్లాతే.) శరక్కువాఙ్గి (మరుఙ్గుం కణ్డిలమాల్) ఎన్నుమ్పడి యొలిత్తు వర్తిక్కిఅ పూర్వాఘఙ్గళైయుం, ఉత్తరాఘఙ్గళైయుం అను

కూలర్ విషయమాకవుమ్, ప్రతికూలర్ విషయమాకవుమ్ వరుణనై క్కుఱిత్తు తొడుత్తవమ్బై మరుకాంతారత్తిలే విట్టా ప్పోలే అశల్ పిశన్దేఱిట్టు, ఇవనోడు సంబంధ ముడైయరాయ్ నరకానుభవం పణ్ణుకిఱవర్ కళై (ఏతత్సంబన్ధినశ్చాన్యే) ఎన్గిఱ పడియే స్వర్గస్థరాప్పడి నినైప్పిట్టు.

(పూర్వోత్తరాఘములు పూర్వమువలె యుండుటను) విడచి (బట్టను అణచుకొని ఒకవారగా నిలువక) సరకునంతను తీసుకొని (సమీపమందుకూడా మనమే ఆశ్చర్యము) అనే ప్రకారముగా, పూర్వము దాగి వర్తించుచున్న పూర్వాఘములనున్నూ, ఉత్తరాఘములనున్నూ, అనుకూలుల విషయముగానున్నూ, ప్రతికూలుల విషయముగానున్నూ వరుణుని గురించి సంధించిన బాణమును మరుకాంతారమందు విడచినట్టువలె పొరుగును బ్రద్దలుచేసి యారోపించును. వీనితో సంబంధముకలవారై నరకానుభవము చేయుచున్న వారిని (వీనిసంబంధులైన యితరులును) అనుచున్నప్రకారముగా స్వర్గమందుండేవారినిగా సంకల్పించును.

31. (ఊఢః పంచాత్మనా తేన తార్క్ష్యరూపేణ, శ్రుమ్వఱవైత్తా నేఱిత్తిరివాన్) ఎన్ఱు శొల్లుకిఱపడియే (అరుళాళ్పుళ్ కడవీర్) ఎన్ఱుయివనాశై ప్పట్టపడియే (కొత్తప్పాళ్ళన్దేఱి) వన్దు తోన్ఱి

(పంచోపనిషన్మయుడైన గరుడరూపుడైన వానిచే వహించబడుచున్నవాడై) అనియును చెప్పుచున్న ప్రకారముగా (దయాసముద్రుడైన గరుత్మంతుని మావీధిగుండా నడపించి) అని వీడాశపడిన ప్రకారముగా (జయశీలుడైన గరుత్మంతునొకనిని) ఎక్కివచ్చి దర్శనమిచ్చును.

32. (మజ్ఞ్జియర్ పొన్మలై మేలెழுన్ద మాముకిల్పోల్) వడివై యనుభవిప్పిత్తు, ఆతివాహికరై యழைత్తరుళి, ఇవనై సత్కరిక్కుం క్రమత్తిలే సత్కరిక్క వరుళిచ్చెయ్యు.

(మేఘములుగలదై యున్నతమైన మేరుపర్వతముపైని విజృంభించిన గొప్ప మేఘమువంటి) తిరుమేనిని యనుభవింపజేసి, ఆతివాహికులను పిలచి కృపజేసి, వీనిని సత్కరించే క్రమమందు సత్కరించుటకు ఆదేశించును.

33. పిన్బు. (ఇన్ద్రియైర్మనసి సంపద్యమానై ర్వాఙ్మనసి సంపద్యతే. మనః ప్రాణే, ప్రాణ స్తేజసి, తేజః పరస్యాం దేవతాయాం) ఎన్గిఱపడియే బాహ్యకరణఙ్గళ్ అంతఃకరణత్తిలే శేర్న్దు, అంతఃకరణమ్ ప్రాణనోడే శేర్న్దు, ప్రాణన్ ఇచ్చేతననోడే సంబంధిత్తు ఇవన్ భూతసూక్ష్మ విశిష్టనాయ్ క్కొణ్డు పరమాత్మావిన్ పక్కలిలే శేరుమ్.

తరువాత ("మనస్సునందు కూడుకొనుచున్న యింద్రియములతో" ననియును. వాక్కు మనస్సుతో కూడుకొనుచున్నది. మనస్సు ప్రాణమందు, ప్రాణము తేజస్సునందు, తేజస్సు పరదేవతయందు) అనుచున్న ప్రకారముగా బాహ్యేన్ద్రియములు అంతఃకరణమందు చేరి, అంతఃకరణము ప్రాణముతో చేరి, ప్రాణము యీచేతనునితో సంబంధించి వీడు భూత సూక్ష్మముతో కలసినవాడగుచు పరమాత్మపట్లను చేరును.

34. పిన్బుఘుర్మకాలత్తిలే ఆదిత్యకిరణత్తాలే తప్తనానవన్ నిழలై మరత్తైప్పత్తి ఇళైప్పాఱు మాపోలే సంసార దుఃఖార్కతాప తాపితనానవన్ (వాసుదేవ తరుచ్ఛాయయై) కిట్టి విశ్రమిత్తు,

తరువాత గ్రీష్మ కాలమందు సూర్యకిరణములచేతను తపింప జేయబడినవాడు నీడగల వృక్షము నాశ్రయించి శ్రమతీర్చుకొన్నట్లు సంసార దుఃఖమనెడి సూర్యతాపముచేతను తపింపజేయబడిన వీడు (వాసుదేవుడనెడి వృక్షముయొక్క నీడను) సమీపించి విశ్రమించును.

35. తిరుక్కోవలూరుక్కు ప్పోంబోతు తిరుమజ్గైయాళ్వారుక్కు (త్తానుకన్దవూరెల్లామ్ తన్దాళ్ పాడి) ఎన్గిఅపడియే తిరువుల కళ్న్దరుళిన తిరువడికళే పాథేయ మా మాప్పోలే (ప్రాణ ప్రయాణ పాథేయం పుణ్డరీకాక్షనామసంకీర్తనామృతమ్) ఎన్గిఅపడియే ద్వయ వచనమే పాథేయ మాకవుమ్.

తిరుక్కోవలూరుకు పోయేటప్పుడు తిరుమజ్గైయాళ్వారుకు (దివ్య దేశముల యందెల్లా తన తిరువడికళ్ళను పాడి) అనుచున్న ప్రకారముగా లోకములనుకొలచి కృపజేసిన తిరువడికళ్ళే త్రోవభత్యము అయినట్లు, (ప్రాణప్రయాణ మందలి త్రోవభత్యము పుండరీకాక్షుని నామ సంకీర్తనామృతము) అనుచున్న ప్రకారముగా ద్వయ వచనమే త్రోవభత్యముగానున్నూ;

36 (ఏతేన ప్రతిపద్యమానాః. దేవయాన పథాసర్వే ముక్తిమార్గాభిలాషిణః) ఎన్గిఅపడియే అర్చిరాది మార్గమే పెరువఴియాకవుమ్.

(ఈ మార్గముచే పొందుచున్నవారున్నూ, ముక్తిమార్గమును కోరుచున్నవారందరు అర్చిరాది మార్గముగా వెళ్ళుదురు.) అనుచున్న ప్రకారముగాను అర్చిరాదిమార్గమే పెద్దమార్గముగానున్నూ.

37. (అణ్డత్తుప్పుఅత్తుయ్ త్తిడుమైయనాయ్) ఆ ప్తతమనాయ్ (ప్పడర్కొళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొణ్డు, శురికుళ్ళల్ కమలక్కణ్ణనివాయ్, కాళమేకమాన, వరజ్గత్తుఱైయు మిన్తుణై సేవళ్ళిత్తుణై) యాకవుమ్.

(బ్రహ్మాణ్డమున కాపై గా తీసుకొనిపోయి యుజ్జీవింపజేయు స్వామిగాన) మిక్కిలియాప్తుడై (విశాలమైన శేషపర్యంకమందు పవ్వళించి ఉంగరములు చుట్టుకొనిన కేశములు పద్మములవంటి నేత్రములు దొండపండువంటి యధరముగల, కాళమేఘమైన శ్రీరంగమందు నిత్యవాసము జేయుచున్న భోగ్యమైన సహాయమైన నాశ్రియః పతియె మార్గసహాయముగానున్నా) ఏర్పడును.

38. విరజాతీరముమ్, తిల్లై వృక్షముమ్. ఆరం హ్రదతటముమే విశ్రమస్థలమాకవుమ్.

విరజాతీరమున్నూ, తిల్లైవృక్షమున్నూ, ఆరంహ్రాద సరస్సుయొక్క తీరమున్నే విశ్రమస్థలముగా నుండును.

39. (తిరుమామణి మంటపమే) పుకలిడమాకవుమ్, అర్చిరాది పురుషర్కళే ఉశాత్తుణైయాకవుమ్. (శూంళ్ళవిశుమ్బణిముకిలి) నుడైయముళ్ళక్కమే ప్రయాణపటహధ్వనియాకవుమ్.

(తిరుమామణి మంటపమే) ప్రవేశించే స్థలముగానుండును. అర్చిరాదులగు దారినిచూపు పురుషులే సల్లాపమునకు తోడైన వారుగా నుండురు. (వ్యాప్తమైన యాకాశమున కలంకారమైన మేఘములయొక్క ధ్వనియే) ప్రయాణపటహధ్వనిగానుండును.

40. (అమైన్దువళ్ళిత్తరుమ్ నజ్గళ్ వానవరీశ) నాన హార్దన్ (వళ్ళిపట్టోడవరుళ) (వానేఱ వళ్ళి) పెత్తుపోక్కిలేయొరుప్పట్టు,.

(అమరియుండి యర్చిరాది మార్గమునిచ్చు మన నిత్యసూరి నాయకుడనినట్లు) హృదయమందున్న సర్వేశ్వరుడు (మార్గమును బట్టి సంచరించేటట్టుగా కృపజేయగా) నీముక్తుడు (పరమపదమునకు వెళ్ళుటకు మార్గమునుపొంది) పోవుటయందుద్యోగించును.

41. ప్రీత్యతిశయత్తాలే అనాదికాలం తన్నైక్కుడిమైకొణ్డు పోన్ద సంసారత్తై (నరకత్తైనకున్జిశే) ఎన్గిఅపడియే పురిన్దుపార్త్తిచ్చిరిత్తు.

ప్రీత్యతిశయముచేతను అనాదికాలము తనను దాసునిగాచేసుకొని వచ్చిన సంసారమును (మనస్సా నరకమునుచూచి నవ్వేము.) అనుచున్న ప్రకారముగా వెనుక తిరిగి చూచి నవ్వును.

42. (మాకవైకుణ్ఠమ్ కాణ్బతఱ్కు) పణ్డేయుణ్డానవాశై పొంగి కొండళిత్తు మేలే మేలేపెరుక, పిరాట్టియుమ్, శ్రీవిభీషణ ప్పెరుమాళు మిలజ్గైయిల్ నిన్డుమ్ పుఱప్పట్టాప్పోలే హృదయ కమలత్తిల్ నిన్డుమ్ పుఱప్పట్టు.

(పరమాకాశమందున్న వైకుంఠమును సేవించుటకు) పూర్వమే యున్న యాశపొంగి పైకివచ్చి పైపైగా వృద్ధిపొందగా, సీతాపిరాట్టి యును, శ్రీ విభీషణాళ్వానును. లంకలోనుండి బయలుదేరినట్లే హృదయ కమలములోనుండి బయలుదేరి.

43. (శతం చైకాచ హృదయస్య నాడ్యః) ఎన్గిఅపడియే హృదయ త్తైప్పత్తికిడక్కిఱ నూత్తొరునాడియిలుమ్ సుషుమ్నై యెన్డు పేరైయుడైత్తాన మూర్ధన్యనాడియిలే విద్యామాహాత్మ్యత్తాలుమ్, దేవయానానుస్మృతియాలుమ్, ప్రసన్ననాన హార్దన్ కైవిళక్కుప్పిడిత్తు కొణ్డు పోకప్పోయ్ శిరఃకపాలత్తై భేదిత్తు.

(నూరును ఒకటిన్నీ హృదయముయొక్క నాడులు) అనుచున్న ప్రకారముగా హృదయమును పట్టియుంటున్న నూట ఒక్కనాడుల యందును "సుషుమ్న" యను పేరుగల శిరః ప్రదేశమందున్న నాడి యందు, విద్యా మాహాత్మ్యము చేతనున్నూ, అర్చిరాది మార్గము యొక్క స్మరణచేతనున్నూ ప్రసన్నమైన హృదయమందున్న సర్వేశ్వరుడు చేతి దీపమును పట్టుకొని ముందుపోగా నీతడు పోయి శిరః కపాలమును భేదించి.

44. (తాసు నాడీసు సృప్తాః ఆభ్యో నాడీభ్యః ప్రతాయన్తే, తేముష్మిన్నాదిత్యే సృప్తాః అథ తైరేవ రశ్మిభిరూర్ధ్వ మాక్రమతే) ఎన్గిఅపడియే అన్నాడి యోడే సంబంధిత్తు ఆదిత్య రశ్మియై యనుసరిత్తు క్కొండు.

(ఆనాడులయందు ప్రవేశించినవారై యీనాడుల గుండా ప్రవర్తించినవారగుచున్నారనియు, ఆనాడులు యీసూర్యుని యందు ప్రవేశించినవై యుంటున్నవి. గాన వానిద్వారా నా సూర్యరశ్ముల చేత నూర్ధ్వముగా వెళ్ళుచున్నారు) అనుచున్న ప్రకారముగా నా నాడితో సంబంధించి సూర్యరశ్మిని యనుసరించును.

45. (ఓంకారరథమారుహ్య) ఎన్గిఅపడియే ప్రణవమాకిఅ తేరిలే యేఱి మనస్సు సారథ్యం పణ్ణ ప్పోం పోతు.

(ఓంకారమనెడి రథమునెక్కి) అనుచున్నట్లుగా ప్రణవ మనెడి రథమునెక్కి మనస్సు సారథ్యము చేయగా పోయేటప్పుడు.

46. కైయార్ శక్కర త్తి నన్ఱు ఎల్లార్ వడివుమ్ పుతుక్కణిక్కు మాప్పోలే ఉభయ విభూతియుమ్ పుతుక్కణిత్తు.

"కైయార్ శక్కరం" నాడు అందరి శరీరములును నూతన శోభను వహించునట్లువలె నుభయవిభూతులును నూతన శోభను వహించును.

47 కడల్ తన్ గాంభీర్య మెల్లాం కులైన్దు కీఴ్మణ్ కొణ్డు మేల్ మణ్ణెఱిన్దు ససంభ్రమ నృత్తం పణ్ణియార్క.

సముద్రము తన గాంభీర్య మంతయుపోయి, క్రిందనున్న మన్నును పుచ్చుకొని మీదకు విసరివేసి ససంభ్రమనృత్తమూ జేసి, ధ్వని చేయును.

48. ఉపరి తనలోకంగళి లుళ్ళార్కళడైయు, ఉపహారపాణికళాయ్ (నెడువరైత్తోరణమ్ నిరైత్తు) ఆకాశమెఙ్గుం పూర్ణకుంభంగళాలే పూర్ణమాకి.

(ఊర్ధ్వ లోకములయందున్న వారందఱును కానుకలు హస్తములయందుగలవారై (పెద్దపర్వతములవంటి తోరణ స్తంభములను వరుసగానుంచి) ఆకాశమంతటను పూర్ణకుంభములచేపూర్ణముగా చేసి.

49. (తూపనన్మలర్ మఴైపొఴిన్దు) ఇవనొరుకాల్ తఙ్గిప్పోమో ఎన్గిఱనోయాశైయాలే (ఎతిరెతిరిమైయవరిరుప్పిడంవకుక్క

(ధూపముతోకూడా మంచి పుష్పవర్షమును వర్షించి) వీడొక పర్యాయము బసచేసి పోవునాయనెడి దురాశ చేతను (ఎదురెదురుగా దేవతలు వాసస్థానముల నేర్పరతురు).

50. లోకంగళెల్లాం మతికుమ్బడి కడలిరైత్తాప్పోలే వాద్యఙ్గళెఙ్గుం ముఴఙ్గ వఴియిలుళ్ళార్కళడైయ (పోతుమి నెఱితెనమ్ పుకఃతుక) ఎన్గిఱపడియే తఙ్గళ్ స్థానంగళైయుమ్ ఐశ్వర్యయుమ్ సమర్పిక్క.

లోకములన్నియు నదిరేప్రకారముగా సముద్రధ్వని చేసినట్టువలె వాద్యములంతట మోగియగా మార్గమందున్న వారందఱు

(రండి మాస్థానములను ప్రవేశించండి) అనునట్లు తమతమస్థానము లనున్నూ, ఐశ్వర్యములనున్నూ సమర్పింతురు.

51. శిలర్ గీతంగళ్ పాడ, శిలర్ యాగాదిసుకృతఫలంగళై సమర్పిక్క, వేఱేశిలర్ ధూపదీపాదికళాలే యర్చిక్క శిలర్ (కాలజ్గళ్ వలమ్బురి కలన్దెజు) మారవారిప్ప.

కొందఱు గీతములను పాడుదురు., కొందఱు యాగాదిసుకృత ఫలములను సమర్పింతురు. వేరే కొందఱు ధూపదీపాదులచేత నర్చింతురు. కొందఱు (వీరకాహాళములను, దక్షిణావర్త శంఖములను కలసియంతట) ధ్వనింపచేయుదురు.

52. (వాళొణ్కణ్ మడన్దైయరాన) ఆతివాహికమహిషికళ్ ఇతరాజకమాయ్ క్కిడక్క క్కడవతో, ఇత్తైయాళవేణు మెన్ఱు మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ.

(కాంతిగల సుందరమైన నేత్రములుగల యువతులైన) యాతివాహికుల భార్యలు ఈస్థల మరాజకమై పడియుండవలసినదా ? దీని నేలుకొనవలెనని మంగళాశాసనము చేయుదురు.

53. (మరుతరుం వశుక్కళుమ్) ఇవన్ విరైన్దు పోనాల్ ఈశ్వరన్ నమక్కు కైయడైప్పాక్కిననిల జ్గళిన్దతెన్ఱిరాతే లోకాంతర జ్గళిలు న్దుడర్న్దు శెన్ఱు,

(మరుత్తులును వసువులును) వీడుత్వరపడివెళ్ళిపోగా, సర్వేశ్వరుడు మనకధీనముగా చేసిన స్థలము గడచిపోయినాడని ఊరకుండక లోకాంతరములకు కూడా వెంబడించివెళ్ళి,

54. ఇవన్ శెవిప్పడుమ్బడి స్తోత్రంపణ్ణ (మత్తైలాం కై తొழுప్పోయ్) ఎన్గిఱపడియే పెరియసత్కారత్తోడే పోంపోతు.

వీని చెవిలోపడే ప్రకారముగా స్తోత్రము చేయుదురు. (మిగిలిన వారందఱు నమస్కరించగాపోయి) అనుచున్న ప్రకారముగా పెద్ద సత్కారముతో కూడా పోవునప్పుడు.

55. (అర్చిష మేవా భిసంభవన్తి, అర్చిషోఽహః, అహ్న ఆపూర్యమాణపక్షం, అగ్నిర్జ్యోతి రహశ్శుక్లష్షణ్మాసా ఉత్తరాయణం) ఎన్ఱు ఛాన్దోగ్య వాజసనేయ కౌషీతకీప్రభృతికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే అర్చిరాదిపురుషర్కళ్ వళినడత్తప్పోన్.

ప్రథమ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

(అర్చిర్లోకమునే పొందుచున్నారు. అర్చిర్లోకమునుండి యహర్లోకమును, అహర్లోకమునుండి శుక్లపక్షలోకమును (అగ్నిర్జ్యోతిరహశ్శుక్లష్షణ్మాసా ఉత్తరాయణం) అని ఛాందోగ్యవాజసనేయ కౌషీతకీ మొదలగు వాటియందు చెప్పుచున్న ప్రకారముగా నర్చిరాది పురుషులు మార్గమందు నడిపించగా వెళ్లును.

ప్రథమ ప్రకరణము ఆంధ్రానువాదము సంపూర్ణము

ప్రథమ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు.

భా. శాం. 337. అ. 40 శ్లో

శ్లో॥ ముక్తానాం లక్షణం హ్యేత చ్ఛ్వేతద్వీపనివాసినామ్,
బద్ధాంజలిపుటా హృష్టా నమఇత్యేవ వాదినః॥

ప్రథమ ప్రకరణ మందలి ప్రమాణత్తిరట్టు. తాత్పర్యము.

తా॥ శ్వేతద్వీపమందు నివసించుచున్న ముక్తుల లక్షణమిది, నిత్యమైన అంజలి పుటముగలవారై సంతోషించినవారై "నమః" అనే చెప్పుచున్నవారై యుందురు.

శ్రీ. రా. యు. కా. 36 స. 11 శ్లో॥

శ్లో॥ ద్విధా భజ్యేయ మప్యేవం ననమేయంతు కస్యచిత్
ఏష మే సహజో దోష స్స్వభావో దురతిక్రమః॥

తా। రెండు ప్రక్కలుగా చేసినను ఈవిధముగానే యుందును. ఎవ్వ డికిని వంగేవాడను మాత్రముకాను. ఇది నాకు సహజమైన దోషము. స్వభావము దాటశక్యముకానిది కదా.

భ. గీ. 16 అ. 14 శ్లో॥

శ్లో॥ అసౌ మయా హత శ్శత్రు ర్హనిష్యే చాపరానపి।
ఈశ్వరోహ మహం భోగీ సిద్ధోహం బలవాన్ సుఖీ॥

తా॥ ఈశత్రువు నాచేత చంపబడినాడు. మిగిలిన వారలను కూడా చంపెదను. నేను భోగముకలవాడను. నేను సిద్ధుడను. నేను బలవం తుడను. నేను సుఖముకలవాడను.

తి. వా. మొ. 2 ప. 9. తి. 9 పా॥

పా॥ యానే యెన్నై యఱియకిలాతే
యానే యెన్దనతే యెన్ఱిరున్దేన్
యానేనీ యెన్నుడై మైయెయుం నీయే
వానేయేత్తు మెన్ వానవరేఱే॥

తా॥ నేనే నిన్ను తెలిసికొనజాలక 'నేనే' 'నాదే' యని యహం కారమమకారములు గలవాడనై యుంటిని. పరమపదమందున్నవా రందరును స్తోత్రము జేయు మా నిత్యసూరినాయకుడా! నేను నీవే, నాసొత్తుకూడా నీవే॥

తి, వా. మొ. 8 ప. 3 తి, 6 పా.

పా॥ పణియా వమరర్ పణివుం పణ్బుం తానేయాం
అణియారాళ్ళియుం శజ్గము మేన్దు మవర్ కాణ్మిన్
తణియా వెన్నోయులకిల్ తవిర్పాన్, తిరునీల
మణియార్ మేని యోడెన్మనం శూళ్ల వరువారే॥

తా॥ ఇతర దేవతల నాశ్రయింపని నిత్యసూరులు నమస్కరించే స్వభావము కలవారు తామేమైన సౌందర్యముచే పూర్ణమైన చక్రమును శంఖమును ధరించేవారే చూడండీలోకమందు నాశములేని క్రూరమైన వ్యాధులను పోగొట్టుటకొరకు సుందరమై నీలరత్నముతో సమానమైన తిరుమేనితో కూడా నామనస్సు చుట్టుకొనిపోయే టట్లుగా వచ్చుచున్నారు.

తి. వా. మొ. 4 ప. 10 తి. 7 పా.

పా॥ ఓడిఓడి ప్పల్పిఱప్పుమ్ పిఱన్దు మత్తోర్ తెయ్వమ్.
పాడియాడి ప్పణిన్దు పల్పడి కాల్వళ్ళియేఱిక్కణ్డీర్.
కూడి వానవరేత్తనిన్ఱ తిరుక్కురుకూరతనుళ్
ఆడుపుళ్కొడి యాతిమూర్త్తిక్కడిమై ప్పుకువతువే.

తా॥ వేరొక దేవతను పాడి యాడి నమస్కరించియు ననేక ప్రకారములుగా శాస్త్రమార్గముల చేత నాశ్రయించి పరుగెత్తి పరుగెత్తి అనేక జన్మలను జన్మించి చూచితిరి. దేవతలు కూడి స్తోత్రము జేయునట్లుగా తిరునగరియందు వేంచేసియున్నవాడును, ఆడుచున్న గరుత్మంతుని ధ్వజముగా గలవాడును కారణభూతుడైనవాడును నైన సర్వేశ్వరునికి కైంకర్యమును చేయుటకు ప్రవేశించుటయే కర్తవ్యము॥

తి. వా. మొ. 2 ప. 9 తి. 8 పా.

పా॥ ఎక్కాలత్తెన్దైయా యెన్నుళ్ మన్నిల్, మ
త్తెక్కాలత్తిలుం యాతొన్నుమ్ వేణ్డేన్,
మిక్కార్ వేతవిమలర్ విప్రుజ్జుమ్, ఎన్
అక్కారక్కనియై యుడైన్నయానే॥

తా॥ అధికులై వేదప్రతిపాద్యులై నిర్మలులైనవారనుభవించెడి నా చెల్లపుపండువలె భోగ్యమైన నిన్ను నేను సర్వకాలములందును నాకు స్వామియై నా హృదయమందు పొందియున్నట్లైతే మరియేకాలమందునుఏఒకదానినిన్నికోరను.

తి. వా. మొ. 3 ప. 7 తి. 4 పా,

పా॥ ఉడైయార్న్ద వాడైయన్ కణ్డికైయనుడైనాణినన్
పుడైయార్ పొన్నూలినన్ పొన్ముడియన్ మత్తుం
పల్కలన్
నడైయావుడై త్తిరునారణన్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ కణ్డీర్
ఇడైయార్ పిఱప్పిడై తోఱెమక్కెమ్బెరుమక్కళే.

తా॥ నడుమునందు పొందియున్న వస్త్రముగలవాడును, కంఠాభరణము గలవాడును, మొలతాడు గలవాడును, ఒకప్రక్కయందు పూర్ణమైయున్న బంగారు యజ్ఞోపవీతము గలవాడును, బంగారు కిరీటము గలవాడును, ఇంకను అనేకాభరణములు స్వభావసిద్ధముగానున్నవాడునునైన శ్రీమన్నారాయణునికి దాసులైనవారికి దాసులైనవారు చూడండీ నిరంతరమైన జన్మావకాశములయందెల్లను మాకసాధారణమైన స్వాములు.

ఇయఱ్పా - 4 అ. 6 పా.

పా॥ అఱియాన్ శమణర్ అయన్ఱార్ పవుత్తర్
శిఱియార్ శివప్పట్టార్ శెప్పిల్ - వెఱియాయ
మాయవనై మాలవనై మాతవనై యేత్తాతార్
ఈనవరే యాతలాలిన్ఱు,

తా॥ క్షపణకులు యెఱుగరు. బౌద్ధులు తెలివిని తప్పినారు. చెప్పితే శైవులు స్వల్పులు, పరిమళముగల యాశ్చర్యభూతుడును, ఆశ్రితుల యందు వ్యామోహము గలవాడునునైన శ్రియఃపతిని స్తోత్రము చేయరు. అగుటచేత నిప్పుడు వారు హీనులే.

తి. వా. మొ. 1 ప తి తి. 1 పా.

పా। ఉయర్వఱ ఉయర్నలముడైయవన్ యవనవన్
మయర్వఱ మతినల మరుళినన్
అయర్వఱు మమరర్కళతిపతి యవనవన్
తుయరఱు శుడరడి తొழுతెழுఎన్మననే॥

తా। ఇతరాతిశయము పోవునట్లుగను వృద్ధిని పొందుచున్న యానందము కలవాడెవడో వాడును, అజ్ఞానముపోవునట్లుగాను భక్తిరూపాపన్న జ్ఞానమును కృపజేసినవాడెవడో వాడును, మరపులేని నిత్యసూరుల కధిపతి యెవడో వాడునునైన సర్వేశ్వరుని యొక్క దుఃఖములను ఛేదించే తేజస్సుగల తిరువడిగళ్ళను నమస్కరించి నామనస్సా! ఉజ్జీవించుము.

తిరుమాలై - 14 పా॥

పా॥ ఎఱియు నీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయర్కళెల్లామ్,
నెఱికొళ్ పూన్దుళవమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త

అఱివిలా మనిశరెల్లా మరఙ్గమెన్ఱళైప్పరాకిల్,
పొఱియిల్ వాళ్ నరకమెల్లామ్ పుల్లెళున్దొళిన్దవన్ఱే॥

తా॥ తరంగించుచున్న నీరును పరిమళమునుగల సముద్రముచే చుట్టు వారఁబడిన మహాపృథివియందున్న చేతను లందరును పరిమళము గల సుందరమైన తిరుత్తుళాయ్ మాలికగల నిత్యసూరి నాయకుని స్తోత్రము జేయుటకు జ్ఞానములేని మనుష్యులందరును శ్రీరంగము అని చెప్పేవారైతే యింద్రియములయందు వర్తించే నరకమంత యును గడ్డిమొలచి పోవునుకదా.

తి. వా. మొ. 2 ప. 3 తి. 10 పా.

పా॥ కళిప్పుం కవర్వుమత్తు ప్పిఱప్పు ప్పిణి మూప్పిఱప్పత్తు
ఒళిక్కొణ్డ శోతియుమా యుడన్ కూడువ తెన్ఱుకొలో
తుళిక్కిన్ఱవానిన్నిలం శుడరాళిశఙ్గేన్ది
అళిక్కిన్ఱ మాయప్పిరా నడియార్కళ్ కుళాఙ్గళై యే॥

తా॥ సంతోషము క్లేశముపోయి, జన్మ, వ్యాధి, ముసలితనము, మర ణముపోయి నిరవధిక తేజోరూపమైన శరీరముగలవారమై వర్షించు చున్న ఆకాశమును యీ భూమిని కాంతిగల చక్రమును శంఖమును ధరించి రక్షించుచున్న ఆశ్చర్యభూతుడైన ఉపకారకుడైన శ్రియః పతియొక్క దాసులైన నిత్యసూరులయొక్క సమూహములను కూడా కూడునదెప్పుడో॥

తి. వి. 1 పా.

పా॥ పొయ్న్నిన్ఱఞానముం పొల్లావొళుక్కు మళుక్కుడమ్బుమ్
ఇన్నిన్ఱనీర్మై యినియామురామై - ఉయిరళిప్పా
నెన్నిన్ఱయోనియుమాయ్ పిఱన్దా యిమైయోర్ తలైవా
మెయ్న్నినుకేట్టరుళాయ్-అడియేన్ శెయ్యుం విణ్ణప్పమే॥

తి. వి. 1 పా.

తా॥ అసత్యశబ్దవాచ్యమైన దేహమందాత్మయనెడి జ్ఞానమును, దుష్టమైనకర్మప్రవాహమును హేయమైన శరీరమును ఈ విధముగానున్న స్వభావమును యికను చేము పొందకుండా ఆత్మలను రక్షించుటకొరకు సకల విధములైన జన్మలయందు పుట్టినవాడా! నిత్యసూరి నాయకుడా! దాసుడనైన నేను చేసెడి సత్యమైన విన్నపమును నిలచి విని కృపజేయుము.

ఋగ్వేదే.

ఋక్. తద్విష్ణోః పరమంపదం సదా పశ్యంతి సూరయః
దివీవ చక్షురాతతం తద్విప్రాసో విపన్యవో జాగృవాంస
స్సమిన్ధతే. విష్ణో ర్యత్పరమం పదమ్.

తా॥ ప్రసిద్ధమైన ఆవిష్ణువుయొక్క పరమపదమును (ఉత్కృష్టస్థానమును) నిత్యసూరులు ఎల్లప్పుడును అంతరిక్షమందు వ్యాపృతమైన చక్షువులతో చూచుచుందురు. ఆవిష్ణువు యొక్క పరమపదమందు మేధావులు స్తుతిశీలులు జాగరూకులునునైన నిత్యసూరులు అధికముగా ప్రకాశించుచున్నారు.

తి. వా. మొ. 2 ప. 6 తి 3 పా.

పా॥ తామరై క్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవున్దలైమకనై, తుళ్ళాయ్విరై
ప్పూమడవుకణ్ణి యెమ్బిరానై ప్పొన్మలైయై
నామడువి నన్నేత్తి యుళ్ళివణజ్గీ నామకిళ్ళన్దాడ. నావలర్
పామరువినిఱ్క త్తన్ద పాన్మైయే వళ్ళలే.

తా॥ తామరపువ్వులవంటి నేత్రములు గలవాడును. నిత్యసూరులు స్తోత్రముజేయు ప్రధానుడును. పరిమళము పువ్వులు అమరి

యున్న తిరుత్తుళ్ళాయ్ మాలికగల మాస్వామియును బంగారు పర్వతము వంటివాడునునైన తనను మనము సమీపించి చక్కగా స్తోత్రముజేసి ధ్యానించి నమస్కరించి మనము సంతోషించి యాడేటట్టుగా నాలుకయందు వికసించుచున్న పాశురములు యమరియుండేటట్టుగా యిచ్చిన స్వభావమునకు తగిన ఔదార్యము గలవాడా :

పె. తి. మొ. 1 ప. 1 తి. 7 పా.

పా॥ ఇప్పేఅప్పటియా రివరవరెన్ని రిన్నతోర్ తన్నైమ్మయెన్నుణరీర్
కల్పకమ్ పులవర్ కళైకణె న్నులకిల్ కణ్డవా తొణ్డరై ప్పాడుమ్
శొల్ప్పొరుళాళ్ళిర్ శొల్లుకేన్ తమ్మిన్ శూళ్పునల్
కుడన్దైయే తొళ్ళుమిన్
నల్ప్పొరుళ్ కాణ్మిన్ పాడి నీరుయ్మిన్ నారాయణా
వెన్నుమ్ నామమ్.

తా॥ ఇంటిని జన్మను యెరుగరు. వీరువారనరు ఇట్టిదొకస్వభావమని యెరుగరు. కల్పవృక్షము వంటివారు, కవులకు రక్షకులు అని లోకమందు నీచులను చూచిన విధముగా పాడెడి శబ్దములను అర్థములను యేలుకొన్న వారలారా! రండు చెప్పుచున్నాను. జలము చేత చుట్టువారు కొనబడిన తిరుక్కుడన్దైనే సేవించండి. నారాయణా యనెడి నామమును పాడియుజ్జీవించండి. మంచి యర్థము చూడండీ.

తిరుప్పావై - 29 పా.

పా॥ శిత్తం శిఱుకాలే వన్దున్నై చ్చేవిత్తున్
పొత్తామరై యడియే పోత్తుంపొరుళ్ కేళాయ్.
పెత్తం మేయ్త్తుణ్ణుం కులత్తినిల్ పిఱన్దు నీ
కుత్తేవలెజ్గళై క్కొళ్ళామ ఱ్పోకాతు.

ఇత్తై ప్పఱైక్కొళ్వా న్నన్ఱుకాణ్ కోవిన్దా
ఎత్తైక్కు మేழ్ఏழ్ప్పిఱవిక్కు మున్దన్నోడు
ఉత్తోమే యావో మునక్కే నామాళ్చెయ్ వోమ్
మత్తైనఙామఙ్గళ్ మాత్తేలో రెమ్బావాయ్.

తా॥ మిక్కిలిప్రాతః కాలమందే వచ్చి నిన్ను సేవించి నీ సుందర మైన తామరపుష్పములవంటి తిరువడికళ్ళనే స్తోత్రము జేసేయర్థ మును వినుము. పశువులను మేపించి భుజించెడి కులమందు పుట్టి నీవు మమ్ముల నంతరంగ కైంకర్యమందు స్వీకరించకుండా పోదు. ఇప్పుడు తప్పిడి గుళ్ళను స్వీకరించుటకొరకు కాదు చూడుమా. గోవిందా ఎప్పటికిన్నీ యేడేడుజన్మలకున్నూ నీతో సంబంధము కలవారమే యయ్యెదము. నీకే మేముదాస్యము చేసెదము. ఇతరమైన మాకోరి కలను పోగొట్టుము. ఏలుకొనుము. ఆలోచించుము. మావ్రతము.

తిరుమాలై - 27 పా.

పా॥ కురఙ్గుకళ్ మలైయై నూక్కక్ కుళిత్తుత్ తామ్పురట్టిట్టోడి
తరఙ్గనీరడైక్క లుత్త శలమిలావణిలు మ్పోలేన్
మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనెఞ్జమ్ వఞ్జనేన్ నెఞ్జుతన్నాల్
అరఙ్గనార్క్కాట్చెయ్యాతే యళియత్తే నయర్కిన్ఱేనే.

తా॥ వానరులు పర్వతములను తోసి వేయగా తాము మునిగి యిసుకలో పొర్లి పరుగెత్తి వెళ్ళి తరంగములుగల సముద్రమును బంధించుట కుద్యమించిన కపటములేని యుడుతలను పోలను. వృక్ష ములువలె కఠినమైన మనస్సుగల వంచకుడను దయనీయుడనునైన నేను శ్రీరంగనాథునకు మనస్సు చేత దాస్యము చేయక మరచు చున్నాను.

పెరు. తి. మొ. 3 తి. 3 పా.

పా॥ మారనార్ వరివెజ్జులైక్కాట్చెయ్యుమ్
పారినారోడుమ్ కూడువతిల్లైయాన్
ఆరమార్వ్ నరజ్ఞ నన్దన్. నల్
నారణన్ నరకాన్దకన్ పిత్తనే,

తా॥ మన్మథుని సుందరమై కూరమైయున్న ధనుస్సునకు దాస్యము జేయు లోకులతో నేనుకూడునది లేదు. హారము వక్షస్థలమందు గలవాడును. అపరిచ్ఛేద్యమైన స్వరూపము గలవాడును సర్వస్వామి యును నరకాంతకుడునునగు శ్రీరంగనాథుని విషయమందు పిచ్చి వాడను.

తి. వా. మొ. 4 ప. 10 తి 11 పా.

పా॥ ఆట్చెయ్ తాళ్పిరానై చ్చేర్న్దవన్ వణ్గుకూర్ నకరాన్
నాట్కమళ్ మకిళ్మాలై మార్పినన్ మాఱన్ శడకోపన్
వేట్కైయా ల్సొన్నపాడలాయిరత్తుళ్ళిప్పత్తుం వల్లార్
మీట్చియిన్ఱి వైకున్దమానకర్ మత్తతు కైయతువే॥

తా॥ వాచికకైంకర్యమును జేసి చక్రమును ధరించిన యుపకారకుని యాశ్రయించిన వారును సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులును, నూతనముగా పరిమళించుచున్న వకుళమాలిక వక్షస్థలమందు గల వారును. మాఱులనెడి తిరునామముగల నమ్మాళ్వార్ల అభినివేశ ముతో నాయించిన పాశురములైన వెయ్యింటియందును యీపది పాశురములను నభ్యసించ సమర్థులైన వారియొక్క చేతిలోని వే పునరావృత్తిలేని పరమపదము మిగిలిన లీలావిభూతియును.

తిరుమాలై - 5 పా.

పా॥ పెణ్డిరాల్ సుకఙ్గళుయ్ ప్పాన్ పెరియతోరిడుమ్బై పూణ్డు
ఉణ్డిరాక్కిడక్కుంపోతు ముడలుక్కే కరైన్దునైన్దు
తణ్డుఴాయ్ మాలై మార్పన్ తమర్కళాయ్ ప్పాడియాడి
తొణ్డుపూణ్డముతముణ్ణా త్తొఴుమ్బర్ శోఱుకక్కుమాఱే.

తా॥ భార్యలచేత సుఖముల ననుభవింపగోరి పెద్ద దుఃఖములను పైగొని రాత్రి భుజించి పడుకొనేటప్పుడు శరీరమునకే కరగిశిథిలమై చల్లని తిరుత్తుళాయ్ మాలిక వక్షస్థలమందుగల సర్వేశ్వరునికి దాసులై పాడియాడి దాస్యమునుపైగొని గుణానుభవమనెడి యమృతమును భుజించని నీచులన్నమునాదరించే ప్రకారమేమియాశ్చర్యము.

పె. తి. మొ. 1 ప. 3 తి. 5 పా.

పా॥ పణ్డుకామరానవాఱుమ్ పావైయర్ వాయముత
ముణ్డవాఱుమ్ వాఴ్న్దవాఱు మొక్కవురై త్తిరుమి
తణ్డుకాలాయూన్ఱియూన్ఱి తళ్ళినడవా మున్
వణ్డుపాడుమ్ తణ్డుఴాయాన్ వతరి వణఙ్గుతుమే.

తా॥ పూర్వము కాముకులైన ప్రకారమునున్నూ స్త్రీలయొక్క యధరామృతమును భుజించిన ప్రకారమునున్నూ సుఖించిన ప్రకారమునున్నూ సమానముగా చెప్పి దగ్గి కర్రను కాలుగా ఊనుకొని తోసుకొనిపోవుచు నడవకమునుపే తుమ్మెదలు పాడెడి చల్లని తిరుత్తుళాయ్ ధరించిన స్వామియొక్క బదరియనెడి దివ్యదేశమును సేవించుదము.

ఛాం. 7 ప్ర. 26 ఖం. 2 మం.

మం॥ స ఏకధా భవతి త్రిధా భవతి పంచధా సప్తధా నవధా చైవ పునశ్చైకాదశ స్మృతః శతంచ దశచైకశ్చ సహస్రాణిచ వింశతిః.

తా॥ ఆబ్రహ్మదర్శి ఒకవిధముగా నగుచున్నాడు. మూడు విధములుగా నగుచున్నాడు. ఐదు విధములుగానున్నూ తిరిగీ పదకొండు విధములుగానున్నూ అగుచున్నాడని చెప్పబడినాడు. నూరున్నూ పదిన్నీ ఒకటిన్నీ వేయిన్నీ యిరువదిన్నీ శరీరములు గల వాడగుచున్నాడు.

పె. తి. మొ. 1 ప. 9 తి. 4 పా.

పా॥ కులన్దా నెత్తనై యుం పిఱన్దే యిఱన్దెయ్ త్తొళ్లిన్దేన్
నలన్దా నొన్రుమిలేన్ నల్లతోర అమ్ శెయ్ తుమిలేన్
నిలన్దోయ్ నీళ్ ముకిల్ శేర్ నెఱియార్ తిరువేఙ్గడవా
అలన్దేన్ వన్దడైన్దే నడియేనై యాట్కొణ్డరుళే॥

తా॥ భూమిని స్పృశించుచున్న గొప్ప మేఘములుగల మార్గములచే నిండీయున్న తిరువేంగడమందు వేంచేసియున్న స్వామీః ఎన్నో కులములయందు పుట్టియే మరణించియే శ్రమపడిపోతిని. మంచియొకటియును లేనివాడను. మంచియొక ధర్మమును చేసియును లేను. క్లేశించితిని. వచ్చి యాశ్రయించితిని. దాసుని దాస్యమందు స్వీకరించి కృపజేయుము.

తి. వా. మొ. 8 ప. 3 తి. 7 పా.

పా॥ వరువార్ శెల్వార్ వణ్బరిశార త్తిరున్దు ఎ
న్దిరువాழ்మార్వ ఱ్కెన్దిఱమ్ శొల్లార్ శెయ్ తెన్

ఉరువార్ శక్కరజ్ఞాజ్ఞ జ్ఞమన్డ్గిమోన్స్ర‌మం.
ఒరుపాడుఘ్రల్వా నోరడియాను ముళనన్ఱే.

తా॥ వచ్చువారు వెళ్ళువారు సుందరమైన తిరుప్పరిశారమందున్న మాయొక్క లక్ష్మీదేవి నిత్యవాసము జేయుచున్న వక్షస్థలముగల స్వామికి సౌందర్యముచే పూర్ణమైన చక్రమును శంఖమును మోసుకొని ఇక్కడ మీతో కూడా నొకపార్శ్వమందు సంచరించెడి ఒక దాసుడుకూడా నున్నాడని విషయమును చెప్పరు. చేసేదేమి;

తి. వా. మొ. 3 వ. 2 తి. 1 పా

పా॥ మున్నీర్ ఞాలమ్పడైత్త వెమ్ముకిల్ వణ్ణనే
యన్నాళ్ నీతన్ద వాక్కైయిన్ వళ్ళియుళ్ళ ల్వేన్
వెన్నాణోయ్ వీయ విన్రైకళై వేరఱ ప్పాయ్న్దు
ఎన్నాళ్ యానున్నై యినివన్దు కూడువనే.

డా॥ మూడు విధములైన జలముగల సముద్రమందు లోకమును సృజించిన నామేఘమువంటి వర్ణము గలవాడా; ఆనాడు నీవుయిచ్చిన శరీరమార్గమందు సంచరించుచున్న నేను కూరమైన దినములయందలి వ్యాధులు నశించునట్లు పాపములను వేరు తెగునట్లుగా పారదోలి నేనునిన్ను యికను వచ్చి ఎప్పుడు కూడెదను.

రా. యు. 18 స. 34 శ్లో.

శ్లో॥ సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే.
అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ॥

తా॥ నీకు శేషభూతుడనైతినని యాచించుచున్నవాడై ఒకపర్యాయమే ప్రపత్తిచేసిన వానికొరకు సమస్తభూతములనుండి యభయము నిచ్చెదను. ఇది నాయొక్క వ్రతము.

తి. వి. 95 పా.

పా॥ యాతానుమోరాక్కైయిఱ్ఱుక్క అజ్గాప్పాజ్ఞ మాప్పవిత్తున్దమ్
మాతావియిల్ తడుమాఱు ముయిర్మున్నమే అతనాల్
యాతానుమ్ పత్తి నీజ్గుమ్ విరతత్తై నన్తీడు శెయ్యుమ్
మాతావినై ప్పితువై తిరుమాలై వణజ్గువనే.

తా॥ ఆత్మ మునుపేయేదైన నొకదేహమందు ప్రవేశించి యక్కడకట్టబడినన్ని కట్టువిడిపించుకొనిన్ని పాచీనమైన సూక్ష్మశరీరమందు (మూలప్రకృతియందు) తల్లడపాటును చెందును. దానిచేత యేదానినైననుపట్టి భగవద్విషయమును విడచే వ్రతమును చక్కగా విడిపించెడి తల్లివంటివాడును తండ్రివంటివాడునునైన శ్రియఃపతినియాశ్రయింతును.

పె. తి. మొ. 1 ప. 1 తి. 1 పా.

పా॥ వాడినేన్ వాడివరున్దినేన్ మనత్తాల్ పెరున్దుయరిడుమ్బైయిల్పిఱన్దు
కూడినేన్ కూడి యిళైయవర్ తమ్మోడవర్తరు కలవియే కరుతి.
ఓడినేనోడి యుయ్ వతోర్ పొరుళా లుణర్వెనుమ్ పెరుమ్బతమ్ తెరిన్దు.

నాడినేన్ నాడినాన్ కణ్డుకొణ్డేన్ నారాయణా వెన్నుమ్ నామమ్

తా॥ గొప్ప దుఃఖములకు స్థానమై దుఃఖములకు హేతువైన శరీరమందు పుట్టికూడితిని. కూడి యువతులతో వారఱయిచ్చెడి సంశ్లేషమునే తలంచుచు పరుగెత్తితిని. పరుగెత్తి మనస్సుచేత శ్రమపడితిని.

వాడితిని. వాడి యుజ్జీవించెడి ఒక అర్థముచేత జ్ఞానమనెడి పెద్ద పద విని తెలుసుకొని విచారించితిని. విచారించి నేను నారాయణాయనెడి నామమును కనుగొంటిని.

తి. నె. దా. 6 పా.

పా॥ అలమ్బురిన్ద నెడున్దడక్కై యమరర్ వేన్దన్
అఙ్ఞైత్తెప్పళ్ తనిప్పాకనవుణర్ క్కెన్తుమ్
శలమ్బురిన్ద జ్గరుళిల్లా త్తన్మైయాళన్
తానుకన్దవూరెల్లామ్ తన్దాళ్ పాడి
నిలమ్బరన్దు వరుజ్గలుళ్ళి ప్పెణ్ణైయార్ త్త
నెడువేయ్ కళ్ పడుము త్తమున్ద వున్ది
పులమ్బరన్దు పాన్ విళైక్కుమ్ పొయ్ కై వేలి
పూఞ్గోవలూర్ తొழுతుమ్ పోతు నెఞ్జే.

తా॥ చాలునంతవరకు నిచ్చెడి పొడవై విశాలమైన హస్తముగల వాడును నిత్యసూరి నిర్వాహకుడును సుందరమైన రెక్కలుగల గరుత్మంతుని కద్వితీయమైన సారథియైనవాడును రాక్షసుల కెప్పుడును కోపమునుచేసి వారి విషయములో కృపలేని స్వభావము గలవాడును నైన సర్వేశ్వరుడు తాను సంతోషించిన దివ్యదేశములయందింతటను తన తిరువడికళ్ళనుపాడి భూమియందు వ్యాపించి వచ్చెడి కలుషమైన పెన్నానది యీడ్చుకొని వచ్చిన పొడవైన వెదుళ్ళనుండిపడిన ముత్యములను తోసివేయగా తోసివేయబడి పొలములయందు వ్యాపించి బంగారమును ఫలించే చెరువులు వెలుగుగాగల సుందరమైన తిరుకోవలూరును సేవింతము మనస్సా, రమ్ము.

తి. వా. మొ. 3 ప. 2 తి. 6 పా.

పా॥ కిఱ్పన్ కిల్లే నెన్గిలన్ ముననాళాల్
అఱ్పశారజ్గ ళవై శువై త్తకన్ఱొழிన్దేన్

పఱ్ఱల్లాయిరము ముయిర్ శెయ్త పరమా నిన్
నఱ్ఱొచ్చోతిత్తాళ్ నణుకువ తెజ్ఞాన్ఱే.

తా॥ పూర్వకాలమంతయు సమర్థుడను సమర్థుడను కాను అని ఉండలేదు. అల్పసారములైన యాశబ్దాది విషయముల ననుభవించి దూరమై విడచితిని. అనేక విధములైన యసంఖ్యాతములైన ప్రాణులను సృజించిన సర్వాధికుడా! నీ శ్రేష్ఠములై సుందరమై తేజోమయమైన తిరువడికళ్ళను సమీపించునదెప్పుడో.

తి. వా. మొ. 2 ప. 7 తి. 6 పా.

పా॥ మతుశూతన్నై యన్ఱి మత్తిలే నెన్ఱెత్తాలు జ్గరుమ మిన్ఱి
తుతిశూఴ్న్దపాడల్ కళ్ పాడి యాడ నిన్ఱూఴియూఴి
తొఴుమ్.
ఎతిర్ శూఴ్ల్ పుక్కు నై తోర్పిఱప్పు మెనక్కే యరుళ్ కళ్
శెయ్య
వితిశూఴ్న్దతా లెనక్కేలమ్మా న్తిరివిక్కిరమన్నై యే.

తా॥ మధుసూదనుని తప్ప వేఱు ప్రాప్యము లేని వాడని ఏవస్తువు చేతను కార్యము లేక స్తోత్రములచే వ్యాప్తమైన పాశురములను స్థిరముగానుండి పాడియాడునట్లు ప్రతికల్పమందును యనేకములై యద్వితీయములైన జన్మలయందెదురుగాను చుట్టు ప్రవేశించి నాకే కటాక్షములను జేయుటకు నాకే తగిన హేతువులుగల స్వామియైన త్రివిక్రముని కృప చుట్టుకొనినది.

తి. వా. మొ. 5 ప. 7 తి. 5 పా.

పా॥ ఎయ్త కూఱ్ఱువతలావతే యెనక్కెవ్వ తెవ్వత్తుళాయు
మాయ్ నిన్ఱు.

కైతవఙ్గళ్ శెయ్యు ఙ్గరుమేని యమ్మానే
శెయ్తవేళ్వియర్ వైయ త్తేవరఱా చ్చిరీవరమఙ్గలనకర్
కైతొఴువిఱన్దాయ్ అతు నానుఙ్గణ్డేనే.

తా॥ నాకు పొందుటకు పిలచుటయను రూపమగునా; ఎటువంటి శత్రువులయందును కలసియుండి కృత్రిమములను జేయు నల్లని తిరు మేనిగల స్వామీ! చేయబడిన యజ్ఞములుగలవారైన భూసురులు నిరంతరముగా వాసముజేయుచున్న శిరీవరమంగలనగరియందు (వానమామలయందు) ఉన్నవారలు నమస్కరించేటట్లుగా వేంచేసి యుంటివి. దానిని నేనును చూచితిని.

పె. తి. మొ. 11 ప. 8 తి. 4 పా.

ఉరువార్ పిఱవి క్కళిన్నుక్కప్పెయ్తు
తిరివాయెను శిన్దిత్తి యెన్దతఱ్కఞ్జి.
ఇరుపాడెరికొళ్ళియినుళ్ళెఱుమ్బేపోల్
ఉరుకానిఱ్కు మెన్నుళ్ళమూఴిముతల్వా॥

తా॥ కాలోపలక్షిత సకలపదార్థములకు కారణమైనవాడా: నానా రూపములైన జన్మలయందింకను ప్రవేశింపజేసి తిరిగెదవని తలంచితి వని దానికి భయపడి రెండుప్రక్కలను ప్రజ్వలించుచున్న కొరకంచు నందున్న చీమవలె నామనస్సు కరుగుచుండును.

తి. వా. మొ. 5 ప. 1 తి 9 పా.

పా॥ ఆవారార్ తుణై యెన్ఱలైనీర్క్కడలుళ్ఴున్దుమ్
నావాయ్ పోల్ పిఱవిక్కడలుణిన్ఱు నాన్తుళఙ్గ
త్తేవార్కోలత్తొడుమ్ తిరుచ్చక్కరమ్ శఙ్గినొడుమ్
ఆవావెన్ఱరుళ్ శెయ్తడియే నొడుమానానే.

తా॥ సహాయమయేవారెవరు ? అని తరంగించుచున్న జలముగల సముద్రమందు మునిగిపోవుచున్న నావవలె సంసార సముద్ర మందుండి నేను వణకుచుండగా సౌందర్యముచే పూర్ణమైన దివ్యవిగ్రహము తోడను చక్రము శంఖముతోడను అయ్యో అయ్యో అని కృప జేసి దాసునితో కూడా కలసినాడు.

పె. తి. మొ. 11 ప. 8 తి. 2 పా.

పా॥ శీత్తముళ వాకిలుఞ్జెప్పువన్ మక్కళ్
తోత్తుక్కుళ్ళితోత్తువిప్పాయ్ కొలెన్రిఞ్ఞె.
కాత్తత్తిడై ప్పట్ట కలవర్ మనమ్పోల్
ఆత్తతుళజ్ఞానిజ్ఞు వాళ్ళివలవా.

తా॥ చక్రము దక్షిణహస్తమందు గలవాడా; కోపముగలదు. అయినను చెప్పెదను. మనుష్యులు పుట్టెగుంటయందు పుట్టించెదవే మోయని భయపడి గాలిమధ్యను పడిన ఓడయందున్నవారి మనస్సువలె మిక్కిలి తల్లడించుచుండును.

తి. వా. మొ. 6 ప. 9 తి. 9 పా.

పా॥ ఆవి తికైక్క వైవర్ కునైకుక్క ఞ్జిత్తిన్నమ్.
పావియేనై ప్పల నీ కాట్టి ప్పడుప్పాయో.
తావి వైయజ్గొణ్ణ తడన్దామరై కళ్కె
కూవికొళ్ళుఞ్జాల మిన్నమ్ గులుకాతో.

తా॥ మనస్సు దిగ్భ్రమను చెందేటట్టుగా పంచేంద్రియములు బాధించే స్వల్పమైన సుఖములనేకములను కనపరచి నీవు పాపాత్ముడనైన నన్ను బాధను పెట్టెదవా ? భూమినికొలచి స్వీకరించిన

విశాలమైన తామరపుష్పములవంటి తిరువడికళ్ళవద్దకే పిలుచుకొనే కాలమింకను సమీపించదా ?

తి. వా. మొ. 6 ప. 9 తి. 8 పా.

పా॥ అఱివిలేనుక్కుఱుళా యఱివారుయిరానాయ్
వెఱికొళ్ శోతిమూర్తియడియేన్ నెడుమాలే.
కెఱిశెయ్ తెన్నైప్పుఱత్తిట్టిన్నం కెడుప్పాయో.
పిఱితోన్ఱటియాన వడియే నావిత్తెక్కవే.

తా॥ జ్ఞానులను ఆత్మగా కలవాడా! పరిమళించుచున్న తేజోమయమైన విగ్రహము గలవాడవై దాసునియందు గొప్ప వ్యామోహము గలవాడా! జ్ఞానహీనుడనైన నాకు కృపజేయుమా. నిన్ను తప్ప వేఱొకవుపాయము నెఱుగని దాసుని మనస్సు భ్రమించునట్లు వుపాయమును జేసి నన్ను బాహ్యవిషయములయందు పెట్టి యింకను చెడగొట్టెదవా ?

తి. వా. మొ. 7 ప. 1 తి. 10 పా.

పా॥ ఎన్బరక్షుడరే యెన్ఱున్నైయలత్తి యున్నికైత్తామరైక
ట్కన్బురుకి నిఱ్కుమతునిఱ్క చ్చుమడుతన్దాయ్
వన్బరక్షళెదుత్తైవర్ తిశైతిశై వలిత్తెత్తుకిన్ఱనర్
మున్బరవై కడైన్దముతఙ్గొణ్డమూర్తియో.

తా॥ పూర్వము సముద్రమును తరచి యమృతమును స్వీకరించిన ఓ స్వామీ! నాపరంజ్యోతి స్వరూపుడా! అని నిన్నుగురించి మొఱబెట్టి నీజోడైన పాద పద్మముల విషయమైన ప్రేమచే కరగియుండదగిన యాభాగ్యముండగా భారము నిచ్చితివి. క్రూరమైన భారములనెత్తి పంచేంద్రియములు ప్రతిదిక్కునకు లాగి కుదవేయుచున్నారు. అయ్యో.

పె. తి. మొ. 7 ప 7 తి. 9 పా.

పా॥ కోవాయ్యైవరెన్నైయ్ కుడియేఱి క్కూత్తెశోఱివై తా వెన్ఱుమెత్తు
ప్పోకార్; నానవరై ప్పాలుక్కుకిల్లేన్ పునితా పుట్కొడియాయ్
నెడుమాలే.
తీవాయ్ నాకణై యిత్తుయిల్వానే తిరుమాలేయినిచ్చెయ్
వతొన్ఱఱియేన్
ఆవా వెన్ఱడియేఱ్కిత్తై యిరఙ్గాయ్ తిరుణ్దూర్ మేత్తి శైనిన్ఱ
వమ్మానే.

తా॥ పరిశుద్ధుడా! గరుడధ్వజుడా! గొప్పవ్యామోహము గల
వాడా! అగ్నినిక్రక్కుచున్న నోరుగల తిరువనన్దాళ్వాననే పర్యంక
మందు నిద్రించినవాడా! శ్రియః పతీ! తిరువళున్దూరుయందు పశ్చి
మదిక్కున వేంచేసియున్న స్వామీ! పంచేంద్రియములు రాజులై
నాశరీరమందు కాపురముండి వస్త్రము అన్నము అయిన వీటిని తేయని
బాధించిపోరు. నేను వారిని సహించజాలను. ఇకను చేయునదేది
యును ఎరుగను. అయ్యో అయ్యో అని దాసునకు కొంచెము కనిక
రించుము.

తి. వా. మొ. 4 ప. 9 తి. 1 పా.

పా॥ నణ్ణాతార్ ముఱువలిప్పనల్లుత్తార్ కరైన్దేఙ్గ
వెణ్ణారాత్తుయర్ విళైక్కుమివై యెన్నవులకియత్కె
కణ్ణాళా! కడల్ కడైన్దాయునకళల్కే వరుమ్బరిశు
తణ్ణావాతడియేనై ప్పణికణ్డాయ్ శామాఱే.

తా॥ శత్రువులు సంతోషించునట్లును, మంచి స్నేహముగల బంధు
వులు కరగియేడ్చునట్లుగాను అసంఖ్యాకమైన దుఃఖములను కలుగ

జేసెడియిది ఏమి లోకస్వభావము; దయగలవాడా! సముద్రమును తరచిన వాడా! నీతిరువడికళ్ళవద్దకే వచ్చునట్లుగా నాలస్యము చేయక దాసుని మరణించే ప్రకారమును సాయించుమా.

తి. వా. మొ- 4 ప 9 తి. 3 పా.

పా॥ కొణ్డాట్టుం క్కులమ్పునైవుదమరుత్తార్ విఱ్ఱునితియుమ్.
వణ్డార్ పూఙ్గుళలాళుమ్ మన్నైయుమ్ళియ వుయిర్ మాయ్ త
అణ్డాత్తే నులకియఱ్కై కడల్వణ్ణా వడియేనై
పణ్డే పోల్ కరుతాతున్నడిక్కే కూవి ప్పణికొళ్ళే.

తా॥ కొనియాడుటయును, కులము నలంకరించుటయును జ్ఞాతులుం బంధువులు శ్లాఘ్యమైన నిధియును, భ్రమరములచే పూర్ణమైన పుష్పములు కొప్పుయందుగల భార్యను విడచి ప్రాణము నశించుట యునునగు లోకస్వభావమును చూచి సహించజాలను. సముద్రము వంటి వర్ణము గలవాడా! దాసుడనైన నన్ను పూర్వమువలె తలంపక నీతిరువడికళ్ళవద్దకే బిలిచి కైంకర్యమును స్వీకరింపుము.

తిరువాశిరియం 6 పా.

పా॥ ఓ ఓ వులకినతియల్పే ఈన్ఱోళిరుక్కై మఱ్ఱై నీరాట్టి
పడైత్తిడన్దుణ్డుమిళ్ంన్దళన్దు తేర్న్దులకళిక్కుమ్ ముతల్వ
రుక్కడవుళ్ నిఱ్ప పుడైప్పలతానఱి తెయ్వమ్ పేణుతల్
తనాతు పుల్లఱివాణ్మై పొరున్దక్కాట్టి, కొల్వన ముతలావల్లన
ముయలుమ్ ఇనైయశెయ్కై యిన్పుతున్పళి.
తొన్నామాయ ప్పిఱవియుళ్ నీఙ్గా పన్నామాయత్తరున్దు
మానళిన్దే.

తా॥ లోకములను సృజించి, పట్టువిడిపించి, భుజించి, ఉమ్మివేసి, కొలచుకొని, ఆలోచించి, రక్షించెడి కారణభూతుడై పరదేవతయైన శ్రీమన్నారాయణుడుండగా, పాపితములయందలి యనేక విధములైన తానెఱిగిన దేవతల నాదరించుట తన క్షుద్రమైన బుద్ధిని పెద్దల మనస్సునందు పడునట్లు కనపరచి కన్న తల్లి యుండగా పీట చెక్కను స్నానమాడించినట్లున్నది (ఆదేవతలయొక్క) కృత్యము హింస మొదలగు నిషిద్ధకర్మలను యత్నించుట యనెడి యిట్టిది. ఫలము దుఃఖముతో కూడిన సుఖము. అనాదియై గొప్పదై యాశ్చర్యకరమైన సంసారమునుండి యెడబాయకుండా యనేకవిధములైన గొప్పవైన మోహజనకములైన శబ్దాది విషయములయందు చక్కగా (చల్లగా) మునిగియుండుటకు హేతుపగును. లోకము యొక్క స్వభావ మేమి యాశ్చర్యము.

పెరు. తి మొ. 3 తి. 8 పా.

పా॥ పేయరే యెనక్కు యావరుమ్ యానుమోర్
పేయనే యెవర్క్కు మితు పేశి యెన్.
ఆయనే యరఙ్గా వెన్ఱు అళైక్కిన్ఱేన్
పేయనాయొళిన్దేన్ ఎమ్పిరానుక్కే.

తా॥ అందరును నాకు పిచ్చివారే. నేనును అందరికి నొక పిచ్చివాడను. ఇదిచెప్పి ప్రయోజన మేమి ? గొల్లవాడా! శ్రీరంగనాథుడా అని మొరపెట్టుచున్నాను. నాకుపకారకుడైన పెరియపెరుమాళ్ విషయమందు పిచ్చివాడనై విడచితిని.

పెరి. తి. మొ. 5 ప. 1 తి. 5 పా

పా॥ తోట్టమిల్లవళాత్తొళ్ళాదైత్తుడవై యుమ్ కిణఱుమివై యెల్లాం
వాట్టమిన్ఱి యున్ పొన్నడిక్కీళ్ వళై ప్పకమ్ వకుత్తుక్కొణ్డిరున్దేన్

నాట్టు మానిడత్తో డెనక్కు౽ఱితు నచ్చువార్ పలర్ కేళ్లులొన్దాకి
క్కోట్టుమణ్ కొణ్డ కోళ్ కై నానే, కుజ్ఞరమ్ వీళ్ల కొమ్బొ

శిత్తానే॥

తా॥ అద్వితీయమైన వరాహమై దంతమందు భూమిని గ్రహించిన స్వభావము గలవాడా! కువలయాపీడము పడేటట్టుగా దంతమునూడ బెఱికినవాడా! నీ సుందరమైన తిరువడికళ్ళ క్రిందనే తోటయు, గృహిణియు, పశువులును, పశువుల సాలయును. చెఱువును. పంట భూమియును, నూయియునగు వీటినన్నిటిని లోపములేకుండా నేను మొత్తముగా విభజించుకొనియుంటిని. లోకమందున్న మనుష్యులతో సహవాసము నాకు దుస్సహము. దీనిని యాశపడువార నేకులు.

తి. వా. మొ. 10 ప; 6 తి. 2 పా.

పా॥ వాట్టాత్తా నడివణజ్గి మాజ్ఞాల ప్పిఅప్పఉప్పాన్
కేట్టాయే మడనెజ్ఞే కేశవ నెమ్బెరుమానై
పాట్టాయ పలపాడి ప్పళ్లవినై కళ్ పత్తఉత్తు
నాట్టారోడియల్వొళ్లిన్దు నారణనై నణ్ణినమే.

తా॥ ఈ మహాపృథివియందు జన్మను ఛేదించుకొనుటకు తిరువాట్టాఱు యందున్న స్వామియొక్క తిరువడికళ్ళను నమస్కరించి భవ్యమైన మనస్సా! వింటివా. కేశవుడైన స్వామిని గూర్చి పాశురములైనవాటిని అనేకములను పాడి ప్రాచీనమైన పాపములపట్టును ఛేదించుకొని లోకులతో సంబంధము విడచుకొని శ్రీమన్నారాయణుని సమీపించితిమి.

పెరు. తి. మొ. 3 తి. 1 పా.

పా॥ మెయ్యిల్ వాழ்க్కైయై మెయ్యెనక్కొళ్ళుమ్
ఇవ్వైయమ్ తన్నోడుమ్ కూడువదిల్లైయాన్
ఐయనే! అరఙ్గా! ఎన్ఱழைక్కిన్ఱేన్
మైయల్ కొణ్డొழிన్దే నెన్ఱన్ మాలుక్కే.

తా॥ సత్యములేని శరీరమందలి సౌఖ్యమును సత్యమని తలంచెడి యీ లోకులతోకూడా నేను కూడునదిలేదు. స్వామీ! శ్రీరంగనాథా! అని పిలచుచున్నాను. నా విషయమందు వ్యామోహముగల పెరియపెరుమాళ్ విషయమందు పిచ్చెత్తి విడచితిని.

పెరు. తి. మొ. 3 తి. 4 పా.

పా॥ ఉండియే యుడైయే యుకన్దోడుమ్. ఇ
మ్మణ్డలత్తోడుమ్ కూడువ తిల్లైయాన్
అణ్డవాణనరఙ్గన్ వన్ పేయ్ ములై
ఉణ్డవాయన్ఱ నున్మత్తన్ కాణ్మినే.

తా॥ ఆహారమునే యాదరించి పరుగెత్తెడి యీ లోకమందున్న వారితో నేను కూడునదిలేదు. బ్రహ్మాణ్డమందున్నవారికి నిర్వాహకుడును క్రూరమైన పూతనయొక్క స్తన్యమును భుజించిన నోరు గలవాడునునైన శ్రీరంగనాథుని విషయమందు వెఱ్ఱివాడను చూడండీ.

తి. వా. మొ. 3 ప. 2 తి. 9 పా.

పా॥ కూవి క్కూవి క్కొడువినై త్తూత్తుణినిన్ఱు
పావియేన్ పలకాలమ్ వழிతికైత్తు త్తలమఱుకిన్ఱేన్

మేవి యన్దానిరై కాత్తవ నులకమెల్లా
న్దావియ వమ్మానై యెజ్ఞిని త్తలైప్పెయ్‌వనే.

తా॥ క్రూరమైన పాపములనెడి తుప్పలయందు నిలచి యనేకకాల మందు దిగ్భ్రమనుజెంది తల్లడించుచున్న పాపాత్ముడనైన నేను నాడు యమరి పశువుల మందలను రక్షించినవాడును లోకముల నన్నింటిని కొలచిన స్వామియునునైనవానిని పిలచిపిలచి యికను యెచ్చట పొందెదను.

తి. వా. మొ. 9 ప. 8 తి. 4 పా.

పా॥ నాళేలఱియే నెనక్కుళ్ళన నానుమ్
మీళావడిమై ప్పణిశెయ్య ప్పుకున్దేన్
నీళార్ మలర్చ్చోలైకళ్ శూழ్ తిరునావాయ్
వాళేయ్ తడఙ్గణ్ మడప్పిన్నై మణాళా.

పా॥ పొడవై నిండియున్న పుష్పములుగల తోటలచే చుట్టువారు కొనబడిన తిరునావాయ్ యందు కాంతిచేరియున్న విశాలమైన నేత్రములుగల భవ్యరాలైన నప్పిన్నై పిరాట్టికి వల్లభుడా! నేనును విచ్ఛేదములేని దాస్యకృత్యమును చేయుటకు ప్రవేశించితిని. నాకు ఉన్న దినములైతే యెఱుగను.

పె. తి. మొ. 6 ప. 3 తి. 8 పా.

పా॥ ముళిన్దీన్ద వెజ్ఞడత్తు మూరి ప్పెరుఙ్గళిత్తాల్
విళిన్దీయ్‌న్ద మామరమ్‌పోల్ వీழ్న్దారై నినైయాతే
అళిన్దోర్న్దశినై నిన్పాలడియేఱ్కు వానులకమ్
తెళిన్దే యెన్నెయ్‌తువతు తిరువిణ్ణకరానే.

తా॥ తిరువిణ్ణకరనెడి దివ్యదేశమందున్నవాడా! ఎండి కాలిపోయిన క్రూరమైన యరణ్యమందు బలిష్ఠమైన పెద్ద యేనుగుచేత త్రోయబడి లాగబడిన గొప్పవృక్షమువలె పడినవారిని తలంపక నీ విషయమందు దృఢాధ్యవసాయముగలిగి స్నేహముగలిగి యనవరతభావనగల మనస్సుగల దాసునికి పరమపదమును ఎప్పుడు కృపజేయునది ?

తి. వా. మొ. 5 ప. 8 తి. 7 పా.

పా॥ అరియేత్తే యెన్నమ్మెబ్బొబ్బుడరే శెజ్గట్కరుముకిలే
ఎరియే పవళక్కున్తే నాల్తోళెన్దా యునతరుళే
పిరియా వడిమై యెన్నై క్కొణ్డాయ్ కుడన్దై త్తిరుమాలే
తరియే నిని యున్ శరణన్దన్ శన్మ జ్గళైయాయే.

తా॥ పురుషశ్రేష్ఠుడా! సుందరమైన బంగారమువంటి కాంతి గలవాడా! ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల నాయొక్క నీలమేఘము వంటివాడా! అగ్నితో సమానమైన తేజస్సుగల ప్రవాళపర్వతము వంటివాడా! నాలుగు భుజములుగల నా స్వామీ! నీ కృపచేత నన్ను విచ్ఛేదము లేని కైంకర్యమందు స్వీకరించితివి. తిరుక్కుడన్దైయందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతీ! ఇక ధరించను. నీ తిరువడికళ్ళు నిచ్చి నా జన్మమును పోగొట్టుము.

తి. వా. మొ. 6 ప. 9 తి. 6 పా.

పా॥ పాయోరడివైత్త తన్గీళ్ పరవై నిలమెల్లా
న్దాయోరడియా వెల్లావులకు న్దడవన్ద
మాయో నున్నై క్కాణ్బాన్ వరున్ది యెనైనాళుమ్
తీయోడుడన్ శేర్ మెఴుకా యులకిల్ తిరివేనో.

తా॥ ఒకపాదమును వ్యాపింపజేసివైచి దానిక్రింద సముద్రావృత మైన భూమినంతను కొలచి మరియొక పాదముచేత సమస్త లోకము లను స్పృశించిన యాశ్చర్య భూతుడా! నిన్ను సేవించుటకొరకు యనేక కాలము శ్రమపడి యగ్నితోకూడా చేరిన మైనమువలె లోక మందు తిరిగెదనా?

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 8 పా.

పా॥ పెత్తినిప్పోక్కవనో వున్నై యెన్నని ప్పేరుయిరై
యుత్తవిరువినై యాయుయిరాయ్ ప్పయనా యవైయాయ్
ముత్త విమ్మూన్రువులగుమ్ పెరున్దూణాయ్ త్తూత్తిప్పుక్కు
ముత్తక్కరన్దాళిత్తాయెన్ ముతల్ త్తనివిత్తేయో.

తా॥ నాయొక్క యద్వితీయమై విభువైన ప్రాణమైన వాడవును యాత్మతో చేరియున్న రెండు విధములైన కర్మలకు నిర్వాహకుడ వును ఆత్మలకు నిర్వాహకుడవును, కర్మఫలములకు నిర్వాహకుడ వును, ఈ మూడు లోకములనెడి పూర్ణమైన పెద్ద తుప్పను సృజించి యా తుప్పయందు ప్రవేశించి యుంతటను వ్యాపించి దాగి యున్న వాడా! నాయొక్క యద్వితీయమైన ప్రథమ సుకృత మైనవాడా! నిన్ను పొంది యికను విడచెదనా?

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 2 పా.

పా॥ మాయజ్ఞాయ్యే లెన్నై యున్ తిరుమార్వత్తు మాలైనజ్ఞై
వాళజ్ఞాయ్ పూజ్గుళ్లులాళ్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్
నేళజ్ఞాయ్ తు న్నోడెన్నై యుయిర్ వేఱిన్ఱియొన్నాక వే
కూళజ్ఞాయ్యాతు కొణ్డాయెన్నై కూ్కవిళ్కొళ్ళాయ్ వన్దన్దో.

తా॥ నన్ను మాయను చేయకుము. నీకు సంపదయై వక్షస్థలమందు మాలికవలెనున్న పూర్ణరాలైన పరిమళమును కలుగజేసెడి పుష్పములు కొప్పుయందుగల లక్ష్మీదేవిపై ఒట్టు. నీపై యొట్టుచూడుమా. స్నేహముచేసి నీతో నన్ను ప్రాణభేదములేకుండా యొకటిగానే సంకోచమును చేయక యంగీకరించితివి. నన్ను వచ్చి పిలిచికొనుము. అయ్యో,

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 1 పా.

పా॥ మునియే నాన్ముకనే ముక్కణ్ణప్పా ఎన్పొల్లా
క్కనివాయ్ త్తామరై కట్కరుమాణిక్కమే యెన్కళ్వా
తనియే నారుయిరే యెన్తలైమిశై యాయ్ వన్దిట్టు
ఇనినాన్ పోకలొట్టేనొన్ఱుమ్ మాయ ఞ్జాన్యై లెన్నైయే.

తా॥ మననశీలుడా! చతుర్ముఖున కంతర్యామి యైనవాడా మూడు నేత్రములుగల రుద్రుని కంతర్యామి యైనవాడా! నాయొక్క దొండపండువంటి యధరమును తామర పుష్పములవంటి నేత్రములుగల దొలవని మాణిక్యము వంటివాడా! నాయొక్క దొంగవాడా! ఒంటరియైన నాయొక్క ప్రాణభూతుడా! నాతలపైని వచ్చి వేసి ఇకను నేను పోనివ్వను. ఏమియును నన్ను మాయను చేయకుము.

నా. తి. మొ. 10 తి. 4 పా.

పా॥ ముల్లైప్పిరాట్టి నీ యున్ముఱువల్ కళ్ కొణ్డు, ఎమ్మై
యల్లల్ విళై వియేల్ ఆళ్ళి నజ్ఞాయున్నడైక్కలమ్
కొల్లైయరక్కియై మూక్కరిన్దిట్ట కుమరనార్ శొల్లుమ్
పొయ్యానాల్ నానుమ్ పిఱన్దమై పొయ్యన్ఱే.

తా॥ మల్లై తీగయనెడి స్వామినీ! గంభీర స్వభావముగల వృద్ధురాలా! నీవు నీమందహాసములను పుచ్చుకొని మమ్ములనుగూర్చి దుఃఖములను ఫలింపజేయకుము. నిన్ను శరణమును పొందుచున్నాము. హద్దుమీరిన వ్యాపారముగల శూర్పణఖయొక్క ముక్కునుకోసి వేసినచక్రవర్తి తిరుమకనార్ యొక్క మాట అబద్ధమైతే నేనున్నా పుట్టినది యబద్ధముకాదా ?

నా. తి. మొ 10 తి. 10 పా.

పా॥ నల్లవెన్తోళ్ఞి నాకణ్ణై మిన్నై నమ్బరర్
శెల్వర్ పెరియర్ శిఱుమానిడవర్ నామ్ శెయ్వతెన్
విల్లిపుతువై నకర్నమ్బి విట్టుశిత్తర్ తఙ్గళ్ తేవరై
వల్లపరిశు వరువిప్పరేల్ అతు కాణ్డుమే.

తా॥ ప్రియమైన నా సఖీ! తిరువనన్దాళ్వానెడి పర్యంకమందు పవ్వళించిన మనయొక్క పరాత్పరులును, శ్రియః పతియును గొప్పవారునునైన సర్వేశ్వరుని క్షుద్రమనుష్యులమైన మనము చేయునదేమి ? శ్రీవిల్లిపుత్తూరుకు నిర్వాహకులైన పెరియాళ్వార్ తమ స్వామిని తగిన ప్రకారములచేతరప్పించినవారైతే యది చూచెదము.

తి. వా. మొ. 8 ప. 5 తి. 2 పా.

పా॥ కాణవారా యెన్ఱెన్ఱు కణ్ణుమ్ వాయుం తువర్న్దు అడియే
న్నాణె నన్నాట్టి లలమర్న్దాలిరఙ్గి యొరునా ణీయన్దో
కాణవారాయ్ కరునాయిఱుతిక్క ఙ్గరుమాణిక్క
నాణన్మలై పోల్ శుడర్ చ్చోతి ముడి శేర్ శెన్నియమ్మానే.

తా॥ నల్లని సూర్యుడుదయించుచున్న శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నమయమై నూతనమై సుందరమైయున్న పర్వతమువలెనుజ్జ్వలమైన తేజస్సు

గల కేశపాశముచేరియున్న శిరస్సుగల స్వామీ ! నేను సేవించునట్లు చేంచేయుమా యనియని నేత్రములును నోరును ఎండిపోయి సిగ్గుపడి మంచిదైన లోకమందు తల్లడించితే కనికరించి ఒక దినమందు నీవు నేను సేవించునట్లు రావైతివి. అయ్యో.

తి. వా. మొ. 10 ప. 3 తి. 1 పా.

పా॥ వేయ్మరుతోళిణై మెలియుమాలో మెలివుమెన్తనిమైయుమ్ యాతుమ్ నోక్కా
క్కామరు కుయిల్కళుఙ్గూవుమాలో కణమయిలవై కలన్దాలుమాలో
ఆమరువిననిరై మేయ్క్క నీపోక్కొరు పకలా యిరమూఴి యాలో
తామరైక్కణ్గళ్ కొణ్డీర్తియాలో తకవిలై తకవిలైయే నీకణ్ణా.

తా॥ వెదురు మొలకలతో సమానమైన భుజములు రెండును కృశించి పోవుచున్నవి. అయ్యో, నాయొక్క కార్శ్యమును నా యొక్క అసహాయతను దేనినీ చూడకుండా దర్శనీయమైన కోకిలలు కూయుచున్నవి. అయ్యో, సమూహముగానున్న నెమళ్లు కలసియాడు చున్నవి. అయ్యో, ఆవుల యొక్క యమరి సమూహముగానున్న మందలను మేపుటకు నీవు వెళ్లుచున్న ఒక పగలు వేయి కల్పము లుగా నున్నది. అయ్యో, తామర పుష్పములవంటి నేత్రములను పుచ్చుకొని చీల్చివేయుచున్నావు. అయ్యో, కృష్ణా ! నీవు దయలేని వాడవు దయలేనివాడవు.

మహాభారతే, రాజనూయే, ధర్మనూనుం ప్రతికృష్ణః.

శ్లో॥ ప్రాయశః పాపకారిత్వా న్మృత్యో ర్యుద్విజతే జనః
కృతకృత్యాః ప్రతీక్షంతే మృత్యుం ప్రియ మివాతిథిమ్.

తా॥ తరచుగా పాపమును చేసేవాడగుటవలన మృత్యువువలన జనుడు వణకుచున్నాడు. కృతకృత్యులైనవారు మృత్యువును ప్రియమైన అతిథినివలె నిరీక్షించుచున్నారు.

తి. వా. మొ. 1 ప. 2 తి. 9 పా.

పా॥ ఒడుజ్గ వవన్గళ్, ఒడుజ్గలు మెల్లామ్
విడు మ్బిన్ను మూక్కై, విడు మ్బొ(త్తెణ్ణే.

తా॥ ఆసర్వేశ్వరునియందు యింద్రియములను చేర్చగా జ్ఞాన సంకోచకరములన్నియును విడచిపోవును. తరువాతను శరీరము విడచుకాలమును తలంచుము.

తి. వా. మొ. 10 ప. 7 తి. 10 పా.

పా॥ మజ్గవొట్టున్ మామాయై తిరుమాలిరుఞ్జోలై మేయ
నజ్గళ్ కోనే యానే నీ యాకి యెన్నై యళిత్తానే
పొజ్గెమ్బులనుమ్ పొఱియైన్దు జ్ఞరుమేన్దిరియమైమ్బూత
మిజ్గివ్వుయిరేయ్ పిరకిరుతి మానాజ్గార మనజ్గళే.

తా॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైయందు నిత్యవాసము జేయుచున్న మా స్వామియైనవాడా! నేనే నీవై నన్ను రక్షించుచున్నవాడా! వృద్ధి పొందుచున్న పంచేంద్రియములు, శబ్దాది విషయములైదు, కర్మేన్ద్రియములైదు, పంచభూతములు, ఇక్కడ యీ యాత్మతో కలసియున్న ప్రకృతి, మహత్తు అహంకారము మనస్సునునైన నీయొక్క యాశ్చర్యకరమైన మాయను నశించుటకు సమ్మతించుము.

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 6.

పా॥ ఎనక్కారావముతా యెనతావియై యిన్నుయిరై
మనక్కారామై మన్నియుణ్డిట్టా యినియుణ్డొట్టియాయ్
పునక్కాయానిఅత్త పుణ్డరీకక్కణ్ శెజ్గనివాయ్
ఉనక్కేఱ్కుమ్ కోలమలర్ప్పావైక్కన్బా వెన్నన్బేయో.

తా॥ స్వస్థలమందున్న అతసీ పుష్పమువంటి కాంతి, పద్మములవంటి నేత్రములు, ఎఱ్ఱని దొండపండువంటి యధరము గలవాడా! నీకు తగిన సుందరమైన కమలవాసినియైన లక్ష్మీదేవి విషములో స్నేహము గలవాడా! నా విషయములో స్నేహము గలవాడా! నాకు తృప్తిలేని యమృతము వంటివాడా! నా శరీరమును భోగ్యమైన యాత్మను మనస్సుకు తృప్తిలేకుండా పొందియుండి యనుభవించితివి. ఇకను యనుభవించి విడువుము.

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 8 పా.

పా॥ పెత్తినిఱ్పోక్కువనో పున్నై యెన్దని ప్పేరుయిరై
యుత్తవిరువినై యాయుయిరాయ్ ప్పయనా యవైయాయ్
ముత్త వియ్మూవులకమ్ పెరున్దూాఱాయ్ త్తూత్తిఱ్పుక్కు
ముత్తక్కరన్దొళిత్తాయెన్ ముతత్తనివిత్తేయో

డా॥ నాయొక్క యద్వితీయమై విభువైన ప్రాణమైన వాడవును యాత్మతోచేరియున్న రెండు విధములైన కర్మలకు నిర్వాహకుడవును ఆత్మలకు నిర్వాహకుడవును, కర్మఫలములకు నిర్వాహకుడవును, ఈ మూడు లోకములనెడి పూర్ణమైన పెద్ద తుప్పను సృజించి యాతప్పయందు ప్రవేశించి యంతటను వ్యాపించి దాగియున్నవాడా! నాయొక్క యద్వితీయమైన ప్రథమ సుకృతమైనవాడా! నిన్ను పొంది యికనువిడచెదనా ?

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 2 పా.

పా॥ మాయఙ్గ్జెయ్యే లెన్నై యున్ తిరుమార్వత్తు మాలైనఙ్గై
వాశఙ్జెయ్ పూఙ్గుళలాళ్ తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్
నేశఙ్జెయ్తు న్నోడెన్నై యుయిర్ వేఱిన్ఱి యొన్నాకవే
కూశఙ్జెయ్యాతు కొణ్డాయెన్నై కూవిక్కొళ్ళాయ్ వన్దన్దో

తా॥ నన్ను మాయను చేయకుము. నీకు సంపదయై వక్షస్థలమందు మాలికవలెనున్న పూర్ణరాశైన పరిమళమును కలుగజేసెడి పుష్పములు కొప్పుయందుగల లక్ష్మీదేవిపై ఒట్టు. నీపై యొట్టు చూడుమా. స్నేహముచేసి నీతో నన్ను ప్రాణభేదము లేకుండా యొకటిగానే సంకోచమును చేయక యంగీకరించితివి. నన్ను వచ్చి పిలిచికొనుము. అయ్యో!

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 1పా.

పా॥ మునియే నాన్ముకనే ముక్కణ్ణప్పా ఎన్పొల్లా
క్కనివాయ్ త్తామరైకట్కరుమాణిక్కమే యెన్కళ్వా
తనియే నారుయిరే యెన్తలైమిశైయాయ్ వన్దిట్టు
తనినాన్ పోకలొట్టే నొన్ఱుమ్ మాయ ఙ్జెయ్యే లెన్నైయే

తా॥ మననశీలుడా! చతుర్ముఖున కంతర్యామియైనవాడా! నా యొక్క దొండపండువంటి యధరమును తామరపుష్పముల వంటి నేత్రములుగల దొంగవని మాణిక్యమువంటివాడా! నాయొక్క దొంగ వాడా! ఒంటరియైన నాయొక్క ప్రాణభూతుడా! నా తలపైని వచ్చి వేసి ఇకను నేను పోనివ్వను. ఏమియును నన్ను మాయను చేయకుము.

నా. తి. మొ. 10 తి. 4 పా.

పా॥ ముల్లైప్పిరాట్టి నీ యున్ముఱువల్కళ్ కొణ్డు ఎమ్మై
యల్లల్ విళైవియేల్ ఆళ్ళి నఙ్గాయున్నడైక్కలమ్

కొల్లైయరక్కియై మూక్కరిన్దిట్ట కుమరనార్ శొల్లుమ్
పొయ్యానాల్ నానుమ్ పిఱన్దమై పొయ్యన్తే

తా॥ మల్లైతీగయనెడి స్వామినీ! గంభీరస్వభావముగల పూర్ణురాలా! నీవు నీ మందహాసములను పుచ్చుకొని మమ్ము్మనుగూర్చి దుఃఖములను ఫలింపజేయకుము. నిన్ను శరణను పొందుచున్నాము. హద్దుమీరిన వ్యాపారముగల శూర్పణఖయొక్క ముక్కును కోసివేసిన చక్రవర్తి త్తిరుమకనార్‌యొక్కమాట అబద్ధమైతే నేనున్నూ పుట్టినది యబద్ధము కాదా?

నా. తి. మొ. 10 తి. 10 పా.

పా॥ నల్లవెన్తోళ్ నాకణైమిశై నమ్బరన్
శెల్వర్ పెరియర్ శిఱు మానిడవర్ నామ్ శెయ్వతెన్
విల్లిపుతువై నకర్‌నమ్బి విట్టుశిత్తర్ తఙ్గళ్ తేవరై
వల్లపరిశు వరువిప్పరేల్ అతు కాణ్డుమే

తా॥ ప్రియమైన నాసఖి! తిరువనన్తాళ్వానెడి పర్యంకమందు పవ్వళించిన మనయొక్క పరాత్పరులును, శ్రియఃపతియును గొప్పవారును నైన సర్వేశ్వరుని క్షుద్రమనుష్యులమైన మనము చేయునదేమి? శ్రీ విల్లిపుత్తూరుకు నిర్వాహకులైన పెరియాళ్వార్ తమ స్వామిని తగినప్రకారములచేత రప్పించినవారైతే యది చూచెదము.

ఇయఱ్పా 4 తి. 89 పా.

పా॥ పఴుతాకా తొన్ఱఱిన్దేన్ పాఱ్కడలాన్ పాతమ్
వఴువా వకై నినైన్దు వైకల్ తొఴువారై
కణ్డిఱైఞ్జి వాళ్వార్ కలన్దవినై కెడుత్తు
విణ్డిఱన్దు వీత్తిరుప్పార్ మిక్క.

తా॥ వ్యర్థముకాని యుపాయము నొకదానిని తెలుసుకొంటిని. క్షీరాబ్ధి నాథునియొక్క తిరువడికళ్ళను విచ్ఛేదములేని మార్గముచే తలంచి నిత్యము నాశ్రయించువారిని సేవించి నమస్కరించి సుఖించే వారు తమయాత్మతో చేరిన పాపములను పోగొట్టుకొని పరమ పదమును తెలుచుకొని యధికముగా వేంచేసి యుందురు.

ఇయఱ్పా 4 తి. 18 పా.

పా॥ మాఱాయతానవనై వళ్ళుకిరాల్ మార్పిరణ్డు
కూఱాకక్కీఱియ కోళరియై వేఱాక
వేత్తియిరుప్పారై వెల్లుమే మత్తవరై
చ్చాత్తియిరుప్పార్ తవమ్,

తా॥ శత్రువైన హిరణ్యకశిపుని వాడిగల గోళ్ళచే వక్షస్థలమును రెండుప్రక్కలుగా చీల్చిన బలముగల నరసింహుని విలక్షణునిగా స్తోత్రము జేసియుండువారిని మరివారిని యనుసంధించియుండువారి తపస్సు జయించును,

తి. వా. మొ 7 ప. 5 తి. 11 పా.

పా॥ తెళివుత్తు వీవిన్ఱి నిన్ఱవర్ క్కిన్బక్కతి శెయ్యుమ్
తెళివుత్త కణ్ణనై త్తెన్కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొల్
తెళివుత్త వాయిరత్తుళ్ళివై పత్తుమ్ వల్లారవర్
తెళివుత్త శిన్దైయర్ పామరు మూవులకత్తుళ్ళే.

తా॥ జ్ఞానమునుపొంది విచ్ఛేదము లేకుండానున్న వారికి యానన్దరూపమైన గతిని కలుగజేసెడి సర్వజ్ఞుడైన శ్రీకృష్ణుని గూర్చి సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్ సాయించిన జ్ఞానప్రదములైన వేయిపాశురములయందు నీ పదిపాశురములను యభ్య

సెంచువారు పాపములమరియున్న మూడులోకములయందు జ్ఞాన వైశద్యముగల మనస్సు గలవారగుదురు.

భా. ఉ. పా.

శ్లో॥ గోవిన్దేతి యదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్
ఋణం ప్రవృద్ధ మివ మే హృదయా న్నాపసర్పతి.

తా॥ ద్రౌపది దూరమందున్న నన్ను గూర్చి "గోవిన్దా" అని మొరపెట్టిన దేదిగలదోయది వృద్ధిపొందిన ఋణమువలె నా హృదయమునుండి పోదు.

ఇయఱ్పా. పె. తి. అ. 53 పా.

పా॥ ఒన్తుణ్డు శెజ్గణ్మాల్ యానురైప్పతు ఉన్నడియార్
క్కెన్ శెయ్వ నెన్టే యిరుత్తినీ నిన్పుకழ్గిల్
వైకుమ్ తమ్మెశిన్దైయిలుమ్ మత్తినితో నీయవర్కు
వైకున్ద మెన్తరుళుమ్వాన్.

తా॥ ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుడా! నేను చెప్పన దొకమాటకలదు. నీవు నీదాసభూతులకు ఏమి చేసెదను అనియుంటున్నావు. నీకల్యాణ గుణములయందు నివసించే తమ మనస్సు కంటె మరివారికి నీవు కృపజేసెడి వైకుంఠమనెడి పరమపదము భోగ్యమైనదా ?

తి. వా. మొ. 3 ప. 5 తి. 11 పా.

పా॥ తీర్న్ద వడియవర్ తమ్మై త్తిరుత్తి ప్పణికొళ్ళవల్ల
ఆర్న్దపుకழ్ చ్చుతనై యమరర్పిరానై యమ్మానై
వాయ్న్ద వళవయల్ శూழ் తణ్వాళ జ్గురుకూర్చ్చడకోపన్
నేర్న్ద వోరాయిర త్తిప్పత్తరువినై నీఱు శెయ్యుమే.

తా॥ తీరిన దాసులను దిద్ది కైంకర్యమును స్వీకరించుటకు సమర్థమైన పూర్ణమైన కల్యాణ గుణములుగల యచ్యుతుడును. నిత్యసూరుల కుపకారకుడునునైన సర్వేశ్వరుని సమీపించి సమృద్ధమైన వరి మళ్ళచే చుట్టువారుకొనబడిన చల్లని సమృద్ధమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్ పాయించిన యద్వితీయమైన వేయిపాశురములలో నీ పది పాశురములు కూరిరమైన పాపములను భస్మముగా జేయును.

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 5 పా.

పా॥ పోరవిట్టిట్టెన్నై నీపుఅమ్ పోక్కలుత్తాల్ పిన్నై యా
నారై క్కొణ్డెత్తైయన్దో ఎనతెన్బతెన్ యానెన్బతెన్
తీర విరుమ్బుణ్డ నీరతుపోల వెన్నారుయిరై
యారప్పరుక ఎనక్కారావముతానాయే.

తా॥ తనతాపము తీరునట్లు యినుముగ్రసించిన నీరువలె నాయొక్క యాత్మను పూర్ణముగా పానము జేయుటకు నాకు తృప్తిలేని యమృతమైనవాడా! నీవు దూరముగా విడిచిపెట్టి నన్ను విషయాంతరముల యందు పోయేటట్టుగా చేయుట కుద్యమించితేమరి నేను యెవరిని పుచ్చుకొని దేనిని సాధించెదను. నాది యనునదేది ? నేననునదేది ?

తి. వా. మొ. 10 ప. 7 తి. 8 పా.

పా॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైయే తిరుప్పాఱ్కడలే యెన్తలైయే
తిరుమాల్వైకున్దమే తణ్డిరువేఙ్గడమే యెనతుడలే,
అరుమామాయత్తెనతుయిరే మనమే వాక్కే కరుమమే.
ఒరుమానొడియుమ్ పిడియా నెన్నప్పిల్ముతల్వనొరువనే.

తా॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైమలైను, క్షీరసముద్రమును. నాతలను శ్రియః పతి వేంచేసియున్న వైకుంఠమును, చల్లని వేంకటాచలమును నాశరీరమును విడుచుటకు దుర్లభమైన గొప్పదైన ప్రకృతితో కూడు కొనియున్న నాయాత్మను మనస్సును, వాక్కును క్రియను ఒకత్రుటి కాలమైనను యెడబాయకుండా ఉన్నాడు. నాయొక్క కాలోపలక్షిత సమస్త పదార్థములకు కారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుడు.

(శ్రీ. రా. అ. కా. 6 స. 5 శ్లో॥

శ్లో॥ ఏకయామావశిష్టాయాం రాత్ర్యాం ప్రతివిబుధ్య సః
అలంకారవిధిం కృత్స్నం కారయామాస వేశ్మనః

తా॥ రాత్రి ఒకయామము మిగిలియున్న దాకొనుచునుండగా నారాముడు మేలుకొని గృహమునకలంకార విధినంతను చేయించెను

తి. వా. మొ. 1 ప. 5 తి. 10 కా.

పా॥ శార్న్ద విరువల్వినైకళు ఞ్జరిత్తు మాయప్పత్తఱుత్తు
తీర్న్దు తన్పాల్ మనమ్వైక్క త్తిరుత్తి వీడు తిరుత్తువాన్
ఆర్న్దఞానచ్చుడరాకి యకల జ్గీఞ్గు మేలళవిఱన్దు
నేర్న్ద వురువా యరువాకు మివత్తినుయిరా నెడుమాలే.

తా॥ పూర్ణమైన జ్ఞానప్రకాశము కలవాడగుచు నాలుగు ప్రక్కలను క్రిందను మీదను యపరిచ్ఛిన్నమై సూక్ష్మమైన చేతనములు నచేతనములునైన వీటికి యాత్మమైన మిక్కిలి వ్యామోహము గలవాడు నాతో చేరియున్న రెండు విధములైన ప్రబలమైన పాపములను పోగొట్టి తీరి తనపట్లను మనసు నుంచునట్లు దిద్ది పరమపదము నలంకరించుచున్నాడు,

ఇయఱ్పా పె. తి. 26 పా.

పా॥ యాను మెన్నె ఞ్జు మిశైన్దొఱ్ఱిన్దోమ్. వల్వినైయై
క్కానుమ్ మలైయుమ్ పుకక్కడివాన్ - తానోర్
ఇరుళన్న మామేని యెమ్మిఱైయార్ తన్ద
అరుళెన్నుమ్ తణ్డాలడిత్తు.

తా॥ ఒక చీకటి యనదగిన శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనిగల మా స్వామి యిచ్చిన కృపయనెడి దండముచేత కొట్టి క్రూరమైన పాపమును యడవినో పర్వతమునో ప్రవేశించునట్లు తరుముటకొరకు నేనును నా మనస్సును సమ్మతించి విడచితిని.

ఇయఱ్పా పె. తి, 30 పా.

పా॥ ఇఙ్గిల్లై పణ్డుపోల్ వీత్తిరుత్తల్ ఎన్నుడైయ
శెఙ్గణ్ మాల్ శీర్క్కుమ్ శిఱితుళ్ళమ్. అఙ్గే
మడి యడక్కినిఱ్పతనిల్ వల్వినైయార్ తామ్. మీ
ణ్డడి యెడుప్పతన్ఱో వళ్గు.

తా॥ ఈనా మనస్సునందు పూర్వమువలె వేంచేసి యుండుట కవకాశములేదు. నాయొక్క యెఱ్ఱని నేత్రములుగల వ్యామోహముగల వానియొక్క గుణములకును మనస్సు చిన్నది. క్రూరమైన పాపముగా రక్కడనే వస్త్రము సణచుకొని నిలచుట కంటె తిరిగికాళ్ళు తీసుకొనుటకదా సొగసు.

ఇయఱ్పా పె. తి. 54 పా.

పా॥ వానో మఱికడలో మారుతమో తీయకమో
కానో వొరుఙ్గిత్తు కిణ్డిలమాల్ - ఆనీన్ఱ

కన్నుయర త్తామెటిన్దు కాయుతిర్ త్తార్ తాళ్ పణిన్దోమ్
వన్ తుయరై యావా మరుజ్గు.

తా॥ ఆవు యీనిన దూడను తాము పైకి విసిరి వెలగకాయను రాల్చిన వారియొక్క తిరువడికళ్ళ నాశ్రయించితిమి. కూ్రరమైన పాపమును సమీపమందును చూడమైతిమి. ఆశ్చర్యము ఆకాశ మందో తరంగించుచున్న సముద్రమందో వాయువునందో యగ్ని యందో యరణ్యమందో ఒదిగిపోయినది.

శ్లో॥ ఏతత్సంబంధినశ్చాన్యే. (ఆకరము తెలియదు)

తా॥ వీనిసంబంధులును ఇతరులును.

శ్లో॥ ఊఢః పంచాత్మనా తేన తార్క్ష్యేణ (ఆకరము తెలియదు)

తా॥ పంచోపనిషత్స్వరూపుడైన యా గరుత్మంతునిచేత వహించ బడుచున్నవాడై.

తి. వా. మొ. 10 ప. 6 తి. 5 పా.

పా॥ వానేఱ వழிతన్ద వాట్టాత్తాన్ పణివకైయే
నానేఱప్పెఱుకిన్దేన్ నరకత్తై నకున్‌ఙ్జే
తేనేఱు మలర్ త్తుళవ న్దికழ்పాతన్ శెழுమ్బఱవై
తానేఱి త్తిరివాన తాళిణై యెన్తలై మేలే.

తా॥ పరమ పదమును పొందుట కర్చిరాది మార్గము నిచ్చిన తిరు వాట్టాఱందు వేంచేసియున్న వాడు సాయించిన శ్రీసూక్తి ప్రకా రము నేను ఎక్కుటకు లభించితిని. మకరందము ప్రవహించుచున్న పుష్పములుగల తిరుత్తుళాయ్ ప్రకాశించుచున్న పాదములు గల వాడును, సుందరమైన గరుత్మంతుని తానెక్కి సంచరించువాడును

నైన శ్రియఃపతియొక్క యా శ్రీపాదద్వంద్వము నాతలపై నుంటు న్నది. మనస్సా ? సంసారమనెడి నరకమును నవ్వుము.

తి. వా. మొ. 1 ప. 4 తి. 6 పా.

పా॥ అరుళాత సెరరుళి యవరావి తువరామున్
అరుళాళ్ళి ప్పాళ్ కడవీ రవర్ పీతి యొరునాళెన్ఱు
అరుళాళ్ళి యమ్మాన్గనై క్కణ్డకాలితు శొల్లి
అరుళాళ్ళివరివణ్డే యామ మెన్పిళ్ళైతో్తమే.

తా॥ గంభీరమై రేఖలుగల భ్రమరమా ! కృపగల చక్రముగల స్వామిని చూచినట్లైతే కృపజేయని మీరు కృపజేసి వారి ప్రాణము యెండిపోకమునుపే దయాసముద్రుడైన గరుత్మంతుని వారి వీధియందొకనాడు నడిపించండని ఈ మాటను చెప్పి కృపజేయుము. మేమును యేమి తప్పు జేసితిమి ?

పె. తి. మొ. 8 ప. 1 తి. 8 పా.

పా॥ కొత్తప్పుళ్ళొన్తేటి మన్నూడే వరుకిన్ఱా నెన్గిన్ఱాళాల్
వెత్తిప్పోరిన్దిరఱ్కు మిన్దిరనే యొక్కుమాలెన్గిన్ఱాళాల్
పెత్తకాలవనాక వ్వొణ్ణిఅన్దో మయోవ్యామో నెన్గిన్ఱాళాల్
కత్తనూల్ మఱైయాళర్ కణ్ణపుర త్తమ్మాన్గనై క్కణ్డాళ్ కొలో

తా॥ జయశీలమైన యద్వితీయమైన గరుత్మంతునెక్కి వీధియందే వచ్చుచున్నాడనుచున్నది. అయ్యో, జయశీలమైన యుద్ధముగల యింద్రునకును యింద్రునితో సమానుడనుచున్నది. అయ్యో, వాని వక్షస్థలమును పొందితే స్త్రీలై పుట్టినవాళ్లు ముజ్జీవించమా ? యనుచున్నది. అయ్యో, అభ్యసించిన శాస్త్రములుగల వేదాధ్యయన పరులుగల తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న స్వామిని సేవించిన దేమో ?

పా॥ మఝుయర్ మామతి తీణ్డ సీణ్డ మాలిరుఞ్జోలై మణాళర్ వన్దెన్
నెఞ్జుళ్ళుమ్ కణ్ణుళ్ళుమ్ నిన్ఱు నీజ్గార్ నీర్మలై యార్కోల్
నినైక్కమాట్టేన్
మఝుయర్ పొన్మలై మేలె ఉద్ర మాముకిల్‌పో ప్పుళర్ వన్దు
కాణీర్
అజ్ఞైప్పుళ్ళు మొన్తేఱి వన్దార చ్చో వొరువర ప్రకియవా.

తా॥ మేఘమండల పర్యంతమున్నతమై గొప్ప చంద్రుని స్పృశించునట్లుగా పొడవైన తిరుమాలిరుఞ్జోలెయందున్న వల్లభులైన వారు వచ్చి నామనస్సునందును, నేత్రములయందును నిలచి విడచిపోరు. తిరునీర్మలై యందు వేంచేసియున్నవారేమో! తలంచజాలను. మేఘమండల పర్యంతము నున్నతమైన బంగారు పర్వతముపై నుదయించిన గొప్ప మేఘమువలె నుంటున్నారు. వచ్చి చూడండీ, సుందరమైన రెక్కలుగల యద్వితీయమైన గరుత్మంతుని యెక్కి వచ్చినారు. ఒకరు సుందరముగా నున్న ప్రకారమాశ్చర్యము.

ఛాం. 6 ప్ర. 8 ఖం. 6 మం.

మం॥ ఇన్ద్రియై ర్మనసి సంపద్యమానై ర్వాజ్మనసి సంపద్య తే.
మనః ప్రాణే ప్రాణ స్తేజసి తేజః పరస్యాం దేవతాయాం.।

తా॥ మనస్సునందు కలసిన యింద్రియములతో వాక్కు మనస్సునందు కలియుచున్నది. మనస్సు ప్రాణమందు కలియుచున్నది. ప్రాణము ఆత్మయందు కలియుచున్నది. ఆత్మపర దేవతయందు కలియుచున్నాడు.

గారుడపురాణం

శ్లో॥ గచ్ఛతాం దూర మధ్వానం తృష్ణామూర్ఛిత చేతసామ్
పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసంకీర్తనామృతమ్.

తా॥ దూరమైన మార్గమును గూర్చి వెళ్ళుచున్నవారై దాహముచే మూర్ఛను పొందిన మనస్సు గలవారికి పుణ్డరీకాక్షుని నామసంకీర్తన మనెడి యమృతము తోవభత్యము.

మం॥ ఏతేన ప్రతిపద్యమానా ఇమం మానవ మావర్తం నావర్తంతే
(ఆకరము తెలియదు)

తా॥ ఈ అర్చిరాది మార్గముగా వెళ్ళుచున్నవారై పునరావృత్తి గల యీ మనుష్య లోకమును గూర్చి తిరిగిరారు.

శ్లో॥ దేవయానపథా స్సర్వే ముక్తిమార్గాభిలాషిణః, (ఆకరం తెలియదు)

తా॥ అర్చిరాది మార్గముగా వెళ్లేవారందఱు మోక్షమార్గమును కోరుచున్నారు.

పె. తి. మొ. 7 ప. 10 తి. 5 పా.

పా॥ ఏత్తినై యిమయత్తులెమ్మాశనై యిమ్మైయై మఱుమైక్కు మరున్దినై
ఆత్తవైయణ్ణత్తప్పుఱత్తుయ్ త్తిడుమైయనై క్కైలాయిలాఘ్రి యొణ్దైన్దియ.
కూత్తినై క్కురుమామణిక్కున్ఱినై నిన్ఱవూర్ని త్తిలత్తొత్తినై
కాత్తినై ప్పునవైచ్చెన్ఱు నాడికణ్ణ మజ్గైయుట్కణ్డుకొణ్డేనే.

తా॥ వృషభము వంటివాడును హిమవత్పర్వతమందు వేంచేసి యున్న మూస్వామియును. ఐహికాముష్మికములకు మందైనవాడును బలము గలవాడును, బ్రహ్మాణ్డమునకాపై గా నడిపించెడి తండ్రి యును. హస్తమందు చక్రము నొకదానిని ధరించిన మృత్యువు వంటి వాడును. శ్లాఘ్యమైన నీలరత్నపర్వతము వంటివాడును తిరునిన్ఱ వూర్ యందు వేంచేసియున్న ముత్యములకుప్ప వంటివాడును. గాలి వంటివాడును. జలము వంటివాడును నైన వానిని వెళ్ళి వెతకి తిరు కణ్ణమజ్గైయందు సేవించితిని.

తి. వా. మొ. 10 ప. 1 తి. 4 పా.

పా॥ ఇడర్ కెడ వెమ్మైప్పోన్దళియా యెన్ఱెన్ఱు
చ్చుడర్ కొళ్ శోతియై త్తేవఱమ్ మునివరు న్దుడర
ప్పడర్ కొళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొళ్వా న్దిరుమోకూర్
ఇడర్ కెడ వడిపరవుతుమ్ తొణ్డీర్ వమ్మినే.

తా॥ దుఃఖములు నశించునట్లు వేంచేసి మమ్మెలను రక్షించుము అని యని స్తోత్రముజేసి యుజ్వలమై తేజోమయమైన విగ్రహముగల తనను దేవతలను ఋషులును అనుసరించునట్లు విశాలమైన ఫణ ములుగల శేషుడనెడి పర్యంకమందు పవ్వళించు వానియొక్క తిరు మోకూర్ యందు మన దుఃఖము నశించునట్లు ఓ భక్తులారా! తిరు వడికళ్ళను స్తోత్రము జేయుదమురండు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 1 తి. 1 పా.

పా॥ తాళతామరై త్తడమణివయల్ తిరుమోకూర్
నాళుమేవినన్గమర్న్దునిన్ఱ శురరై త్తకర్కు మ్

తోళునాన్గుడై చ్చురికుళ్గల్ కమలక్కట్కనివాయ్
క్కాళమేకత్తై యన్ఱి మత్తొన్ఱిల గ్గతియే

తా॥ మంచి నాళముగల తామర పుష్పములు తటాకముల నలంక రించుచున్న వరి మళ్లుగల తిరుమోగూర్ యందు నిత్యవాసము జేసి చక్కగా సమరికతో వేంచేసియుండి. అసురులను చితకకొట్టెడి నాలుగు భుజములుగల ఉంగరములు చుట్టుకొనిన కేశములును పద్మ ములవంటి నేత్రములును దొండపండువంటి యధరమునుగల కాళ మేఘమువంటి తిరుమేనిగల సర్వేశ్వరుని తప్ప మరియొక గతిలేని వారము.

పె. తి. మొ. 2 ప. 3 తి. 5 పా.

పా॥ ఇన్ తుణై ప్పతు మత్తలర్ మకళ్ తనక్కుమిన్బన్ నల్పు
విత్తనక్కి త్తైవన్
తన్ తుణై యాయర్ పావై నప్పిన్నైతనక్కిత్తై మత్తయో
ర్క్కెల్లాం
వన్ తుణై పఞ్చ పాణ్డవర్కాకి వాయురై తూతు శెన్ఱి యజ్గు
మెన్ తుణై ఎన్దైతన్దైతమ్మానై తిరువల్లిక్కేణి క్కణ్డేనే.

తా॥ భోగ్యమైన సహాయమైన పద్మమందవతరించిన పెరియపిరా ట్టికి భోగ్యభూతుడును. మంచి భూదేవికి వల్లభుడును తనను సహాయ ముగా గల గొల్లలయొక్క ప్రతిమవంటి నప్పిన్నైపిరాట్టికి స్వామి యును. మిగిలినవారికందఱకును ప్రబలమైన సహాయమైనవాడును పంచపాండవులకై నోటిమాటను దుర్యోధనాదులవద్దకు వెళ్ళి చెప్పి దూతగా సంచరించిన సహాయభూతుడును మా తండ్రికి వారి తండ్రికి స్వామియైనవాడునుయైన వానిని తిరువల్లిక్కేణియందు సేవించితిని.

పె. తి. మొ. 3 ప. 6 తి. 6 పా.

పా॥ ఎన్తునై యెన్నెడుత్తే ఱ్కొత్తై యేను మిరఙ్గిత్తిలళ్
తన్తునైయాయన వెన్తన్ తనిమైక్కు మిరఙ్గిత్తిలళ్
వన్తునైవానవఱ్కాయ్ వరమ్ శెత్త రఙ్గత్తుఱైయు
మిన్తునైయవనోడుమ్ పోయ్ పుళ్ళిలాలి పుకువర్ కొలో.

తా॥ నాకు సహాయమగునని కని పెంచిన నావిషయములో కొంచె మైనను కనికరించుటలేనిది. తనకు సహాయమైన నాయొక్క ఒంటరి తనమునకును కనికరించుటలేనిది. దేవతలకు ప్రబలమైన సహాయమై రాక్షసులయొక్క వరమును నశింపజేసి శ్రీరంగమందు నిత్యవాసము జేయుచున్న భోగ్యమైన సహాయభూతునితోకూడా పోయి సుందర మైన తిరువాలియందు ప్రవేశించినదేమో.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 11 పా.

పా॥ వన్దవ రెతిర్ కొళ్ళ మామణిమణ్డపత్తు
అన్దమిల్ పేరిన్బత్తడియరోడిరున్దమై
కొన్దలర్ పొళిల్ కురుకూర్ శడకోపన్ శొల్
శన్దఙ్గళాయిరత్తివై వల్లార్ మునివరే.

తా॥ వారు వచ్చి యెదురకొనగా తిరుమామణి మణ్డపమందంతము లేని గొప్ప ఆనందముగల దాసులైన నిత్యసూరులతోకూడా నున్న విధమును గుత్తులు వికసించుచున్న తోటలుగల తిరునగరికి నిర్వా హకులైన నమ్మాళ్వార్ సాయించిన వేదరూపములైన వేయి పాశు రములయందు నీపది పాశురముల నభ్యసించువారు భగవద్గుణముల ననుభవింతురు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 1 పా.

పా॥ శూళ్విశుమ్బణిముకిల్ తూరియ ముళక్కిన
ఆళ్కడ లలైతిరై క్కైయెడుత్తాడిన

ఏழ்పాழிలుమ్ వళమేన్దియ వెన్నప్పన్
వాழ்పుకழ் నారణన్తమర్రై క్కణ్డుకన్దే.

తా॥ నా కుపకారకుడును, ఆనందకరమైన కల్యాణగుణములు కలవాడునునైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క దాసులను చూచి సంతోషించి యంతటను వ్యాపించిన యాకారమున కలంకారమైన మేఘములు తూర్యఘోషమును సేసినవి. అగాధమైన సముద్రములు తరంగించుచున్న తరంగములనెడి చేతుల నెత్తి యాడినవి. సప్తద్వీపములును ఉపహారములను ధరించినవి.

తి. వా. మొ. 3 ప. 9 తి. 3 పా.

పా॥ ఒழிవొన్ఱిల్లాత పల్లూழிతోఱూழி నిలావప్పోమ్
వழிయైత్తరుమ్ నఙ్గళ్ వానపరిశనై నిఱ్కప్పోయ్
క్కழிయమికనల్లవాన్ కవికొణ్డు పులవీర్ కాళ్
ఇழிయ క్కరుతి యోర్ మానిడ మ్పాడ వెన్నావతే.

తా॥ ఒక విచ్ఛేదములేని యనేకవిధములైన కాలమంతయు ననుభవించునట్లు ఆర్చిరాది మార్గము నిచ్చునట్టి మన నిత్య సూరినాయకుడుండగా పోయి మిక్కిలి యధికమైన శ్లాఘ్యమైన కవిత్వమును పుచ్చుకొని కవులారా! నీచులగుటకు తలచి యొక మనుష్యజాతిని పాడుట యేమైనది.

తి. వా. మొ. 8 ప. 10 తి. 5 పా.

పా॥ వழிపట్టోడ వరుళ్ పెత్తు మాయన్ కోలమలరడిక్కீழ்
శుழிపట్టోడు ఇుడర్ చ్చోతివెళ్ళ త్తిన్పుత్తిరున్దాలుమ్
ఇழிపట్టోడు ముడవినిఱ్పిఱన్దు తిన్ శేరియాన్ కత్తు
మొழிపట్టోడు ఙవిమమృత నుకర్చ్చియుఱుమో ముழுతుమే.

తా॥ కైంకర్యమనెడి మంచిమార్గమున పడి నడచునట్లు కృపను లభించి యాశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క సుందరమైన పుష్ప ములవంటి తిరువడికళ్ళక్రింద సుడికలిగి ప్రవహించుచున్న కాంతిగల తేజఃప్రవాహముగల పరమపదమం దానందమును పొందియున్ననూ సమస్తపురుషార్థములను లభించిననూ నిహీనమై నడచుచున్న శరీర మందు పుట్టి తన కల్యాణగుణములను నేను యభ్యసించి శబ్దస్వరూ పమై ప్రవహించుచున్న కవిత్వామృతమైన తిరువాయ్ మొళి యను భవమునకు సాటియగునా ?

తి. వా. మొ. 10 ప. 6 తి. 5 పా.

పా॥ వానేఱ వళ్ళిత్తన్ద వాట్టాత్తాన్ పణివకైయే
నానేఱప్పెఱుకిన్ఱేన్ నరకత్తై నకునెఞ్జే
తేనేఱు మలర్ తుళవ న్దికళ్ఫాతన్ శెయ్యబ్బవళై
తానేఱి త్తిరివాన తాళిణై యెన్తలైమేలే.

తా। పరమపదమునకు వెళ్ళుట కర్చిరాది మార్గము నిచ్చిన తిరు వాట్టాఱుయందు వేంచేసియున్నవాడు సాయించిన శ్రీసూక్తిప్రకా రముగా నేను యెక్కుటకు లభించినవాడనైతిని. మకరందము ప్రవ హించుచున్న తిరుత్తుళాయ్ ప్రకాశించుచున్న పాదముగలవాడును, సుందరమైన గరుత్మంతుని తానెక్కి తిరిగేవాడునునైన శ్రియఃపతి యొక్క పాదద్వంద్వము నా తలమీదనే యుంటున్నది. ఓ మనస్సా నరకమైన సంసారమును నవ్వుము.

తి. వా. మొ. 10 ప. 6 తి. 5 పా.

పా॥ వానేఱవళ్ళిత్తన్ద (వెనుక చూడవలెను)
తా॥ (వెనుక చూడవలెను)

తి. వా. మొ. 9 ప. 3 తి. 7 పా.

పా॥ ఆకిమ్ శేర్ నరశిఙ్గమతాకి ఓ
రాకమ్ వళ్ళుకిరా ల్పిళన్దా నుఱై
మాకవైకున్ద జ్గాణ్బతఱ్కు ఎన్మన
మేక మెణ్ణు మిరాప్పకలిన్ఱియే.

తా॥ శరీరమందు చేరియున్న నరసింహస్వరూపముగలవాడై కఠిన మైన హిరణ్యకశిపుని శరీరమును వాడిగల గోళ్ళచేత బ్రద్దలుచేసిన వాడు నిత్యవాసముసేయుచున్న పరమాకాశమందున్న శ్రీవైకుంఠ మును చూచుటకు నామనస్సు రాత్రి పగలు నని లేకుండా యేకరీతిగా తలంచును.

ఛాం. 8 ప్ర. 6 ఖం. 6 మం.

మం॥ శతంచైకాచ హృదయస్య నాడ్య స్తాసాం మూర్ధాన మభిని స్సృతైకా తయోర్ధ్వ మాయన్నమృతత్వమేతి విష్వఙ్ఞన్యా ఉత్క్రమణే భవన్తి.

తా॥ హృదయముయొక్క నాడులు నూరును ఒకటిని. వాటిలో నొకటి శిరస్సునుగూర్చి బయలుదేరినది. ఆనాడిచేత ఊర్ధ్వముగా వెళ్ళుచు ముక్తిని పొందుచున్నాడు. నానాగతులు గల ఇతర నాడులు త్క్రమణమం దుపయోగించుచున్నవి.

ఛాం. 8 ప్ర. 6 ఖం. 2 మం.

మం॥ ఆసు నాడీసు సృప్తాః, ఆభ్యో నాడీభ్యః ప్రతాయన్తే,
తేముష్మి న్నాదిత్యే సృప్తాః, అథతై రేవ రశ్మిభి రూర్ధ్వ
మాక్రమతే.

తా॥ ఈనాడులయందు ప్రవేశించినవారై యీ నాడులనుండి ప్రవ ర్తించినవా రగుచున్నారు. వారు యీ సూర్యునియందు ప్రవేశిం

దినవారై తరువాత నా సూర్యరశ్ముల చేతనే ఊర్ధ్వముగా వెళ్ళు మన్నారు.

శ్లో॥ ఓంకారరథ మారుహ్య (అకరము తెలియదు.

తా॥ ఓంకారమనెడి రథము నెక్కి.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 2 పా.

పా॥ నారణన్ఱమరై క్కణ్డుకన్దు నన్నీర్ ముకిల్
పూరణపొఱ్కుడమ్ పూరిత్తు తుయర్ విణ్ణిల్
నీరణికడల్ కళ్ నిన్ఱార్త్తన నెడువరై
త్తోరణమ్ నిరై త్తెఙ్గుమ్ తొ ళ్ళుతనరులకే.

తా॥ శ్రీమన్నారాయణుని దాసులను చూచి సంతోషించి మంచి జలముగల మేఘము లున్నతమైన యూకాశమందు పూర్ణమైన స్వర్ణ కుంభములుగా పూరించబడినవి. జలముచే నిండియున్న సముద్రములు స్థిరముగానుండి ఘోషించినవి. గొప్పపర్వతములవలెనున్న తోరణ స్తంభములను వరుసగానుంచి లోకమందున్నవా రంతటను సేవించిరి.

పా॥ తొ ళ్ళుతనరులకర్ కళ్ తూపనన్మలర్ మళ్ళై
పొళ్ళివనర్ పూమియన్ఱళన్దవన్ తమర్ మున్నే
ఎళ్ళుమి నెన్ఱిరుమరుజ్గిశైత్తనర్ మునివర్ కళ్
వళ్ళియిదు వైకున్దర్కెన్ఱు వన్దతిరే.

తా॥ ఆనాడు భూమిని కొలచినవానికి దాసులైనవారియెదుట ధూపముతోగూడ మంచి పుష్పవర్షమును కురిపించినవారై ఆయా లోకములయందున్నవారు సేవించిరి. మునులు శ్రీవైకుంఠమునకు వెళ్ళు వారికి మార్గమిదియని యెదురుగా వచ్చి వేంచేయుడని రెండు రెండు ప్రక్కలయందుననుండి చెప్పిరి.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 4 పా.

పా॥ ఎతిరెతి రిమైయవ రిరుప్పిడమ్ వకుత్తనర్
కతిరవ రవరవర్ కైనిరై కాట్టినర్
అతిర్ కురల్ మురశ్జ్గళ్ నైకడల్ ముఱ్ఱుకొక్కత్త
మతువిరితుళాయ్ముడి మాతవన్దమరే.

తా॥ మకరందము ప్రవహించుచున్న తిరుత్తుళాయ్ కిరీటమందుగల శ్రియఃపతియొక్క దాసులకు దేవతలు యెదురెదురుగా వాసస్థానముల నేర్పరచినారు. సూర్యులును వారువారు కరములను వరుసగా చూపించినారు. మురజములయొక్క ధ్వనిచేయుచున్న ధ్వని తరంగించుచున్న సముద్రముయొక్క ధ్వనితో సమానమై యున్నది.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 5 పా.

పా॥ మాతవన్దమరెన్ఱు వాశలిల్ వానవర్
పోతుమి నెమతిడమ్ పుకుతుక వెన్ఱలుమ్
కీతజ్గళ్ పాడినర్ కిన్నరర్ కెరుడర్కళ్
వేతనల్వాయవర్ వేళ్వియుళ్ మడుత్తే.

తా॥ దేవతలు వాకిళ్ళయందు నిలచి శ్రియఃపతియొక్క దాసులని వీరిని వేంచేయుడి. మాపదవులను ప్రవేశించుడి యని ప్రార్థించినప్పుడు వేదోచ్చారణముచే విలక్షణములైన ముఖములు గలవారు యాగఫలములను సమర్పించిరి. కిన్నరులు గరుడులు గీతములను పాడినారు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 6 పా.

పా॥ వేళ్వియుళ్ మడుత్తలుమ్ విరైకమఴ్ నఱుమ్పుకై
కాలజ్గళ్ వలమ్పురి కలన్దెజ్గుమిశైత్తనర్
ఆణ్మైజ్గళ్ వానక మాఴ్వియాన్దమరెన్ఱు
వాళొణ్కణ్ మడన్దైయర్ వాఴ్త్తినర్ మకిఴ్న్దే.

తా॥ యాగఫలములను సమర్పించుచుండగా పరిమళము పరిమళించు చున్న సుగంధముగల ధూపములను సమర్పించి యంతటను కాహళములను దక్షిణావర్త శంఖములను ధ్వనింపజేసినారు. కాంతిగల సుందరమైన నేత్రములుగల స్త్రీలు చక్రధరుని దాసులను స్వర్గమును ఏలుకొనండి అని సంతోషించి మంగళాసనము జేసినారు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 7 పా.

పా॥ మడన్దైయర్ వాழ்త్తలుమ్ మరుతరుమ్ వశుక్కళుమ్
తొడర్న్దెఙ్గుమ్ తోత్తిరఙ్గళ్ శొల్లినర్ తొడుకడల్
కిడన్ద ఎమ్ కేశవన్ కిళరొళి మణిముడి
కుడన్దై ఎఙ్గోవలన్ కుడియడియార్క్కే.

తా॥ అగాధమైన సముద్రమందు పవ్వళించిన మన కేశవుడును వృద్ధి పొందుచున్న తేజస్సుగల మణిమయమైన కిరీటముగలవాడును. తిరుక్కుడన్దైయందు పవ్వళించినవాడును నైన మా కృష్ణునికి కులక్రమముగా దాసులైనవారికి స్త్రీలు మంగళాశాసనములు చేయుచుండగా మరుత్తులును వస్తువులును అనుసరించి వెళ్ళి యంతటను స్తోత్రము చేసినారు.

పె. తి. మొ. 3 ప. 7 తి. 8 పా.

పా॥ ముత్తులుమ్ పైఙ్గిళియుమ్ పన్దు మూశలుమ్ పేశుకిన్ఱ
శిత్తిల్ మెన్పూవైయుమ్ విట్టకన్ఱ శెழுఙ్గోతై తన్నై
పెత్తలేన్ ముత్తిழைయై ప్పిరప్పిలి పిన్నే నడన్దు
మత్తెల్లామ్ కైతొழப్పోయ్ వయలాలి పుకువర్కొలో.

తా॥ మొండిచాటను, పచ్చని చిలుకను, బంతిని, ఉయ్యాలను, మాటలాడుచున్న చిన్నగూటిలోనున్న మృదువైన గోరింకను విడచి యెడబాసిన సుందరమైన మాలికవంటిదిని, పూర్ణమైన యాభరణ ములు గలదియును నగు నాపిల్లను చూడ లభించనై తిని. మిగిలినవా రందరును సేవించునట్లుగా జన్మరహితుడైన సర్వేశ్వరుని వెనుక నడచిపోయి పరిమళ్ళు గల తిరువాలియందు ప్రవేశింతురా ?

ఛాం. 4 ప్ర. 25 ఖం. 5 మం.

మం॥ అథ యదుచైవాస్మి ఞ్ఛవ్యం కుర్వంతి యదిచ నార్చిష మే వాభిసంభవన్తి అర్చిషోఽహః అహ్న ఆపూర్యమాణపక్ష మా పూర్యమాణపక్షాద్యాన్ షడుదజ్ఞేతి మాసాగ్ స్తాన్మాసేభ్య స్సంవత్సరగ్ం సంవత్సరా దాదిత్య మాదిత్యా చ్చంద్రమసం చంద్రమసో విద్యుతం తత్పురుషోఽమానవః.

అర్చిరాది ప్రథమ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు సంపూర్ణమ్.

తా॥ తరువాత యీ బ్రహ్మవేత్తవిషయమందు శవదహనాదికము పుత్రాదులు చేసిననూ చేయకపోయిననూ వారు అర్చిరభిమాని దేవ తనే పొందుచున్నారు. అర్చిర్దేవతనుండి అహరభిమాని దేవతను, అహరభిమాని దేవతనుండి శుక్లపక్ష దేవతను శుక్లపక్ష దేవతనుండి యే ఆరుమాసములు ఉత్తరాయణమో ఆ ఉత్తరాయణ దేవతను, ఉత్తరాయణదేవతనుండి సంవత్సర దేవతను, సంవత్సర దేవతనుండి సూర్యుని సూర్యునుండి, చంద్రుని చంద్రునుండి విద్యుత్పురుషుని పొందుచున్నారు. అచ్చట నున్నవారిని అమానవు డనెడి పురుషుడు వచ్చి స్పృశించుచున్నాడు.

అర్చిరాది ప్రథమ ప్రకరణమందలి ప్రమాణత్తిరట్టు
తాత్పర్యము సంపూర్ణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అర్చిరాది - ద్వితీయ ప్రకరణము

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

1. అతిల్ ముఱ్పడ అర్చిస్సై క్కిట్టి అవన్ శిఱితిడం వఴి నడత్త, పిన్బు అహస్సైయుం శుక్లపక్షాభిమానియైయుం ఉత్తరాయణాభిమానియైయుం సంవత్సరాభిమానియైయుం వాయువైయుం కిట్టి.

దానిలో ముందుగా అర్చిఃపురుషుని సమీపించి యాతడు కొంచెము దూరము మార్గమందు నడిపించగా తరువాత అహఃపురుషుని, శుక్లపక్షాభిమానిని, ఉత్తరాయణాభిమానిని, సంవత్సరాభిమానిని, వాయువును సమీపించి,

2. అవర్కళ్ వఴి నడత్త (ప్రవిశ్యచ సహస్రాంశుం, మన్నుం కడుం కతిరోన్ మణ్డలత్తు నన్నడువుళ్) ఎన్గిఱపడియే హిరణ్మయమాయ్, కాలచక్రప్రవర్తకమాన (తేరార్ నిరై కతిరోన్ మణ్డలత్తిలే, యెతిర్ విఴిక్క వొణ్ణాతపడి, నిరవధిక తేజస్సోడే యెతిరే వోరాదిత్యన్ శెల్లుమాప్పోలే శెన్ఱు.

వారు మార్గమందు నడిపించగా సూర్యుని ప్రవేశించి, (స్థిరముగానున్న క్రూరమైన కిరణములుగల సూర్యుని మణ్డలముయొక్క నట్టనడుమనున్న) అని చెప్పినట్లు బంగారమయమై కాలచక్రప్రవర్తకమైన (రథమందు పూర్ణమై వరుసగానున్న కిరణములు గలవాడైన సూర్యునియొక్క మండలమందు) ఎదురుగా చూచుటకు శక్యము

3. అవన్ (మణ్డలత్తై క్కీణ్డుపుక్కు) అవ్వరుకేపోయ్ (క్రమాచ్చంద్రమసం ప్రాప్య) ఎన్గిఱపడియే గ్రహ నక్షత్ర తారక

గాని ప్రకారముగా నిరవధికమైన తేజస్సుతో నెదురుగా నొక సూర్యుడు వెళ్ళునట్లువలె వెళ్ళి,

నిర్వాహకనాయ్ అమృతాత్మకనా యిరున్దుళ్ళ చంద్రనై కిట్టి. వాని (మండలమును భేదించుకొని ప్రవేశించి) ఆపైగా పోయి (క్రమముగా చంద్రుని పొంది) అనినటుల గ్రహ నక్షత్ర తారకలకు నిర్వాహకుడై, యమృతస్వరూపుడై యుండు చంద్రుని సమీపించి,

4. అవన్ సత్కరిక్క వన్దరుకే పోయ్ అమానవనై క్కిట్టి యవన్ వళ్ళి నడత్త సర్వాప్యాయకనాన వరుణనుం, త్రైలోక్యపాలకనాన విన్ద్రనుం, ముక్తరాయ్ ప్పోరుమవర్కళై సర్వప్రకారత్తాలుం మికవుం శ్లాఘిక్కక్కడవరాయ్, సురాసుర గంధర్వ యక్ష రాక్షస నిర్వాహకనాన ప్రజాపతియైయుం శెన్ఱు కిట్టి.

వాడు సత్కరించగా నాపైగాపోయి యమానవుని సమీపించును. అతడు మార్గమందు నడిపించగా అందఱకు నాప్యాయనమును కలుగజేయువాడైన వరుణుడును, త్రైలోక్యపాలకుడైన యింద్రుడును ముక్తులై వచ్చేవారిని సర్వప్రకారములచేతను, మిక్కిలి శ్లాఘించవలసినవారై దేవతలు అసురులు గంధర్వులు యక్షులు రాక్షసులు నగు వీరికి నిర్వాహకుడైన ప్రజాపతినిన్నీ వెళ్ళి సమీపించును.

5. అవర్కళ్ లోకఙ్గళైయుం కడన్దు, అణ్డత్తైయుం దశోత్తరమాన ఆవరణసప్తకత్తైయుం (ముడివిల్ పెరుమ్బాళాన) మూలప్రకృతియైయుం కడన్దు.

వారి లోకములనుకూడా దాటి, బ్రహ్మాణ్డమునున్నూ,[1] దశో

---

1. మొదటి ఆవరణకంటె రెండవది పదిరెట్లు రెండవ ఆవరణకంటె మూడవది పదిరెట్లు యీవిధముగా.

త్తరమైన, ఆవరణసప్తకమునున్నూ (నాశములేనిదై గొప్పదై పురు
షార్థములను ఫలింపజేసుకొనుటకుపయోగ్యమైన స్థలమైన) మూల
ప్రకృతినిన్నీ దాటి,

6. మున్ను సంసారియాన నాళిల్ అంధకారావృతమాయ్. నీఱుం
నిఴ్లుం మిన్ఱిక్కే (భీతోऽస్మ్యహం మహాదేవ శ్రుత్వా మార్గస్య
విస్తరమ్) ఎన్గిఅపడియే కేట్టపోతే తుళఙ్గవేణ్డుమ్బడియాన
కొడియవళ్ళియిలే యమభటర్ పాశఙ్గళాలుమ్ పుత్రదారాది
మయపాశఙ్గళాలుమ్ కట్టుణ్డు,

పూర్వము సంసారియైన దినములయందు అంధకారావృతమై
నీరును నీడయును లేకుండా (మహాదేవా! మార్గముయొక్క విస్తార
మును విని నేను భయపడినవాడనైతిని) అనుచున్న ప్రకారముగా
వినినప్పుడే వణికిపోవలసిన ప్రకారమైన క్రూరమైన మార్గమందు యమ
భటుల పాశములచేతనున్నూ పుత్రదారాదిమయమైన పాశములచేత
నున్నూ కట్టబడి,

7. యమదూతరాలే యిఴుప్పుణ్డు (తోడైవళ్ళినాయ్కళ్ కవర)
శక్తి, శఙ్గు, తోమర, సాయక, శూలాదికళాల్ నోవుపట్టు.

యమదూతలచేతను లాగబడి (తోడమార్గముగా శునకములు
కరవగా) శక్తి, శంఖు, తోమరము, బాణము, శూలము మొదలగు
వాటిచే బాధపడి,

8. వ్యాఘ్రముకింకరరాన రాక్షసర్ ముఖంగళుక్కు యిరైయాయ్
ఉమ్బెఙ్గుం రక్తముం శీయుం వశియు, పశియుం దాహముం
మేలిట్టు, దూతరై శోఱుం తణ్ణీరుం వేణ్డి మూక్కుం ముఖముం

ఉదడుం పల్లుం తకర్న్దు. కైయ్యుం కాలుం వోడిన్దు. కూప్పిట్టు ప్పోన విళ్లువు తీర.

వ్యాఘ్రకింకరులైన రాక్షసులగోళ్ళ కాహారమై, శరీరమంత టను రక్తము, చీము కారగా, ఆకలి దాహములు పైబడి దూతలను అన్నమున్నూ, మంచినీటిని న్నీ అపేక్షించి, ముక్కును, ముఖమును, దవడలును, పళ్ళను చితిగిపోయి, చేతులును, కాళ్ళను ఊడిపోయి, మొరపెట్టి పోయిన దుఃఖము తీరునట్లుగా.

9. సుఖోత్తరమాన మార్గత్తాలే ఇవ్వెల్లై కడన్దపోతే తుడఙ్గి, కణ్డారడైయ సత్కరిక్క తనక్కుపాయమైన (పారళన్ద పాత పోతు) పోలేయుం (అన్దర మేళ్ళినూడు శెలవుయ్త్త పాతం) పోలేయుం కడునడై యిట్టు ప్పోయ్.

సుఖోత్తరమైన మార్గముచేత నీహద్దును దాటి అప్పుడే మొదలుకొని చూచినవారందఱును సత్కరించగా తన కుపాయమైన (భూమిని కొలచిన పాదపద్మము) వలెనున్నూ (ఊర్ధ్వలోకము లేడింటి మధ్యనుండి వెళ్ళునట్లు చాపిన పాదము) వలెనున్నూ శీఘ్రగమనమును పెట్టిపోవును.

10. శబ్దస్పర్శాదికళాకిఱ సింహవ్యాఘ్రాదికళై త్తప్పి, సంసారమాకిఱ (పెరున్దూత్తిల్) నిన్ఱుం పురప్పట్టు. తాపత్రయమాకిఱ కాట్టుత్తీయిలే యకప్పట్టు ప్పలక్లేశమెల్లాం తీర.

ఇదివరకు శబ్దస్పర్శాదులనబడుచున్న సింహవ్యాఘ్రాదులను తప్పి, సంసారమనబడు (పెద్ద తుప్పలోనుండి) బయలుదేరి, తాపత్రయము లనబడు కారుచిచ్చునందు పడిన క్లేశమంతయును తీరునట్లు.

11. (తతస్తు విరజాతీర ప్రదేశం, స ఆగచ్ఛతి విరజాం నదీం) ఎన్గిఱ పడియే అమృతవాహినియాయ్. వైతరణిక్కెతిర్ తట్టాన విరజైయై చ్చెన్ఱు కిట్టి,

(ఆప్పైన విరజాతీరప్రదేశము, ఆముక్తపురుషుడు విరజానదిని గూర్చి వచ్చుచున్నాడు) అనుచున్నప్రకారము నమృతవాహినియై వైతరణికి వ్యతిరేకమైన విరజను వెళ్ళి సమీపించును. ఆపిమ్మట

12. (వన్ శేత్తళ్ళలై యుం, వాసనా రేణువై యుం కల్గువిమేఘావృత మాన ఆదిత్యమణ్డలంపోలేయుం. రాహుగ్రస్తమాన చంద్ర మణ్డలంపోలేయుం శేత్తిలఴున్దిన మాణిక్యం పోలేయుం, (అఴుక్కడమ్బిలే) యకప్పట్టు తిరోహితస్వరూపనాన వివన్. అతువుం నివృత్తమాయ్.

(బలిష్ఠమైన చిక్కనిబురదనున్నూ) వాసనా రేణువునున్నూ కడుగుకొని, మేఘావృతమైన సూర్యమండలమువలెనున్నూ రాహు గ్రస్తమైన చంద్రమండలమువలెనున్నూ, బురదలో మునిగిన మాణి క్యమువలెనున్నూ యున్న మురికి శరీరమందు లోబడి తిరోహిత స్వరూపుడైన వీడు అదికూడా నివృత్తమై,

13. (తత్తోయ స్పర్శమాత్రేణ.) ఎన్గిఱపడియే విరజాజలస్పర్శత్తాలే తిరోధాయకమాన సూక్ష్మశరీరముం కఴిన్దుపోయ్ విట్టు యాలే (సూర్యకోటి ప్రతీకాశః) ఎన్గిఱపడియే అనేకమాయిర మాది త్యర్ కళ్ శేర వుతిత్తాప్పోలే కణ్ణాల్ కాణవొణ్ణాతపడి నిర వధిక తేజస్సైయుడైయనాయ్.

(ఆ విరజానది నీటియొక్క స్పర్శమాత్రముచేతనే) విరజాజల స్పర్శచేతనే తిరోధానమును కలుగజేయు సూక్ష్మశరీరముకూడా పోయి (కోటిసూర్యులతో సమానమైనవాడై) అనుచున్నప్రకార ముగా ననేక వేల సూర్యులు చేరి యుదయించినట్లు కంటితో చూడ శక్యముగాని ప్రకారముగా నిరవధికమైన తేజస్సుగలవాడగును.

14. (అమానవంసమాసాద్య) ఎన్గిఱపడియే చతుర్భుజనాయ్ శఙ్ఖ చక్రగదాధరనాయ్. విరజైక్కరైయిలే వెழున్దరుళియిరుక్కుం అమానవనై చ్చెన్నుకిట్టి.

(అమానవుని పొంది) అనుచున్నప్రకారముగా నాలుగు భుజములు గలవాడై శంఖ చక్ర గదలను ధరించినవాడై విరజాతీరమందు వేంచేసియున్న అమానవుని సమీపించును.

15. అవన్ తిరుక్కైయాలే స్పర్శిక్క పిన్బు లావణ్యసౌందర్యాది కల్యాణగుణాకరమాయ్ శుద్ధసత్త్వమయమాయ్ భగవదనుభవైకపరికరమాన విగ్రహత్తై ప్పెత్తు.

ఆ యమానవుడు శ్రీహస్తములచే స్పృశించగా తరువాత లావణ్యము సౌందర్యము మొదలగు కల్యాణగుణముల కాకరమై శుద్ధసత్త్వమయమై భగవదనుభవమునకే పరికరమైన విగ్రహమును లభించును.

16. ఇంద్రాదిపదఙ్గళ్ పోలే కర్మసాధ్యమాయ్ నశ్వరమాయ్ గుణత్రయాత్మకమా యిరుక్కైయన్రిక్కే భగవత్ప్రీతిసాధ్యమాయ్ నిత్యమాయ్ శుద్ధసత్త్వాత్మకమాయ్ (ఇన్బైక్కణ్డేరిన్బమ్) ఎన్గి అతు క్కెతిర్ తట్టాక (నలమన్దమిల్లతోర్ నాడాయ్.)

ఇంద్రాదిపదములవలె కర్మసాధ్యమై, నశ్వరమై, గుణత్రయాత్మకమై యుండుట కాకుండా, భగవత్ప్రీతిసాధ్యమై, నిత్యమై, శుద్ధసత్త్వాత్మకమై, (ఆనందము లేదు చూడండీ) అనుచున్నదానికి వ్యతిరేకముగా ఆనందమున కంతము లేని యొక దేశమై)

17. (ఇరుళ్ తరుమాఞాలత్తు) క్కెతిర్ తట్టాక (తెళివిసుమ్బుతిరునాడు) ఎన్గిఱపడియే (తెళితాకియ శేణ్ విసుమ్బాయ్.)

(అజ్ఞానమును కలుగజేయు మహాపృథివికి) విపరీతముగ (జ్ఞానమును కలుగజేయు పరమాకాశమందలి పరమపదము) అనుచున్న ప్రకారముగా (జ్ఞానమును కలుగజేయునదైన ఉత్తమమైన పరమపదమై)

18 సనకాదికళ్ నెఞ్జుక్కుం నిలమన్ఱిక్కే భగవదానుకూల్యైక భోగరాన నిత్యసిద్ధరాలే నెఱుఙ్గి

సనకాదుల మనస్సుకుకూడా గోచరముకాకుండా భగవదానుకూల్యమే భోగముగా కలవారైన నిత్యసూరులచేత సాంద్రమై,

19 అవర్కళాలు మళవిడ వొణ్ణాత వళవైయుం, ఐశ్వర్యత్తైయుం స్వభావత్తైయు ముడైత్తాన దివ్యదేశత్తై (కణ్గళారవుంనిన్ఱు) కణ్డు

వారిచేతనుకూడా పరిచ్ఛేదించశక్యముగాని పరిమాణమున్నూ ఐశ్వర్యమునున్నూ, స్వభావమునున్నూ కలదైన దివ్యదేశమును (కండ్లారా నిలచి) సందర్శించును

20 (విణ్ణైత్తొఴుతు) ఎన్ఱిఅపడియే తొఴుతు అమానవపరిసరత్తిలే శంఖ కాహళ భేరికళుడైయ ముఴక్కత్తై క్కేట్టు

(పరమపదమును నమస్కరించి) అనుచున్నప్రకారముగా నమస్కరించును. అమానవపునియొక్క పరిసరమందు శంఖకాహళభేరీలయొక్క ధ్వనిని విని

21 (ఓడువార్ విఴువారుకన్దాలిప్పార్ నాడువార్ నమ్బిరానెఙ్గుత్తానెన్బార్, కణ్డోం కణ్డోం కణ్ణుక్కినియన కణ్డోంతొణ్డీర్ ఎల్లీరుం వారీర్) ఎన్బారాయ్క్కొణ్డు పెరియవారవారత్తైప్పణ్ణి.

(పఱగెత్తువారు, పడిపోవువారు, సంతోషించి యాలకించు వారు, వెతకువారు, మాయొక్క ఉపకారకు డెక్కడున్నాడు యనెడి వారు, చూచినాము, చూచినాము, కంటికిభోగ్యమైన దానిని చూచినాము. దాసులందరును రండు) అనెడివారై కలసి పెద్ద ఆరవార మును చేయుచు,

22. తిరళ్ తిరళాకప్పరప్పట్టు వరుకిఱ నిత్యముక్తరుడై యవానన్ద కళకళత్తైక్కణ్డ నుభవిత్తుక్కొణ్డు పెరియప్రీతియోడే పోకిఱ వళవిలే (తం పఞ్చశతా న్యప్సరసాం ప్రతిధావన్తి తతా) గత్యచ తేదేవా స్సాధ్యాశ్చ విమలాశయాః) ఎన్గిఅపడియే దివ్యమాల్యమ్ దివ్యాంజనమ్ దివ్యచూర్ణమ్ దివ్యవస్త్రమ్ దివ్యాభరణ న్తుడక్కమానవత్తై ధరిత్తుక్కొణ్డు.

సంఘసంఘములుగా బయలుదేరి వచ్చుచున్న నిత్యముక్తుల యొక్క ఆనందకలకలమును చూచి యనుభవించుచూ పెద్దప్రీతితో కూడా పోవును. (ఆముక్తపురుషునిగూర్చి అయిదువందలమంది యప్సరసలు యెదురుగా వెళ్ళుదురు. నిర్మలమైన యభిప్రాయము గల యాసాధ్యదేవతలున్నూ అచ్చటకువచ్చి) అనుచున్నవిధముగా దివ్యమాల్యము, దివ్యాంజనము, దివ్యచూర్ణము దివ్యవస్త్రము. దివ్యాభరణము మొదలగువాటిని ధరించుకొని,

23. ఐన్నూఱు దివ్యాప్సరస్సుక్కళుం నిత్యసూరికళు మెతి రేవన్దు (బ్రహ్మాలంకారేణ బ్రహ్మాలంక్రియా) ఎన్గిఅపడియే అలంకరిత్తు.

ఐదువందల దివ్యాప్సరసలున్నూ, నిత్యసూరులున్నూ యెదురుగా వచ్చి (బ్రహ్మాలంకారముచేతను బ్రహ్మాలంక్రియా) అనుచున్న ప్రకారముగా నలంకరింతురు.

24. (ఉడుత్తు కళైన్ద నిన్ పీతకవాడై, శూడిక్కళైన్ద) దివ్యమాల్యమ్, దివ్యాభరణజ్గళ్ దివ్యాంగరాగంగళ్ తుడక్క

మానవత్తిలే యలంకృతనా యిరుక్కి అపడిమై కణ్డు
(ధరించి విడచిన నీయొక్క పీతాంబరము ధరించి) తీసివేసిన దివ్యమాల్యము, దివ్యాభరణములు, దివ్యాంగరాగములు మొదలగు వానిచేత నలంకరించబడినవాడై యున్న తీరునుచూచి, యచ్చటివారు.

25 (పున్నై యిఝ్ఝవిక్ కణివు మాడై యుడై యుం పుతుక్కణిప్పం నినై యుం నీరై ్మయతన్ను) ఎన్ను విస్మితరాయ్ క్కాణ్డార్.

(అలంకరించుకొనదగిన యాభరణములయొక్క యలంకార మేమి! ఆ బట్టకట్టేమి! ఆ నూతనమైన కాంతి మనకు తలంపదగిన స్వభావముగలదా!) అని యాశ్చర్యమును పొందినవారై కొని యాడుదురు

26 పిన్ను అనేకమాయిరం కొడికళాలుం ముత్తుత్తామంగళాలుం మేల్కట్టికళాలుం అలంకృతమాయ్ దివ్యస్త్రీపరివృతమాయ్ భగవత్సంకల్పకల్పితమా యిరుప్పతొరుదివ్యవిమానత్తై పెరియ తిరువడికొణ్డువర

తరువాత ననేకవేల ధ్వజములచేతనున్నూ, ముత్యముల సరములచేతనున్నూ, ఉల్లభములచేతనున్నూ యలంకరించబడినదై దివ్య స్త్రీలచే చుట్టువారుకొనబడినదై భగవంతుని సంకల్పముచే కల్పించ బడినదైన యొక దివ్యవిమానమును పెరియతిరువడి తీసుకొనివచ్చును

27 అతిలే యివనై యేత్త స్తోత్రం పణ్ణికొణ్డు తిల్యకాంతారత్త ళవిలే శెన్నవాతే, నానావిధమాన ఉపహారఙ్గళై యేన్దికొణ్డు వేఱే శిలదివ్యాప్సరస్సుక్క ళెతిరేత్తి సత్కరిక్క.

దానియందు వీని నెక్కించి స్తోత్రము చేసుకొనుచూ తిల్యకాంతారమువరకు వెళ్ళగనే నానావిధమైన యుపహారములను ధరించుకొని వేరే కొందఱప్సరసలు ఎదురుగవచ్చి స్తోత్రముచేసి సత్కరింతురు

28. పిన్బు తిల్యగంధం, బ్రహ్మగంధం తొడక్కమాన వప్రాకృత గంధం గళై యాఘ్రాణంపణ్ణి, సర్వగంధనాయ్ (కొడియణి నెడుమతిళ్ కోపురంకుఱుకినర్) ఎన్గిఅపడియే ధ్వజపతాకాది కళాలేయలంకృతమాన దివ్యగోపురత్తై క్కిట్టి.

తరువాత తిల్యగంధము, బ్రహ్మగంధము మొదలైన యప్రాకృతగంధముల నాఘ్రాణమునుచేసి సర్వగంధుడై (ధ్వజములచేత నలంకరించబడిన దీర్ఘమైన ప్రాకారములుగల గోపురమును సమీపించినారు) అనుచున్నప్రకారముగా ధ్వజపతాకాదులచేత నలంకరించబడిన దివ్యగోపురమును సమీపించును,

29. తిరువాశల్ కాక్కుం ముతలికళ్ (వైకున్దత్తుమ రెమరెమతిడం పుకుతుక) ఎన్గిఅపడియే పెరియవాదరత్తోడే సత్కరిక్క.

ద్వారములను కాచెడి పెద్దలు. (వైకుంఠనాధుని దాసులైన మీరు మావారు మాయధికారములయందు ప్రవేశించుడి) అనుచు పెద్దఆదరముతో సత్కరించగా,

30. (సమతీత్య జనాకులం కవాడం కడన్దుపుక్కు) ఎన్గిఅపడియే నెఞ్జైయుం కణ్ణైయుం వరున్ది మీట్టుక్కొణ్డు.

(జనులచేవ్యాకులమైన ద్వారమును దాటి (ప్రవేశించి) అనునట్లుగా మనస్సును నేత్రములనున్నూ శ్రమపడిమరలించుకొని,

31. అమోఘాత్యయెన్టుమ్, అపరాజితై యెన్టుమ్, శొల్లప్పడుకిఱ (ఏర్ కొళ్ వైకున్ద మానకరత్తిలే) (ఒరువణ్ణమ్ శెన్టుపుక్కు) (శ్రీవైకుంఠాయ దివ్యనగరాయ నమః) ఎన్టు (కణ్ణన్ విణ్ణూరై త్తొழுతు)

అయోధ్యయనియు, అపరాజితయనియును జెప్పబడుచున్న (సుందరమైన వైకుంఠమహానగరమందు) (ఒకప్రకారముగా వెళ్ళి ప్రవేశించి) (శ్రీవైకుంఠమనెడి దివ్యనగరమునకు నమస్కారము) అని (కృష్ణునియొక్క పరమాకాశమందలి యూరును నమస్కరించును.

32. (వైకున్దత్తమరరుం మునివరుం) కడల్నీర్ సహ్యాత్తిలే ఏఱి కొళ్ళుత్తాప్పోలే సంసారస్థనాన వివన్ ఇద్దేశత్తిలే వరప్పెఱువతేయెన్ఱు విస్మితరాయ్ కొణ్డాడ.

(వైకుంఠమందలి కైంకర్యనిష్ఠులును, గుణనిష్ఠులును) 'సముద్ర జలము సహ్యాపర్వతమందెక్కి తరంగించినట్లు సంసారమందున్నవాడైన నీతడు యీ దేశమునకువచ్చునట్లు లభించినదే" యని యాశ్చర్యమును పొందినవారై కొనియాడుదురు.

33. పిన్బు (కోయిల్కొళ్ తెయ్వఙ్గళాన) పెరియతిరువడి, శ్రీసేనాపతియాళ్వాన్దుడక్కమానవర్కళ్ తంతాం తిరుమాళిగైకళిలే కొణ్డుపుక్కు, ఇవరై యాసనత్తిలే యిరుత్తి తాఙ్గళ్ తరైయిలే యిరున్దు, తఙ్గళ్ మహిషికళ్ నీర్వార్క్క శ్రీపాతం విళక్కి తంమహిషికళుక్కు (తేవర్ వైకల్ తీర్త్తఙ్గళే యెన్ఱు) ఇవన్ ప్రభావత్తై చ్చొల్లి, సత్కరిక్కుంక్రమత్తిలే సత్కరిక్క.

తరువాత (ప్రత్యేకప్రాసాదములుగల దేవతలైన) పెరియతిరువడి, సేనముతలియార్ మొదలగువారు తమతమ తిరుమాళికలకు తీసుకొనివెళ్లి, వీని నొక ఉన్నతాసనమందుంచి, తమరు భూమియందు కూర్చొని, తమయొక్క భార్యలు నీరుపోయగా శ్రీపాదములను కడిగి తమభార్యలకు (నిత్యసూరులు నిత్యమును పావనులే) యని వీనియొక్క ప్రభావమును చెప్పి సత్కరించవలసినరీతిగా సత్కరింతురు.

34. పిన్బు శ్రీశఠకోపనుమ్ దివ్యచూర్ణజ్ఞళుమ్ పూర్ణకుంభజ్ఞళుమ్ మంగళదీపంగళు మేన్దిక్కొణ్డు దేశాంతరగతనాయ్ వన్ద పుత్రనైక్కణ్డ తాయ్మారైప్పోలే కుళిర్న్దముకత్తైయుడైయ (మతిముకమడన్దైయర్) వన్దెతిర్కొళ్ళ.

తరువాత శ్రీ శఠకోపనును, దివ్యచూర్ణములను, పూర్ణకుంభములను, మంగళదీపములనున్నూ ధరించుకొని, దేశాంతరగతుడై వచ్చినపుత్రుని చూచినతల్లులువలె చల్లని ముఖములు గల (చంద్రుని వంటి ముఖములుగల) యువతులు వచ్చి ఎదురుకొనగా.

35. పెరున్దరువాలే యుళ్ళేపుక్కు దివ్యావరణశతసహస్రావృతమాన (శెమ్పొన్ శెయ్ కోయిలై) కిట్టి (శ్రీ వైకుంఠాయ దివ్యవిమానాయ నమః) ఎన్ఱు తెణ్డనిట్టు.

పెద్దవీథిగుండా లోపలప్రవేశించి, దివ్యమైన ఆవరణశతసహస్రములచేత నావృతమైన (ఎఱ్ఱని బంగారముచేత చేయబడిన కోయిలను) సమీపించి (శ్రీవైకుంఠ మనెడి దివ్యవిమానము కొరకు నమస్కారము) అని దండముపెట్టును.

36. ఒరుపాట్టం మఴ్లైవిఴున్దాప్పోలే తన్నుడైయ వరవాలేతళిర్త్తు శెరున్దియిలైయుం మరముం తెరియాతపడి బహువిధమాన నిఱత్తైయుం గన్ధత్తైయుముడైయ వప్రాకృతపుష్పజ్ఞళాలే నెఱుజ్గి.

ఒకమడికట్టు వర్షము పడినట్టువలె తనయొక్క రాకచేత చిగిర్చిన సురపొన్న ఆకులు, వృక్షమును తెలియని ప్రకారముగా ననేకవిధమైన రంగులనున్నూ, గంధమునున్నూగల యప్రాకృత పుష్పములచే సాంద్రమై.

37. తేన్ వెళ్ళ మిడుకిఱ కఱ్పకచ్చోలైయాలుం నానావిధమాన పూక్కళాలుం, రత్నంగళాలుం, శమైన్ద లీలామంటపజ్గళాలుం, అపూర్వవద్విస్మయజనకజ్గళాన క్రీడాశైలంగళాలుం శ్రీవైకుంఠ నాథనుక్కుం పెరియపిరాట్టియార్కుం, లీలాపరికరంగళాయ్ శెవికళ్డై య మయిర్ కూచ్చిడుంపడి యినియప్పేచ్చుక్కళై యుడై య శుకశారికామయూరకోకిలాదికళాలు మాకులం గళాయ్.

మకరన్దము ప్రవాహము పెట్టుచున్న కల్పవృక్షములయొక్క తోటలచేతనున్నూ, నానావిధములైన పుష్పములచేతనున్నూ, రత్నములచేతనున్నూ యేర్పరచబడిన లీలామండపములచేతనున్నూ, అపూర్వమైనవాటివలె నానాశ్చర్యజనకములైన క్రీడాపర్వతములచేతనున్నూ శ్రీ వైకుంఠనాథునకును, పెరియపిరాట్టిమారులకును లీలా పరికరములై, చెవులన్నియు గగుర్పాటును పొందే ప్రకారముగా భోగ్యమైన పలుకులుగల చిలుకలు గోరలు నెమళ్ళు కోకిలలు మొదలగువాటిచేతనున్నూ వ్యాకులములై.

38. మాణిక్కం, ముత్తుం పవళం తొడక్కమానవత్తాలే శమైన్ద పడికళై యుడైత్తాయ్, నిత్యముక్తరుడైయ తిరువుళ్ళంగళై ప్పోలే కుళిర్న్దు తెళిన్దు అమృతరసంగళాన దివ్యజలంగళాలే నిఱైన్దు.

మాణిక్యము, మత్యము, పగడము మొదలగువాటిచేత నేర్పరచబడిన మెట్లుకలదియై, నిత్యముక్తులయొక్క హృదయములవలె చల్లనై స్వచ్ఛమై యమృతరసములైన జలములచేనిండి.

39. నానావిధ పక్షిసంఘ సమాకీర్ణమాయ్ (తుళుమ్బి మెజ్గుం) శొరిగిఱ తేన్ వెళ్ళత్తై యుడైత్తాయ్,

నానావిధములైన పక్షిసంఘములచే వ్యాప్తమై (స్రుతుళ్ళి యంతటను) స్రవించుచున్న మకరందప్రవాహము కలదియై.

40. (మాతర్ కళ్ వాణ్ముకముం కణ్ణుమేన్డుమ్) ఎన్గిఅపడియే (మతి ముక మడన్దైయరుడైయ) తిరుముకజ్గళుక్కుం తిరుక్కణ్గళుక్కుం పోలియాన (తామరై, శెజ్గళునీర్) తుడక్కమాన అప్రాకృతపుష్పంగళై యుడైయ (ఓతనెడుం తడంగళాలుం) నానావిధమాన పూంపడుక్కైకళాలుం, పరిమళంపోలే పూక్కళిలేపడిన్దు, మధువెళ్ళత్తిలే ముళ్గికి, పాట్టుక్కళాలే యనుమేయంగళాన (తెయ్ వణ్డుకళి) నుడైయ దివ్యగాంధర్వత్తాలుం కిట్టినారై ప్పిచ్చేత్తుకిఅ దివ్యోద్యాన శతసహస్రంగళాలుం శూళప్పట్టు.

(స్త్రీలయొక్క కాంతిగలముఖమును నేత్రములనుధరించెడి) అనుచున్నప్రకారముగా (చంద్రునివంటి ముఖముగల యువతుల యొక్క) తిరుముఖములకును, నేత్రములకును, సదృశమైన తామరలు, ఎఱ్ఱకలువలు మొదలైన యప్రాకృతపుష్పములుగల (సముద్రమువలె దీర్ఘమైన తటాకములచేతనున్నూ) నానావిధములైన పుష్పపర్యంకములచేతనున్నూ, పరిమళమువలె పుష్పములయందవగాహించి, మకరందప్రవాహమందుమునిగి, పాటలచేత ననుమానించవలసిన దైవభృంగములయొక్క దివ్య గాంధర్వముచేతను సమీపించినవారిని పిచ్చెత్తించుచున్న దివ్యోద్యాన శతసహస్రముచేతనున్నూ చుట్టువారకొనబడి.

41. నానారత్నంగళాలే శమైన్ద స్థలంగళై యుడైత్తాయ నేకమాయిరం రత్నస్తంభంగళాలే యలంకృతమాయ్, ఉభయ విభూతియిలుళ్ళారు మొరుమ్మాలైయిలే యడజ్గుమ్బడి యిడముడైత్తాయ్, తామరై శెజ్గళునీర్ శందనం అకిల్ కర్పూర

తుడక్కమానవన్ఱై యప్పైన్దు వరుకిఱ మందమారుతనాలే సేవ్యమానమాయ్, నిరతిశయానన్దమయమాన (తిరుమామణిమంటపత్తై) చెన్ఱు కిట్టి.

నానారత్నములచేత నేర్పరచబడిన స్థలములనుకలదై యనేక వేలరత్నస్తంభములచేత నలంకృతమై, ఉభయవిభూతులయందున్న వారును ఒకమూలయందిమిడిపోయే ప్రకారముగా వైశాల్యముకలదై తామరపూవులు ఎఱ్ఱకలువపూవులు చందనము, అగరు, కర్పూరము మొదలైనవాటిని కలుపుకొనివచ్చుచున్న మందమారుతముచే సేవించబడుచున్నదై నిరతిశయానన్దమయమైన (తిరుమామణి మంటపము) వెళ్ళి సమీపించును.

42. (ఆనన్దమయాయ మంటపరత్నాయ నమః) ఎన్ఱు తెణ్డనిట్టు, (అప్పాల్ముతలాయ్ నిన్ఱవళప్పరియువారముత్తె) యెప్పోతు మొక్క ప్పరుకుక్కైయాలే ఇళకిప్పతిత్తు.

(ఆనందమయమైన మంటపరత్నముకొఱకు నమస్కారము) అని దండము పెట్టును. (ఆపైగా కారణమైయున్న పరిచ్ఛేదించుటకు శక్యముగాని పూర్ణమైన యమృతమును) ఎప్పుడును సమానముగా పానముచేయుటచేత లేతతనమునుపొంది,

43. (వైకున్దకుట్టనోడు) సామ్యాపన్నరాయ్. అనుభవజనితమాన హార్షప్రకర్షత్తుక్కు పోక్కువిట్టు సామగానం పణ్ణువార్. (శెఙ్గొఱ్ఱవికాళు యిర్కాత్తాశ్చేయమిన్) ఎన్ఱు యిన్బకాత్తిలే శీలగుణమాకిఱ వాఴ్గ్గాలిలే కొణ్డైకోల్ నాట్టువార్. స్వాచార్యనైక్కుఱిత్తు (ఇఘ్వకొళ్ళోతి చ్చెన్దామరై ట్పిరాక్క నిఱున్దమై కాట్టినీర్) ఎన్బార్(ఉత్తేనుకన్దపణిశెయ్

తునపాతంపత్తేసితేయిన్నం వేణ్డువతెన్దాయ్) ఎన్బార్. (ఎన్మడి వుకాణాతే యెన్నుళ్కలన్దానై చ్చొన్నుడివుకాణే న్నాన్శొల్లు వతెన్శొల్లిర్) ఎన్బార్ (నమో నారాయణాయ) ఎన్బార్ ఎన్గిఅపడియే (ఓవాతురైక్కు మురైయాన) పెరియతిరు మంత్రత్తై చ్చొల్లి.

(వైకుంఠమందున్న పిల్లవానితో) సామ్యమును పొందినవారై యనుభవముచేత పుట్టినదైన సంతోషముయొక్క ఆధిక్యమును లోన నిమిడ్చుకొనజాలక బయటకు త్రోవపెట్టినట్లు సామగానము చేయు వారును (ఋజువైనశబ్దములు గల కవులారా! మీ ప్రాణమును కాచు కొని కైంకర్యమును చేయండి) అని యానందప్రవాహమందు కొట్టు కొనిపోకుండగ సౌశీల్యమనెడు యవలంబనస్తంభమును నాటువారును, అచ్చట వేంచేసియున్న తమ యాచార్యునిగూర్చి (ఆభరణములచేత కలిగిన తేజస్సుగలయెట్టుని తామరపుష్పములవంటి నేత్రములు గల యుపకారకుడు (శ్రియఃపతి యున్నవిధమును కనపరచితిరి) అనెడి వారును (సమీపించితిని. సంతోషించి కైంకర్యమునుచేసి నీపాదము లను పొందితిని. మా స్వామీ! ఇదియే యింకను కావలసినది) అనెడి వారును (నానీచతను చూడకుండా నా మనస్సునందు కలసినవాని సౌశీల్యము నెట్లు చెప్పవలెనో నే నెఱుగను. ఏమని చెప్పుదును. మీరే చెప్పుడు) అనెడివారును (నమోనారాయణాయ) అనెడివారును (విచ్ఛేదము లేకుండా చెప్పదగిన) పెరియతిరుమంత్రమును అనుసంధించు వారును.

44. (తోళ్కళై యారత్తళువి ఎన్నుయిరై యఱవిలైశెయ్త నన్శోతీ) ఎన్నాత్మసమర్పణం పణ్ణువార్. (ఉరుకుమాలిలే) ఆళ్వార్పట్టతు పట్టు (వల్వినైయేనై యీర్కిన్ఱ కుణజ్గళై యుడైయాయ్) ఎన్ఱన్ను పాడరై ప్పోలే యుళైప్పార్.)

(మేలై త్తొణ్డు కళిత్తు) ఎన్గిఱపడియే దాస్యరస న్తలై మణ్డైయిట్టు (నమఇత్యేవ వాదినః) (నమశ్శబ్దం ప్రయుంజతే) ఎన్గిఱపడియే (అన్దితొழுగ్ఞ్జొల్లై) చ్చొల్లువారాయ్ కొణ్డు.

(భుజములను చక్కగా కౌగలించుకొని నాయొక్క యాత్మను శుద్ధక్రయముగా చేసితిని. తేజస్సుగల స్వామీ!) అని యాత్మ సమర్పణం చేయువారును (ఉరుకుమాల్) అనెడి తిరువాయ్ మొழிయందు ఆழ்వార్ పడిన యవస్థను పడి (ప్రబలమైన పాపముగల నన్ను చీల్చివేయుచున్న గుణములు గలవాడా!) అని శరహతులవలె శ్రమపడువారును, (మేలైన దాస్య మధికమై) అనురీతిగా దాస్యరస మున్మస్తకమై (నమః, అనియే చెప్పుచున్నవారును, నమశ్శబ్దమును ప్రయోగించుచున్నారు) అనుచున్నప్రకారముగా (అంత్యనమశ్శబ్దమును) చెప్పువారును నగుచుందురు.

45. ఇప్పడి ప్రళయజలధియిలే యలైవారైప్పోలే యానన్దసాగరత్తిలే యలైన్దు నిత్యముక్తర్ శొల్లుకిఱ (శెవిక్కినియ శెఞ్జొఱ్కళాలే వెఞ్జొలాళర్ కళుడైయ కడుఞ్జొల్లై) క్కేట్టవిழவు తీర శెవిక్కుఱైయిట్టు కొణ్డుపోయ్ దివ్యస్థానత్తై క్కిట్టి.

ఈప్రకారముగ ప్రళయసముద్రమం దల్లాడువారివలె యానందసాగరమం దల్లాడి, నిత్య ముక్తులు చెప్పుచున్న (చెవికి భోగ్యమైన ఋజువైన శబ్దములను వినుటచేత, సంసారమున క్రూరమైన మాటలుగల వారియొక్క) కఠినమైనమాటను వినిన కష్టము తీరునట్లుగా చెవి కాహారమును పెట్టుకొనుచుపోయి, దివ్యస్థానమును సమీపింతురు.

46. అప్పేరోలక్కత్తిన్ నడువిలే తన్దామ్ తిరుముడికళిలే దివ్యాయుధఙ్గళై ధరిత్తుకొణ్డు, కూప్పినకైకళుం తాఙ్గళుమా యిరు

క్కు—అ అస్త్రశస్త్రాభిఖ్యరాన దివ్యపురుషర్కళుమ్ తమ్ముడైయ సంకల్పత్తాలే సకలజగత్సృష్టిస్థితిసంహారఙ్గళై పణ్ణక్కడవ సేనై ముతలియార్ తుడక్క—మాన దివ్యపురుషర్కళుమ్ వరిశై యుడై వే సేవిత్తిరుక్కు.

ద్వితీయ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

ఆమహాసభయొక్క మధ్యను తమతమ కిరీటములయందు తమ కసాధారణమగు దివ్యాయుధము చిహ్నములనుధరించుకొనుచు జోడించిన చేతులతోనున్న అస్త్రశస్త్రము లనెడి పేర్లుగలవారైన దివ్య పురుషులును, తమయొక్క సంకల్పముచేత సమస్తజగత్తులయొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములను చేయగల సేన ముతలియార్ మొదలైన దివ్యపురుషులను మర్యాదను తప్పక క్రమముగా సేవించియుందురు.

ద్వితీయప్రకరణము ఆంధ్రానువాదము సంపూర్ణము.

ద్వితీయప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు.

శ్లో॥ ప్రవిశ్యచ సహస్రాంశుం (ఆకరము తెలియదు.)

ద్వితీయ ప్రకరణమందలి ప్రమాణత్తిరట్టు తాత్పర్యము.

తా॥ సూర్యుని ప్రవేశించిన్ని-

ఇయఱ్పా. పె. తి మ. 11 పా.

పా॥ నాన్గినిలుమ్ పిన్నైయతుపిన్నై ప్పెయర్తరు మెన్పతోర్
తొన్మైయిమై వేణ్డువార్ వీడ్ఱకనియు మూళ్ళితైయుమ్
ఎన్నుమివై యే నుకర్న్దుడలమ్ తామ్ వరున్ది,
తున్నుమివై క్కరమ్మైచ్చత్తుఙ్గయుమ్ వెళ్ళుడరోన్
మన్నుమణ్డల్ నుకర్న్దుమ్ వణ్డెడత్తిను ట్కుడన్దుమ్.

ఇన్నతోర్ తన్నైయరా యాఙ్ఞుడలమ్ విట్టెర్ద్ను
తొన్నెఱిక్కణ్ శెన్నారెఎప్పడుం శొల్లల్లాల్
ఇన్నతోర్ కాలత్తినైయా రితు పెఱ్ఱార్
ఎన్నవుం కేట్టఱివతిల్లై - ఉళతెన్నిల్
మన్నుఙ్కడు ఙ్గతిరోన్ మణ్డిత్తి నన్నడువుళ్
అన్నతోరిల్లియినూడుపోయ్ వీడెన్నుమ్
తొన్నెఱిక్కణ్ శెన్నారై చ్చొల్లుమిన్గళ్ శొల్లాతే
అన్నతే పేసుమఱివిల్ శిఱుమనత్తు ఆ
ఙ్గన్నవరై కఱ్పిప్పోమ్ యామే

తా॥ ధర్మార్థకామమోక్షములు నాల్గింటిలోను ఆఖరిదైన మోక్షము శరీరావసానమునకు తరువాత పురుషార్థము నిచ్చును అని చెప్పబడుచున్న యద్వితీయమై ప్రాచీనమైన ప్రాప్యమును అపేక్షించేవారు రాలినపండ్లును, ఎండిపోయిన ఆకులును అని చెప్పబడుచున్న వీటినే భక్షించి తాము శరీరమును కష్టపరచి నిబిడమైన యాకులచే చేయబడిన కుటీరములయందు నిద్రించియు, ఉష్ణకిరణుడైన సూర్యుని యొక్క పొందియున్న వేడిమిని పానముజేసియు, సుందరమైన తటాకములలోపల మునిగియుండియు, ఇటువంటియొక స్వభావము కలవారై యీలోకమందు శరీరమును వదలి లేచిపోయి యనాదియైన ప్రాప్యభూమియైన మోక్షమునకు వెళ్ళినరు అని చెప్పబడుచున్న మాట తప్ప ఇటువంటిది యొక కాలమం దిటువంటివారిది పొందినారు అనగానున్నా విని యెరిగినదిలేదు ఉన్నదంటే నిత్యమై క్రూరమైన కిరణములుగల సూర్యునియొక్క విలక్షణమైన మండలముయొక్క మధ్యనున్న యటువంటి యొకరంధ్రముమధ్యనుంచి పోయి మోక్షమనెడి యనాదియై ప్రాప్యమైన దేశమందు వెళ్ళినవారిని చెప్పాను

అంటే చెప్పక ఆమాటనే చెప్పుచున్నవారై యావిషయమందు జ్ఞానములేనివారై చిన్నమనస్సుగల యటువంటివారిని మేమే యభ్యసింపజేసెదము.

ఇయఱ్పా. శి. తి. మ. 6 పా.

పా॥ కారార్ పురవియేழ் పూణ్డతనియాழி
తేరార్ నిఱై కతిరోన్ మణ్డలత్తై కీణ్డుపుక్కు
ఆరావముత మఙ్గెయ్ తి - అతినిన్ఱుమ్
వారా తొழிవతొన్ఱుణ్డే.

తా॥ మేఘమండలమందు సంచరించుచున్న యేడు గుఱ్ఱములను పూన్చిన యొకచక్రముగల రథముగలవాడై పూర్ణమైన కిరణములు గలవాడైన సూర్యునియొక్క మండలమును భేదించుకొని పోయి పరమపదమును ప్రవేశించి యచ్చట తృప్తిలేని యమృతమువంటి పరమపురుషుని పొంది యాపరమపదమునుండి రాకుండా విడుచున దొకటి కలదా ?

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 10. పా.

పా॥ శూழ்న్దకన్ఱాழ்న్దుయర్న్ద ముడివిల్ పెరుమ్పాழ்యే
శూழ்న్దతనిల్పెరియ పరనన్మలర్ చ్చోతీయో
శూழ்న్దతనిల్పెరియ శుడర్ఞాన విన్బమేయో
శూழ்న్దతనిల్పెరియ వెన్నవా వఱచ్చూழ்న్దాయే.

తా॥ చుట్టును వ్యాపించి యంతటను వ్యాపించి క్రిందుగా వ్యాపించి మీదుగావ్యాపించిన నాశము లేనిదై గొప్పదై భోగమోక్షసాధకమైన మూలప్రకృతికి యంతరాత్మయైనవాడా ! దానిని వ్యాపించి దానికంటె గొప్పదై మేలై విలక్షణమై వికాసస్వభావముగల తేజోమయ

మైన జీవాత్మల కంతరాత్మయైనవాడా! దానిని వ్యాపించి దానికంటె గొప్పదై యుజ్వలమై జ్ఞానానన్దమూర్తియైన పరమాత్మస్వరూపుడా! ఈ తత్వత్రయమును వ్యాపించి యంతకంటె గొప్పదైన నా యభి నివేశము తీరునట్లు సంశ్లేషించితే

శ్లో॥ భీతోఽస్మ్యహం మహాదేవ శ్రుత్వా మార్గస్య విస్తరమ్ (ఆకరం తెలియదు)

తా॥ మహాదేవా! నేను యామ్యమార్గముయొక్క విస్తారమును విని భయపడినవాడనైతిని

పెరి తి మొ 4 ప 5 తి 7 పా

పా॥ తెన్నవన్డమర్ శెప్పమిలాతార్ శేవతక్కవార్ పోల ప్పుకున్దు పిన్నుమ్ వన్కయిత్తాల్పిణి తెత్తిప్పిన్ మున్నాకి విఱ్ఱుప్పతన్ మున్నమ్

ఇన్నవ నినై యానెన్డు శొల్లియెణ్ణి యుళ్ళత్తిరుళఅ నోక్కి మన్నవన్ మతుశూతన నెన్బార్ వానకత్తు మన్నాడికళ్ తామే.

తా॥ యమభటులు లార్జవము లేనివారు ఎడ్లను యదల్చేవారువలె ప్రవేశించి తరువాతను ప్రబలమైన పాశములచే కట్టి కుదవేసి వెనుకకు ముందుకు లాగకమునుపే రాజైన మధుసూదనుడు వీడు యిట్టివాడుయని చెప్పి యనుసంధించి మనస్సునందలి యజ్ఞానాంధకారము పోవునట్లు చూచి చెప్పువారు తమరే పరమపదమందు యెదిరింతురు.

పెరి తి మొ 4 ప 5 తి 5 పా

పా॥ మడివప్పి వన్దు సీఱ్ఱులన్ శోరవాయిలట్టియ కణియుమ్మిణాణ్డె కడైవళ్ళివార కడుణ్డమడైప్ప కణ్ణుఅక్క మతావతన్ మున్నమ్

తుఱై వళ్లి యుమ్మై నాయ్ కళ్ కవరా శూలత్తాలుమ్మై
పాయ్ వతుం శెయ్యార్

ఇడై వళ్లియిల్ సీర్ కూత్తై యుమిళ్లువీర్ ఇరుడి కేశ నన్దేత్త వల్లీ రే.

తా॥ ఒడిమార్గముగా వచ్చి యంగముయొక్క నీరు కారగా నోటి యందు పోసిన గంజికూడా కంఠము బాధించుటచేత తిరిగీ చెలిమెల వెంబడిని ప్రవహించగా దీర్ఘనిద్రమైనది కాకమునుపే హృషీకేశుడని స్తోత్రము చేయుటకు సమర్థులైతే మిమ్ముని తోడమార్గముగా కుక్కలు కరువవు. శూలములచే మిమ్మని పొడుచుటయును చేయరు. మీరు మధ్యమార్గమందు వస్త్రమునుకూడా చెడరు.

తి. చ. వి. 66 పా.

పా॥ ఇన్ఱు శాతల్ నిన్ఱుశాత లన్ఱియూరుమ్ వైయక
త్తొన్ఱినిన్ఱు వాళ్తల విన్మైకణ్డుమ్ నీశరెన్కొలో
అన్ఱుపారళన్ద పాతపోతై యొన్ఱివానిన్మేల్
శెన్ఱుశెన్ఱు తేవరా యిరుక్కిలాతవణ్ణమే.

తా॥ ఇప్పుడే చచ్చుట చిరకాలముండి చచ్చుట కాక యెవరును భూమియందు పొందియుండి సుఖించుట లేకపోవుటను చూచిన్నీ నీచులు నాడు భూమిని కొలచిన పాదపద్మమును తలంచి వెళ్ళి పరమ పదమందు వెళ్ళి నిత్యసూరులతో సమానులై యుండనిదేమో!

పె. తి. మొ. 11 ప. 4 తి. 5 పా.

పా॥ వెన్ఱిఱల్ వాణన్ వేళ్వియిడ మెయ్ తి యఙ్గోర్ కుఱళాకి
మెయ్ మ్మైయుణర
చెన్దొళ్లిల్ వేతనావిల్ మునియాకి వైయ్యమడి మూన్ఱిరన్దు
పెఱినుమ్

మన్దరమీాతుపోకి మతినిన్తిజైఇ్జ మలరోన్ వణజ్గ వళర్ శేర్
అన్దరమేఘ్రినూడు శెలవుయ్త్త్ పాతమతు నమ్మెర్రయాళు
మ౨ శే

తా॥ తీక్ష్ణమైన బలముగల మహాబలియొక్క యజ్ఞవాటమునుపొంది యచ్చట నద్వితీయమైన వామనుడై సత్యమును తెలసినవాడై శ్లాఘ్యమైన కర్మలుగల వేదము నాలుకయందుగల ఋషియై భూమిని మూడడుగులను యాచించి లభించగానే మందరపర్వతమునకు మీాదుగాపోయి చంద్రుడు ఉండీ నమస్కరించేటట్టుగాను కమలభవుడైన బ్రహ్మ నమస్కరించేటట్టుగాను వృద్ధిపొందుచున్నదై యూర్ధ్వలోకము లేడింటి మధ్యనుండి వెళ్ళునట్లుగా పంపిన యాపాదము మన నేలుకొనెడి రాజు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 10 తి. 8 పా.

పా॥ పెత్తినిప్పోక్కవనో వున్నె యెన్ఱనిప్పఉయిరై
యుత్తవిఱువినైయా యుయిరాయ్ ప్పయనా యవైయాయ్
ముత్తిమ్మూవులను మ్ పెఱన్దాఙాయ్ ల్ తూత్తిల్ పుక్కు
ముత్తక్కరన్దొళిత్తా యెన్ముత తనివిత్తేయో.

తా॥ అద్వితీయుడై విభువై నాకు ప్రాణభూతుడై యున్నవాడవును యాత్మతో చేరియున్న రెండువిధములైన కర్మలకు నిర్వాహకుడవై జీవాత్మలకు నిర్వాహకుడవై యా కర్మలకు ఫలములైన సుఖదుఃఖములకు నిర్వాహకుడవై యీ మూాడులోకములను సంపూర్ణముగా పెద్ద తుప్పవలె సృష్టించి యా పొదయందు ప్రవేశించి యంతటను వ్యాపించి దాగియున్నవాడవై నా కద్వితీయమైన ప్రధమ సుకృతమైన వాడా! నిన్ను పొంది యికను విడచెదనా?

ఇయఱ్పా. తి. వి. 100 పా.

పా॥ నల్లార్ నవిల్ కురుకూర్ నకరాన్ తిరుమాల్ తిరుప్పేర్
వల్లారడిక్కణ్ణిశూడియ మాఱన్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్త
శొల్లార్ తొడైయలిన్నూఱుమ్ వల్లార ముఱ్ఱార్ పిఱప్పామ్
పొల్లావరువిన్నై మాయవన్ శేఱ్ఱళ్ళల్ పొయ్న్నిలత్తే.

తా॥ విలక్షణులచే స్తోత్రము చేయబడిన తిరునగరికి స్వామియై శ్రియఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసంధించుటకు సమర్థులైనవారి యొక్క పాదము లనెడి మాలికను ధరించినన మ్మాళ్వార్లు విన్నవించిన శ్రీసూక్తులచే పూర్ణమైయున్న మాలారూపమైన యీ నూరుపాశురములను అనుసంధించుటకు సమర్థులైనవారు జన్మచే కలిగెడి దుష్టమై దుస్తరమైన పుణ్యపాపములకు హేతువై యాశ్చర్యకరమైన బలిష్ఠమైన చిక్కటి బురదవంటి యసత్యశబ్దవాచ్యమైన ప్రకృతియందు మునగరు.

శ్లో॥ తతస్తు విరజాతీరప్రదేశమ్ సఆగచ్ఛతివిరజాంనదీమ్ (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ తరువాతనయితే విరజాతీరప్రదేశము. ఆముక్త పురుషుడు విరజానదినిగూర్చి వచ్చుచున్నాడు.

శ్లో॥ తత్తోయస్పర్శమాత్రేణ (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ ఆ విరజానదియొక్క ఉదకస్పర్శమాత్రముచేత.

శ్లో॥ సూర్యకోటిప్రతీకాశః (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ వేయిమంది సూర్యులతో సమానమైనవాడై.

శ్లో॥ అమానవం సమాసాద్య (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ అమానవుని పొంది.

తి. వా. మొ. 9 ప. 1 తి. 5 పా.

పా॥ శతిరమెన్రు తమ్మై త్తామే శమ్మతిత్తి, న్మొత్తియార్
మతురపోకమ్ తుర్ న్దవరే వైకి మర్ ఱాన్ఱుఱువర్
అతిర్కొళ్ శెయ్కై యశురర్ మఙ్గ వడమతురై ప్పిఱన్దాఱ్కు
ఎతిర్కొళాళా యుయ్యలల్లా లిల్లై కణ్డీరిన్బమే.

తా॥ చాతుర్యము కలవారమని తమను తామే సమ్మతించి మధుర మైన మాటలుగల స్త్రీలయొక్క మధురమైన భోగముల ననుభ వించినవారే కొంతకాలము గడచిన తరువాత వేరొకదానిని (అవ మానమును) పొందుదురు. లోకమదురునట్టి వ్యాపారములుగల యసురులు నశించునట్లుగా నుత్తరమధురయం దవతరించిన శ్రీకృష్ణుని విషయమం దాభిముఖ్యముగల దాసులై యుజ్జీవించుట తప్ప మరి సుఖము లేదు చూడండీ.

తి. వా. మొ. 2 ప. 8 తి. 4 పా.

పా॥ పులనైన్దుమేయుమ్ పొఱియైన్దునీఙ్గి
నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్
అలమర్న్దు వీయ వశురరై చ్చెర్ ఱాన్
పలమున్దుశీరిల్ పడిమినోవాతే.

తా॥ విషయముల నైదింటిని మేసెడి (యనుభవించెడి) యింద్రియము లైదింటినుండి నివృత్తులై యానందమున కంతములేని యద్వితీయ మైన పరమపదమును ప్రవేశించేవారలారా! తల్లడించి నశించున ట్లసురులను సంహరించినవానియొక్క ఫలము ముందుగా నున్న కల్యాణగుణములయందు విచ్ఛేదము లేకుండా యవగాహించండి.

తి. వా. మొ. 10 ప. 6 తి. 1 పా.

పా॥ అరుళ్ పెఱువారడియార్తమ్మడియనేఱ్కు ఆళ్తియాన్
అరుళ్ తరువా నమైకిన్రా నతునమతు విదివకై యే
ఇరుళ్ తరు మాఞాలత్తు ళినిప్పిఱవి యాన్ వేణ్డేన్
మరుళొళ్తి నీమడనెఞ్జే వాట్టాఱ్ త్తా నడివణజ్గే.

తా॥ భగవత్కృపను పొందదగిన భాగవతులకు దాసుడనైన నాకు చక్రధరుడు కృపను జేయుట కుద్యోగించుచున్నాడు. అదికూడా మన నియమనప్రకారమే. అజ్ఞానమును కలుగజేయు మహాపృధివియం దిక జన్మను నే నపేక్షించను. భవ్యమైన మనసా! అజ్ఞానమును విడువుము. తిరువాట్టారుయందు వేంచేసియున్నవానియొక్క పాదముల నాశ్రయించుము.

తి. వా. మొ. 9 ప. 7 తి. 5 పా.

పా॥ తెళివిశుమ్బు కడితోడి తీవళైత్తు మిన్నిలకుమ్
ఒళిముకిల్ కాళ్ తిరుమూళ్తిక్కళత్తు ఉఱైయుమొణ్ శుడర్కు
త్తెళివిశుమ్బు తిరునాడా త్తీవినైయేన్ మనత్తు ఉఱైయుమ్
తుళివార్కట్కు ళ్ఴలార్క్కెన్ తుతురైత్తల్ శెప్పుమినే.

తా॥ నిర్మలమైన యాకాశమందు శీఘ్రముగా పరుగెత్తి యగ్నిచక్రమువలె మెఱుపులు ప్రకాశించుచున్న సుందరమైన మేఘములారా! తిరుమూళ్తిక్కళమందు నిత్యవాసముజేయు సుందరమైన కాంతిగలవాడును, స్వచ్ఛమైన పరమాకాశముగా (పరమపదముగా) క్రూరమైన పాపములుగల నామనస్సునందు నిత్యవాసముజేయు బిందువులు ప్రవహించుచుచున్న మకరందముగల కేశపాశము గలవాడును నైన శ్రియఃపతికి నా దూతవాక్యమును చెప్పుడు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 8 తి. 4 పా.

పా॥ ఎళితాయినవా తెన్దన్ కణ్గళ్ కళిప్ప
కళితాగియ శిన్దైనాయ్ కళికిన్దేన్
కిళితావియ శోలైకళ్ శూళ్న్ద తిరుప్పేరాన్
తెళితాకియ శేణ్ విశుమ్బు తరువానే,

తా॥ సులభమైన ప్రకారమని నా నేత్రము లానందించగా సంతో షించిన మనస్సుకలవాడనై యానందించుచున్నాను, చిలుకలు సంచ రించుచున్న తోటలచే చుట్టువారుకొనబడిన తిరుప్పేర్ యందు వేం చేసియున్నవాడు ప్రకాశించుచున్న ఉత్తమమైన పరమపదము నిచ్చు వాడు.

పె. తి. మొ. 7 ప. 10 తి. 9 పా.

పా॥ పణ్ణినై ప్పణ్ణిల్ నిన్ఱతోర్ పాన్మైయై ప్పాలుళ్ నెయ్యినై మాలురువాయ్ నిన్ఱ
విణ్ణినై విళఙ్గు శుడర్ శోతియై వేళ్వియై విళక్కినొళితనై
మణ్ణినై మలైయై యలైనీరినై మాలై మామతియై మఱైయోర్ తఙ్గళ్
కణ్ణినై కణ్గళారళవుమ్ నిన్ఱు కణ్ణమఙ్గైయుళ్ కణ్డుకొణ్డేనే.

తా॥ రాగమువలె భోగ్యమైనవాడును రాగమందున్న ఒక స్వభా వమువంటివాడును పాలయందలి నెయ్యివంటివాడును గొప్పరూపము గలదై యున్న యాకాశమువంటివాడును ప్రకాశించెడి యుజ్వలమైన తేజస్సైనవాడును యజ్ఞములకు నిర్వాహకుడును దీపముయొక్క తేజస్సైనవాడును భూమివంటి వాడును పర్వతమువంటి వాడును. తరంగించుచున్న సముద్రమువంటివాడును ఆశ్రితులయందు వ్యామో

హాముగలవాడును గొప్ప చంద్రునివంటివాడును వేదాధ్యయన పరులైన బ్రాహ్మణులకు నేత్రమువంటివాడునునైన వానిని నేత్రములు నిండువరకు నిలచి తిరుక్కణ్ణమఙ్గైయందు సేవించితిని.

తి. వా. మొ. 4 ప. 4 తి. 1 పా.

పా॥ మణ్ణైయిరున్దు తుళావి వామనన్ మణ్ణిదు వెన్నుమ్
విణ్ణైత్తొழுదవన్ మేవు వైకున్దమెన్ఱు కైకాట్టుమ్
కణ్ణైయుణ్ణీర్ మల్కనిన్ఱు కడల్ వణ్ణనెన్నుమ్ మన్నే; ఎన్
పెణ్ణై ప్పెరుమయల్ శెయ్ తార్కెన్ శెయ్ కేన్ పెయ్ వళై
యీర్‌గే.

తా॥ భూమిని కూర్చొని తడమి వామనుని భూమి యిది యనును. ఆకాశమునుగూర్చి నమస్కరించి వాడు నిత్యవాసము జేయుచున్న వైకుంఠమని చేతిచే కనపరచును. నేత్రములయందు నీరు సమృద్ధమగునట్లు నిలచి సముద్రవర్ణు డనును. అమ్మ! నాయొక్క కుమార్తెనుగూర్చి గొప్పవ్యామోహమును కలుగజేసినవారికి ధరించబడిన కంకణములు కలవారలారా! ఏమిచేసెదను ?

పెరి. తి. మొ. 1 ప. 2 తి. 2 పా.

పా॥ ఓడువార్ విழுవారు కన్దాలిప్పార్
నాడువార్ నమ్బిరా నెఙ్గుత్తా నెన్బార్
పాడువార్కళుం పల్పఱై కొట్టనిన్ఱు
ఆడువార్కళు మాయిత్తాయ్ప్పాడియే.

తా॥ ౘపల్లై పరుగెత్తువారును పడిపోయేవారును సంతోషించి యాలకించువారును వెతకువారును మా కుపకారకుడైనవా డెక్క

డున్నాడు అనెడివారును పాడువారును అనేక వాద్యములను కొట్టగా నాడువారును యైనది.

పా॥ కణ్ణోమ్ కణ్ణోమ్ కణ్ణోమ్ కణ్ణుక్కినియన కణ్ణోమ్
తొణ్డీరెల్లీరుమ్ వారీర్ తొ౦ఱ్రుతు తొ౦ఱ్రుతు నిన్ఱాఱుమ్
వణ్డార్ తణ్ణన్తుళాయాన్ మాతవన్ పూతజ్గళ్ మణ్మేల్
పణ్డాన్ పాడినిన్ఱాడి ప్పరన్దు తిరికిన్ఱనవే.

తా॥ భ్రమరములచే పూర్ణమైన చల్లని సుందరమైన తిరుత్తుళాయ్ మాలికచే నలంకరించబడిన శ్రియఃపతియొక్క దాసులు భూమిపైని రాగములను పాడి నిలచియాడి వ్యాపించి తిరుగుచున్నారు. నేత్రములకు భోగ్యమైన దానిని చూచితిమి. దాసులందరును రండు. నమస్కరించి నమస్కరించి యుండి మంగళాశాసనము చేసెదము.

శ్రు॥ తం పఞ్చశతా న్యప్సరసాం ప్రతిధావంతి. శతం మాలా హస్తాః శత మంజనహస్తాః. శతం చూర్ణహస్తాః, శతం వాసోహస్తాః. శతం భూషాహస్తాః. తం బ్రహ్మాలంకారేణా లంకుర్వన్తి.
(ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ ఆముక్తపురుషునిగూర్చి ఐదువందలమంది దివ్యాప్సరసలు యెదురుగా పరుగెత్తుదురు. నూరుమంది మాలికలు హస్తమందు గలవారు. నూరుమంది అంజనము హస్తమందు గలవారు. నూరుమంది పసపుపొడి హస్తమందు గలవారు. నూరుమంది వస్త్రములు హస్తమందు గలవారు. నూరుమంది భూషణములు హస్తమందు గలవారు. ఆముక్తపురుషుని బ్రహ్మాలంకారముచేత నలంకరించుచున్నారు.

శ్లో॥ తత్రాగత్యచ తే దేవా స్సాధ్యాశ్చ విమలాశయాః (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ నిర్మలమైన యభిప్రాయముగల యాసాధ్యదేవత లచ్చటకు వచ్చిన్నీ.

శ్లో॥ బ్రహ్మాలంకారేణ బ్రహ్మా ంక్రియా (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ బ్రహ్మాలంకారముచేతను బ్రహ్మాలంక్రియా.

పెరి. తి. మొ. 1 ప. 1 తి. 9 పా.

పా॥ ఉడుత్తు క్కళైన్ద నిన్ పీతకవాడై యుడుత్తు క్కలత్తతుణ్డు
తొడుత్త తుళాయ్ మలర్ శూడిక్కళైన్దన శూడుమిత్తొణ్డర్
కళోమ్.
విడుత్తతిశై కరుమమ్ తిరుత్తి త్తిరువోణత్తిరువిళ్లావిల్
పడుత్తపైన్నాకణై ప్పళ్ళికొణ్డానుక్కు ప్పల్లాణ్డు కూరుదుమే.

తా॥ ధరించి విడచిన నీ పీతాంబరమును ధరించి, పాత్రశేషమును భుజించి, విడచిన కూర్చబడిన తిరుత్తుళాయ్ పుష్పములను ధరించెడి యీ దాసులమైన మేము, ఆజ్ఞాపించిన దిక్కుయందలి కార్యములను దిద్ది శ్రవణనక్షత్రోత్సవమందు పరవబడిన విశాలమైన నాగపర్యంక మందు పవ్వళించిన స్వామికి అనేక సంవత్సరములు మంగళమని చెప్పుదుము.

పా॥ పునైయిళైక ళణివు మాడై యుడై యుమ్ పుతుకణిప్పమ్
నినైయు నీర్మైయతన్నిపట్కితునిన్తు నినైక్కప్పాకాల్
శునైనుట్టడ న్దామరై మలరు న్దణ్డిరుప్పాలియూర్
మునైవన్ మూవులకాళియప్ప న్తిరువరుళ్ మూంఘ్రకినళే.

తా॥ అలంకరించుకొనదగిన యాభరణములయొక్క యలంకారమును, బట్టకట్టును నూతనమైన శోభయును ఇది నిలచి తలంచ

బోతే యిది యీమెకు తలంపదగిన స్వభావముగలదికాదు. సరస్సుల యందు విశాలముగా తామరపుష్పములు వికసించుచున్న చల్లని తిరు ప్పులియూరుకు ప్రధానుడై మూడులోకములను పరిపాలించువాడైన స్వామియొక్క దివ్యకృపయందు మునిగినది.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 8. పా.

పా॥ కుడియడియా రివర్ కోవిన్దన్దనక్కొన్ఱు
ముడియుడై వానవర్ ముఱైముఱై యెతిర్కొళ్ళ
క్కొడియణినెడుమతిళ్ కోపురజ్ఞుఱుకినర్
వడివుడై మాతవన్ వైకున్దమ్పుకవే.

తా॥ వీరు కృష్ణునికి కులదాసులని కిరీటములుగల నిత్యసూరులు క్రమ క్రమముగా నెదుర్కొనగా సౌందర్యముగల శ్రియఃపతియొక్క శ్రీవైకుంఠమును ప్రవేశించుటకై ధ్వజములచే నలంకరించబడిన గొప్ప ప్రాకారములుగల గోపురమును సమీపించిరి.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 9 పా.

పా॥ వైకున్దమ్పుకుతలుమ్ వాశలిల్ వానవర్
వైకున్దన్దమరెమ రెమతిడమ్ పుకుతెన్ఱు
వైకున్దత్తమరరుమ్ మునివరుమ్ వియన్దనర్
వైకున్దమ్పుకువతు మణ్ణవర్ వితియే॥

తా॥ శ్రీవైకుంఠమును ప్రవేశించగానే ద్వారమందున్న నిత్యసూరులు శ్రీవైకుంఠనాథుని భక్తులైన మీరు మా కుద్దేశ్యులు మా స్థానము లను ప్రవేశించండని యామోదించిరి. శ్రీ వైకుంఠమందున్న కైంకర్య నిష్ఠులును భూలోకమందున్నవారు శ్రీవైకుంఠమును ప్రవేశించుట భాగ్యమే యని సంతోషించిరి.

రా. అ. కా. 16 స. 5 శ్లో.

శ్లో॥ స తదంతః పురద్వారం సమతీత్య జనాకులమ్
ప్రవివిక్తాం తతః కక్ష్యా మాససాద పురాణవిత్

తా॥ ప్రాచీనమైన మర్యాదల నెఱిగిన యీ సుమంత్రుడు జనులచేత వ్యాకులమైన యీ అంతఃపుర ద్వారమును దాటి తరువాత మిక్కిలి వివిక్తమైన యంతరువును పొందెను.

ఇయఱ్పా. పె. తి. మ. 73 పా.

పా॥ ఇరుమ్బుఱ్రిల్ శూழ்

మన్నుమదిళ్ తిరునఱైయూర్ మామలై పోల్
పొన్నియలుమాడ క్కవాడమ్ కడన్దుపుక్కు
ఎన్నుడై యకణ్ కళిప్పనోక్కినేన్.

తా॥ గొప్ప తోటలచే చుట్టువారు కొనబడిన వేదాధ్యయనపరులు నిత్యవాసము జేయుచున్న తిరునఱైయూర్ యందు గొప్ప పర్వతము వలెనున్న స్పృహణీయమైన మండపముయొక్క కవాటమును దాటి ప్రవేశించి నాయొక్క నేత్రము లానందించునట్లు చూచితిని.

పె. తి. మొ. 8 ప. 5 తి. 10 పా.

పా॥ వార్కొళ్ మెన్ములై మడన్దైయర్ తడజ్గడల్ వణ్ణనై

త్తాళ్నయన్దు

ఆర్వత్తా లవర్పులమ్బియ ప్పులమ్బలైయఱిన్దు మున్నురై శెయ్త
శీర్కొళ్ పూమ్బుఱ్రిల్ మఙ్గైయార్కావలన్ కలికన్ఱి

యొలివల్లార్

ఏర్కొళై వైకున్దమానక రప్పక్కమెయవరోడు జ్గూడువరే.

తా॥ రవికగల మృదువైన స్తనములుగల స్త్రీలు విశాలమైన సము ద్రమువంటి వర్ణము గలవాని తిరువడికళ్ళ నాశపడి యభినివేశముచే వారు మొరబెట్టిన మొఱ్ఱను తెలుసుకొని పూర్వము సాయించిన మేఘములు సంచరించుచున్న పుష్పోద్యానములుగల తిరుమజ్జైయం దున్నవారికి రక్షకులైన తిరుమజ్జైయాళ్వార్ యొక్క శ్రీసూక్తిని యభ్యసించ సమర్థులైనవారు సుందరమైన వైకుంఠమహానగరమును ప్రవేశించి నిత్యసూరులతోకూడా కూడుదురు.

తి. వా. మొ. 6 ప. 1 తి. 7 పా.

పా॥ ఒరువణ్ణమ్ శెన్రు పుక్కునక్కున్రురై యొణ్గిళియే
శెరువొణ్బుమ్బొళ్గిల్ శూళ్గ్ శెక్కర్వైలై త్తిరువణ్వణ్డూర్
కరువణ్ణమ్ శెయ్యవాయ్ శెయ్యకణ్ శెయ్యకై శెయ్యకాల్
శెరువొణ్ శక్కర మ్జ్జైయాళ న్దిరున్దక్కణ్డే.

తా॥ సుందరమైన చిలుకా! స్పర్ధనుచేసి సుందరమైన పుష్పములను పుష్పించెడి తోటలచే చుట్టువారు కొనబడిన యెర్రని సముద్రతీరము గల తిరువణ్వణ్డూరులో నొకవిధముగా వెళ్ళి ప్రవేశించి నల్లని వర్ణ మును యెఱ్ఱని యధరమును యెఱ్ఱని నేత్రములును యెఱ్ఱని హస్త ములు యెఱ్ఱని పాదములును యుద్ధోన్ముఖమైన సుందరమైన చక్ర మును, శంఖమును ఆనవాలుగా గలవానిని చక్కగా చూచి నా కొర కొక మాటను చెప్పుము.

ఇయత్పా. తి. వి. 47 పా.

పా। తిరికిన్రతు వడమారుతమ్ - తిజ్గళ్ వెన్దీముకన్దు
శొరికిన్రతు మతువుమతు - కణ్ణన్ విణ్ణూర్ తొళ్గవే

శరికిన్దతు శజ్గమ్ తణ్ణన్దుళ్ళాయ్ కుళ్ళవణ్ణమ్పయలై
విరికిన్దతు ముట్రుమెయ్యుమ్ ఎన్నాజ్గో మెన్మల్లియత్కే.

తా॥ ఉత్తరపుగాలి సంచరించుచున్నది. చంద్రుడు క్రూరమైన నిప్పును గ్రసించుకొనివచ్చి వర్షించుచున్నాడు. ఆ గాలియు నటులనే నిప్పును వర్షించుచున్నది. శ్రీకృష్ణునియొక్క పరమాకాశమందున్న పరమపదమును నమస్కరించగానే శంఖపుగాజులు జారిపోయినవి. చల్లనై సుందరమైన తిరుత్తుళాయికి యాశపడి వర్ణము వివర్ణమై శరీరమం దంతటను వ్యాపించుచున్నది. నాయొక్క మృదుస్వభావురాలైన యీమెకు యేమగునో ?

తి. వా. మొ. 8 ప. 6 తి. 5 పా.

పా॥ కోయిల్కొణ్డాన్ద న్దిరుక్కడిత్తానత్తై
కోయిల్కొణ్డానతనోడు మెన్నెఞ్జకమ్
కోయిల్కొడెయ్వ మెల్లాన్దొళ వైకున్ద
గోయిల్కొణ్డ కుడక్కూత్తవమ్మానే.

తా॥ కోయిలలుగల దైవములైన నిత్యసూరులు నమస్కరించే ప్రకారముగా పరమపదమును వాసస్థానముగా స్వీకరించిన ఘటనృత్యమాడిన స్వామి తిరుక్కడిత్తానమును తనకు వాసస్థానముగా స్వీకరించెను. దానితోకూడా నామనస్సును వాసస్థానముగా స్వీకరించెను.

తి. వా. మొ. 7 ప. 10 తి. 11 పా.

పా॥ తీర్తనుక్కఱ్ఱపిన్ మఱ్ఱోర్శరణిల్లై యెన్ణెణ్ణి తీర్తనుక్కే
తీర్త మనత్తననాకి చ్చెట్రుజ్గురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్న
తీర్తజ్గళాయిర త్తుళ్ళివై పత్తుం వల్లార్కళై త్తేవర్ వైకల్
తీర్తజ్గళే యెన్రు పూశిత్తు నల్గి యురైప్పర్ తన్దేవియర్కే.

తా॥ పావనుడైన సర్వేశ్వరునికి శేషపడినతరువాత వేరొక యుపాయము లేదని తలంచి యా పావనునికే యధీనముగా జేయబడిన మనస్సుగలవారై సుందరమైన తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్ సాయించిన తీర్థస్వరూపములైన వేయి పాశురములయందు నీ పది పాశురములను నభ్యసించినవారిని నిత్యసూరులు ప్రతిదినమును తమ దేవిమార్లకు పావనులేయని పూజించి స్నేహముతో చెప్పుదురు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 9 తి. 10 పా.

పా॥ వితివకై పుకున్దరెన్ఱు నల్ వేతియర్
పతియిని ఱ్ఱాఙ్గిని ఱ్ఱాతఙ్గళ్ కழுవినర్
నితియు నఱ్ఱుణ్ణము ని త్తెకుడ విళక్కుముమ్
మతిముకమడన్దైయు రేన్దినర్ వన్దే.

తా॥ మన భాగ్యముచేతను ప్రవేశించిరని విలక్షణులై వేదమందు ప్రతిపాదింపబడిన నిత్యసూరులు తమ తమ స్థానములయందు పచార పూర్వకముగా పాదములను కడిగినారు. నిధివలెనున్న శ్రీశఠకోపమును మంచి శ్రీచూర్ణమును పూర్ణకుంభములను దీపములను చంద్రుని వంటి ముఖములుగల స్త్రీలు యెదురుగా వచ్చి ధరించిరి.

పె. తి. మొ. 4 ప. 3 తి. 1 పా.

పా॥ పేరణిన్దులకత్తవర్ తొழுతేత్తుమ్ పేరరుళాళ నెమ్బిరానై
వారణిములై యాళ్ మలర్మకళోడు మణ్మకళుముడన్ నిఱ్ప
శీరణిమాడనాఙ్గైన న్నడువుళ్ శెమ్బొన్ శెయ్ కోయిలినుళ్ళే
కారణిమేకమ్ నిన్ఱతొప్పానై క్కణ్డుకొణ్డుయ్న్దొழிన్దేనే.

తా॥ లోకమందున్నవారు గొప్ప సంఘముగా చేరి యాశ్రయించి స్తోత్రముజేయు మహాకృప గలవాడును వర్షకాలమందు సుందరమైన

మేఘముతో సమానమైనవాడును మా కుపకారకుడును నగు స్వామిని రవికచేత నలంకరించబడిన స్తనములుగలదైన పద్మమం దనతరించిన లక్ష్మీదేవితోకూడా భూదేవియునుకూడ నుండగా సం పదగల సుందరమైన మేడలుగల తిరునాఙ్గూర్‌యందు నట్టనడుమ నున్న శెమ్బొన్‌శెయ్ కోయిలనెడి దివ్యదేశమందు సేవించి యుజ్జీ వించి విడచితిని.

తి. వా. మొ. 5 ప. 9 తి. 7 పా.

పా॥ పాదఙ్గళ్‌మే లణిపూన్దొళకూ్కడుఙ్గొ ళ్వావైనల్లీర్
ఓతనెడున్దడత్తుళియన్ తామరై శెఙ్గళునీర్
మాతర్‌కణ్ వాణ్ముకము ఙ్గణ్ణుమేన్దు న్దిరువల్లవాళ్
నాతనిఞ్ఞాలముణ్డ నమ్బిరాన్తన్నై నాడొఱుమే.

తా॥ సముద్రమువలె గొప్పవైన తటాకములయందు వృద్ధిపొంది యున్న తామరపుష్పములును ఎఱ్ఱకలువలును స్త్రీలయొక్క సుందర మైన ముఖములను నేత్రములను ధరించియున్న తిరువల్లవాళ్‌యందు వేంచేసియున్న స్వామియును యీభూమిని భుజించిన మన కుపకారకు డును నైన శ్రియఃపతిని ప్రతిదినమును ప్రతిమలవంటి విలక్షణులైన వారలారా! పాదములపై నలంకరించిన పుష్పములను సేవించుటకు సంభవించునా?

తి. వా. మొ. 9 ప. 9 తి. 4 పా.

పా॥ పావియేన్మనత్తేనిన్ఱిడుమాలో వాడై తణ్వాడైయాలో
మేవుతణ్మతియమ్ వెమ్మతియమాలో మెన్మలర్ పళ్ళి
వెమ్పళ్ళియాలో

తూవియమ్బుళ్ళుడై త్తియ్వవణ్డు తుత్తైన్ద వెమ్పెన్నాయ
మ్బావితాలో
ఆవియిన్ పరమల్లవ్లైకళాలో యామ్బుడై నెఞ్జము
న్దుకైయన్దాలో.

తా॥ పాపాత్ములాలనైన నామనస్సునందుండి ఉత్తరపుగాలి చీల్చి వేయుచున్నది. అయ్యో! చల్లని యుత్తరపుగాలి వేడిగాలి యగుచున్నది. అయ్యో! ఆశపడదగిన చల్లని చంద్రుడును వేడిచంద్రుడగుచున్నాడు. అయ్యో! మృదువైన పుష్పపర్యంకము యగ్నిపర్యంకమగుచున్నది. అయ్యో! సుందరమైన రెక్కలుగల గరుత్మంతుని వాహనముగాగల పరదేవత యనెడి తుమ్మెదచేత త్రొక్కివేయబడిన మా స్త్రీత్వ మనెడి సుందరమైన పుష్ప మిది. అయ్యో! బాధకవస్తువులయొక్క ప్రకారములు ఆత్మమాత్రమైనవి కావు. అయ్యో! మాయొక్క మనస్సును సహాయముకాదు. అయ్యో!

తి. వా. మొ. 10 వ. 9 తి. 11 పా.

పా॥ వన్దవ రెతిర్కొళ్ళ మామణిమణ్డపత్తు
అన్దమిల్ పేగిన్బత్తడియరో డిరున్దమై
కొన్దలర్ పొఴ్ఴిల్ కురుకూర్ శడకోపన్ శొల్
శన్దజ్గళాయిర త్తివైవల్లార్ మునివరే.

తా॥ ఆ శ్రియఃపతివచ్చి యెదురుకొనగా తిరుమామణి మంటపమందవధిలేని గొప్పానందముగల భక్తులైన నిత్యసూరులతోకూడానున్న విధమును పుష్పగుచ్ఛములు వికసించుచున్న తోటలుగల తిరునగరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన వేదస్వరూపములైన వేయి పాశురములలో నీ పది పాశురముల నభ్యసించువారు భగవద్గుణముల ననుభవింతురు.

తి. నె. దా. 14 పా.

పా॥ ముళైక్కదిరై క్కుఱుజ్గుడియుళ్ ముకిలై
మూవామూవులకుం కడన్దప్పాల్ ముతలాయ్ నిన్ఱ
వళప్పరియ వారముతై వరజ్గమేయ
వన్దణనై యన్దణర్ తమ్ శిన్దైయానై.
విళక్కొళియై మరతకత్తై త్తిరుత్తణ్గావిల్
వెహ్కావిల్ తిరుమాలై ప్పాడక్కేట్టు
వళర్త్తతనాల్ పయన్ పెత్తేన్ వరుక నెన్ఱు
మడక్కిళియైక్కైకూప్పి వణజ్గినాళే॥

తా॥ బాలసూర్యునివంటివాడును, తిరుక్కుఱుజ్గుడియందు వేంచేసియున్న మేఘమువంటివాడును, నశించని మూడులోకములను దాటియాపైని కారణమైయున్న పరిచ్ఛేదించుటకు శక్యముగాని పూర్ణమైన యమృతమువంటివాడును, శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న పరిశుద్ధుడును, బ్రాహ్మణులయొక్క మనస్సునం దున్నవాడును, దీపమువంటి ప్రకాశముకలవాడును, మరకతమువంటివాడును, తిరుత్తణ్గాయందు వేంచేసియున్నవాడును, తిరువెహ్కాయందు నిద్రించిన శ్రియఃపతిస్నీ యైనవానిని నాడియాడగా విని పెంచుటచేతను ప్రయోజనమును లభించితిని అనిభవ్యమైన చిలుకను చేతులు జోడించి నమస్కరించినది.

పెరి. తి. మొ. 3 ప. 6 తి. 3 పా.

పా॥ వానిళవరశు వైకున్దక్కుట్టన్ వాశుతేవన్ మతురై మన్నన్ నన్దర్
కోనిళవరశు కోవలర్ కుట్టన్ కోవిన్దన్ కుఝల్ కోడూతినపోతు

వానిళమ్పడియర్ వన్దువన్ది మననురికిణ్ణి మలర్ కణ్గళ్ పనిప్ప
త్తేనళవు శెఱికూన్దలవిఙ్గ చ్చెన్ని వేర్పచ్చెవి శేర్త్తు నిన్ఱనరే.

తా॥ పరమపదమునకు యువరాజును, వైకుంఠమందలి చిన్నపిల్ల వాడును, వసుదేవుని కుమారుడును, మధురాపట్టణమునకు రాజును, నందగోపునియొక్క యువరాజును, గోపాలురయొక్క పిల్లవాడును, గోవిందుడును నైనవాడు పిల్లనగ్రోవును పుచ్చుకొని యూదినప్పుడు దేవలోకమందు నివసించుచున్న యువతులైన స్త్రీలు వచ్చి వచ్చి సంక్షోభవించి మనస్సుకరిగి పద్మములవంటి నేత్రములనుండి యానంద బాష్పములు స్రవించగా తేనెతోకూడిన సాంద్రమైన కొప్పులు విడగా ఫాలభాగము చెమర్చగా చెవులను చేర్చి నిలచినారు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 7 తి. 1 పా.

పా॥ శెఙ్గో ట్కవికాళుయిర్ కాత్తాట్చెయ్ మిన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై
వఞ్జక్కళ్వన్ మామాయన్ మాయక్కవియాయ్ వన్దు. ఎ
న్నెఞ్జ ముయిరుముళ్ కలన్దు నిన్ఱారఱియావణ్ణమ్. ఎ
న్నెఞ్జముయిరు మవ్వైయుణ్డు తానేయాకి నిఱైన్దానే.

తా॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైయందు వేంచేసియున్న వంచకుడైన దొంగ వాడును గొప్ప యాశ్చర్యభూతుడును నగు సర్వేశ్వరుడు కృత్రిమ కవియై వచ్చి నా మనస్సునందును, ఆత్మయందును కలసియుండి ప్రక్కనున్న పిరాట్టిమార్లుకూడా నెఱుగని ప్రకారముగా నామన స్సును ఆత్మను యనుభవించి తానే యభిమానియై పూర్ణుడాయెను. ఋజువైనశబ్దములు గల కవులారా! మీ ఆత్మను రక్షించుకొని కైంకర్యము చేయండి.

తి. వా. మొ. 6 ప. 5 తి. 5 పా.

పా॥ కుఴైయుమ్ వాణ్ముకత్తేఴైయై తులైవిల్లిమఙ్గలఙ్గొణ్డు పు
క్కిఴైకొళ్ శోతి చ్చెన్దామరైక్క ట్పిరానిరున్దమై కాట్టినీర్
మఴైశెయ్ తా లొక్కణ్ణీరినొడన్ఱుతొట్టు మైయాన్దివళ్
నుఴైయు శ్చిన్దైయళన్నైమీర్ తొఴుమత్తిశై
యుఱ్ఱునోక్కియే.

తా॥ శిధిలమయొడి కాంతిగల ముఖముగల చపలురాలైన యీామెను తులైవిల్లిమంగళమునకు తీసుకొనిపోయి ప్రవేశించి యాభరణములచే గలిగిన తేజస్సును, ఎఱ్ఱతామరపుష్పములవంటి నేత్రములును గల యుపకారకుడు వేంచేసియున్న విధమును కనపరచినారు. తల్లులారా! నాడు మొదలు యీామె వర్షధారలవంటి కన్నీళ్ళతో భ్రమించి యువ గాహించుచున్న మనస్సుకలదై యాదిక్కును యేకాగ్రముగా జూచి నమస్కరించును.

తి. వా. మొ. 10 ప. 8 తి. 10 పా.

పా॥ ఉఱ్ఱేనుకన్దు పణిశెయ్తు నపాతమ్
పెఱ్ఱేనీతే యిన్నమ్ వేణ్డువతెన్దాయ్
కఱ్ఱార్ మఱైవాణర్కళ్ వాఴ్తిరుప్పేరా
అఱ్ఱారడియార్ తమక్కల్లల్ నిల్లావే.

తా॥ నిన్ను పొందితిని. సంతోషించి కైంకర్యమును జేసి నీపాదములను పొందితిని. మా స్వామీ! ఇదియే యింకను కావలసినది. అభ్యసించిన వేదములకు నిర్వాహకులైనవారు నిత్యవాసము జేయుచున్న

తిరుప్పేర్ యందు వేంచేసియున్నవాని కనన్యార్హ శేషభూతులగు దాసులకు దుఃఖములు నిలువవు

తి వా మొ 2 ప 5 తి 8 పా

పా॥ పొన్నుడియమ్మ్మేఱ్ఱై యెమ్మానై నాఙ్ గడన్దోళ్
తన్ముడివొన్ఱిల్లాత తణ్డుళాయ్ మాలైయనై
ఎన్ముడివుకాణాదే యెన్నుళ్ కలన్దానై
చ్చొన్ముడివుకాణేన్నాన శొల్లువతెన్ శొల్లీరే

తా॥ బంగారు కిరీటముగల సుందరమైన యుద్ధవృషభమువంటి వానును, మా స్వామియును, నాలుగైన గొప్పభుజములు గలవాడును, తన కంతములేని చల్లని తిరుత్తుళాయ్ మాలికగలవాడును, నా నీచతను చూడకనే నా మనస్సునందు కలసినవాడును నైన సర్వే శ్వరుని నేను చెప్పెడి రీతి నెఱుగను చెప్పున దేమి? చెప్పండి

నాయ్ తి మొ. 5 తి 11 పా

పా॥ విణ్ణుఱనీణ్డడి తావియమైన్దనై వేఱ్ఱుణ్ మడన్దై విరుమ్బి
కణ్ణుఱ వెన్ కడల్వణ్ణనై క్కావుకరుఙ్గుయిలే యెన్దమాఙ్ గమ్.
పణ్ణుఱు నాన్మఱైయోర్ పుదువై మన్నన్ పట్టర్పిరాన్
కోదైశొన్న
వణ్ణుఱు వాశకమాలై వల్లార్ నమోనారాయణాయ వెన్బారే

తా॥ బల్లెమువంటి నేత్రములు గలదియై స్త్రీత్వపూర్తి గలదియై స్వాం ప్రధానమైన నాలుగు వేదముల నభ్యసించినవారు వర్తించుచున్న శ్రీవిల్లిపుత్తూర్ కు నిర్వాహకులైన పెరియాళ్వార్ కుమార్తెయైన గోదాదేవి యాకాశమునంటునట్లు దీర్ఘమైయున్న తిరువడికళ్ళచే

మూడు లోకములను కొలచుకున్నవానిని యాదరించే నల్లని కోకిలా! సముద్రవర్ణుని నా నేత్రములకు గోచరమగునట్లు పిలువుమనిన మాటగా చెప్పిన తగిన వచనమాలికలైన యీ పాశురముల నభ్యసించుటకు సమర్థులైనవారు నమో నారాయణాయ యందురు.

ఇయత్పా. 1 తి. 95 పా.

పా॥ నావాయిలుణ్డే - నమోనారణావెన్డు
ఓవాతురైక్కు మురైయుణ్డే - మూవాత
మాక్కతిక్కణ్ శెల్లుమ్వకై యుణ్డే - ఎన్నొరువర్
తీక్కతిక్కణ్ శెల్లుమ్ తిఱమ్.

తా॥ నాలుక నోటియందున్నదే. నమో నారాయణా యని విచ్ఛేదము లేకుండా చెప్పెడి తిరుమంత్ర మున్నదే. పునరావృత్తి లేని శ్రేష్ఠమైన మార్గమందు వెళ్ళెడి యుపాయ మున్నదే. ఒకరు దుష్ట మార్గమునందు వెళ్ళెడి ప్రకార మేమి?

తి. వా. మొ. 8 ప. 1 తి. 10 పా.

పా॥ తాళ్కళై యెనక్కేతలై తలైచ్చిఅప్ప త్తందపేరుతవి
కైమ్మాఱా
తోళ్కళై యార త్తుழுవి యెన్నుయిరై యఱవిలైశెయ్త
నన్శోతీ.
తోళ్కళాయిరత్తాయ్ ముడికళాయిరత్తాయ్
తుణైమలర్క్కణ్గళాయిరత్తాయ్
తాళ్కళాయిరత్తాయ్ పేర్కళాయిరత్తాయ్ తమియనేన్
పెరియవప్పనే.

తా॥ తిరువడి కళ్ళను నాకే పైపైని పరిపూర్ణముగా నిచ్చిన గొప్ప ఉపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగా నా యాత్మను భుజములు నిండే టట్టుగా కౌగలించుకొని శుద్ధక్రయమును చేసితిని తేజస్స్వరూపుడా! భుజములు వేయి గలవాడా! శిరస్సులు వేయి గలవాడా! జోడైన పుష్పములవంటి నేత్రములు వేయి గలవాడా! తిరువడికళ్ళు వేయి గలవాడా! తిరునామములు వేయి గలవాడా! ఒంటరియైన నాకు గొప్ప ఉపకారకుడవైన స్వామీ!

తి వా మొ 9 ప 6 తి 1 పా

పా॥ ఉరుకుమాల్ నెఞ్జ ముయిరిన్ పరమన్ఱి
పెరుకుమాల్ వేట్కై-యు మెన్ శెయ్ కేన్ తొణ్డనేన్
తెరువెల్లామ్ కావికమ్ఱ్ తిరుక్కాట్కరై
మరువియ మాయన్ఱన్ మాయనినై తొఱే

తా॥ వీధులయం దెల్లను నల్లకలువపుష్పములు పరిమళించుచున్న తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న యాశ్చర్యభూతుని యొక్క యాశ్చర్యచేష్టితములను తలంచినప్పు డంతయు మనస్సు కరుగు చున్నది యాశ్చర్యము ఆత్మకు భరముకాకుండా నభిని వేశము పెరుగు చున్నది యాశ్చర్యము చపలుడనైన నే నేమి చేసెదను?

తి వా మొ. 8 ప 1 తి 8 పా

పా॥ మణన్దపేరాయా మాయత్తాల్ ముழுతుమ్ వల్వినై యేనై
యీర్కిన్ఱ
కుణఙ్గళై యుడైయా యశురర్ వన్నైయర్ కూఱ్ఱమే
కొడియపుళ్ళుయర్త్తాయ్

వణజ్గళాయిరముడై యవైన్నాకప్పళ్ళియాయ్
పాఱ్కడల్ శేర్పా
వణజ్గుమాఅటియేన్ మనముమ్ వాళకము శ్జాయ్కై యుం
యాను నీతానే.

తా॥ ఆశ్చర్యచేష్టితములచే సకల పదార్థములను సంశ్లేషించిన గొప్ప గొల్లవాడా! క్రూరమైన పాపముగల నన్ను చీల్చి వేయుచున్న కల్యాణగుణములు గలవాడా! బలిష్ఠమైన చేతులుగల యసురులకు మృత్యువైనవాడా! క్రూరుడైన గరుత్మంతుని ధ్వజముగా నెత్తిన వాడా! వేయి ఫణములుగల విశాలమైన శేషు డనెడి పడకగలవాడా! క్షీరసముద్రమందు పవ్వళించినవాడా! మనోవాక్కాయములును నేనును నీకే యధీనములు నిన్నాశ్రయించుట కుపాయము నెఱుగను.

తి. వా. మొ. 10 ప. 8 తి. 7 పా.

పా॥ ఉణ్డుకళిత్తేఱ్కుమ్బరెన్నుళై - మేలై
త్తొణ్డుకళిత్తన్దితొ ముఱ్జోల్లు ప్పెఱ్ఱేన్
వణ్డుకళిక్కుమ్ పొழిల్శూழ் తిరుప్పేరాన్
కణ్డుకళిప్ప కణ్ణుళ్ నిన్ఱకలానే.

తా॥ భ్రమరము లానందించుచున్న తోటలచే చుట్టువారు కొన బడిన తిరుప్పేర్ యందు వేంచేసియున్నవాడు నేను సేవించి యానం దించునట్లు నేత్రములయం దుండి యెడబాయకుండా నున్నాడు. అనుభవించి సంతోషించిన నాకు యికపైని యేమి లోపము? మేలైన దాస్య మధికమై యంతమందు చెప్పదగిన నమశ్శబ్దమును లభించితిని.

శ్లో॥ నమశ్శబ్దంప్రయుఞ్జతే (ఆకరము తెలియదు.)

తా॥ నమశ్శబ్దమును ప్రయోగించుచున్నారు.

తి. వా. మొ. 10 ప. 6 తి. 11 పా.

పా॥ కాట్టిత్తన్ కనైకழల్ కళ్ కడునరకమ్బుక లొழిత్త
వాట్టాత్ తెమ్బెరుమానై వళఙ్గురుకూర్ చ్చడకోపన్
పాట్టాయ తమిழ్మాలై యాయిరత్తు ళిప్పత్తు
మ్గేట్టారార్ వానవర్ కళ్ శెవిక్కినియ శెఙ్గాల్లే.

తా॥ తనయొక్క యాభరణధ్వనిగల తిరువడికళ్ళను కనపరచి క్రూరమైన నరకములను ప్రవేశించుటను విడిపించిన తిరువాట్టాఱుయందు వేంచేసియున్న స్వామినిగూర్చి సమృద్ధమైన తిరునకరికి నిర్వాహకులైన నమ్మాళ్వార్ల పాశురరూపముగా సాయించిన ద్రావిడ మాలికలైన వేయి పాశురములయందు చెవులకు భోగ్యమైన శ్లాఘ్యమైన శ్రీసూక్తియైన యీ పది పాశురములను నిత్యసూరులు విని తృప్తి జెందరు.

పె. తి. మొ. 5 ప. 8 తి. 4 పా.

పా॥ నఙ్జుళోర్వతోర్ వెఙ్జనవరవమ్ నెరువివన్దు నిన్ శరణెన
చ్చరణాయ్
నెఙ్జిల్ కొణ్డు నిన్నఙ్జెప్పఅవై కడైక్కలమ్కోడు
త్తరుళ్ శెయ్ తతఱిన్దు
వెఙ్జొలాళర్ కళ్ నమన్తమ రక్కడియర్ కొడియశెయ్వన
వుళవతక్కడియేన్
అఙ్జివన్దు నిన్నడియిణై యడైన్దే నణిపొழిల్
తిరువరఙ్గత్తమ్మానే.

అర్చిరాది ద్వితీయప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు సంపూర్ణమ్.

తా॥ సుందరమైన తోటలుగల శ్రీరంగమందు వేంచేసియున్న స్వామీ! క్రూరమైన మాటలు గలవారైన యమభటులు కఠినులు, క్రూరమైన చేసెడిపను లుంటున్నవి. దానికి దాసుడను భయపడి విషమును క్రక్కెడి యొక క్రూరమైన కోపముగల సుముఖు డనెడి సర్పము భయపడి వచ్చి నీ శరణ మనగా రక్షకుడవై మనస్సునందు గ్రహించి నీయొక్క సుందరమైన రెక్కలుగల గరుత్మంతునకు రక్ష్యవస్తువుగా యిచ్చి కృపజేసినది తెలిసికొనివచ్చి నీ తిరువడి ద్వయము నాశ్రయించితిని.

అర్చిరాది ద్వితీయ ప్రకరణమందలి ప్రమాణతిరట్టు
తాత్పర్యము సంపూర్ణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అర్చిరాది - తృతీయ ప్రకరణము

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

1. ఉభయవిభూతియైయు న్త్రొత్తిలాక వకుప్పుణ్ణు సర్వాశ్చర్యమయ మాన (కోప్పుడైయ శీరియశిజ్గాసనత్తిలే.)

ఉభయవిభూతులనును చిత్తరువుగా నేర్పరచబడి సర్వాశ్చర్య మయమైన (శిల్పములుగల శ్లాఘ్యమైన సింహాసన ముండును.)

2. పన్నిరణ్డితళ్గాయ్ నానాశక్తిమయమాన దివ్యకమలమాయ్ అతిల్ దివ్యకర్ణికైయిలే పుష్పసంచయవిచిత్రమాన దివ్య యోగపర్యంకమాయ్.

దానిపై పన్నెండు రేకులై నానాశక్తిమయమైన దివ్యకమల ముండును. దాని దివ్యకర్ణికయందు పుష్పసమూహముచేత విచిత్ర మైన దివ్యయోగపర్యంక ముండును.

3. అతిన్మేలే యనేకమాయిరమ్ చంద్రర్కళై యురుక్కి వార్ త్తాప్పోలే కుళిర్న్ద పుకరైయుడైత్తాన తిరుమేనియై యుడైయ నాయ్.

దానిపైని యనేకవేల చంద్రులను కరిగించి పోసినట్టువలె చల్లనికాంతి గలదైన తిరుమేనిని గలవాడై.

4. కల్యాణగుణజ్గళు క్కన్తమిల్లామెయాలుమ్, సర్వవిధకైంకర్య త్తిలు మధికృతనాయ్ కైంకర్యపరర్క్కెల్లామ్ పడిమావా యిరుక్కైయాలుమ్ అనన్తనెన్డుమ్ శేషనెన్డుమ్ తిరునామ త్తైయుడైయనాయ్.

కల్యాణగుణముల కంతము లేకపోవుటచేతను, సర్వవిధకైంకర్యములయందును పూనుకున్నవాడై కైంకర్యపరుల కందఱకు నుపమానమై యుండుటచేతను అనన్తు డనిన్నీ శేషుడనిన్నీ తిరునామము గల ఆదిశేషు డమరియుండును. ఆయనకు

5. భగవదనుభవత్తుక్కు పోక్కువీడాక పలవాయ్ తలైకళై యుముడైయనాయ్

భగవదనుభవమును వెలిబుచ్చుట కనేకమైన నోళ్లను తలలును గలవు. ఆయన

6. విజ్ఞానబలంగళుక్కుమ్ శైత్య మార్దవ సౌరభ్యాదిగుణఙ్గళుక్కుమ్ కొళ్ కలమాన తిరువనన్తాళ్వానాకిఱ పడుక్కైయిలే

విజ్ఞానబలములకును శైత్య మార్దవ సౌరభ్యాదిగుణములకును పాత్రమైనవారు. అట్టి తిరువనన్తాళ్వా ననబడుపడకయందు

7. రజతగిరిశిఖరత్తిలే యనేకమాయిర మాదిత్యర్కళ్ శేర వుతిత్తాప్పోలే యిరుక్కిఱ ఫణామణ్డలఙ్గళిల్ జ్యోతిర్మణ్డలత్తిన్నడువే

వెండికొండ శిఖరమందు అనేకవేల సూర్యులు చేరి యుదయించినట్టువలె నున్న ఫణామండలములయందలి జ్యోతిర్మణ్డలము యొక్క మధ్యను

8. (పతింవిశ్వస్య) ఎన్గిఱవనుక్కుమ్ తన్ పూర్త్తియాలే పొపుఱిఱ న్తడవవేణ్డుమ్పడియాన పూర్త్తియైయుమ్,

ప్రపంచమున కధిపతికూడా తన పూర్తిచేతనే పూర్తి చేసుకొనవలసిన పూర్తినిన్నీ

9. (వాశ శ్జ్వయ్ పూఙ్గుప్పలాళ్) ఎన్గిఱపడియే నాఱ్ ఱత్తక్కుమ్.
నాఱ్ ఱమ్ కట్టలాప్పుడియాన పూఙ్గుప్పలై యుమ్.

(పరిమళమును కలుగజేయు పుష్పములుగల కేశపాశముగలది) అనునట్లు పరిమళమునకుకూడా పరిమళము నొసంగు సుందరమైన కేశపాశమును.

10. పుణ్డరీకాక్షనై యుమ్‌కూడ క్కుడసీర్ వార్ప్పిత్తుక్కొణ్డు వొరు మూలై యిలే కుమిఴ్గినీరూట్టుమ్పడియాన (వడిక్కోలవాళెడుం కణ్గళై) యుమ్.

పుణ్డరీకాక్షునికూడా కుండతో నీళ్లు పోయించుకొని (సేవ చేయించుకొని) ఒకమూలయందు బుడగల నీరు త్రాగించే (ఉక్కిరి బిక్కిరి చేయుచు) తనయందు మగ్నుడయే ట్టు చేసుకొనే ప్రకారమైన) (వడకట్టిన సౌందర్యమును కాన్తియునుగల విశాలమైన నేత్రములను,

11. భోగత్తుక్కే కాన్తమాన వొప్పనై ప్పోలే బాల్యమధ్యత్తిలే మెయ్ కాట్టుకిఱ యౌవనత్తైయుమ్,

భోగమున కవశ్యాపేక్షితమైన యలంకారమువలె బాల్య యౌవనములమధ్యయందున్న యౌవనమున్నూ.

12. పేశప్పిళకుమ్పడి యాన సౌకుమార్యత్తైయుమ్,
చెప్పినంతనే కందిపోయే ప్రకారమైన సౌకుమార్యమునున్నూ.

13. (పిత్తర్ పనిమలర్ మేఱ్పావైక్కు) ఎన్గిఱపడియే అల్లాతవర్ కళ్ పక్కల్ పోల్త్తేనూల్ పిడిత్తు ప్పరిమాఱవొట్టాత భోగ్యతా ప్రకర్షత్తైయుమ్.

(చల్లని పద్మమండలి ప్రతిమవంటి లక్ష్మీదేవివిషయమందు వ్యామోహము గలవారు) అనునట్లుగా మిగిలిన దేవులపట్లనువలె శాస్త్రమును పట్టుకొని ప్రవర్తింపనీయని భోగ్యతాప్రకర్షనున్నా.

14. భోగోపోద్ఘాతకేళియిలే భగవద్వైశ్వరూపత్తై చ్చురాంగిక్కుం పడియాన వురుమైయుముడైయళాయ్.

భోగారంభక్రీడయందే భగవంతుని విశ్వరూపమును సంకోచింపజేసే మహిమకలదియై,

15. దివ్యపరిజనంగళై తత్తదవస్థానురూపమాకదివ్యపరిచర్యైయిలే నియోగియానిఱ్పాళాయ్ సర్వాత్మాక్కళుక్కుమెన్రుమొక్క చ్చార్వాయ్.

దివ్యపరిజనములను ఆయాయవస్థల కనురూపముగా దివ్యపరిచర్యయందు నియోగించుచున్నదియై సమస్తాత్మలకును నెప్పుడు సమానముగా నాశ్రయణీయమై.

16. శీలరూపగుణవిలాసాదికళాలే (తనక్కేఱ్క) మెన్రువ్వుడియిరుక్కిఱ (ఒళిన్దవొణ్మలరాళాన) పెరియపిరాట్టియార్వల వట్టత్తిలే యెళున్దరుళియిరుక్క.

శీలరూపగుణవిలాసాదులచేత నీకు తగినదిగానున్న (కృశించిన కాంతిగల కమలవాసినియైన) పెరియపిరాట్టిమార్ కుడిప్రక్కయందు వేంచేసియుండగా.

17. అవళిలుంకాట్టిల్ విఞ్జిన క్షమాదయాది గుణఙ్గళైయుమ్, నావాల్ తొడైక్కవొణ్ణాతవధ్రుకైయుముడైయవరాయ్ అవళుక్కు (నిధ్రుల్పొల్వరాన) మఱ్ఱై యిరణ్డునాయ్చ్చిమారు మిడవట్టత్తిలే సేవిత్తిరుక్క.

ఆమెకంటెను మించిన క్షమాదయాదిగుణములనున్నూ నాలుకచేత త్రొక్కుటకు వల్లగాని (నాలుకచేత చెప్ప శక్యముగాని) సౌందర్యమునున్నూ గలవారై యీ లక్ష్మీదేవికి (ఛాయవంటి వారైన) మిగిలిన యిద్దరు నాచ్చిమారులును యెడమప్రక్క యందు సేవించియుండగా.

18. ఇవర్ కళుక్కు నడువే మూన్దు మిన్ కొడికళోడే కూడి తామరై ప్పూత్తదొరు కాళమేకం వెళ్లిమలైయై క్కవియ ప్పడిన్దిరుక్కుమాప్పోలే (ముడిచ్చోతియా యునతు ముకచ్చోతి మలర్న్దతువో) ఎన్నిఅపడియే తిరుముకమణ్డలత్తి నొళివెళ్ళమానతు మేల్ నోక్కి క్కొప్పళిత్తాప్పోలేయాయ్.

వీరికి మధ్యను మూడు మెరుపుతీగలతోకూడి తామరలను పూచినదైన యొక నల్లని మేఘము వెండిపర్వతమును కబళీకరించు నట్లుగా నవగాహించి యున్నట్టువలె (నీయొక్క ముఖకాంతి కిరీటకాంతియై వికసించినదా?) అనుచున్న ప్రకారముగా తిరుముఖమండలముయొక్క కాంతిప్రవాహ మూర్ధ్వముఖముగా ప్రవహించునట్లుగానై

19. ఉభయవిభూతిక్కుమ్ నిర్వాహకనెన్దుమిడత్తై క్కోళ్ శొల్లిత్తరక్కడవతాయ్.

ఉభయ విభూతులకును నిర్వాహకు డనెడి అంశమును సూచింపదగినదై

20. తన్ పుకరాలే అల్లాతపుకరైయుడైయ ముట్టాడుక్కిఅ (విజ్ఞాతనాయకనీణ్ముడి) ఎన్గిఅ తిరువభిషేకత్తైయుమ్. కణ్డార్ కణ్ణుం నెఞ్జుమిరుళుమ్బడి యిరుండు శుభ్రన్దు అష్టమీచంద్రనిలే యమృతి

ధారై విట్టున్దాప్పోలే తిరునెత్రియిలేశాత్రిన తిరునామత్తై
మత్తైప్పతుకాట్టువతాయ్ కొణ్డు (అళైన్దు విళ్కిన్ద పూన్దణ్ణ
త్తాయ్ విరైనాఱు కిఱ) (నీలప్పనియిరుం కుఱ్ఱల్ కళైయుమ్.)

తనకాంతిచేత నితరకాంతుల నన్నిటిని మునుగు వేయుచున్న (పరమపదమునకు ప్రధాననాథుని దీర్ఘమైన కిరీటము) అనునట్టి కిరీటమునున్నూ, చూచువారి నేత్రములను మనస్సును చీకటిక్రమ్మునట్లుగా నల్లనై యుంగరములు చుట్టుకొని అష్టమీచంద్రునినుండి యమృతధార పడుచున్నట్టువలె ఫాలభాగమందు ధరించిన పుండ్రము నొకతరి యాచ్ఛాదించుచు, నొకతరి కనపరచునటుల చలించుచు (వికసించుచున్న పుష్పములు గల చల్లన తిరుత్తుత్తాయ్ పరిమళము పరిమళించుచున్న) (నల్లని చల్లని పొడవైన కుంతలములనున్నూ)

21. సౌకుమార్యాతిశయత్తాలే కురువేర్ పరమ్బినాప్పోలేయాయ్
(నయన్దార్కట్కునచ్చిరైయాన) తిరునెత్రియైయుమ్
సౌకుమార్యాతిశయముచేత చిరిచెమట చెమర్చినట్టువలెనై
(ఆశపడినవారిని బంధించుస్థావమనదగిన) ఫాలభాగమునున్నూ,

22. అలర్న్దుకళిర్న్దిరుక్కిఱ ఇరణ్డుతామరైప్పూవుక్కళై మతత్తాలే
యముక్కియాడుకిఱ యిరణ్డువణ్డోట్టుజ్ఞుపోలేయిరుక్కిఱ (తన్
కైచ్చార్ఙమతువేపోలప్పుకియ) తిరుప్పురువజ్ఞళైయుమ్.

వికసించి చల్లనైయున్న రెండు తామరపుష్పములను మదముచేత నణచి యాడుచున్న రెండు భ్రమరపంక్తులవలెనున్న (తన చేతియందలి శార్ఙ్గధనస్సువలె) సుందరమైన కనుబొమ్మలనున్నూ.

23. కలన్దుపిరిన్దవర్కళుక్కు (ఇణైక్కూత్రజ్ఞళాయ్) అల్లాతవర్
కళై (త్తాయాయళిక్కు) క్కుడవతాయ్.

సంశ్లేషించి విశ్లేషించినవారికి (రెండు మృత్యువులై), మిగిలిన వారిని (తల్లియై రక్షించ) వలసినవై.

24. చేతనర్ పక్కల్ వాత్సల్యాతిశయత్తాలుమ్ (శెయ్యాళాన) పిరాట్టియై యెప్పోతు మొక్కకటాక్షిక్కైయాలుమ్ ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యత్తాలుమ్ శివన్దు.

చేతనులపట్ల వాత్సల్యాతిశయముచే (ఎఱ్ఱని వర్ణముగలదైన) పిరాట్టిని యెప్పుడును సమానముగా కటాక్షించుటచేతను, ఉభయ విభూత్యైశ్వర్యముచేతనున్నూ యెఱ్ఱనై.

25. (పతింవిశ్వస్య) ఎన్గిఱప్రమాణం వేణ్డాతపడి (అనైత్తులక ముడైయ వరవిన్దలోచననై) ఎన్గిఱపడియే సర్వేశ్వరత్వ చిహ్నమాయ్,

(పతింవిశ్వస్య) అనెడి ప్రమాణ మవసరములేకయే ఈతడు (సమస్తలోకములుగల యరవిన్దలోచను) డనుచున్న ప్రకారముగా సర్వేశ్వరత్వచిహ్నమై,

26. వేఱోరణికిల్ శెల్లవొట్టాతే తనక్కేయఱ్ ఱుత్తిరుమ్బడి పణ్ణి (తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనై) ఎన్గిఱపడియే త్రిపాద్విభూతియైయుమ్, ఎఱుత్తువాజ్గి కూప్పిడుమ్బడి పణ్ణక్కడవతాయ్.

వేఱొకసౌందర్యమందు వెళ్ళనీయక తనకే యనన్యార్హమై తీరే ప్రకారముగాచేసి (తామరపుష్పములనంటి నేత్రములు గలవాడును నిత్యసూరులు స్తోత్రములుజేయు ప్రధాను) డనునట్లు త్రిపాద్విభూతినికూడా (తొమ్మిపై స్వామి పేరును వ్రాసుకొని) స్వాధీనమైనట్లుగా చేయవలసినవై.

27. కుళిర్న్దు శెవ్వి పెర్గు పెరియపెరుమాళ్ తిరుక్కణ్గళ్ పోలే (కరియవాకిప్పుడై పరన్దుమిళిర్న్దు శెవ్వరియోడి) (యిలజ్గొళిశేరరవిన్దంపోన్దు నీణ్డు) (మిథోబద్ధస్పర్ధ స్ఫురితశఫదీద్వంద్వలలితం గళాయ్)

చల్లనై శోభనుపొంది పెరియపెరుమాళ్ నేత్రములువలె (నల్లనివై ప్రక్కలకు వ్యాపించి కాంతిగలవై యెఱ్ఱని రేఖలు వ్యాపించి) (ప్రకాశించుచున్న కాంతి చేరియున్న పద్మములవలెనుండి విశాలమై) (పరస్పరము స్పర్ధకలవగుట త్రుళ్ళిపడుచున్న మత్స్యద్వంద్వమువలె మనోహరములై)

28. (అప్పుకోలక్కజ్కిళిమ్బినాల్ అడైయాళజ్గళాన) (తూతుశెయ్ కణ్గళైయుమ్)

(సుందరమైన సభ లేచిపోతే ఆయనవాళ్లైన) (దూతకృత్యమును చేసెడి నేత్రములనున్నూ)

29. (మాట్టుయర్ కఱ్పకత్తిన్ వల్లియో కొప్పున్దో వఱియేన్) ఎన్ఱు నిత్యసందేహజనకమాన (కోలనీళ్ కొడిమూక్కైయుమ్)

(సమీపమందున్నతమైన కల్పవృక్షముయొక్క లతయో చిగురో యెఱుగను) అని నిత్యసందేహజనకమైన (సుందరమైన దీర్ఘమైన లతవంటి ముక్కునున్నూ)

30. అతినుడైయ పల్లవోల్లాసమ్పోలే యిరుక్కిఱ దివ్యకపోలజ్గళైయుమ్.

దానియొక్క చిగుళ్ళయొక్క ఉదయమువలె నుంటూన్న దివ్యమైన గండస్థలములనున్నూ.

31. అతినుడైయ నవకుసుమమ్బోలే యాంయ్ (పన్నిలాముత్తన్నవక్క్ కతిర్ ముఱువల్ శెయ్ తు) ఎన్గిఱపడియే పూర్ణచంద్రన్ ముఱునిలావై చ్చొరిన్దాప్పోలే తిరుముకత్తినొళియై ప్రవహిక్కిఱ స్మితత్తైయుమ్.

దానియొక్క నూతనమైన పుష్పములో యనునట్లున్ను (దంతములనెడి ఆణిముత్యముల కాంతి వ్యాపించునట్లుగా మందహాసమును జేసి) అనునట్లున్ను పూర్ణచంద్రుడు పూర్ణమైన వెన్నెలను ప్రసరింప జేసినట్లున్ను నున్న దంతపంక్తియొక్క కాంతిని ప్రవహించుచున్న మందహాసమునున్నూ.

32. (కోలన్దిరళ్ పవళ్ళక్కొళున్దుణ్ణమ్బోలేయాంయ్) పేచ్చిల్ శెల్ల వొట్టాతే తెవాయ్ కళ్వ్యియిలే నీచ్చాంబడి పణ్ణి నట్టార్ క్రిలే తెప్పపటిప్పారైవ్వోప్పోలేయన భవపరికరమాన (శిన్దైయైక్క వర్న్ద) కూప్పిడుమ్బడి పణ్ణక్కడవతాంయ్ (కళ్వప్పణిమొళికళుక్కాకరమాన) తిరువధరత్తైయుమ్.

(సౌందర్యము సంఘీభవించియున్న పగడములయొక్క స్నిగ్ధమైన అండమువలెనై) వానినుండి వెలువడు మాటలను వినవలెననెడు కుతూహలము నడ్డివైచి ఒడ్డుయందే యీాదవలసిన ప్రకారముగా చేసి, నట్టేరునందు తెప్ప నపహరించువారివలె ననుభవ పరికరమైన (మనస్సు నపహరించి) మొఱపెట్టే ప్రకారముగా చేయునదై కృత్రిమమైన కపటభాషణములకు) ఆకరమైన తిరువధరమునున్నూ.

33. (ఇలకు విలకు మకరకుండలత్తన్) ఎన్గిఱపడియే ప్రీత్యతిశయత్తాలే శిరఃకమ్పనప్పణ్ణుకైయాలే యశైన్దుదిగన్తజ్గళిలే ముట్టి

తేజస్సాలై యెరిన్దు లావణ్యసాగరత్తిలే యేఱిత్తుళ్ళుగిఱ (మిన్ను మామణి మకరకుణ్డలఙ్గళైయుమ్.)

(అత్యుజ్జ్వలమై చలించుచున్న మకరకుండలములు గలవాడు) అనునట్లుగా ప్రీత్యతిశయముచేతను శిరఃకమ్పనము చేయుటచేతను కదులాడి దిగంతములను తాకి తేజస్సు తరంగించి లావణ్యసాగరమం దెక్కి త్రుళ్ళుచున్న (ప్రకాశించుచున్న గొప్పవైన మణిఖచితమైన మకరకుండలములనున్నూ.)

34. కాన్తి శైత్య మార్దవ సౌరభ్యాది గుణఙ్గళాలే (శుఱ్ఱుం మొళి పట్టంశూఴ్న్దు) ఎన్నిఱపడియే సకలకలాపరిపూర్ణమాయ్ సర్వాహ్లాదకరమాయ్ మఱుక్కుఴఱ్ఱిన చంద్రమణ్డలత్తైయుమ్ అప్పోతలర్న్ద శెన్దామరై ప్పూవైయుమ్ తోఱ్పిక్కక్కడవతాయ్ కిట్టినారై ప్పిచ్చేఱ్ఱి (మైయలేఱ్ఱి మయక్కుమ్ మాయమందిరమాన) (కోళిళై వాణ్ముకత్తైయుమ్.

కాంతి చల్లతనము మార్దవము పరిమళము మొదలగు గుణములచేత (అన్నివైపులను కాంతిమండలము చుట్టువారుకొని) అనుచున్న ప్రకారముగా సకలకలాపరిపూర్ణమై సర్వాహ్లాదకమై కళంకమును తీసివేసిన చంద్రమండలమునున్నూ అప్పుడు వికసించిన యెఱ్ఱతామరపుష్పమునున్నూ ఓడించునదై, సమీపించినవారిని పిచ్చెత్తించి (మోహింపజేసెడి మాయ మంత్రమైన) (తనకాంతియే తనకాభరణముగాగల సుందరమైన ముఖమునున్నూ)

35. వాయ్చ్చిమాఱుదైయ హస్తాభరణంగళాలే ముద్రితమాయ్ (క్రముక తరుణ గ్రీవా కంబుప్రతిమమాన) తిరుక్కుఴుత్తైయుమ్.

నాచ్చిమార్ల యొక్క హస్తాభరణములచేతను ముద్రితమై (లేత పోకచెట్లయొక్క కంఠముతోను శంఖముతోను సమానమైన) కంఠమునున్నా.

86. నాచ్చిమారుడై య తిరుచ్చెవిప్పూక్కళాలుమ్ కర్ణభూషణ ఙ్గళాలుమ్ వికసితమానతిరుక్కుళల్ కర్నై యాలుముణ్డాన విమర్దత్తాలే (సీతాయాః శోభితమ్) ఎన్గిఅపడియే యలంకృతం గళాయ్ ఇరణ్డట్టత్తిలుమ్ మరకతగిరియై క్కడైన్దు వడుత్తా ప్పోలే తిణ్ణియవాయ్ ఉభయవిభూతియైయుమ్, తన్నిళలిలే యిట్టు నోక్కక్కడవతాయ్ కణైయత్తుక్కుళ్ళే యిరుప్పారై ప్పోలే తన్నై యడైక్కొళ్ళుకై యాలే సంసారత్తిలే యిరుక్క చ్చెయ్ తేయుమ్ నిర్భయనామ్పడి పణ్ణి (అలమ్పురిన్ద) ఎన్గిఅ పడియే తనక్కు వృథయవిభూతియైయుమ్ వళఙ్గి (దివ్యాస్త్ర పుష్పితఙ్గళా) యిరుక్కిఅ (కల్పకావెన నల్పల తోళ్కళై యుమ్.)

నాచ్చిమార్లయొక్క కర్ణభూషణములచేతను వికసించిన దైన కేశపాశముచే కలిగిన విమర్దముచేతను (సీతాదేవియొక్క ప్రకాశించుచున్న) అలంకరించబడినవై రెండుప్రక్కలయందును మరకతపర్వతమును సానపట్టి ఉంచినట్టువలెనున్న దృఢమైనవియు ఉభయవిభూతులనుకూడ తన నీడయందు పెట్టుకొని రక్షించదగి నవియు, కోటలోపల నున్నవారువలె తన నాధారముగా స్వీకరించు టచే సంసారమందున్నను భయములేనివారయే ప్రకారముగా చేసి (చాలునవేట్టుగా నిచ్చెడివి) అన్నట్లు తనకు ఉభయవిభూతులును స్వాధీనమై (దివ్యమైన అస్త్రములచే పుష్పించినవో యనునట్లున్న) (కల్పవన మనదగిన విలక్షణమైన యనేక భుజములనున్నా)

37. పెరియపిరాట్టియార్కు కోయిల్ కట్టణమాయ్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణానిఱ్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ (ఇఱైయు మకలకిల్లేన్) ఎన్ను మ్బడి పిచ్చేఱ్ఱుక్క డవతాయ్ అవళ్ తిరువడికళిల్ శాఱ్ఱిన శెమ్బఞ్జుఴమ్బాలుమ్ శ్రీభూమిపిరాట్టియారుడైయ (కొంగై మేల్ కుఙ్కుమత్తిన్ కుఴమ్బాలుమ్, అలంకృతమాయ్ వనమాలావిరాజితమాయ్ పెరియపిరాట్టియార్కు హిరణ్య ప్రాకారమాన (కోలమామణియారముం ముత్తుత్తామముం) శ్రీకౌస్తుభంతుడక్కమాన (కురుమామణిప్పూణ్ కులావి తికఴుకిఱ) వఴుకియ తిరుమార్వైయుమ్.

పెరియపిరాట్టిమార్ల కంతఃపురమై నిత్యానుభవము చేయు చున్నప్పటికిన్నీ (క్షణ కాలమైనను విశ్లేషించజాలను) అనేప్రకార ముగా పిచ్చెత్తించునదై యామె తిరువడికళ్ళయందు ధరించిన లత్తుక పంకముచేతనున్నూ శ్రీభూదేవియొక్క (స్తనము పై ధరించిన కుంకుమపంకము చేతనున్నూ) అలంకరించబడినదై, వనమాల చేత ప్రకాశింపజేయబడుచున్నదై, పెరియపిరాట్టిమార్లకు బంగారు ప్రాకారమై (సుందరమై గొప్పదైన మణిహారమున్నూ) కౌస్తుభము మొదలైన (శ్రేష్ఠమై శ్లాఘ్యమైన మణిఖచితమైన ఆభరణము కదులాడి ప్రకాశించుచున్న) సుందరమైన వక్షస్థలమునున్నూ.

38. కాళమేకత్తిలే మిన్ కొడి పడర్ న్దాప్పోలే తిరుమేనిక్కు పరభాగ రసావహమాయ్, అఴకు వెళ్ళత్తు క్కణైకట్టినాప్పోలే యిరుక్కిఱ (వెణ్బురినూలైయుమ్)

నల్లని మేఘమందు మెరుపుతీగ వ్యాపించినట్లువలె తిరుమేని కలంకార రసమును కలుగజేయుచున్నదై సౌందర్యప్రవాహమున కడ్డుకట్టిన ట్లున్న (తెల్లని యజ్ఞోపవీతమునున్నూ)

39. (ఉళ్ళత్తుళ్ నిన్రులాకిన్ఱతే) ఎన్గిఱపడియే నిత్యముక్తరుడైయ తిరువుళ్ళజ్గళిలే యఴకు శెన్దేఱుకిఱ (తిరువుతరబన్ధత్తైయుమ్)

(హృదయమందుండి సంచరించుచున్నది) అనుచున్న ప్రకారముగా నిత్యముక్తులయొక్క తిరువుళ్ళములయందు సౌందర్యమును (బంతియాడుచున్న) గంతులిడ చేయుచున్న (తిరువుదరబంధము నున్నూ)

40. సౌందర్యసాగర మిట్టళప్పట్టు చ్చుఴిత్తాప్పోలే నెఞ్జైయుమ్ కణ్ణైయుమ్ శుఴియాఱుపడుత్తుకిఱ తిరువున్దియైయుమ్.

సౌందర్యసాగరము, సంకుచితస్థలమందు పడి సుడితిరిగినట్లు మనస్సును, నేత్రములను సుడిలో పడవేయుచున్న తిరునాభినిన్నీ.

41. శ్రీపాఞ్చజన్యత్తైయుం తిరువాఴియైయుమ్ చంద్రాదిత్యర్ కళాకక్కరుతి (అజ్గు మలరుం కువియుం) ఎన్గిఱపడియే అలరువతు కువివితాయ్ విధిశివనిధానమాన నాభీపద్మత్తైయుమ్.

శ్రీపాంచజన్యమును చక్రమును చంద్రసూర్యులుగా తలంచి (అచ్చట వికసించును ముకుళించును) అనుచున్న ప్రకారముగా వికసించుచు ముకుళించుచునున్న బ్రహ్మరుద్రులకు స్థానమైన నాభీపద్మము నున్నూ.

42. (తుడిశేరిడైయైయుమ్) సంధ్యారాగరంజితమాన ఆకాశం బోలే యిరుక్కిఱ తిరువరైక్కు పరభాగరసావహమాయ్ తిరువరైప్పూత్తాప్పోలే యిరుక్కిఱ (అన్దిపోల్ నిరత్తాడైయుమ్)

(డమరుకముపంటి నడుమునున్నూ) సంధ్యారాగముచేత రంజితమైన ఆకాశమువలె నున్న నడుమునకు పరభాగరసమును కలుగ

జేయుచున్నదై, నడుము పూచినదో యనునట్లున్న (సంధ్యవంటి కాంతిగల వస్త్రమునున్నూ)

43. (రమ్భాస్తంభాది) గంభిరమాన తిరుత్తుడై కళైయుమ్.

(అరటిస్తంభములు మొదలగువాటివలె) గంభీరమైన తొడలనున్నూ.

44. తామరై నాళంపోలే కంటకితంగళాన తిరుక్కణై క్కాల్కళై యుమ్.

తామర కాడవలె గగుర్పాటుగల పిక్కలనున్నూ.

45. (శంఖ రథాంగ కల్పక ధ్వజారవిన్దాఙ్కుశ వజ్రలాఞ్ఛనమాయ్) నాయ్చ్చిమారుంకూడ కూశిత్తొడవేణ్డుమ్బడి యత్యన్తమృదుక్కళాయ్ (తేనే మలరుం) ఎన్గిఅపడియే నిరతియభోగ్యంగళాన (తుయరఱు శుడరడికళై యుమ్)

(శంఖ చక్ర కల్పక ధ్వజారవిందాంకుశవజ్రరేఖలచేత చిహ్నితములై) నాయ్చ్చిమారులుకూడా సంకోచించి స్పృశించవలసిన మిక్కిలి మృదువైనవై (మకరందమునే ప్రవహించుచున్న) అనుచున్నప్రకారముగా మిక్కిలి భోగ్యములైన (దుఃఖచ్ఛేదకమైన) తిరువడికళ్ళనున్నూ,

46. లావణ్యసాగరత్తినుడైయ తిరై యెழுన్దుపోలే యిరుక్కిఱ తిరువిరల్కళై యుమ్

లావణ్యసాగరముయొక్క తరంగపంక్తివలెనున్న వ్రేళ్ళనున్నూ

47. అతిలే యనేకచంద్రర్కళ్ తోన్ఱినాప్పోలే యిరుక్కిఱ దివ్యనఖంగళై యుమ్

దానియందు దనేక చంద్రు లుదయించినట్లువలెనున్న దివ్యనఖములనున్నూ

48 వైరవురుక్కాయ్ ఆణ్ణైయుమ్ పెణ్ణైయుగుత్తి బంధుక్కళోట వఱుత్తు నాట్టై ప్పకై విళైత్తు (శేఙుయర్ వానత్తిరుక్కుం తేవపిరాన్ఱన్నై కుతియాయ్ మడలూర్ తుమే) ఎన్ఱిఅపడియే కణ్డాప్పోతే కైయ్యం మడలుమాయ్ కొణ్డాప్పో ఉప్పడుమ్బడి పణ్ణక్కడవతాయ్ కణ్డాపోతే యెల్లావిడాయుం కెట్టు (కణ్డకణ్ణల్) మయిరెటియుమ్బడి యిరున్దు కుళిర్న్దు

వజ్రమును కరిగించునదియై పురుషులనుకూడ నాడకట్టును కట్టించునదియు బంధువులతో సంబంధమును ఛేదించి లోకమందు పగను కలుగజేసి (మిక్కిలి యున్నతమైన పరమపదమం దుండెడి నిత్యసూరినాయకునిగూర్చి కుత్సితస్త్రీలమై నుట్టలెక్కెదము) అనుచున్నప్రకారముగా చూచినప్పుడే హస్తమున్నూ మట్టయున్నూగా బయలుదేరేప్రకారముగా చేయునదై, చూచినంతనే సమస్త తృష్ణయును నశింపచేయునదై (చూచిన నేత్రములు) రోమాంచముగలవగునట్లుగా నల్లనై చల్లనై

49 సామ్యాపన్నరాన సూరికళుడైయ నెఞ్జైయుమ్, కణ్ణైయుమ్ పడైయుఱుత్తు (ఇన్నారెన్ఱఱియేన్, ఎఞ్జివరై కణ్డాఅవతెవ్వారిలెన్ఱు) మతిమయఙ్గుమ్బడి పణ్ణక్కడవతాయ్.

సామ్యాపన్నులైన నిత్యసూరులయొక్క మనస్సునున్నూ, నేత్రములనున్నూ స్వాధీనపరచుకొని (వీరుఫలానివారని యెఱుగను పూర్వము వీరినిచూచి యెఱింగిన దేవ్వారునందని) మోహింపచేయునదై,

50. సకలజనజీవాతువాయ్, వైదగ్ధ్యవిద్యాగృహమాయ్, మనోరథానామభూమియాయ్ శృత్యంత వాక్య సర్వస్వమాయ్

మాణిక్కచ్చెప్పిలే పొన్నై యిట్టువైత్తాప్పోలే యిరుక్కప్పొన్నురువాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తుక్కు ప్రకాశమాయ్.

సమస్తజనులకును జీవనౌషధమై, చాతుర్యవిద్యకు గృహమై, మనోరథముల కభూమియై, వేదాంతవాక్యములకు సర్వస్వమై, మాణిక్యపు భరిణయందు బంగారమును పెట్టియుంచినట్లుగా బంగారువర్ణమైన దివ్యాత్మస్వరూపమునకు ప్రకాశకమై.

51. ఒన్నుక్కొన్నుతళ్ళి, ఇట్టకత్తిల్ వెళ్ళమ్పోలే శుళ్ళివెళ్ళత్తునిన్ను ముక్తావుకిఱ యాయుధాభరణఙ్గళుడైయ (శోతివెళ్ళత్తినుళ్ళే) యున్నేయమాన (కరియకోల త్తిరువురువైయుమ్)

ఒకదానినొకటి త్రోసివేసుకొని సంకుచితస్థలమందు ప్రవాహమువలె సుడి తిరిగి సంచరించుచున్న ఆయుధాభరణములయొక్క తేజఃప్రవాహమం దూహించవలసినదైన (నల్లని సుందరమైన దివ్యమంగళవిగ్రహమునున్నూ)

52. నిత్యసూరికళ్ అడుత్తడుత్తుప్పార్క్కుఱ పార్వైయుం కూడప్పొఱాదెన్నుంబడియాన సౌకుమార్యత్తైయుమ్.

నిత్యసూరులు మాటిమాటికి చూచుచున్న చూపునుకూడా సహించజాలని సౌకుమార్యమునున్నూ)

53. పెరియపిరాట్టియారుడైయ (వడికొళ్ల వాళ్నెడుంకణ్ కళుక్కు నిత్యలక్ష్యమాయ్యాలే (అరుమ్బెన్నుమ్మలరెన్నుమ్) శొల్లలామ్పడియాన శెవ్వియైయుమ్.

పెరియపిరాట్టిమార్ల యొక్క (వడకట్టిన సౌందర్యము కాంతియును గల విశాలమైన నేత్రములకు) నిత్యలక్ష్య మగుటచేత (మొగ్గయనిన్నీ, పుష్పమనిన్నీ) చెప్పదగిన శోభనున్నూ.

54. కిణ్ణ కత్తుక్కప్పడ విట్టాప్పోలే యిరుక్కిఱ (మెయ్యమర్ పల్ కలన్గళైయుమ్)

ప్రవాహమునకు (తడక) అడ్డు పెట్టినట్లువలెనున్న (తిరుమేని యం దమరియున్న అనే కాభరణములనున్నూ)

55. నిత్యసూరికళై కొళ్ళైయూట్టి కొణ్డు విడాయర్ ముకత్తిలే నీర్ వెళ్ళత్తై త్తిరన్దు విట్టాప్పోలే సకలశ్రమంగళుమాఱుమ్పడి కుళిర్న్దు తెళిన్దు కనకగిరియై యురిక్కిక్కడలిలే విళాశినాప్పోలే (శెమ్బొనేతికళ్ముకిఱ) శ్యామమాన తిరుమేనియొళియాలే (విశ్వమాప్యాయయన్) ఎన్గిఱపడియే సకలజగత్తైయుమాప్యాయనమ్పణ్ణి.

నిత్యసూరులను జూరగా ననుభవింపజేసుకొనుచు వడకొట్టిన వారి ముఖమందు నీటిప్రవాహమును తెరచి విడిచినట్లు సకలశ్రమలును శాంతించునట్లు చల్లనై స్వచ్ఛమై బంగారు పర్వతమును కరిగించి సముద్రమందు కలపివేసినట్లు (ఎఱ్ఱని బంగారమువలెనే ప్రకాశించుచున్న) నల్లనైన తిరుమేని కాంతిచేత (ప్రపంచమును తృప్తిపరచుచూ) అనుచున్న ప్రకారముగా సమస్త జగత్తులనున్నూ తృప్తిపరచుచు

56. (తెరువెల్లాక్కావికమళ్) ఎన్గిఱపడియే కణ్డవిడమెఙ్గుంపుఱప్పట్టు ప్రవహిక్కిఱ తిరుమేనియిల్ పరిమళత్తాలే శ్రీవైకుంఠత్తై యెఙ్గుమొక్కపరిమళితమాక్కి.

(వీధులయం దెల్లెడల నల్లకలువలు పరిమళించుచున్నవో?) అనుచున్న ప్రకారముగా చూచిన స్థల మంతటను బయలుదేరి ప్రవహించుచున్న తిరుమేనియందలి పరిమళముచేత శ్రీవైకుంఠము నంతను సమానముగా పరిమళించునట్లుగా జేసి.

57. ఆలాం కట్టయెవిట్టటిన్దాప్పోలే యుడమ్బెజ్గుం పవ్వాలిడుమ్బడి కుళిర్న్దు అరైక్షణమాటిల్ నిత్యముక్తరై యొరునీర్చావి యాక్కుకిఱ కటాక్షామృతవృష్టికళాలే దివ్యగోష్ఠియై తళిరుం ముఱియు మాక్కి.

మంచుగడ్డను విశిరినట్లువలె శరీరమంతటను వణుకును బుట్టించునట్లు చల్లనై యరక్షణము వట్టిపోయిన నిత్యముక్తుల నొకతడి చాలక చచ్చిపోయెడి చేనువలె చేయుచున్న కటాక్షామృతవర్షములచేతను దివ్యగోష్ఠిని చిగుళ్లూ ఆకులును కలదానినిగా చేసి.

58. గాంభీర్య మాధుర్యాద్యనవధిక గుణభూషితంగళాయ్ అతిమనోహరదివ్యభావగర్భంగళాయ్ పూవలర్న్దాప్పోలేయిరుక్కిఱ తిరుముకత్తైయెజ్గుమొక్కచ్చెవ్విపెఱుత్తు.

గాంభీర్యము మాధుర్యము మొదలగు నిరవధికమైన గుణగణములచేత నలంకరించబడినవై యతిమనోహరమైన దివ్యభావములు గర్భమందు గలవై పుష్పము వికసించినట్లున్న తిరుముఖము నంతటను సమానముగా శోభను పొందించి

59. వినవానలీలాలాపజ్గళాలే సూరికళుడై య హృదయజ్గళై యుకప్పియానిన్జు కొణ్డు ఉభయవిభూతియైయుం ఆసనబలత్తాలే జయిత్తు.

తృతీయ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్

—o—

అడుగుచున్న లీలాలాపముచేత నిత్యసూరులయొక్క హృదయములను సంతోషింపజేసుకొనుచు ఉభయ విభూతులనుకూడ నాసనబలముచేత జయించి.

తృతీయ ప్రకరణము తాత్పర్యము సంపూర్ణము.

—o—

తృతీయ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు

తిరుప్పావై - 23 పా.

పా॥ మారిమలై ముழైయిల్ మన్నిక్కిడన్దుఱఙ్గుం
శీరియశిఙ్గ మఱివుత్తుత్తీవిழిత్తు
వేరిమయిర్ పొఙ్గవెప్పాడుం పేర్న్దుతరి
మూరినిమిర్న్దు ముழఙ్గిప్పుఱప్పట్టు. పో
తరుమాపోలే నీపూవై ప్పూవణ్ణా నిన్ కోయిల్
నిన్ఱిఙ్గనే పోన్దరుళి కోప్పుడైయ
శీరియ శిఙ్గాసనత్తిరున్దు యామ్ వన్ద
కారియమారాయ్న్దరు ళేలోరెమ్బావాయ్.

తృతీయ ప్రకరణమందలి ప్రమాణత్తిరట్టు తాత్పర్యము

తా॥ వర్షాకాలమందు పర్వతగుహాయందు పొంది పండుకొని నిద్రించెడి శ్లాఘ్యమైన సింహము తెలివిని జెంది యగ్నివలె చూచి పరిమళముగల స్కంధరోమములు పొంగేటట్లుగా నన్నిప్రక్కలకు కదలి దులుపుకొని మునిగి సాగి గర్జించి బయలుదేరివచ్చినట్లు అతసీ పుష్పమువంటి వర్ణముగలవాడా! నీవు నీ రాజభవనమునుండి యీలాగున వచ్చి కృపజేసి శిల్పములుగల శ్లాఘ్యమైన సింహాసనమందు కూర్చొని మేము వచ్చిన కార్యము నాలోచించి కృపజేయుము. ఏలుకొనుము. ఆలోచించుము. మావ్రతము.

తై నారా. ౧౧

శ్లో॥ పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరం శాశ్వతం శివ మచ్యుతం.

తా॥ ప్రపంచమున కధిపతియును, తనకు తానే యీశ్వరుడును, స్థిరమైనవాడును, మంగళమైనవాడును, ఆశ్రితులను విడువనివాడును.

ఇయఱ్పా. 2 తి. 82 పా.

పా॥ వడికోల్ వాళ్ నెడుఙ్గణ్ మామలరాళ్. శెవ్వి
ప్పడికోలమ్ కణ్డెకలాళ్ పన్నాళ్. అడికోలి
ఞాలత్తాళ్ పిన్నుమ్ నలమ్బురిన్ద తెన్గాలో
కోలత్తాలిల్లెకుత్తై.

తా॥ వడకట్టిన సౌందర్యమును కాన్తియును దీర్ఘమైన నేత్రములును గల శ్లాఘ్యమైన కమలమునం దవతరించిన లక్ష్మీదేవి సుందరమైన తిరుమేని సౌందర్యమును జూచి యనేక కాల మెడబాయదు. భూదేవి యింకను తిరువడికళ్ళను కోరి యాశను చేసినది. ఎట్లో సౌందర్యము చేత లోపము లేదు.

తి. నె, దా. 18 పా.

పా॥ కార్వణ్ణమ్ తిరుమేని కణ్ణువాయుమ్
కైత్తలముమడియిణైయుం కమలవణ్ణమ్
పార్వణ్ణ మడఙ్గై పత్తర్ పిత్తర్
పనిమలర్ మేల్ పావైక్కు ప్పావఞ్జెయ్ తేన్
పేర్వణ్ణ వెన్ పేతైయెన్ శొల్ కేళాళ్
ఎమ్బెరుమాన్ తిరువరఙ్గమెఙ్గేయెన్నుమ్
నీర్వణ్ణన్ నీర్మలైక్కే పోవేనెన్నుమ్
ఇతువన్రోనిఱైయ వళిన్దార్ నిఱ్కుమాఱే.

తా॥ తిరుమేని నల్లని వర్ణము, నేత్రములును అధరమును కరతలములును పాదద్వంద్వమును పద్మమువంటి వర్ణము, భూమిప్రకారముగా

గల భవ్యమైన భూదేవివిషయమందు భక్తులు, చల్లని తామరపద్మ మందున్న ప్రతిమవంటి లక్ష్మీదేవివిషయమందు పిచ్చివారు. అట్టి వారివిషయమందు పాపము చేసితిని. సుందరమైన శరీరముగల నా పిల్ల నామాటను వినదు. మా స్వామియొక్క శ్రీరంగ మెక్కడ? అనును. సముద్రమువంటి వర్ణముగల స్వామియొక్క తిరునీర్మలై కే పోయెదనను. స్త్రీత్వమును పోగొట్టుకున్నవారు నిలచే ప్రకార మిదికాదా?

తి. వా. మొ. 6 ప. 7 తి. 8 పా.

పా॥ ఒశిన్దనుణ్ణిడై మేల్ కై యైవైత్తు నొన్దునొన్దు
కశిన్దనెఞ్జినళాయ్ క్కణ్ణనీర్ తుళుమ్బచ్చెల్లుజ్గొల్
ఒశిన్దవొణ్మలరాళ్ కొழునన్ తిరుక్కోళూర్క్కే
కశిన్దనెఞ్జినళా యెమ్మైనీత్త వెజ్గారికై యే.

తా॥ (సంభోగముచే) కృశించిన సుందరమైన కమలవాసినియైన లక్ష్మీదేవికి వల్లభుడైన శ్రియఃపతి వసించిన తిరుక్కోలూరుకే యార్ద్రచిత్తురాలై మనలను విడిచిపోయిన సుందరమైన నాపిల్ల కృశించిన సూక్ష్మమైన నడుముపైని చేతులనుంచుకొని మిక్కిలి నొచ్చుకొని యార్ద్రచిత్తురాలై కన్నీళ్ళు త్రుళ్ళేటట్లుగా వెళ్ళునా?

తి. వి. 3 పా.

పా॥ కொழுఅక్కొవలర్ మడప్పావైయుమ్ మణ్మకళుమ్. తిరువుమ్
నిழఅప్పోల్వనర్ కణ్ణునిఱ్కుజ్గొల్ తణ్ణన్దుழాయ్
అழఅప్పోలడుమ్ శక్కరత్తణ్ణల్ విణ్ణోర్ తొழక్కడవుమ్
తழఅప్పోల్ శినత్త అప్పుళ్ళిన్ పిన్పోన తనినెఞ్జమే.

తా॥ చెల్లని సుందరమైన తిరుత్తుళాయ్ కలవాడును, అగ్నివలె (శత్రువులను) భస్మముజేయు చక్రము గలవాడును, స్వామియైన వాడునునైన సర్వేశ్వరుడు దేవతలు నమస్కరించునట్లుగా నడిపించెడి యగ్నివలె కోపముగల యా గరుత్మంతుని వెనుక పోయిన ఒంటరి మనస్సు పిల్లన గ్రోవులుగల గోపాలురయొక్క భవ్యమైన ప్రతిమ వంటి నప్పిన్నై పిరాట్టియు, భూదేవియు, లక్ష్మీదేవియు, ఛాయవలె ననువర్తించి యుంటూన్నవారు. (వారిని) జూచి నిలచునా? మళ్ళునా?

తి. వా. మొ 3 ప. 1 తి. 1 పా.

పా॥ ముడిచ్చోతియాయునతు ముకచ్చోతి మలర్న్దతువో
అడిచ్చోతి నీనిన్తతామరై యామలర్న్దతువో
పడిచ్చోతియాడై యొడుమ్ పలకలనాయ్ నిన్పైమ్పొన్
కడిచ్చోతి కలన్దతువో తిరుమాలే కట్టురైయే.

తా॥ నీయొక్క ముఖకాంతి కిరీటకాంతిగా వ్యాపించినదా? తిరువడి కళ్ళయొక్క కాంతి నీవు వేంచేసియున్న ఆసనపద్మమై వ్యాపించి నదా? సుందరమై స్పృహణీయమైన నీయొక్క కటికాంతి స్వాభావికమైన తేజస్సుగల పీతాంబరముతోకూడా ననేకవిధములైన యాభరణములై వ్యాపించినదా? ఓ శ్రియఃపతీ! చెప్పుము.

తి. వి. 50 పా.

పా॥ ఒణ్ణుతల్ మాமై యొళిపయవామై. విరైన్దు నన్దేర్
నణ్ణుతల్ వేణ్డుమ్ వలవకడాకిన్రు - తేన్నవిన్ర
విణ్ముతల్నాయకన్ నీణ్ముడి వెణ్ముత్తవాశికైత్తాయ్
మణ్ముతల్ శేర్వుర్రు. అరువుశెయ్యానిఝుమ్ మామత్తైక్కే.

తా॥ ఓ సమర్థుడైన సారథీ! సుందరమైన ఫాలభాగము గలదాని యొక్క వర్ణముయొక్క శోభ వైవర్ణ్యము జెందకుండునట్లు తేనె యని చెప్పబడుచున్న పరమపదమునకు ప్రధాననాథుని దీర్ఘమైన కిరీటమందున్న తెల్లని ముత్యములయొక్క మాలలవలె భూమిప్రదేశ మైన పర్వతమూలమునందు చేరెడి ధారలను ప్రవహింపజేయుచున్న గొప్ప తిరుమలకే శీఘ్రముగా మన రథము సమీపించవలెను. నడి పించుము.

తి. వా. మొ. 7 ప. 7 తి. 9 పా.

పా॥ కొళ్ కిన్ఱ కోళిరుళై చ్చుకిర్ న్దిట్ట కొప్పుఝ్జురుళిన్
ఉళ్ కొణ్డనీల నన్నూల్ తళై కొలన్తు మాయన్ముడిల్
విళ్ కిన్ఱపూన్దణ్ తుళాయ్ విరై నాఱ వన్దెన్నుయిరై
కళ్ కిన్ఱవాఱఱియీరరన్నైమీర్ కళఱానిఱ్ ఱీరే.

తా॥ (లోకమును) గ్రసించుచున్న బలముగల అంధకారమును యేకిన సుందరమైన పింజయొక్క లోపలనున్న సారమైన నల్లని నూలుబుడతలో? కాదు. ఆశ్చర్యభూతుడైన కృష్ణునియొక్క కేశ ములు. వికసించుచున్న పుష్పములుగల చల్లని తిరుత్తుళాయ్ పరి మళము పరిమళించుచుండగా వచ్చి నా ప్రాణము నపహరించుచున్న ప్రకారమును యెరుగరు, తల్లులారా! కసరుచుంటిరి.

తి. వా. మొ. 9 ప. 9 తి. 3 పా.

పా॥ ఇనియిరున్దెన్నుయిర్ కాక్కుమాఱెనిణై ముళై
నముకనుణ్ణిడై నుడఙ్గ.
త్తునియిరుఙ్గలవి శెయ్ తాకన్దోయ్ న్దుతుఱన్దెమ్మై
యిట్టకల్ కణ్ణన్ కళ్వన్.

తనియిళఙ్జమెమ్మాయన్ వారాన్తామరైక్కణ్ణుమ్
శెవ్వాయుమ్నీల
ప్పనియిరుజ్జుమ్గళ్ కళునాన్గుతోళుమ్ పావియేన్ మనత్తే
నిన్ఱిరుమాలో.

తా॥ ఇకనుండి నాప్రాణమును కాచుకొనెడి ప్రకార మేమి? జోడైన స్తనములు మృదువగునట్లును సూక్ష్మమైన నడుము వణకునట్లును దుఃఖజనకములై యనేకవిధములైన సంశ్లేషములను జేసి శరీరమం దవగాహించి మమ్ములను విడచివేసి యెడబాసిన కృష్ణుడు వంచకుడును, అద్వితీయమైన బాలసింహమునంటివాడును మాయొక్క ఆశ్చర్య భూతుడును నైనవాడు రాడు. తామరపుష్పములవంటి నేత్రములును, యెఱ్ఱని యధరమును, నల్లనై పొడవైయున్న కేశములును, నాలుగు భుజములును పాపాత్మురాలనైన నా మనస్సునం దుండి చీల్చివేయు చున్నవి. అయ్యో!

తి. వా. మొ. 7 ప. 7 తి. 7 పా.

పా॥ కాణ్మిన్గళన్నైయర్కాళెన్ఱు కాట్టుమ్ వకైయఱియేన్.
నాణ్మన్ను వెణ్డిజ్గళ్కొల్ నయన్దార్ కట్కునచ్చిలైకొల్
శేణ్మన్ను నాఱ్పడన్దోళ్ పెరుమాన్ఱన్ఱిరు నుతలే
కోణ్మన్నియావి యడుజ్గొడియేనుయిర్ కోళ్విత్తే.

తా॥ తల్లులారా! చూడండి యని చూపించు విధము నెఱుగను. శుక్లపక్షాష్టమితో చేరియున్న తెల్లని చంద్రుడో? ఆశపడినవారికి విషపత్రమో? ఉన్నతమై నాలుగైన విశాలమైన భుజములుగల స్వామియొక్క ఫాలభాగమే బలము నవలంబించుకొని పాపాత్మురాల నైన నా ప్రాణము నపహరించుటను నిశ్చయించి నా ప్రాణమును బాధించుచున్నది.

నా. తి. మొ. 14 తి. 6 పా.

పా॥ తఱమమఱియాక్కుఱుమ్బనై త్తన్ కైచ్చార్ఙ్గ మతువేపోల్
పురువవట్టమఴ్గకియ పొరుత్తమిలియై క్కణ్డీరే
ఉఱువుకరితాయ్ ముకమ్ శెయ్ తాయుతయప్పరుప్ప
తత్తిన్ మేల్.
విరియుమ్ కతిరేపోల్వానై విరున్దావనత్తే కణ్డోమే.

తా॥ ధర్మము నెఱుగని పితూరీదారుడును, తనచేతియందున్న శార్ఙ్గ ధనస్సువలె వంకరైన భ్రూవులుచేతను సుందరుడును, స్నేహము లేనివాడు నైన కృష్ణుని చూచినారా? రూపముచేతను నల్లనైనవాడై ముఖము యెఱ్ఱనైనవాడై యుదయపర్వతముపైని ఉదయించుచున్న సూర్యుని పోలినవాడైన కృష్ణుని బృందావనమందు చూచితిని.

తి. వా. మొ. 7 ప. 7 తి. 1 పా.

పా॥ ఏళైయరావియుణ్ణుమిణైక్కూఱ్ఱఙ్గొలో వఱియేన్
ఆఴియఙ్గణ్ణపిరా న్ఱిరుక్కణ్గళ్ కొలోవఱియేన్
శూఴవున్దామరై నాణ్మలర్ పోల్ వన్దుతోన్ఱుఙ్గణ్డీర్
తోఴియర్ కాళన్నై మీరెన్ శెయ్ కేన్ తుయరాట్టియేనే

తా॥ చపలలైన స్త్రీల ప్రాణములను భుజించెడి రెండు మృత్యువులేమో? ఎఱుగను. సముద్రమువంటి సుందరుడైన కృష్ణుడైన యుపకారకుని నేత్రములేమో? ఎఱుగను. చుట్టును తామరయొక్క సద్యోవికసితలైన పుష్పములువలె వచ్చి కనబడుచున్నవి. చూడండీ సఖియలారా! తల్లులారా! దుఃఖితురాలనైన నేనేమి చేసెదను?

తి. వా. మొ. 7 ప. 1 తి. 9 పా.

పా॥ తూయాయ్ శుడర్మామతి పోలుయిర్కెల్లామ్
తాయాయళిక్కిన్ఱ తణ్డామరైక్కణ్ణా.
ఆయావరై నీరులకేఴ్రుమున్నుణ్డ
వాయా; ఉన్నైయెజ్ఞనం నాన్మఱక్కేనే.

తా॥ పరిశుద్ధుడా! కిరణములుగల పూర్ణచంద్రునివలె నాత్మల కన్నిటికిని తల్లియై రక్షించుచున్న చల్లని తామరపుష్పమువంటి నేత్రములుగలవాడా! గొల్లవాడా! తరంగించుచున్న సముద్రముచే చుట్టువారు కొనబడిన లోకముల నేడింటిని పూర్వము భుజించిన నోరుగలవాడా! నిన్నెట్లుగా నేను మరచెదను?

తి. వా. మొ. 9 ప. 4 తి. 1 పా.

పా॥ మైయార్కరుజ్ఞణ్ణి కమలమలర్మేల్
శెయ్యాళ్, తిరుమార్పినిత్చేర్ తిరుమాలే,
వెయ్యార్ శుడరాழி శురిశజ్ఞమేన్దుమ్
కైయా, ఉన్నైక్కాణక్కరుతు మెన్గణ్ణే.

తా॥ కాటుకచేత నలంకరించబడిన నల్లని నేత్రములుగలదై తామర పుష్పముపై నివాసముచేయుచున్నదై యెఱ్ఱని వర్ణముగలదైన లక్ష్మీదేవి వక్షస్థలమందు చేరియున్న లక్ష్మీదేవియందు వ్యామోహాము గలవాడా! వేడిచేత పూర్ణమైన తేజస్సుగల చక్రమును చుట్టుకొనియున్న శంఖమును ధరించెడి హస్తములు గలవాడా! నిన్ను నా నేత్రములు సేవించుటకు తలంచును.

తి. వా. మొ. 6 ప. 7 తి. 10 పా.

పా॥ నినైక్కిలేన్దైయ్ వఙ్గాళ్ నెఙుజ్ఞణిళమానినిప్పోయ్
అనైత్తులకముడైయ వరవిన్దలోచననై
త్తినైత్తనైయుమ్ విడాళవన్ శేర్ తిరుక్కోళూర్క్కే
మనైక్కువాన్ పత్తియుమ్ నినైయాళ్ శెల్లవైత్తనళే.

తా॥ ఓ దేవతలారా! (ఈ దుఃఖమును) తలంచజాలను. విశాలమైన నేత్రములుగల బాలమృగివలెనున్న యీమె యికను పోయి సమస్త లోకములును గల యరవిందలోచనుని క్షణకాలమును విడువదు. వాడు చేరియున్న తిరుక్కోళూరుకే వెళ్ళదలంచినది. కులమునకు వచ్చెడి గొప్ప యపవాదునుకూడా తలంచదు.

తి. వా. మొ. 2 ప. 6 తి. 3 పా.

పా॥ తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనై. తుళ్హాయ్ విరై
పూమరువికణ్ణి యెమ్బిరానై ప్పొన్మలైయై
నామరువినన్నేత్తి యుళ్ళివణఙ్గినామ్మకిళ్ న్దాడ. నావలర్
పామరువినిఱ్కత్తన్దపానై మ్మయేయ్ వళ్ళలే.

తా॥ తామరపుష్పములవంటి నేత్రములు గలవాడును, నిత్యసూరులు స్తోత్రము జేయు ప్రధానుడును. తిరుత్తుళాయ్ యొక్క పరిమళము గల పుష్పము లమరియున్న మాలికగలవాడును, మాకుపకారకుడును బంగారు పర్వతమువంటివాడును నైన వానిని నాలుక యమరి చక్కగా స్తోత్రముజేసి ధ్యానించి నమస్కరించి మనము సంతోషించి యాడునట్లుగా నాలుకయందు వికసించుచున్న పాశురము లమరి యుండేటట్లుగా నిచ్చిన స్వభావమునకు తగిన యౌదార్యము గలవాడు.

అమలనాదిపిరాన్. 8 పా.

పా॥ పరియనాకి వన్దవవుణనుడల్ కీణ్డ వమర
ర్కరియవాతిప్పిరా నరజ్గత్తమలన్ముకత్తు
క్కరియవాకిప్పడై! పరన్దుమిళిర్న్దు శెవ్వరియోడి నీణ్డవ
ప్పెరియవాయ కణ్గళెన్నైప్పేతమై శెయ్తనవే.

తా॥ బలసినవాడై వచ్చిన హిరణ్యకశిపునియొక్క శరీరమును చీల్చిన వాడును, దేవతలకు సమీపించుటకు దుర్లభుడును, కారణభూతుడైన వుపకారకుడును, శ్రీరంగమందు పవ్వళించిన నిర్మలుడును నైన వాని యొక్క ముఖమందు నల్లనివై ప్రక్కలకు వ్యాపించి మెరసి యెఱ్ఱని రేఖలు వ్యాపించి దీర్ఘమై యీవిధముగా పెద్దవైన నేత్రములు నన్ను జ్ఞానహీనునిగా చేసినవి.

పె. తి. మొ. 2 ప. 5 తి. 8 పా.

పా॥ పెణ్ణాకి యిన్నముతమ్ వఞ్జిత్తానై
పిఱైయెయిత్తన్నడలరియాయ్ ప్పెరుకినానై
త్తణ్ణార్న్దవార్ పునల్శూర్మెయ్యమెన్నుమ్
తడవరై మేల్కిడన్దానై ప్పణజ్గళ్ మేవి
ఎణ్ణానై యెణ్ణిఅన్దపుకత్తినానై
యిలజ్గొళిశేరరవిన్దమ్పోన్రునీణ్డ
కణ్ణానై, కణ్ణారక్కణ్డుకొణ్డేన్
కడిపొత్తిల్ శూర్కడల్మల్లెత్తలశయనత్తే.

తా॥ స్త్రీయై (జగన్మోహినియై) భోగ్యమైన యమృతమును (అసురులు భుజించనిప్రకారముగా) వంచించినవాడును, నాడు చంద్రరేఖ వంటి దంతములును బలమును గల నరసింహమై వృద్ధిపొందినవాడును,

చలువచేత పూర్ణమైన ప్రవహించుచున్న జలముచే చుట్టువారు కొన బడిన తిరుమెయ్య మనెడి విశాలమైన పర్వతముపైని (తిరువనన్దాళ్వాన్) ఫణములక్రింద పొంది ప్రవ్వళించినవాడును (అందరిచేతను, తలంచబడేవాడును, అసంఖ్యాకమైన కల్యాణగుణములు గలవాడును) మిక్కిలి కాంతిగల పద్మములవంటి విశాలమైన నేత్రములు గలవాడును నగు స్వామిని పరిమళముగల తోటలచే చుట్టువారు కొనబడిన తిరుక్కడల్మల్లైయందలి స్థలశయనమందు కళ్ళార సేవించితిని.

శ్రీ. రం. రా. స్త. పూ. శ. 99 శ్లో.

శ్లో॥ శ్రవో నాసారోధాత్తదవధిక డోలాయితగతే
విశాలస్నిగ్ధే తామ్రరుచిర శిశిరా తామ్రధవళే.
మిథోబద్ధ స్పర్ధస్ఫురిత శఫరద్వంద్వలలితే
క్రియాస్తాం శ్రీరఙ్గప్రణయినయనాబ్జే మయి దయామ్.

తా॥ శ్రోత్రనాసికలవలన గతినిరోధమువలన నవి యవధిగా కలవై డోలికవలె నాచరించుచున్న గమనముగలవై విశాలమై పెద్దవై దీర్ఘములై సుందరమైనవై చల్లనైనవై కొంచె మెఱ్ఱనివై తెల్లనివై పరస్పరము కట్టబడిన స్పర్ధగలవై చలించుచున్న మత్స్యద్వంద్వము వలె మనోహరమై శ్రీరంగ నిత్యవాసమందు రసికుడైనవానియొక్క నేత్రపద్మములు నావిషయమందు దయను చేయుగాక.

తి. వా. మొ. 9 వ. 9 తి. 9 పా.

పా॥ ఊతుమత్తెన్ఱుమ్ తెక్కుయుయ్యేన్ నాన్ అతుమొట్టిన్దిడై
యిడై తన్ శెయ్ కోల
త్తూతుశెయ్ కణ్గళ్ కొణ్డొన్ఱు పేశిత్తూమొఴియిశైగళ్
కొణ్డొన్ఱు నోక్కి

పేశుబు ముకఞ్జెయ్‌తు నొన్దు నొన్దు పేత్తై నెఞ్జఱి
వఱప్పాడుమ్బాట్టై
యాతుమొన్తఱికిల మమ్మ వమ్మ మాలైయుమ్ వన్దతు
మాయన్ వారాన్

తా॥ మధ్య మధ్య నా రసోక్తులను చెప్పి యూదెడి యా మధుర మైన యా వేణునాదముననకే నేను జీవించను తనకు తానే చేసికొనిన యలంకారముగల దాత్యమును చేసెడి నేత్రములను పుచ్చుకొని యొకటి చెప్పి పరిశుద్ధమైన మాటలతో గూడిన గానములు పుచ్చు కొని యొకదానిని చూచి ఖేదమును పొందిన ముఖమును జేసి నొచ్చు కొని నొచ్చుకొని ముగ్ధలైన స్త్రీలయొక్క మనస్సునందలి ప్రణయ రోషము పోవునట్లుగా పాడెడి పాటను యేదేని నొకదాని నెఱుగము అమ్మ అమ్మ, సాయంకాలము వచ్చినది ఆశ్చర్యభూతుడైన కృష్ణుడు రాడు

తి వా మొ 7 ప 7 తి 2పా

పా॥ ఆట్టియుమ్ తూర్ త్తియుమ్ నిన్ఱనై మీరెనై నీర్ నలిన్దెన్
మాట్టుయర్ కల్పకత్తిన్ వల్లియో కొమ్బున్డోవఱియేన్
ఈట్టియ వెణ్ణెయుణ్డాన్ తిరుమూక్కేన తావియుళ్ళే
మాట్టియ వల్విళక్కిన్ శుడరాయ్ నిఱ్కుమ్ వాలియతే

తా॥ తల్లులారా! మీరు నన్నాడించియును నిందించియును స్థిర ముగా నుండి నన్ను బాధించి యేమి ప్రయోజనము? సమీపమందు వృద్ధిపొందుచున్న కల్పలతయో? చిగురో? యెఱుగను. ముద్దగా చేసిన వెన్నను భుజించినవానియొక్క ముక్కు నా మనస్సులోపల వెలిగించిన పెద్దదై స్థిరమైన దీపముయొక్క తేజస్సుగలదై నిలచి యున్నది

తి. వా. మొ. 5 ప. 5 తి. 6 పా.

పా॥ మేలుమ్ వన్ఱుగ్రినజ్ఞుడి క్కివళెన్ఱన్నై కాణకొడాళ్
శోలై శూళ్ తణ్డిరుక్కుఱుజ్ఞుడినమ్బియైనాన్ కణ్డపిన్
కోలనీళ్ కొడి మూక్కుమ్ తామరై క్కణ్ణుమ్ కనివాయుమ్
నీలమేనియుమ్ నాన్గుతోళు మెన్నెఞ్జ న్నిఱైన్దనవే.

తా॥ మన కులమునకు యికపైనికూడా ప్రబలమైన నిందకు కారణమని తల్లి చూడనివ్వదు. తోటలచే చుట్టువారబడిన చల్లని తిరుక్కుఱుజ్ఞుడియందు వేంచేసియున్న పూర్ణుడైన స్వామిని నేను సేవించినతరువాత సుందరమై దీర్ఘమైన లతవంటి ముక్కును పద్మములవంటి నేత్రములును, దొండపండువంటి యధరమును నల్లని తిరుమేనియును నాలుగు భుజములును నా మనస్సునందు నిండినవి.

తి. వా. మొ. 9 ప. 2 తి. 5 పా.

పా॥ పవళమ్పోల్ కనివాయ్ శివప్పనీకాణవన్దునిన్ పన్నిలాముత్తం
తవళ్ ఒళిగళ్ ముఱువల్ శెయ్తు నిన్ఱిరుక్కణ్ తామరై
తయఙ్గనిన్ఱరుళాయ్
పవళనన్పడర్ క్కీళ్ శజ్జుమైజ్జుగ్ పొరునల్ తణ్డిరుప్పుళిజ్ఞుడి
క్కిడన్దాయ్
కవళమాకళిత్తు నిడర్ కెడత్తడత్తుక్కాయ్
శినప్పుళ్ఱవై యూర్ న్దానే.

తా॥ పగడములయొక్క దట్టమైన పొదక్రిందను శంఖములు చేరియున్న తామ్రపర్ణిచే చుట్టువారబడిన చల్లని తిరుప్పుళింగుడియందు పవ్వళించినవాడా! కబళములను తిని బలసిన గజేంద్రుని దుఃఖము నశించునట్లు తటాకమునకు దహించెడి కోపముగల గరు

త్నంతుని నడిపించినవాడా! పగడమువంటి స్నిగ్ధమైన యధరము యెఱ్ఱపడునట్లుగా నీ దంతకాంతు లనెడి ముత్యములయొక్క కిరణ ములు ప్రసరించుచున్న మందహాసమును చేసి నేను సేవించునట్లు నీవు వచ్చి నీయొక్క సుందరమైన నేత్రము లనెడి తామరపుష్పములు చలించునట్లుగా నిలచి కృపజేయుము

తి వా మొ. 7 ప 7 తి 3 పా

పా॥ వాలియతోర్ కనికొల్ విన్దైయాట్టియేన్ నల్వినై కొల్
కోలన్దిరళ్ పవళక్కొళ్ళున్దుణ్డమ్ కొలో వతియేన్
నీలనెడుముకిల్ పోల్ తిరుమేనియమ్మాన్దొణ్డై వాయ్
పలన్దిశై కళెల్లామ్ వన్దుతోన్ఱు మెన్నిన్ను యిర్ క్కే

తా॥ ఏకరూపమైయున్న ఒక పండో? పాపాత్ముఁరాలనైన నాయొక్క ప్రబలమైన పాపమో? సౌందర్యము సంఘీభవించియున్న పగడము యొక్క స్నిగ్ధమైన ఖండమో? ఎఱుగను నల్లనై గొప్పదైన మేఘము వలెనున్న తిరుమేనిగల స్వామియొక్క దొండపండువంటి యధరము చూచిన దిక్కులయందెల్లా నా మంచిదైన ప్రాణమునకే వచ్చి కన బడుచున్నది

అమలనాతిప్పిరాన్ 7 పా.

పా॥ కైయినార్ శురి శఙ్గనలాళియర్ నీళ్ వరై పోల్
మెయ్యనార్ తుళవ విరైయార్ కమళ్ నీళ్ ముడియె
మైయనారణి యరఙ్గనా రరవి నణై మిశై మేయమాయనార్
శెయ్యవాయైయో వెన్నైచ్చిన్దై కవర్ న్దతువే

తా॥ హస్తములయందు పూర్ణమైన సుడిగల శంఖమును అగ్నిని క్రక్కుచున్న చక్రమును గలవారును, భోగ్యమైన పర్వతమువంటి

తిరుమేని గలవారును, పరిమళ మధికమైయున్న తిరుత్తుళాయిమాలిక చేత నలంకరించబడిన ఉన్నతమైన కిరీటము గలవాడును, మా తండ్రి యైనవారును సంసారమున కాభరణమైన శ్రీరంగమం దున్నవారును, తిరువనన్దాళ్వా ననెడి పర్యంకమందు పవ్వళించిన యాశ్చర్యభూతులును నైన స్వామియొక్క యెఱ్ఱని యధరము అయ్యో! నన్ను మనస్సు నపహరించినది.

తి. వా. మొ. 10 ప. 3 తి. 4 పా.

పా॥ తొழுత్తైయోన్దనిమైయోన్దుణై పిరిన్దార్ తుయ రముమ్ నినై
కిలై కోవిన్దా నిన్
తొழுత్త నిప్పశుక్కళై యే విరుమ్బిత్తుఅన్దిమైక్క
యిట్టవై మేయ్క్కప్పోవతి.
పழுత్త నల్లముతినిన్ శాఱ్ఱు వెళ్ళమ్ పావియేన్ మన
మకన్దోఱుముళ్ పు
క్కழுత్త నిన్ శెజ్ఞనివాయిన్ కళ్వప్పణి మొழிయినై
తొఱుమావివేమాళ్.

తా॥ గోవిన్దా! దాసులమైన మా యసహాయతను సహాయభూతుడవైన నిన్ను విశ్లేషించినవారి దుఃఖమును తలంచవైతివి. నీదొడ్డియందున్న పశువులనే యాదరించి మమ్ములను విడచివేసి వాటిని మేపుటకు పోతివి. పండిన మంచి యమృతముయొక్క మధురమైన రస ప్రవాహము పాపాత్మురాలనైన నా మనస్సులోపల ప్రవేశించి ముంచివేయగా నీయొక్క యెఱ్ఱని పండువంటి యధరమందలి కృత్రిమమైన నీచోక్తులను తలంచినప్పు డెల్లను నా ప్రాణము దహించబడుచున్నది. అయ్యో!

తి. వా. మొ. 8 ప. 8 తి. 1 పా.

పా॥ కణ్గళ్ శివన్దు పెరియవాయ్ వాయుమ్ శివన్దు కనిన్దు. ఉళ్ళే
వెణ్ పలిలకు శుడరిలకు విలకు మకరకుణ్డలత్తన్
కొణ్డల్ వణ్ణన్ శుడర్ ముడియన్ నాన్గుతోళన్ కునిశార్జ్గన్
ఒణ్ శఙ్గదై వాళ్ ఆళియానొరువనడియే నుళ్ళానే.

తా॥ నేత్రములు ఎఱ్ఱనై పెద్దవియై యధరమును యెఱ్ఱనై పండి లోపల తెల్లని దంతములయొక్క ప్రకాశించుచున్న తేజస్సును ప్రకాశించుచున్నవై చలించుచున్న మకరకుండలములు గలవాడును, మేఘమువంటి వర్ణముగలవాడును. ఉజ్వలమైన కిరీటముగలవాడును నాలుగుభుజములు గలవాడును, వంగిన శార్ఙ్గము గలవాడును, సుందరమైన శంఖము, గద, ఖడ్గము చక్రము గలవాడును, అద్వితీయుడును నగు సర్వేశ్వరుడు దాసుని లోపల నుంటున్నాడు.

పె. తి. మొ. 8 ప. 1 తి. 3 పా.

పా॥ తున్నుమామణిముడిమేల్ తుళాయలఙ్గల్
తోన్డుమాలెన్నిన్డాళాల్
మిన్నుమామణి మకరకుణ్డలఙ్గళ్ విల్ వీశు మెన్నిన్డాల్
పొన్నిన్మామణి యారమణి యాకత్తిలఙ్గు మాలెన్నిన్డాళాల్
కన్నిమామతిళ్ పుడై శూళ్ కణ్ణపురత్తమ్మానై
కణ్డాళ్ కొలో,

తా॥ సాంద్రమైన గొప్పరత్నములను స్థాపించిన కిరీటముపైని తిరుత్తుళాయ్ మాలిక ప్రకాశించుచున్నది అనుచున్నది. అయ్యో! ప్రకాశించుచున్న గొప్ప రత్నములను స్థాపించిన మకరకుండలములు కాంతిని ప్రసరింపజేయుచున్నవి అనుచున్నది. అయ్యో బంగారముచే

చేయబడిన శ్రేష్ఠమైన రత్నములను స్థాపించిన హారము సుందరమైన వక్షస్థలమందు ప్రకాశించుచున్నది అనుచున్నది. అయ్యో! దృఢమైన గొప్పప్రాకారములచేత నాలుగుప్రక్కలను చుట్టువారు కొనబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న స్వామిని సేవించినదేమో!

పెరి. తి. మొ. 1 ప. 5 తి. 3 పా.

పా॥ శుఱ్ఱు మొళివట్టమ్ శూழ్న్దుశోతి పరన్దెఙ్గుమ్
ఎత్తనై శెయ్యిలు మెన్మకన్ ముకమ్ నేరొవ్వాయ్.
విత్తకన్ వేఙ్గడవాణ నున్నై విళిక్కిన్ఱ
కైత్తలమ్ నోవామేయమ్బులీ! కడితోడివా.

తా॥ కాంతిమండలముచుట్టున్నూ చుట్టుకొని అంతటను తేజస్సుచేతను వ్యాపించి యెంతచేసినను నా కుమారుని ముఖమునకు సమానము కావు. ఆశ్చర్యభూతుడును, తిరువేఙ్గడమునకు నిర్వాహకుడును నైనవాడు నిన్ను పిలచుచున్న హస్తతలము నొవ్వకుండా సౌందర్యమునకు పులియైన చంద్రుడా! శీఘ్రముగా పరుగెత్తి రమ్ము.

నాయ్. తి. మొ. 2 తి. 4 పా.

పా॥ పుయ్యుమామాముకిల్ పోల్వణ్ణావున్ఱన్ పేచ్చుమ్ శెయ్
కైయుమెఙ్గళై
మైయలేఱ్ఱిమయక్కవున్ ముకమ్ మాయమన్దిరన్దాన్కొలో
నొయ్యర్ పిళ్ళైకళెన్బతఱ్కునై నోవనాఙ్గళురైక్కిలోమ్
శెయ్యతామరై క్కణ్ణినాయెఙ్గళ్ శిఱ్ఱిల్ వన్దుశితైయేలే.

తా॥ వర్షించుచున్న నల్లని మేఘమువంటి వర్ణము గలవాడా! నీ మాటలు వ్యాపారములు మమ్ములను పిచ్చెత్తించి మోహింపజేయుటకు నీ ముఖము మాయా మంత్రమేమో? ఎఱ్ఱని తామరపుష్పము

వంటి నేత్రములు గలవాడా! పిల్లలు పెంకెవాళ్లు అనుటకు భయపడి మేము నిన్ను నొచ్చేటట్టుగా చెప్పుచున్నవారము కాము.

తి. వా. మొ. 7 ప. 7 తి. 8 పా.

పా॥ కోళిక్కై త్తామరైయుమ్ కొడియుమ్ పవళముమ్ విల్లుమ్
కోళిక్కై త్తణ్ ముత్తముమ్ తళిరుమ్ కుళిర్వాన్ పిఱైయుమ్
కోళిక్కైయా వుడైయ కొழுఞ్జోతి వట్టజ్గొల్, కణ్ణన్
కోళిక్కై వాణ్ముకమాయ్ క్కొడియే నుయిర్ కొళ్ కిన్ఱతే.

తా॥ తన సౌందర్యమును తన కాభరణముగా గల నేత్రము లనెడి తామరపుష్పములు, నాసిక యనెడి తీగయును, అధర మనెడి పగడమును. కనుబొమ్మ లనెడి ధనస్సును తన సౌందర్యమును తన కాభరణముగా గల మందహాస మనెడి ముత్యమును, చెవు లనెడి చిగురును, చల్లనై గొప్పదైన ముఖ మనెడి చంద్రుడును, అలంకరించుకొనదగిన యాభరణములుగా గల పూర్ణమైన జ్యోతిర్మండలమో? శ్రీకృష్ణుని యొక్క తన కాంతి తన కాభరణముగా గల ఉజ్వలమైన ముఖమై పాపము చేసినదానినైన నాయొక్క ప్రాణము నపహరించుచున్నది.

శ్రీ. రం. రా. స్త. పూ. శ. 104 శ్లో॥

శ్లో॥ రమయతుసమాం కణ్ఠశ్శ్రీరఙ్గనేతురుదఞ్చిత
క్రముక తరుణగ్రీవాకమ్బు ప్రలమ్బ మలిమ్లుచః.
ప్రణయవిగల ల్లక్ష్మీవిశ్వమ్భరాకరకన్దళీ
కనకవలయక్రీడా సంక్రాంత రేఖ ఇవోల్లసన్.

తా॥ మిక్కిలి సుందరమైన బాలక్రముక కంఠ శంఖములయొక్క అతిశయమును దొంగిలించుచున్నవియును, అనురాగముచేత నాలింగ

నము చేసుకొనుచున్న శ్రీ భూదేవులయొక్క హస్తములయందలి బంగారు కంకణములయొక్క సమ్మర్దముచేతను సంక్రమించిన రేఖలు గలదివలె ప్రకాశించుచున్నదియును నగు శ్రీరంగనాథునియొక్క ఆ కంఠము నన్ను ప్రీతిని పొందించుగాక.

రా. యు. కాం. 21 స. 5 శ్లో.

శ్లో॥ శయనేచోత్తమాఙ్గేన సీతాయాశ్శోభితం పురా
తక్షకస్యేవ సంభోగం గంగాజలనిషేవితం.

తా॥ పూర్వము పడకయందు సీతాదేవియొక్క శిరస్సుచేతను శోభితమైనదియును గంగాజలముచే సేవించబడిన తక్షకునియొక్క శరీరము వలె నున్న బాహువు నుపధానముగా చేసుకొని పండుకొనెను.

తి. వా. మొ. 6 ప. 6 తి. 6 పా.

పా॥ కఱ్పకక్కావన నఱ్పల తోళఱ్ఱు
పొఱ్చుడర్ కున్ఱన్నపూన్దణ్ ముడియుఱ్ఱు
నఱ్పలతామరై నాణ్మలర్కై యుఱ్కెన్
విఱ్పురువక్కొడితోఱ్ఱదుమెయ్యే.

తా॥ కల్పవృక్షముల వనమువలె నున్న విలక్షణములై యనేకములైన భుజములు గలవాడును, ఉజ్వలమైన బంగారు పర్వతమువలెనున్న సుందరమై యనురూపమైన కిరీటము గలవాడును, సుందరమైనవై యనేకములైన తామరయొక్క సద్యోవికసితమైన పుష్పములవంటి హస్తములుగలవాడును నైనవానికి ధనస్సువంటి కనుబొమ్మలు గల లతవంటి నా కుమార్తె శరీరమును ఓడిపోయినది.

తి. వా. మొ. 6 ప. 10 తి 10 పా

పా॥ అకలకిల్లేనిఱై యు మెన్టలర్ మేల్ మజ్గై యుఱై మార్పా
నికరిల్పుకళాయులక మూన్టుడైయా యెన్నైయాళ్వానే
నికరిలమరర్ మునిక్కణజ్గళ్ విరుమ్బు న్దిరు వేజ్గడత్తానే
పుకలొన్టిల్లావడియే నున్నడిక్కీళమర్ న్దుపుకున్దేనే

తా॥ క్షణకాలముకూడ విశ్లేషించజాలనని కమలవాసినియైన లక్ష్మీ దేవి నిత్యవాసము జేయుచున్న వక్షస్థలముగలవాడా! సాటిలేని గుణముగలవాడా! మూడులోకములు గలవాడా! నన్నేలుకొనినవాడా! సాటిలేని నిత్యసూరులు మునిసమూహములు నాదరించెడి తిరువేంగడమందు వేంచేసియున్న స్వామీ! ఉపాయ మొకటియును లేని దాసుడనైన నేను నీ తిరువడికళ్ళక్రింద ననన్యార్హుడనై ప్రవేశించితిని

నాయ్, తి. మొ 8 తి 7 పా.

పా॥ శజ్గమాకడల్ కడైన్దాన్ తణ్ ముకిల్ కాళ్ వేజ్గడత్తు
చ్చెజ్గణ్ మాల్ శేవడిక్కీళడి వీళ్చ్చివిణ్ణప్పమ్
కొజ్గైమేల్ కుజ్గుమత్తిన్ కుళమ్పళియ ప్పుకున్దొరునాళ్
తజ్గుమేలెన్నావితజ్గు మెన్టురెయీరే

తా॥ శంఖములచే పూర్ణమైన గొప్పదైన సముద్రమును తరచిన సర్వేశ్వరుడు వర్తించుచున్న తిరుమలయందు సంచరించుచున్న చల్లని మేఘములారా! ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల స్వామియొక్క యెఱ్ఱని తిరువడికళ్ళక్రింద దాసురాలనైన నాయొక్క విన్నపము, స్తనముల యందున్న కుంకుమపంకము నశించేటట్లుగా ప్రవేశించి ఒకనాడు సంశ్లేషించితే నా ప్రాణము నిలచునని చెప్పండి

అమలనాతిప్పిరాన్ 9 పా.

పా॥ ఆలమామరత్తినిలై మేలోరుపాలకనాయ్
ఞాలమేழுముణ్డా నరఙ్గత్తరవినణైయాన్
కోలమామణియారముమ్ ముత్తుత్తామముమ్ ముడివిల్లతో
రెழிల్
నీలమేనియైయో నిత్తై కొణ్డతెన్నెఞ్జినైయే.

తా॥ వటవృక్షముయొక్క చిన్నాకునందద్వితీయమైన శాలకుడై సప్తలోకములను భుజించినవాడును, శ్రీరంగమందు తిరువనన్దాళ్వా ననెడి పర్యంకమందు పవ్వళించినవాడును నైన శ్రీరంగనాథుని యొక్క సుందరమై మహాదీర్ఘమైన రత్నహారమును ముక్తాహార మునుగలదై యంతములేని యద్వితీయమైన సౌందర్యముగల నల్ల కలువపుష్పమువంటి తిరుమేని నామనస్సునందలి పూర్తిని యపహరించి నది. అయ్యో!

పెరి. తి. మొ. 1 ప. 3 తి. 10 పా.

పా॥ పెరుమావురవిల్ పిణిప్పుణ్డిరున్ద
జ్జిరుమామరుత మిఱుత్తవిప్పిళ్ళై
కురుమామణిప్పూణ్ కులావి తికழுమ్
తిరుమార్విరున్దవా కాణీరే శేయిழైయార్ వన్దు కాణీరే.

తా॥ మిక్కిలి పెద్దదైన రోటియందు కట్టబడి యుండిఆదశయందు రెండై పెద్దవైన మద్దివృక్షములను విరచిన యీ పిల్లవానియొక్క శ్రేష్ఠమై శ్లాఘ్యమైన కౌస్తుభ మనెడి యాభరణము కదులాడి ప్రకా శించుచున్న వక్షస్థల మున్న ప్రకారమును చూడండీ! వచ్చి చూడండీ.

అమలనాతిప్పిరాన్ 4 పా.

పా॥ శతురమామతిళ్ శూళ్లిలజ్ఞైక్కిఱైవన్ తలైపత్తు
ఉతిరవోట్టియోర్ వెజ్ఞణై యుయ్త్తవనోతవణ్ణన్
మతురమావణ్డు పాడ మామయిలాడరఙ్గత్తమ్మాన్తిరువయి
ఱ్ ఱుతరపన్దమెన్నుళ్ళత్తుళ్ నిన్లులాకిన్దతే॥

తా॥ చతురమై గొప్పవైన ప్రాకారములచే చుట్టువారు కొనబడిన లంకకు రాజైన రావణుని పదితలలును రాలిపోవునట్లుగా పరుగెత్తించి యద్వితీయమై క్రూరమైన బాణమును ప్రయోగించినవాడును, సము ద్రమువంటి వర్ణము గలవాడును, భ్రమరములు మధురముగా పాడగా పెద్దనెమళ్ళాడగా శ్రీరంగమందు పవ్వళించిన స్వామియొక్క గర్భ మందలి యుదరబంధము నామనస్సునం దుండి సంచరించుచున్నది.

ఇయఱ్పా. 3 తి. 67 పా.

పా॥ ఆఙ్గుమలరుఙ్గువియు మాలు న్దివాయ్
ఓఙ్గు కమలత్తినోణ్పోతు ఆఙ్గై
త్తికిరిశుడరెన్ఱు వెణ్శఙ్గమ్ వానిల్
పకరుమతియెన్ఱుమ్పార్త్తు.

తా॥ (సర్వేశ్వరుని) నాభియందు బుట్టి వృద్ధిపొందుచున్న తామర యొక్క సుందరమైన పుష్పము సుందరమైన హస్తమందున్న చక్రము సూర్యుడనిన్నీ, తెల్లని శంఖము ఆకాశమందు ప్రకాశించుచున్న చంద్రుడనిన్నీ చూచి యాకాలములయందు వికసించును, ముకుళిం చును, ఆశ్చర్యము!

నా. తి. మొ. 8 ప. 5 తి. 3 పా.

పా॥ ముడిశేర్ శెన్ని యమ్మానినొమ్మాయ్ పూన్దామత్తణ్ణుళ్ళాయ్
కడిశేర్ కణ్ణిప్పెరుమానే యెన్ఱెన్ఱేజ్గియుళ్ళుతక్కాల్
పడిశేర్ మకరక్కుళైక ళుమ్ పవళవాయునాన్గ్ ళోళుమ్
తుడిశేరిడైయు మమైన్దతోర్ తూనీర్ ముకిల్ పోల్ తోన్ఱాయే,

తా॥ కిరీటముచేరియున్న శిరస్సుగల స్వామీ! నీయొక్క సాంద్రమై సుందరమై యుజ్వలమై చల్లనైన తిరుత్తుళ్ళాయియొక్క పరిమళము గల మాలను ధరించిన స్వామీ! అని యని యేడిచిన యెడల తిరు మేనితో చేరియున్న మకరకుండలములును, పగడమువంటి యధర మును నాలుగుభుజములును డమరుకముతో సమానమైన నడుమును యమరియున్న నిర్మలమైన జలముతో పూర్ణమైన మేఘమువలె కనబడుము.

అమలనాతిప్పిరాన్ 3 పా.

పా॥ మన్దిపాయ్ వడవేజ్గడ మామలై వానవర్ కళ్
శన్దిశెయ్యనిన్ఱా నరజ్గత్తరవినణై యాన్
అన్దిపోల్ నిఱత్తాడైయు మతన్మేలయనై ప్పడైత్తతోరెళ్లిల్
ఉన్దిమేలతన్ఱో వడియే నుళ్ళత్తిన్నుయి రే.

తా॥ మగకోతులు దుముకుచున్న ఉత్తరదిక్కునం దున్న తిరు వేంకట మనెడి పర్వతమందు నిత్యసూరు లారాధన చేసేటట్లుగా నిలచిన వాడును, శ్రీరంగమందు తిరువనన్దాళ్వా ననెడి పర్యంకమందు పవ్వ ళించినవాడును నైనవానియొక్క సంధ్యారాగమువంటి రంగుగల వస్త్రమును, దానిపైని బ్రహ్మను సృజించినదైన యద్వితీయమైన

సౌందర్యముగల తిరునాభీకమలమందలిదికదా? దాసుని హృదయమందున్న మంచి ప్రాణము.

తి. వా. మొ, 1 ప. 5 తి. 5 పా.

పా॥ మానేయ్ నోక్కి మడవాళై మార్పిల్ కొణ్డాయ్ మాతవా.
కూనేశిత్తైయ వుణ్ణైవిల్ నిఱత్తిల్ తెఱిత్తాయ్ కోవిన్దా.
వానార్ శోతిమణివణ్ణా మతుశూతానీయరుళాయ్. ఉన్
తేనేమలరుమ్దిరుప్పాతత్తై చ్చేరుమాఱువినైయేనే.

తా॥ లేడితో సమానమైన చూపులు గలదియును భవ్యతగలదియును నగు లక్ష్మీదేవిని వక్షస్థలమందుంచుకొనిన శ్రియఃపతీ! గూను చితికేటట్లుగానుండ విల్లునువలె సాగతీసినవాడా! గోవిందుడా! పరమపదమందు పూర్ణమైన తేజస్సుగల నీలమణివంటి వర్ణముగలవాడా! మధువనెడి యసురుని సంహరించినవాడా! నీవు నీయొక్క మకరందము స్రవించుచున్న వికసించిన పాదములను పాపినైన నేను చేరునట్లు కృపజేయుము.

తి. వా, మొ. 5 ప. 3 తి. 9 పా.

పా॥ నాణునిఱైయుణ్ణవర్ న్దనై నన్నెఞ్జఙ్గావికొణ్డు
శేణుయర్వాన త్తిరుక్కున్దవ పిరాన్దనై
ఆణైయెన్దోళియులను నోలర్ తూర్త్తియా
ప్లోణై కళ్ శెయ్తు కతిరియాయ్ మడలూర్తుమే.

తా॥ నాయొక్క లజ్జను, పూర్తిని యపహరించి మంచి మనస్సును పిలుచుకొని మిక్కిలి యున్నతమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న నిత్యసూరుల కుపకారకుడైనవానిని నాసఖి! ఒట్టు, లోకములయం

దెల్లా నిందను జల్లి తగిన కుటిలమైన వ్యాపారములను జేసి కుత్సిత స్త్రీలమై మట్టలెక్కుదము.

పె. తి. మొ. 10 ప. 10 తి. 9 పా.

పా॥ ఇన్నారెన్తఱియే నన్నేయాళియొడుమ్
పొన్నార్ శార్ఙ్గముడైయ వడికళై యిన్నారెన్తఱియేన్.

తా॥ అమ్మా! వీరని యెఱుగను. చక్రముతోకూడా స్వృహణీయమైన శార్ఙ్గముగలస్వామిని వీరని యెఱుగను.

పె. తి. మొ. 8 ప. 1 తి 9 పా.

పా॥ వణ్డమరుమ్ వనమాలై మణిముడిమేల్ మణనాఱు
మెన్గినాళాల్
ఉణ్డివర్ పాలన్బెన క్కున్తారుకాలుమ్బిఱి కిలేనెన్గినాళాల్
పణ్డివరై క్కణ్డఱివతెవ్వూరిల్ యామెన్తేపయిల్ కిన్తాళాల్
కణ్డవర్ తమ్మనమ్ వళ్గుజ్గుడిక్కణ్ణపురత్తమ్మానై క్కణ్డాళ్కొలో.

తా॥ భ్రమరము లమరియున్న వనమాలిక మణిఖచితమైన కిరీటముపైని పరిమళము పరిమళించుచున్న దనుచున్నది. అయ్యో! వీరిపట్లను నాకు ప్రేమ కలదని యొకకాలమందును విశ్లేషించజాల ననుచున్నది. అయ్యో! మనము వీరిని పూర్వమే వూరుయందు చూచి యెఱిగిన దనే పలవరించుచున్నది. అయ్యో! చూచినవారు తమ మనస్సును సర్వస్వ దానముజేయు తిరుకణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న స్వామిని సేవించిన దేమో?

తి. వా. మొ. 5 ప. 5 తి. 10 పా.

పా॥ కళ్ళియమిక్కుతోర్ కాతలళివళైన్తనెన్ను కాణకోడాళ్
వళ్ళువిల్ కీర్తి తిరుక్కుఱుజ్గుడినమ్బియై నాన్ కణ్డపిన్

కుమ్మిమి త్తేవర్ కుమ్రాజ్గళ్ కై త్తొఴ చ్చోతి వెళ్ళత్తినుళ్ళే
యెమ్మవతో రురు వెన్నిఞ్జళ్ళెమ్మ మూర్కుమతివరి తే.

తా॥ ఈమె యద్వితీయమైన మిక్కిలి యతిశయించిన యభినివేశము గలదని తల్లి చూడనివ్వదు. నాశములేని కీర్తిగల తిరుక్కుఱుజ్గుడి నమ్బిని నేను సేవించిన తరువాత నిత్యసూరుల సమూహములు సంఘముగా జేరి నమస్కరించునటుల కాంతిప్రవాహము మధ్యను విజృంభించుచున్న విలక్షణమైన తిరుమేని నా మనస్సునందు ప్రకాశించుచున్నది. ఎవరికిని తెలుసుకొనుటకు దుర్లభము.

కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్బు. 3 పా.

పా॥ తిరితన్దాకిలు న్దేవ పిరానుడై
కరియకోల త్తిరువురు క్కాణ్బన్నాన్
పెరియవణ్ కురుకూర్ నకర్ నమ్బిక్కా
ళురియనాయడియేన్ పెత్త్ర నన్మైయే.

తా॥ మళ్ళియైనను నిత్యసూరుల కుపకారకుడైన సర్వేశ్వరునియొక్క నల్లని సుందరమైన తిరుమేనిని నేను సేవింతును. గొప్ప ఔదార్యము గల తిరునగరియందు వేంచేసియున్న పూర్ణులైన యాళ్వార్ల కుపయుక్తమైన దాసుడనైన నేను లభించిన మంచి యేమి ?

పె. తి. మొ. 7 ప. 10 తి. 1 పా.

పా॥ పెరుమ్బుఱ కడలై యడలేత్త్రినై ప్పెణ్ణైయాత్రై
యెణ్ణిన్ మునివర్
క్కరుళ్ తరున్దవత్తై ముత్తిన్ తిరటోక్కువైయై ప్పత్తరావియై
నిత్తిలత్తొత్తినై

అరుమ్బినై యలరై యడియేన్ మనత్తాశైయై యముత
మ్బొతియఇన్జువై
కరుమ్బినై క్కనియైచ్చెన్రునాడి కణ్ణమఙ్గైయుళ్ కణ్డుకొణ్డేనే.

తా॥ అన్నిసముద్రములకు పైనై పెద్దదైన సముద్రమువంటివాడును, బలముగల వృషభమువంటివాడును, స్త్రీవంటివాడును, పురుషునివంటి వాడును. అసంఖ్యాకమైన తపస్సుగల మునులకు కృపజేయు తపస్సైన వాడును, సంఘీభవించియున్న ముత్యముల హారమువంటివాడును, భక్తులకు ప్రాణమైనవాడును, ముత్యముల కుప్పవంటివాడును, మొగ్గ వంటివాడును, పుష్పమువంటివాడును, దాసునియొక్క మనస్సునం దున్న యాశకు విషయమైనవాడును, అమృతము పొదుగుకొనియున్న భోగ్యమైన రసముగల చెరకువంటివాడును, పండువంటి వాడును నైన వానిని వెళ్ళి వెతకి తిరుక్కణ్ణమఙ్గైయందు సేవించితిని.

తి. వా. మొ. 6 ప. 6 తి. 7 పా.

పా॥ మెయ్యమర్ పల్కలన్ నన్గణిన్దానుక్కు
పైయరవినణై ప్పళ్ళియినానుక్కు
కైయొడు కాల్ శెయ్య కణ్ణపిరానుక్కె
న్నైయ లిఴన్దతు తన్నుడై చ్చాయే.

తా॥ తిరుమేనియం దమరియున్నవై యనేకములైన యాభరణములు గల శేషపర్యంకమందు పవ్వళించినవాడును, హస్తములతోకూడా పాదములు నెఱ్ఱనై యున్న కృష్ణుడైన యుపకారకుడును నైనవానికి నా పిల్ల తనయొక్క కాంతిని నష్టపోయినది.

తి. వా. మొ. 1 ప. 10 తి. 9 పా.

పా॥ నమ్బియై త్తైన్ కుఱుఙ్గుడి నిన్దప
చ్చె మ్బొనేతిక ళ్గున్దిరుమూర్త్తియై
యుమ్బర్ వానవరాతి యఞ్జోతియై
యెమ్బిరానై యెన్సొల్లి మఱప్పనో.

అర్చిరాది తృతీయ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు సంపూర్ణమ్.

తా॥ దక్షిణదిక్కునందున్న తిరుక్కుఱుఙ్గుడియందు వేంచేసియున్న పూర్ణుడును, ఆ పచ్చని బంగారమువలె ప్రకాశించుచున్న దివ్యమంగళ విగ్రహము కలవాడును, ఉత్కృష్టులైన నిత్యసూరులకు కారణభూతుడైన సుందరమైన తేజోరూపుడును నైన నాకుపకారకుడైనవానిని యేమి చెప్పి మరతును ?

అర్చిరాది తృతీయ ప్రకరణమందలి ప్రమాణత్తిరట్టు తాత్పర్యము సంపూర్ణము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

అర్చిరాది - చతుర్థ ప్రకరణము

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

1. ఏழులకు న్దనిక్కోల్ శెల్ల (సప్తలోకైకశాసనమ్) ... వెழున్దరుళియిరుక్కిఅ శ్రీ వైకుంఠనాథనై (కాణ్బతెన్నాన్టు కొలో, కాట్టీరానీర్)ఎన్గిఅ విழువుతీర (దృష్ట ఏవహి నశ్శోకమ్) ఎన్టుయివన్ మనోరధిత్తు క్కొణ్డు శెన్టపడియే (కణ్డార క్కణ్డు)

సప్తలోకములును అద్వితీయమైన యాజ్ఞాప్రకారము జరుగునట్లుగా (నిత్యసూరుల సమూహములు సంక్షుభవించి నమస్కరించునట్లుగా) వేంచేసి కృపజేసి యున్న శ్రీ వైకుంఠనాథుని (సేవించుట దెప్పుడో! కనపరచినారా? మీరు) అనెడి నష్టము తీరునట్లుగా (చూడబడినవాడై మన శోకమును పోగొట్టగలడు కదా?) అని వీడు మనోరథించుకొనుచూ వెళ్ళిన ప్రకారముగా (కళ్ళార సేవించి)

2. (సమస్తపరివారాయ శ్రీమతే నారాయణాయ నమః) ఎన్టు హర్ష పరవశనాయ్ విழు న్దెழు న్దిరున్దు పెరియప్రీతియోడే శెన్టు పాదపీఠత్తిలే యడియిట్టు దివ్యసింహాసనత్తిలే యేఱ.

(సమస్తపరివారాయ శ్రీమతే నారాయణాయ నమః) అని సంతోషమునకు పరవశుడై పడి లేచి కూర్చొని పెద్దప్రీతితో వెళ్ళి పాదపీఠమం దడుగుపెట్టి దివ్యసింహాసనమం దెక్కగా.

3. అవను మివనై క్కణ్డు (అవాక్యనాదరః) ఎన్గిఅవాకారం కులైన్దు చంద్రనై క్కణ్డకడల్ పోలే వికృతనాయ్ తన్నై ప్పిటిన్దు నెడునాళ్ తరైక్కిడై క్కిడన్దవిழువుతీర (అజ్యేభరత మారోప్య) ఎన్గిఅపడియే మడియిలే వైత్తు

ఆ సర్వేశ్వరుడును వీనిని చూచి (మాటలాడనివాడు, ఆదరము లేనివాడు) అనెడి యాకారము పోయి చంద్రుని చూచిన సముద్రమువలె వికారమును చెందినవాడై తన నెడబాసి చాలదినములు భూమినిపట్టి పడియున్న నష్టము తీరునట్లుగా (తొడయందు భరతువి కూర్చొన పెట్టుకొని) అనుచున్న ప్రకారముగా నొడియందుంచుకొని.

4. శ్రీ భరతాళ్వానై యుమ్ అక్రూరనై యుమ్ అణైత్తాప్పోలే యణైత్తు, ప్రీత్యతిశయత్తాలే (కోసి) ఎన్గిఅపడీయే నీయారెన్ఱు కేట్క.

శ్రీభరతాళ్వానుని అక్రూరుని కౌగలించుకొన్నట్లు కౌగలించుకొని, ప్రీత్యతిశయముచేత (నీ వెవరు) అనునట్లు "నీవెవరని" యడుగగా

5. (అహం బ్రహ్మాస్మి) ఎన్ఱు నాన్ రాజకుమారనెన్న, నీయిత్తనై కాలముమ్ శెయ్తతెన్నెన్ఱు కేట్క.

(నేను బ్రహ్మకు శరీరభూతుడనైతిని) అని నేను రాజకుమారుడ వనగా, నీవింత కాలమును చేసిన దేమి? అని యడుగగా.

6. (శాన్దేన్దు మెన్ములైయార్ తడన్దోళ్ పుణరిన్బ వెళ్ళత్తాళ్న్దేన్) ఎన్న నీ అత్తాల్ పెఱ్ఱ ఫలమేతెన్ఱు కేట్క.

(చందనమును ధరించిన మృదువైన స్తనములుగల స్త్రీల యొక్క విశాలమైన భుజములయొక్క ఆలింగనముచే కలిగిన యానందప్రవాహమందు మునిగితిని) అనగా నీవు దానిచే లభించిన ఫల మేది? అని యడుగగా.

7. (అరునరకత్తుళ్ళున్దుమ్ పయన్ పడైత్తేన్) ఎన్న పిన్బునీ శెయ్ తతెన్నెన్న

(క్రూరమైన నరకమందు మునిగెడి ప్రయోజనమును లభించితిని) అనగా తరువాత నీవు చేసిన దేమి ? అనగా.

8. (పోన్దేన్) ఎన్న నీపోన్దవిరకెన్నెన్నుకేట్క (పుణ్ణియనే) ఎన్న. నీయతిల్ నిన్నుమ్ పోన్దుశెయ్ తతెన్నెన్న (ఉన్నైయెయ్తినేన్) ఎన్న, నమ్మైక్కిట్టిన విడత్తిల్ నీపెఱ్ఱ ప్రయోజనమెన్నెన్న (ఎన్దివినైకళ్ తీర్న్దేన్) ఎన్న

(వచ్చితిని) అనగా, నీవు వచ్చిన వుపాయమేమి ? అని యడుగగా (పుణ్యస్వరూపుడ వగు నీవే) అనగా, నీవు దానిలోనుండి వచ్చి చేసిన దేమి ? యనగా, (నిన్ను పొందితిని) అనగా మమ్ములను సమీపించిన సమయమందు నీవు పొందిన ప్రయోజన మేమి ? యనగా, (నాయొక్క క్రూరమైన పాపములను పోగొట్టుకొంటిని) అనగా,

9. శెయ్తతువాయ్త్తు చ్చెల్వనాయ్ (నలమన్దమిల్లతోర్ నాట్టిలే) వర్త్తిక్కప్పెఱాతే (ఇల్లైకణ్డీరిన్బమ్) ఎన్గిఱ (కొడువులకత్తిలే) నెడుఙ్గాలమలమర్న్దాయే (పలమున్దుశీరిల్ పడియతే) (పన్మామాయప్పల్ పిఱవియిలే) పడిన్దునోవుపట్టాయే

చేసినది ఫలించి సంపదగలవాడవై (ఆనందమున కంతము లేనిదైన యద్వితీయమైన దేశమందు) వర్తించుటకు లభించక (ఆనందము లేదు, చూడండీ) అనెడి (క్రూరమైన లోకమందు) చాలాకాలము తల్లడించినావే (ఫలముముందు గల కల్యాణగుణములయం దవగాహించక అనేకవిధములై గొప్పదైన ప్రకృతికార్యములైన యనేక జన్మలయందు) అవగాహించి బాధపడితివే.

10. (ఈఱిలిన్బత్తిరువెళ్ళత్తై) యిఴన్దు (తడన్దోళ్ పుణరిన్బవెళ్ళత్తిలే ఆఴ్న్దు) నిత్యదుఃఖితనానాయే

(అంతములేని ఆనందముయొక్క గొప్ప ప్రవాహమును) నష్ట పోయి (విశాలమైన బాహ్యాలింగనము చేయగలిగిన యానంద ప్రవాహమందు మునిగి) నిత్యముగా దుఃఖమును పొందినవాడవైతివే

11. (అతనై ప్పిఱై యెనక్కరుతి) నమ్మైక్కాణవేణు మెన్నాశైప్ప ట్టపోతే వన్దు సుకంకాట్టప్పెఱ్ఱిలోమే.

(దానిని తప్పని తలంచి) మమ్ములను పట్టి మమ్ము చూడవలె నని యాశపడినప్పుడే వచ్చి ముఖమును కనపరచలేకపోతిమే.

12. (ఆకాశత్తైనోక్కి యఱ్ఱువన్ తొఱ్ఱువనే) ఎన్గిఱపడియే నామిరున్ద తేశత్తైనోక్కి యఱ్ఱువతుం తొఱ్ఱువతాయ్ (కూవిక్కొళ్ళుం కాలమిన్నం కుఱుకాతో, ఎన్నాళ్ యానున్నై యినివన్దు కూడువనే) ఎన్బతాయ్ క్కొణ్డునోవు పడుమ్బడి తాఱ్ఱన్దోమే.

(ఆకాశమును చూచి యేడ్చెదను, నమస్కరించెదను) అను చున్న ప్రకారముగా మేమున్న దేశమును చూచి ఏడ్చుచు నమస్కరించుచు (పిలుచుకొనే కాల మింకను సమీపించదా ? ఏనాడు నేనును నిన్నికవచ్చి కూడుదును ?) అనుచు బాధపడునటుల నాలస్యము చేసినామే

13. (తున్బక్కడల్ పుక్కువైకున్ద నెన్బతోర్ తోణిపెఱా తుఴల్ కిన్ఱేన్) ఎన్ఱు క్లేశిత్తనీ అతి నిన్ఱుమ్‌కరై యేఱి (నిన్మాతాళ్ శేర్న్దు నిఱ్పతెన్ఱ్గాన్ఱుకొలో) ఎన్గిఱవిఱ్ఱవుతీర నమ్మైక్కిట్ట పెఱ్ఱాయే.

(దుఃఖమనెడి సముద్రమందు ప్రవేశించి వైకుంఠ మనెడి ఒక పడవను లభించక క్లేశపడుచున్నాను) అని క్లేశించిన నీవు దానినుండి ఒడ్డెక్కి (నీ గొప్పవైన తిరువడికళ్ళను చేరి నిలచున దేనాడో ?) అనెడి నష్టము తీరునట్లుగా మమ్ములను సమీపించ లభించినావే.

14. (ఉళ్ళుళాపిరాములర్న్దులర్న్దు) ఎన్గిఱ తాపమాఱ (కూడియిరున్దు కుళిర) ప్పెఱ్ఱాయే. నమ్ముడైయ సృష్ట్యాది వ్యాపారఙ్గళ్ సఫలమాయిఱ్ఱతే.

(లోలోపల నాత్మ యెండిపోయి) అనెడి తాపము శాంతించునట్లుగా (కూడియుండి చల్లపడుటకు) లభించినావే. మాయొక్క సృష్ట్యాది వ్యాపారములు సఫలమైనదే.

15. (ప్రణష్టస్య యథాలాభః) ఎన్గిఱపడియే నమక్కుక్కిడైయాతతు కిడైత్తతే. ఉన్నుడైయ వరవాలే యిద్దేశం సనాథమాయిఱ్ఱతే.

(పోయినదానియొక్క లాభము తిరిగి యేవిధముగానో) అనుచున్న ప్రకారముగా మాకు లభించనిది లభించినదే! నీయొక్క రాకచేత నీదేశము సనాథమైనదే.

16. ఇగ్గోష్టిక్కు నాయకరత్నంపోలే యిరుక్క నీకిట్టి యౌజ్జ్వల్యత్తై యుణ్డాక్కినాయే.

ఈగోష్టికి నాయకరత్నమువలె నుండునట్లుగా నీవు సమీపించి యౌజ్జ్వల్యమును కలుగ జేసినావే.

17. (నడన్దకాల్కళ్నొన్దవో)ఎన్ఱు (మనోహరైశ్చాటుభిరార్ద్రయన్మదా) ఎన్గిఱపడియే వతాళికళైప్పోలే యేత్తి, ఓఘమేఘస్వనత్తాలే మయిర్పోలే యాలిక్కుంబడి పణ్ణి.

(నడిచివచ్చిన కాళ్ళు నొచ్చినవా?) అని (సంతోషముతో మనోహరమైన చాటువాక్యములచే చల్లపరచుచూ) అన్నట్లు వందిమాగధులవలె స్తోత్రముచేసి సమూహాముగానున్న మేఘములధ్వనిచే నెమలివలె సంభ్రమించే ప్రకారముగా చేసి

18. (నోయెల్లాం పెయ్ తతోరాక్కైయిలే) యకప్పట్టు. నెడుజ్గాలంనోవుపట్టు (మరుత్తువనాయ్ నిన్ఱమామణివణ్ణనై) కిట్టి (ఉళ్ళనోయ్ కళెల్లాంతురన్దు) (తిరువరుళ్ మూழ்కిన) వివన్నై నోయ్ విట్టు కుళిత్త పుత్రనై పితా పార్త్తుక్కొణ్డిరుక్కుమాప్పోలేయుమ్.

(వ్యాధులన్నియును పెట్టి చేసినదైన ఒక శరీరమందు) బడి చాల కాలము బాధపడి (వైద్యుడై యున్న నీలరత్నమువంటి వర్ణము కలవానిని) సమీపించి (ఉన్న వ్యాధు లన్నింటిని తరిమి వేసి) (దివ్య కృపయందు మునిగిన) వీనిని, వ్యాధిని విడచి ఆరోగ్యస్నానము చేయించిన పుత్రుని తండ్రి చూచునట్లును.

19. (మాయక్కూత్తనుక్కు) పిరైత్త వాల్గ్యారై పార్త్తుక్కొణ్డిరుక్కుమాప్పోలేయుమ్ (లోచనాభ్యాం పిబన్నివ) ఎన్టు శ్రీవిభీషణ ప్పెరుమాళై పెరుమాళ్ పార్త్తుక్కొణ్డిరుక్కుమాప్పోలేయుమ్ (ఎన్నై నోక్కాతొழிవతే) ఎన్గిఅవిழுవుతీర (తామరై క్కణ్గళాల్ నోక్కి)

(మాయక్కూత్తా) అనెడి తిరువాయ్ మొழிకి తప్పి బ్రతికిన యూత్ర్యార్లను చూచునట్లును (నేత్రములచే పానము చేయుచున్నట్లు) అని శ్రీ విభీషణాల్వానును పెరుమాళ్ళు చూచునట్లున్నూ (నన్ను చూడకుండా విడచినావే) అనెడి నష్టము తీరునట్లుగా (తామరపుష్పములవంటి నేత్రములచే చూచి

20. నెడునాళ్ పట్ట విడాయెల్లామాఱ. (ఒరుగ్గే మఱన్దు కిడన్ద లర్న్ద మెన్ కాఱ్ఱుమలత్తడంపోలే) యిరుక్కిఱ (పెరుజ్గణ్ మలర్ పుణ్డరీకజ్గళై) యివన్ పక్కలిలే యొరుమడైప్పడవైత్తు.

చాలకాలము పడిన తృష్ణయంతయు శాంతించునట్లుగా (ఒక్క పక్కనే యుండి వికసించిన మృదువైన కాడలు గల తామరలుం గల తటాకమువలె) నైనున్న (వికసించిన పుణ్డరీకములవంటి పెద్ద నేత్రములును వీనియం దాక తూము తెరచినట్లు ప్రసరింపజేసి,

21. (ఎఙ్గుంపక్కనోక్కఱియాతే) (తాయే తన్దైయిల్) తిరుమఙ్గైయాళ్వార్ మనోరధిత్తాప్పోలేయుమ్ (ఆరావముదిలుం, ఇన్బం పయక్కవిలుం) నమ్మాళ్వార్ మనోరధిత్తా ప్పోలేయుమ్ ఇవన్ మనోరథిత్త మనోరథంగళై యెల్లాం సఫలమాక్కి

(ఎక్కడను ప్రక్కచూపు నెఱుగక) (తాయేతన్దై) అనెడి తిరువాయ్ మొళ్ళియందు తిరుమఙ్గైయాళ్వార్ మనోరధించినట్లును, (ఆరావముతే) అనెడి తిరువాయ్ మొళ్ళియందును, (ఇన్బం పయక్క) అనెడి తిరువాయ్ మొళ్ళియందును నమ్మాళ్వార్ మనోరధించినట్లున్నూ వీడు మనోరధించిన మనోరధముల నన్నింటిని సఫలము చేసి.

22. (ఉరుక్కాట్టాతే యొళిప్పాయో) ఎన్గిఅవిఱ్ఱవుతీర. (విశృణు తే తనూం స్వామ్) ఎన్గిఅపడియే (కాశి నొళియిల్ తికళ్ణ్ణుం వణ్ణాం కాట్టి)

(రూపమును కనపరచకుండా దాచెదవా?) అనెడి నష్టము తీరునట్లుగా (తన స్వరూపమును కనబరచుచున్నారు) అనుచున్న ప్రకారముగా (కానుయొక్క కాంతికంటెను ప్రకాశించెడి వర్ణమును కనపరచి)

23. (నల్ కియెన్నై ప్పవిడాన్) ఎన్గిఅపడియే విడాతే (ఏష సర్వస్వభూతస్తు) ఎన్గిఅపడియే విట్టు విట్ట ఇత్తు

(ఉపకరించి నన్ను విడువకు) అనుచున్న ప్రకారముగా-విడువక (సర్వస్వమునైన యీ పరిష్వంగమయితే) అనుచున్న ప్రకారముగా విడచి విడచి కౌగలించుకొని

24. (కిన్నుస్యా చ్చిత్తమోహోయం. మరుళ్ తానీతో) ఎన్గిఱ పడియే నిరతిశయవ్యామోహత్తైప్పణ్ణి. పెరియపిరాట్టియార్ తిరుక్కైయిలే కాట్టికొడుక్క.

(ఇది చిత్తమోహ మగునా ? ఇది భ్రమయా ?) అనునట్లు గొప్ప వ్యామోహమును చెంది పెరియపిరాట్టియార్ల చేతియందు (కనపరచి) యివ్వగా.

25. కంసవధానంతరం కృష్ణనైక్కణ్డ తేవకియారై ప్పోలే విమ్మి ప్పాయ్కిఱ స్తన్యత్తాలేయుడమ్బెజ్గుం ననైయుమ్బడియణైత్తు.

కంసవధానంతరము కృష్ణుని చూచిన దేవకిదేవివలె ఉబ్బి ప్రవహించుచున్న స్తన్యముచేత శరీరమంతయును తడియునట్లు కౌగలించుకొని.

26. ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యత్తైయుం కొడుక్క (పూవళరుం తిరుమకళాలరుళ్ పెఱ్ఱు) మడియిల్ నిన్ఱుమిఱ్ఙినపోన్ద (శెయ్యవుడైయుం తిరుముకముం శెజ్గనివాయుం కుఱ్ఱులుం కణ్డు) ఎన్గిఱ పడియే మున్బేపోన్దు. మున్బత్తైయఱ్కై యనుభవిత్తు.

ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యము నివ్వగా (పుష్పమందు వృద్ధిపొందిన లక్ష్మీదేవి కృపను లభించి) ఒడిలోనుండి దిగివచ్చి (ఎఱ్ఱని వస్త్రమును, తిరుముఖమును, ఎఱ్ఱని దొండపండువంటి యధరమును, కుంతలములను చూచి) అనుచున్న ప్రకారముగా ముందుకు వచ్చి ముందున్న సౌందర్యము ననుభవించి,

27. కిణ్ణకత్తైయెతిర్చ్చెతిక్క వొణ్ణాతాప్పోలే. సేర్న్దనుభవిక్క వొణ్ణామైయాలే అట్టత్తిలే పోన్దు. అఙ్గుత్తైయళకై యనుభవిత్తు.

ప్రవాహమున కెదురేగ శక్యముగానట్లు ఎదురుగా నిలచి యనుభవించుటకు శక్యము కాకపోవుటచేత ప్రక్కకు వచ్చి యక్కడ నున్న సౌందర్యము ననుభవించి,

28. అతువిట్టుప్పూప్పట్టావిడిల్ ధరిక్కవొణ్ణామైయాలే పిన్నే పోన్దు. పిన్బుళ్ళైయళకై యనుభవిత్తు,

దానిని విడచిన ధరించజాలకపోవుటచేతను, వెనుకకు వచ్చి వెనుకనున్న సౌందర్యము ననుభవించి.

29. (పూర్వా·గాదధికా పరాంగకలహం) ఎన్టు అతిల్ మున్బు తానే నన్టాయిరుక్కైయాలే తిరియవుం మున్నే పోన్దు సౌందర్యతరఙ్గతాడన తరళ చిత్తవృత్తియాయ్.

(పూర్వాంగముకంటెను పరాంగ కలహమధికమైనది) అని దానికంటె ముందున్న సౌందర్యమే మంచిదై యుండుటచేత తిరిగిన్నీ ముందునకేవచ్చి సౌందర్యతరంగములు కొట్టుటచేత చంచలమైన చిత్తవృత్తిగలవాడై.

30. ఉత్తంసితాంజలియాయ్, వళైయ వళైయవన్దు (ముళుశి వణ్డాడీయ తణ్డుళ్ళాయిన్ మొయ్ మలర్ కణ్ణియుం మేనియు ఞ్జాన్దళుశియ కోల మిరున్దవా ఎఙ్ఙనఞ్జొల్లుకేనో వినల్లార్ ఎళుతియ తామరై యన్న కణ్ణు మేన్దళిలాకముం తోళుం వాయుమళకియ తామివరార్కొలెన్న. అచ్చో వొరువరళకి యవా) ఎన్టు విస్మిత హృదయనాయ్.

శిరోభూషణముగా చేసుకొనబడిన యంజలికలవాడై చుట్టుగా చుట్టుగా వచ్చి (భ్రమరములు ముసురుకొని యాడుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయియొక్క దట్టమైన పుష్పమాలికనున్నా తిరుమేనియందు సుందరమైన చందనమును పూసుకొనిన యలంకారమున్న ప్రకారము నెట్లుగా చెప్పెదను. చిత్రలేఖనమందు నేర్పుగలవారు వ్రాసిన తామరపూవు లనదగిన నేత్రములును, అధికమైన సౌందర్యముగల వక్షస్థలమును, భుజములును, అధరమును సుందరముగా నున్నవి. వీ రెవరో? అనగా అద్వితీయులైన వీరి సౌందర్య మున్నప్రకార మాశ్చర్యము) అని యాశ్చర్యమును పొందిన హృదయము గలవాడై,

31. (అన్దామత్తన్బు. ముడిచ్చోతి) తుడక్కమాన వత్తిల్ నమ్మా ళ్వారనుభవిత్తాప్పోలే తన్నై పెత్త ప్రీతియాలే వన్ద శెవ్వియై యనుభవిత్తు.

(అన్దామత్తన్బు. ముడిచ్చోతి) మొదలగువానియందు నమ్మా ళ్వారనుభవించినట్లు తనను లభించిన ప్రీతిచేవచ్చిన శోభ ననుభ వించి.

32. (యత్రనాన్యత్పశ్యతి.) ఎన్గిఅపడియే పుఱమ్బొన్దిల్ నెఞ్జు శెల్లాతే (హావు. హావు. హావు. అహమన్న మహమన్న మహ మన్నం. అల్లిమామలరాళ్ తన్నొడుమడియేన్ కణ్డుకొణ్డల్లల్ తీర్న్దేనే. ఒణ్డొడియాళ్ తిరుమకళుం నీయుమేనిలా నిఱ్ప కణ్డశతిర్ కణ్డొழిన్దే నడైన్దేనున్ తిరువడియే. ఇశైవిత్తెన్నై యున్ తాళిణై క్కీழిరుత్తు మమ్మానే. పిఱన్దుం శెత్తుం నిన్ఱిడఱుం పేతైమై తీర్న్దొழిన్దేన్) ఎన్ఱుప్రీతిక్కు పోక్కువిట్టు వాయారప్పేశ.

(దేనినిచూచిన యితరమైనదానిని దేనినిగాని చూడదో)అను చున్న ప్రకారముగా వేరొకదానియందు మనస్సు వెళ్ళకుండా (హావు.

పోవు. పోవు. అహామన్న మహామన్న మహామన్నం అనుచు రేకులు గల గొప్పదైన కమలమందున్న లక్ష్మీదేవితోకూడా దాసుడనైన నేను సేవించి దుఃఖమును తీర్చుకొంటిని, సుందరమైన కంకణములు గల లక్ష్మీదేవియును నీవునుమాత్రమే ఉండగా సేవించిన చాతుర్యమును చూచివేసితిని. నీ తిరువడినే యాశ్రయించితిని. నన్ను సమ్మతింపజేసి నీ పాదద్వంద్వముక్రింద నుంచుకొనెడి స్వామీ! పుట్టియును, చచ్చియును, స్థిరముగనుండి కష్టపడెడి యజ్ఞానమును తీర్చుకొనివేసితిని) అని ప్రీతికట్రోవబెట్టి నోటూరా స్తోత్రముజేయగా.

32. (శ్రీవైకుంఠనాథనుం (వానాడ మరుం కుళిర్ విళ్ళికళాలే) కటాక్షిత్తు, సస్మితమాక స్నిగ్ధ గంభీరమధురమాన పేచ్చాలే (ముకప్పికూవి) (నిన్ శెమ్మాపాతపఱ్ఱుత్తలై శేర్తు) ఎన్టివన పేక్షిత్తపడియే (మలర్ మకళ్ పిడిక్కుం, కమలమన్నకుఱై కళ్ళల్ కళాలే) ఉత్తమాఙ్గత్తై యలంకరిత్తు.

((శ్రీ) వైకుంఠనాథుడును (పరమపదమం దమరియున్న చల్లని చూపులచేత) కటాక్షించి మందహాసముతోకూడా స్నేహయుక్తమై గంభీరమై మధురమైన మాటలచే (ఎదుటకు పిలచి) (నీ యెఱ్ఱని గొప్ప పాదపద్మమును తలయందు చేర్చుము) అని వీ డపేక్షించిన ప్రకారముగా (కమలవాసినియైన లక్ష్మీదేవి పట్టెడి పద్మమువంటి ఆభరణధ్వని గల తిరువడికళ్ళచేత) శిరస్సు నలంకరించి.

34. (తన్ తాళిణై క్కీళ్ శేర్తు) నిత్యకైంకర్యత్తిలేనియోగిక్క (తొణ్డశెయ్ తెన్టుం తొళ్ళుతు వళ్ళియొళ్ళుక) పెఱ్ఱు,

(తన తిరువడిద్వంద్వముక్రింద చేర్చుకొని) నిత్యకైంకర్యమందు నియోగించగా (దాస్యమునే చేసి యెల్లప్పుడును నమస్కరించి మార్గమం దొదుగుటకు) లభించి.

35. (వళువిలావడిమై శెయ్య వేణ్డునామ్) ఎన్గిఅవభినివేశాతిశయత్తాలే నానాదేహంగళై పరిగ్రహిత్తు.

(విచ్ఛేదములేని కైంకర్యమును చేయవలెను) అనెడి యభినివేశాతిశయముచేత ననేకదేహములను పరిగ్రహించి.

36. అశేష శేషవృత్తి కళిలుం మన్వయిత్తు (అస్థానే రక్షావ్యసనికళాన) నిత్యసూరికళోడేకూడ (శూళ్న్దిరున్దు) మంగళాశాసనం పణ్ణి,

సమస్త శేషవృత్తులయందును నన్వయించి (అవసరము లేకున్నను ప్రీత్యతిశయముచే భగవంతుని రక్షణమందు వ్యసనముగలవారైన, నిత్యసూరులతోకూడా (చుట్టువారు కొనియుండి) మంగళాశాసనము చేసి,

37. (శుళిపట్టోడుం శుడర్చ్చోతి వెళ్ళత్తిన్నుళ్ ళిరున్దు) ఎన్గిఅపడియే అమృతసాగరాంతర్నిమగ్నసర్వావయవనాయ్ క్కొణ్డు యావత్కాల మిరుక్కుమ్.

చతుర్థ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

—o—

(సుడులుగలదై ప్రవహించుచున్నదై ఉజ్వలమైన తేజఃప్రవాహమందానందమును పొందియుండి) అనుచున్న ప్రకారముగా నమృత సముద్రము లోపల మునిగిన సమస్తావయవములు గలవాడగుచూ కాలమున్నంతవరకు నుండును.

చతుర్థ ప్రకరణము తాత్పర్యం సంపూర్ణము.

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

—o—

చతుర్థ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు

తి. వా. మొ. 5 ప. 9 తి. 6 పా.

పా॥ కాణ్బతెణ్ణాన్టుకొలో విన్నైయేన్ కనివాయ్ మడవీర్
పాణ్గురల్ వణ్డి నొడుపశున్దెన్నలుమా కియెజ్గుమ్
శేణ్ శినై యోజ్గుమరచ్చోలైత్తిరువల్లవాళ్
మాణ్గుఱటోక్కులప్పిరాన్మలర్ త్తామరై ప్పాదజ్గళే॥

తా॥ గానరూపమైన ధ్వనిగల భ్రమరములతోకూడా క్రొత్త మల యమారుతముగలవై యంతటను పొడవైన కొమ్మలుగలవై యున్న తములై యున్న వృక్షములుగల సుందరమైన సముద్రతీరమందున్న తోటలు గల తిరువల్లవాళులో వేంచేసియున్న బ్రహ్మచారి వామనుడై సుందరమైన యుపకారకునియొక్క వికసించిన తామర పద్మములవంటి పాదములను, దొండపండువంటి యధరముగల భవ్యలైన సఖియలారా! పాపినైన నేను సేవించునదెప్పుడో?

పె, తి. మొ. 4 ప. 9 తి. 7 పా.

పా॥ మాట్టేరానీర్ పణినీర్ కొళ్ళనెమ్మై ప్పణియటియా
విట్టీరితన్నై వేఱే శొన్నోమిన్దళూరీరే.
కాట్టీరానీర్ నన్ద మడిక్కళ్ కాట్టిలుమక్కిన్ద
నాట్టే వన్దు తొణ్డరాన నాజ్గళుయ్యోమే.

తా॥ తిరువిన్దళూరునందు వేంచేసియున్న స్వామీ! మీరు కైంకర్యమును స్వీకరించుట కసమర్థులైనారు. మమ్ములను కైంకర్యరసమును తెలుసుకొనేటట్టుగా చేసి విడచితిరి. దీనిని వేరుగా చెప్పితిమి. మీ యొక్క తిరువడికళ్ళను కనపరచితిరా? మీరు (కనపరచనివారై నారు) కనపరచితే యీలోకమందే వచ్చి మీకు దాసులమైన మేముజ్జీవించమా?

రా. అ. కా. 83 స. 9 శ్లో.

శ్లో॥ దృష్ట ఏవ హి నశ్శోక మపనేష్యతి రాఘవః
తమ స్సర్వస్య లోకస్య సముద్యన్నివ భాస్కరః.

తా॥ సమస్తలోకముయొక్క చీకటిని ఉదయించుచున్న సూర్యుడు వలె రాముడు చూడబడినవాడై యే మనయొక్క శోకమును పోగొట్టుచున్నాడుకదా ?

ఇయఱ్పా. తి. వి. 97 పా.

పా॥ ఎఱ్ఱువతుమ్ మీణ్డే పడవతుమ్ పట్టు. ఎనై యూழிకళ్ పోయ్
కழிవతుమ్ కణ్డు కణ్డెళ్ కిలల్లాల్ - ఇమైయోర్ కళ్ కుழுమ్
తొழுవతుమ్ శూழ்వతుమ్ శెయ్ తొల్లై మాలైక్కణ్డారక్కణ్డు
కழிవతోర్ కాతలుఱ్ఱార్క్కుమ్. ఉణ్డోకణ్గళ్ తుఞ్జుతలే.

తా॥ పుట్టుటయును తిరిగి చచ్చుటయును పడి యనేక కల్పములు వెళ్ళి గడచుటయును చూచి చూచి శిథిలమగుట తప్ప నిత్యసూరుల యొక్క సమూహము నమస్కరించుటయు ప్రదక్షిణము చేయుటయు చేసెడి యనాదియైన వ్యామోహము గల స్వామిని కళ్ళారా చూచి గడచెడి యద్వితీయమైన యభినివేశమును పొందినవారికిని నేత్రములు నిద్రించుట కలదా ?

ఛాం. ఉ. ప్ర. 14 ఖం. 2 మం.

మం. సర్వకర్మా సర్వకామ స్సర్వగంధ స్సర్వరస స్సర్వమిద మభ్యాత్తోఽవాక్యనాదరః.

తా॥ సమస్తము కర్మగా గలవాడు, సమస్తమైన కామములు గలవాడు, సర్వరసములు గలవాడు, సమస్తమైన యీ గుణజాతమును స్వీకరించినవాడు, మాటలాడనివాడు, ఆదరము లేనివాడు.

రా. యు. కాం. 130 స. 41 శ్లో.

శ్లో॥ తం సముత్థాప్య కాకుత్స్థశ్చిరస్యాక్షిపథంగతమ్
అఙ్కే భరత మారోప్య ముదితః పరిషస్వజే,

తా॥ రాముడు చాలకాలమునకు దృక్పథమును పొందిన యా భరతుని లేవనెత్తి తొడయందు కూర్చొనబెట్టుకొని సంతోషించినవాడై గాఢాలింగనమును చేసుకొనెను.

పె. తి. మొ. 6 ప. 3 తి. 4 పా.

పా। శాన్దేన్దు మెన్ములైయార్ తడన్దోళ్ పుణరిన్బవెళ్ళ
త్తాళ్న్దేన్. అరుసరకత్తళున్దుమ్ పయన్ పడైత్తేన్
పోన్దేన్ పుణ్ణియనే యున్నై యెయ్ది యెన్ తీవినైకళ్
తీర్న్దేన్. నిన్నడైన్దేన్ తిరువిణ్ణకరానే.

పా॥ తిరువిణ్ణకర్‌యందు వేంచేసియున్న స్వామీ! పుణ్యస్వరూపుడా! చందనమును ధరించుచున్న మృదువైన స్తనములు గల స్త్రీలయొక్క విశాలమైన భుజముల సంశ్లేషచేత కలిగిన యానంద ప్రవాహమందు మునిగితిని. క్రూరమైననరకమందు మునిగెడి ప్రయోజనమును లభించితిని, వచ్చితిని. నిన్నుపొంది నా క్రూరమైన పాపములను పోగొట్టుకొంటిని. ని న్నాశ్రయించితిని.

తి. వా. .మొ 9 ప. 1 తి. 6 పా.

పా॥ ఇల్లై కణ్డీరిన్బమన్దో వుళ్ళతునినైయాతే
తొల్లైయార్కళెత్తనైవర్ తోన్టికళిన్దొళిన్దార్
మల్లై మూన్తూర్ వడమతురై ప్పిఱన్దవన్ వణ్పుకళే
శొల్లియుయ్యప్పోకిల్లాల్ మఱ్ఱొన్ఱిల్లై శురుక్కే.

తా॥ సుఖము లేదు చూడండీ. అయ్యో! నిరతిశయానందరూపమై యున్న భగవత్స్వరూపమును తలంచక ప్రాచీనులైనవా రెందరో పుట్టి నశించిపోయిరి. భగవత్సంబంధ మనెడి సంపదగల యనాది నగరమైన ఉత్తరమధురయం దవతరించినవానియొక్క కల్యాణగుణములనే చెప్పి యుజ్జీవించి పోతే తప్ప వేఱే సంగ్రహముగా చెప్పదగిన దొకటి లేదు.

తి. వా. మొ. 4 ప. 9 తి. 7 పా,

పా॥ ఆయే యివ్వులకత్తు నిఱ్పనవుమ్ తిరివనవుమ్
నీయే మఱ్ఱారు పెరుళు మిన్ఱి నీనిన్ఱమైయాల్
నోయే మూప్పుప్పిఱప్పరప్పిణియే యెన్ఱివై యొழియ
కూయే కొళ్ళడియేనై కొడువులకఙ్కాట్టేలే.

తా॥ యీలోకమందు స్థావరములును, జంగమములును వేఱొక పదార్థముకూడా లేకుండా నీవు నిలచుటచేత నీవేయైనవాడా! మనోవ్యాధులు, ముసలితనము, పుట్టుక, మరణము రోగములు యనెడి యివి విడుచునట్లుగా దాసుని పిలుచుకొనుమా! క్రూరమైన లోకమును కనపరచకుము.

తి. వా. మొ. 3 ప. 2 తి. 2 పా.

పా॥ వన్మావై యమళన్దవెమ్ వామన. నిన్
పన్మామాయప్పల్ పిఱవియిఱ్పడికిన్ఱయాన్
తొన్మావల్వినై త్తొడర్కళై ముతలరిన్దు
నిన్మాతాళ్ శేర్న్దు నిఱ్పతెఙ్ఞాన్ఱుకొలో,

తా॥ కఠినమై విశాలమైన భూమిని కొలచిన మా వామనుడా! నీ యొక్క యనేకవిధములై యపరిచ్ఛిన్నములైన మాయలచే కలిగిన

యనేకజన్మలయం దవగాహించిన నేను అనాదియై యంతములేని విడి
పించుటకు శక్యముగాని పాపము లనెడి సంకెళ్ళను సమూలముగా
ఛేదించి నీ శ్లాఘ్యమైన తిరువడికళ్ళను చేరి నిలచున దేశాలమందో?

తి. వా. మొ. 2 ప. 6 తి. 8 పా.

పా॥ మాఱిమాఱిప్పలపిఱప్పుమ్పిఱన్దడియై యడైన్దుళ్ళన్దేఱి
ఈఱిలిన్బ త్తిరువెళ్ళమ్ యాన్ మూழ்కినన్
పాఱిప్పాఱియశురర్ తమ్ పల్కుழாజ్ఞణీరెழ. పాయ్
పఱవై యొ
న్టేఱివీழ் తిరున్దాయ్ ఉన్నై యెన్నుళ్ నీక్కేలెన్దాయ్.

తా॥ అనేకజన్మలయందు మారి మారి పుట్టి నీ తిరువడికళ్ళ నాశ్ర
యించి మనస్సు తేటి యంతములేని యానందముయొక్క గొప్ప
సాగరమందు నేను మునిగితిని. అసురులయొక్క అనేక సమూహ
ములు చెదరి చెదరి భస్మమై విజృంభించేటట్లుగా పరుగెత్తుచున్న
యద్వితీయుడైన గరుత్మంతుని యెక్కి వేంచేసియున్నవాడా! మా
స్వామీ! నా మనస్సులోనుండి నిన్ను యెడబాపకుము.

పె. తి. మొ. 1 ప. 6 తి. 1 పా.

పా॥ వాణిలా ముఱువల్ శిఱునుతల్ పెరున్దోళ్ మాతరార్
వనములై ప్పయనే
పేణినే నతనై ప్పిழை యెనక్కరుతిప్పేతైయేన్ పిఱవినో
యఱుప్పాన్
ఏణిలే నిరున్దేనెణ్ణినేనెణ్ణి యిళైయవర్ కలవియిన్ తిఱత్తై
నాణినేన్ వన్దు న్దిరువడియడైన్దేన్ నైమిశారణియత్తుళెన్దాయ్.

తా॥ నైమిశారణ్యమందు వేంచేసియున్న మా స్వామీ! కాన్తి

వర్తించుచున్న మందహాసమును, చిన్నసుదురును, పెద్ద భుజములును గల స్త్రీలయొక్క సుందరమైన స్తనములనే ప్రయోజనముగా నాదరించితిని. జ్ఞానహీనుడనైన నేను దానిని తప్పని తలంచి జన్మయనెడి వ్యాధిని ఛేదించుకొనుటకు తలంపు లేనివాడనై యుంటిని. తలంచితిని. తలంచి యువతులయొక్క సంశ్లేష విషయమునుగూర్చి లజ్జించితిని. వచ్చి నీ తిరువడికళ్ళ నాశ్రయించితిని.

తి. వా. మొ. 5 ప. 8 తి. 4 పా.

పా॥ శెలక్కాణ్గళ్ప్పార్ కాణుమళవుం శెల్లు క్కీర్త్తియాయ్
ఉలప్పిలానే యెల్లాపులకు ముదైయ వారుమూర్తి
నలత్తాల్మిక్కార్ కుడన్దైక్కిడన్దాయునైక్కాణ్బాన్
నలప్పాయాకాశత్తైనోక్కి యళ్ళువన్దొళ్ళువనే.

తా॥ పైపైగా వెళ్ళునట్లుగా చూచుటకు సమర్థులైనవారు చూచే వరకును వెళ్ళెడి కీర్తిగలవాడా! నాశము లేనివాడా! సమస్తలోకములు గల యద్వితీయమైన దివ్యవిగ్రహముగలవాడా! ప్రేమచేత నధికులైన శ్రీ వైష్ణవులు నివసించుచున్న తిరుక్కుడన్దైయందు పవ్వళించిన వాడా! నిన్ను నేను సేవించుటకు తల్లడించి యాకాశమును చూచి యేడ్చెదను. నమస్కరించెదను.

నాయ్. తి. మొ. 5 తి. 4 పా.

పా॥ ఎన్బురుకియినవేల్ నెడుఙ్గణ్గళ్మై ఇరున్దాపలనాళుమ్
తున్బక్కడల్ పుక్కువైకున్దనెన్బతోర్ తోణిపెరాతుళల్కిన్ఱేన్
అన్బుడైయారైప్పిరి వుఱునోయతు నీయుమఱితికుయిలే
పొన్బురై మేనిక్కరుళక్కొడియుడైప్పుణ్ణియనై వరక్కూవాయ్.

తా॥ కోకిలా! ఎముకలు కరిగిపోయి యొకదాని కొకటి సాటియైన బల్లెమువంటి దీర్ఘములైన నేత్రములు చాలాదినములు రెప్పలు పొందవు. దుఃఖమనెడి సముద్రమందు ప్రవేశించి వైకుంఠ మనెడి యొక దోనెను లభించక శ్రమపడుచున్నాను. ప్రేమగలవారిని విశ్లేషించి పొందెడి బాధను నీవును యెఱుగుదువు, బంగారమువంటి తిరుమేని గలవాడును గరుడధ్వజము గలవాడును నైన పుణ్యాత్ముడైన కృష్ణుని వచ్చునట్లుగా పిలువుము.

తి. వా. మొ. 2 ప. 4 తి. 7 పా.

పా॥ ఉళ్ళోళావియులర్ న్దులర్ న్దైన
వళ్ళలే కణ్ణనేయెన్నుమ్ పిన్నుమ్
వెళ్ళనీర్ కిడన్దాయెన్నుమ్. ఎన
కళ్విదానప్పట్టు వఞ్జనైయే.

తా॥ నా దొంగశాలికయైన యీామె తాను పడిన వంచన లోలోపల నుండుయాత్మను మిక్కిలి యెండిపోయి నాయొక్క ఉదారుడా! కృష్ణుడా! అనును. తరువాతకూడా సముద్రజలమందు పవ్వళించిన వాడా! అనును.

తిరుప్పావై - 27 పా॥

పా॥ కూడారై వెల్లుఞ్జీర్ గోవిన్దా వున్దన్నై
ప్పాడిప్పఱై కొణ్డు యామ్బెఱుశమ్మానమ్
నాడుపుకళుమ్ పరిశినాల్ నన్డాక
శూడకమే తోళ్వళైయే తోడే శెవిప్పూవే
పాడకమే యెన్ఱనైయ పల్ కలనుమ్ యామణివోమ్.
ఆడైయుడుప్పోమతన్ పిన్నే పాల్ శోఱు

మూడనెయ్ పెయ్ తు ముళ్ఙ్గైవళ్రివార
క్కూడియిరున్దు కుళిర్న్దేలో రెమ్బావాయ్

తా॥ కూడనివారిని జయించెడి గుణములుగల గోవిందుడా! నిన్ను పాడి ప్రాప్యమును పుచ్చుకొని మేము పొందెడి సన్మానము, లోకులు స్తోత్రము జేయుప్రకారముగా చక్కగా చూడిగములు దండకడియములు, కమ్మలు, కర్ణపుష్పములు పావడములు అని యిటువంటి యనేకాభరణములను మే మలంకరించుకుందుము వస్త్రమును కట్టుకొనెదము, దానితరువాత క్షీరాన్నమును మునుగునట్లుగా నేయిపోసి మోచేతిమార్గముగా కారునట్లు కూడి కూర్చొని చల్లపడెదము (భుజించెదము) ఏలుకొనుము, ఆలోచించుము, మావ్రతము,

రా శా కా 18 స 50 శ్లో

శ్లో॥ ప్రణష్టస్య యథా లాభో యథాహర్షో మహోదయే
తథైవాగమనం మన్యే స్వాగతం తే మహామునే

తా॥ ఓ విశ్వామిత్ర మహర్షీ! పోయిన వస్తువుయొక్క లాభము ఎట్లగానో మహోదయము కలిగినప్పుడు సంతోష మేవిధముగానో ఆవిధముగా నీయాగమనమును తలంచుచున్నాను నీకు స్వాగతము

తి చ వి 71 పా

పా॥ నడన్దకాల్ కళ్ నొన్దవో నడుఙ్గఞాల మేనమాయ్
ఇడన్దమెయ్ కులుఙ్గవో విలఙ్గుమాల్ వరై చ్చురమ్
కడన్దకాల్ పరన్దకా విరిక్కరై క్కుడన్దైయుళ్
కిడన్దవా ఱెళున్దిరున్దు పేశువాళి కేశనే

తా॥ ప్రతిబంధకమైయున్న పెద్దపర్వతములను, అడవులను దాటిన విస్తారమైన కాలువలుగల తిరుక్కావేరియొక్క తీరమందున్న తిరుక్కుడన్దైయందు పండుకొనిన ప్రకారము లోకములను కొలచిన తిరువడికళ్ళు నొచ్చుటచేతనా? భూమి వణకగా వరాహమై పట్టు విడిపించిన శరీరము శ్రమపడియా? కేశవుడా! కూర్చొని చెప్పుము. మంగళముగుగాక!

శ్లో॥ మనోహరై శ్చాటుభి రార్ద్రయన్మదా (ఆకరము తెలియదు)

తా॥ సంతోషముచే మనోహరమైన చాటూక్తులచేత చల్లపరచుచూ.

పె. తి. మొ. 9 ప. 7 తి. 7 పా.

పా॥ నోయెలామ్పెయ్ తతోరాక్కైయై మెయ్యెనక్కొణ్డు వాళా
పేయర్ తామ్పేశు మప్పేచ్చై నీపిళైయెనక్కరుతినాయేల్
తీయులా వెజ్గతిర్ తిజ్గళాయ్ మజ్గుల్ వానాకినిన్ఱ
మాయనార్ వల్లవాళ్ శొల్లుమావల్లైయాయ్ మరువునెఞ్జే.

తా॥ మనస్సా! వ్యాధుల నన్నింటిని పెట్టి చేసినదైన యొక శరీరమును సత్యమనుకొని వ్యర్థముగా పిచ్చివారు తాము చెప్పెడి యామాటను నీవు తప్పని తలంచినదానివైతే యగ్నివర్తించుచున్న ఉష్ణకిరణుడైన సూర్యుడును చంద్రుడునునై మేఘములును ఆకాశమునునైయున్న యాశ్చర్యభూతుడైన స్వామి వేంచేసియున్న తిరువల్లవాళ్ అనెడి దివ్యదేశమును చెప్పేప్రకారముగా సమర్థమైనదానవై యమరియుండుమూ.

పెరి. తి. మొ. 5 ప. 3 తి. 6 పా.

పా॥ ఎరుత్తుక్కొడియుడైయానుమ్ పిరమనుమిన్దిరనుమ్ మఱ్ఱుమ్
మొరుత్తరుమిప్పిఱవి యెన్నుమ్ నోయ్ క్కు మరున్దఱివారుమిల్లై

మరుత్తువనాయ్ నీన్ఱమామణివణ్ణా! మఱుపిఱవితవిర
త్తిరుత్తియున్ కోయిఱ్కడైప్పాకప్పాయ్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై
యెన్దాయ్.

తా॥ తిరుమాలిరుఞ్జోలైయందు వేంచేసియున్న మా స్వామీ! వృషభవాహనుడైన రుద్రుడును బ్రహ్మయును ఇంద్రుడును మిగిలిన దేవతలును ఒకరును యీ జన్మయనెడి వ్యాధికి మందు యెఱిగిన వారును లేరు. వైద్యుడవై యున్న నీలరత్నమువంటి వర్ణముగలవాడా! మారుజన్మ విడచునట్లుగా దిద్ది నీ కోయిల గుమ్మమందు ప్రవేశించు నట్లుగా చేయుము.

తి. వా. మొ. 2 ప. 6 తి. 4 పా.

పా॥ వళ్ళలే మదుశూదనా వెన్మరతక మలైయే యునై నినై
న్దెల్ కల్ తన్దవెన్దాయునై న్ఱ యెజ్గనమ్ విడుకేన్
వెళ్ళమే పురై నిన్బుకళ్ కుడైన్దాడి ప్పాడికళిత్తుకన్దుకన్దు
ఉళ్ళనోయ్కళెల్లామ్ తురన్దుయ్న్దు పోన్దిరున్దే.

తా॥ ఉదారుడా! మధువనెడి యసురుని సంహారించినవాడా! నా మరకతపర్వతము వంటివాడా! నిను తలంచి యితర విషయముల యందు వైరాగ్యము కలుగుటను యిచ్చిన మా స్వామీ! సముద్ర సమానమైన నీ కల్యాణగుణములయం దవగాహించి యాడి పాడి యానందించి పైపైగా నానందమును పొందియున్న వ్యాధుల నన్నిం టిని పోగొట్టుకొని యుజ్జీవించి వచ్చియుండి నిన్నెట్లుగా విడచెదను.

తి. వా. మొ. 8 ప. 9 తి. 6 పా.

పా॥ తిరువరుళ్ మూళ్గికి వైకలుఞ్జ్రూనీర్ నిఱక్కణ్ణపిరాన్
తిరువరుళ్ కళుఞ్జేర్న్దమై క్కడైయాళన్దిరున్దవుళ

తిరువరుళ రుళాలవన్ శెన్డుశేర్ తణ్డిరుప్పులియూర్
త్తిరువరుళ్ క లెముళొణ్బ్రుత్తుతు మెల్లియల్ శెవ్విత ప్రే.

తా॥ జలసమృద్ధిగల సముద్రమువంటి కాంతిగల కృష్ణుడైన యుప కారకునియొక్క దివ్యకృపయందు ప్రతిదినమును మునిగి దివ్యకృప లను చేరిన దాని కానవాళ్లు స్పష్టముగా నున్నవి. దివ్యకృపను కృప జేయుట కాసర్వేశ్వరుడు వెళ్ళి చేరియున్న చల్లని తిరుప్పులియూరి యందు వేంచేసియున్న వానియొక్క దివ్యకృపచేతను వృద్ధిపొందిన పోకచెట్లయొక్క సుందరమైన ఫలమువలె నున్నది. మృదువైన స్వభావముగల యీామెయొక్క యెఱ్ఱని యధరము.

రా. యు. కా. 19 స. 7 శ్లో.

శ్లో॥ తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా రామోవచన మబ్రవీత్
వచసా సాంత్వయిత్వైనం లోచనాభ్యాం పిబన్నివ
ఆఖ్యాహి మమ తత్త్వేన రాక్షసానాం బలాబలం.

తా॥ ఆ విభీషణునియొక్క ఆ మాటను విని రాముడు ఈ విభీష ణుని వాక్కుచేత నూరడించి నేత్రములచే పానముచేయుచున్న వానువలె నాదరముగా చూచి "నాకు రాక్షసులయొక్క బలాబల మును యధార్థముగా చెప్పుము" అని మాటను పలికెను.

తిరుమాలై. 36 పా.

పా॥ మఱ్ఱైక్కట్టువరై మునేన్దుమ్ మైన్దనే మతురవాత్తే
ఉఱ్ఱైక్కట్టేపోల నోక్కుముడై యువరై వలైయుట్ పట్టు
ఉఱ్ఱేక్కిట్టేఱ్కునై నోక్కాతొ ట్రివతే యునై్నయెన్నే
అఱ్ఱేక్కిట్టేనాతిమూర్తి యరంగమానకరుళానే.

తా॥ రాళ్ళవర్షమునకు నాడు పర్వతమును ముందుగా ధరించిన బలాఢ్యుడా! మధురమైన నదివంటి వాడా! లేడిపిల్లవంటి చూపులు గల స్త్రీలయొక్క వలలోపడి తల్లడించుచున్న నన్ను కటాక్షించ కుండా విడచినావే. జగత్కారణభూతుడా! శ్రీరంగమనెడి మహా నగరమందు వేంచేసియున్నవాడా! నిన్ను పిలచుచున్నాను. రక్షించ కుండా నాలస్యము చేయుటకు కారణ మేమి?

తి. వా. మొ. 9 ప. 2 తి. 1 పా.

పా॥ పణ్డైనాళాలే నిన్తిరువరుళుమ్ పజ్గయత్తాళ్ తిరువరుళు
జ్గొణ్డునిన్గోయిల్ శీయ్ త్తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడి వన్దివన్దా
ట్చెయ్యుమ్
తొణ్డరోక్కరుళిచ్చోతివాయ్ తిఅన్దు న్తామరైక్కణ్గళాల్
నోక్కాయ్
తెణ్డిరైప్పొరునల్ ఱణ్పణైశూన్ద తిరుప్పుళిజ్గుడి క్కిడన్దానే.

తా॥ స్వచ్ఛమైన తరంగములు గల తామ్రపర్ణీ తీరమందున్న చల్లని చెరువులచే చుట్టువారుకొనబడిన తిరుప్పుళిజ్గుడియందు పవ్వళించిన వాడా! నీయొక్క దివ్యకృపను కమలవాసినియైన లక్ష్మీదేవియొక్క దివ్యకృపను చిరకాలమునుండి గలవాడనై నీకోయిలను తుడిచి యనేక పురుషాంతరములనుండి కులక్రమాగతమైన మార్గమందు వచ్చి కైంకర్యమును చేయుచున్నదాసులమైన మాకు కృపజేసి తేజస్సు గల నోరును తెరచి నీ తామరపుష్పములవంటి నేత్రములచే కటా క్షించుము.

తి. వి. 42 పా.

పా॥ వన్ కాల్ ఱత్తైయ వొరుగ్జే మఱిన్దు కిడన్దలర్న్ద
మెన్ కాఱ్కమలత్తడమ్బోల్ పొలిన్దన మణ్ణుమ్ విణ్ణు

మెన్ కాఱ్కళివిన్ఱ్ఱకాశ్మినెన్బానొత్తువానిమిర్న్ద
తన్బాఱ్పణిన్ద వెన్బాల్ ఎమ్బిరానతడఙ్గణ్ణే

తా॥ పెద్దగాలి కొట్టగా నొక ప్రక్కనుచేరి పడియుండి వికసించిన మృదువైన కాడలుగల తామరలయొక్క తటాకమువలె ప్రకాశించుచున్న నా యుపకారకునియొక్క విశాలమైన నేత్రములు భూమియు నాకాశమును నా కాలికి కొంత చాలదు మూడం? యని యనెడి వానివలె నాకాశమువరకు చాచిన తన పట్లను నమస్కరించిన నాయందు సమృద్ధమై యుంటున్నవి

తి వి 45 పా

పా॥ పెరుఙ్గేழுలార్ తెమ్ పెరుఙ్గణ్ మలర్ ప్పుణ్డరీకమ్ నమ్మేల్
ఒరుఙ్గే పిఱழ வైత్తారివ్వాకాలమ్ ఒరువర్ నమ్మోల్
వరుఙ్గెழ் పవరుళరే తొల్లైవాழ் ఖుమ్ శూழ் పిఱప్పుమ్
మరుఙ్గేవరప్పెఱుమే శొల్లువాழ் నుడనెఞ్జమే।

తా। పెద్ద తిరుమేనిగల వరాహపెరుమాళ్ తమయొక్క వికసించిన పద్మములవంటి పెద్ద నేత్రములను మనపైని యనేకరితిగా ప్రకాశించునట్లుగా నుంచిరి ఈకాలమందు ఒకరును మనను పోలినవారును భాగ్యము కలవారును కలరా? అనాదియైన భాగ్యము కలవారమైతిమి చుట్టుకొనియున్న జన్మమున్నూ సమీపమునకు వచ్చుటకు లభించునా? భవ్యమైన మనస్సా! చెప్పుము మంగళ మగుగాక!

తి వా మొ 2 ప, 6 తి 2 పా.

పా॥ శిక్కెనచ్చిఱితోరిడము ఖ్ఖుఱప్పడాత్తన్నుళ్ళే, యులకుక
ళొక్కవేవిழுఙ్గిప్పుకున్దాన్ పుకున్దతఱ్పిన్

మిక్కఞాన వెళ్ళచ్చుడర్ విళక్కాయ్త్తుళక్కఱ్ఱ

ముతమాయ్ ఎజ్లుమ్

పక్కనోక్కఱియా నైన్బద్దామరైక్కణ్ణనే.

తా॥ అల్పమైన దేశమును తిప్పక లోకములను తన సంకల్పమందు ఒకకాలమందే ఉంచుకొని దృఢముగా ప్రవేశించినాడు. ప్రవేశించిన తరువాత యధికమైన జ్ఞానప్రవాహ మనెడి తేజస్సుగల దీపమువంటివాడై చలనములేని యమృతమువంటివాడై నాయొక్క సుందరమైన తామరపుష్పములవంటి నేత్రములు గలవాడైన శ్రియఃపతి యెచ్చటను ప్రక్కచూపు నెఱుగడు.

తి. వా. మొ. 6 వ, 9. తి. 5 పా.

పా॥ విణ్మీతిరుప్పాయ్ మలైమేల్ నిఱ్పాయ్ కడల్చేర్పాయ్

మణ్మీతుఱ్ఱాల్వా యివఱ్ఱుళెజ్లుం మఱైన్దురైవాయ్

ఎణ్మీతియన్రపుఅవణ్డత్తాయెనతావి

యుణ్మీతాడి యురుక్కాట్టాతే యొళిప్పాయో.

తా॥ పరమపదమందున్నవాడా! తిరుమలయందు నిలచియున్నవాడా! క్షీరసముద్రమందు పవ్వళించినవాడా! భూమియందు సంచరించెడివాడా! యీ పదార్థములయం దంతటను దాగి నివసించుచున్నవాడా! సంఖ్యకు పైనున్న బయటనున్న యండములలో నున్నవాడా! నా యాత్మకు లోపలను పైని సంచరించి నీరూపమును కనపరచకుండా దాచెదవా?

ముం. ఉ. 3 ముం. 2 ఖం. 3 మం.

మం. నా యమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా

శ్రుతేన.

యమే వైషవృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే
తనూం స్వామ్

తా॥ ఈ పరమాత్మ మననముచేతను పొందదగినవాడు కాడు. నిధి ధ్యాసనముచేతను పొందదగినవాడు కాడు. బహుశ్రవణము చేతను పొందదగినవాడు కాడు. యీ పరమాత్మ యెవనిని వరించుచున్నాడో వానిచేత పొందదగినవాడు. వానికి యీ పరమాత్మ తన స్వరూపమును వివరించుచున్నాడు.

పె. తి. మొ. 4 ప. 9 తి. 4 పా.

పా॥ అశైవప్పువాతేత్తు మెనక్కిఙ్గిప్పుక్కాయ్త్తడియోఙ్క
త్తేశమఱియవుమక్కేయాళాయ్ త్తిరికిన్దోముక్కు
కాశినొళియిల్ తికళ్ప్పుమ్ వణ్ణమ్ వణ్ణమ్ కాట్టిరెమ్బురుమాన్
వాశివల్లిరిన్దఙూరిర్ వాఙ్న్దే పోమ్ నీరే.

తా॥ యీ విషయమందు సేవించవలయు ననెడి యాశ విచ్ఛేదము లేకుండా స్తోత్రముజేయు దాసులమైన మాకవద్యమైనది. దేశమంతటను తెలుసుకొనేటట్లుగా మీకే దాసులమై తిరుగుచున్న మాకు బంగారుకాశుయొక్క కాంతికంటెను ప్రకాశించుచున్న వర్ణమును (తిరుమేనిని) కనపరచరైతిరి. మా స్వామీ! తిరువిన్దఙూరునందు వేంచేసియున్న స్వామీ! తారతమ్యము జేయ సమర్థులైన మీరే సుఖించి పొండి.

తి. వా. మొ. 1 ప. 10 తి. 8 పా.

పా॥ శెల్వనారణనెన్ఱ శొల్కేట్టలుమ్
మల్కుమ్ కణ్పని నాడువన్ మాయమే

అల్లునన్బకలు మిఙ్లై పీడిన్ది
నల్కియెన్నైవిడాన్ నమ్బి నమ్బియే,

తా॥ శ్రీమన్నారాయణు డనిన మాటను వినగానే నేత్రములయం దానంద బాష్పములు సమృద్ధ మగును వెదకెదను ఆశ్చర్యము పూర్ణుడైన శ్రియ పతి మంచిరాత్రియందు పగటియందు విచ్ఛేదము లేకుండా నన్ను నమ్మి యుపకరించి విడువడు

రా యు కా 1 స 13 శ్లో

శ్లో॥ ఏష సర్వస్వ భూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమత
మయాకాల మిమం ప్రాప్య దత్తస్తస్య మహాత్మనః

తా॥ మహాత్ముడైన యా ఆంజనేయునకు నాచేత నీకాలమును పొంది సర్వస్వమైన యీ ఆలింగనమై తే యివ్వబడినది

రా సుం కా 34 స 23 శ్లో

శ్లో॥ కిన్నుస్యాచ్చిత్తమోహోయం భ వే ద్వాతగతిస్త్వియమ్
ఉన్మాదజో వికారోవా స్యాదియం మృగతృష్ణికా

తా॥ ఇది చిత్తమోహ మగునా? ఇది వాయువుయొక్క గతి యగునా? ఉన్మాదమువలన పుట్టిన వికార మగునా? ఇది యెండ మావు యగునా?

తి వా మొ 8 ప 7 తి 3 పా

పా॥ అరుళ్ తానినియనటియే నవనెన్నుళ్
ఇరుళ్ త నటవిళ్ త్తిరున్దా నితువల్లాల్
పొరుళ్ తానెనిల్ మూవులకుమ్ పొరుళ్ల
మరుళ్ తానీతో మాయమయక్కు మయక్కే

తా॥ ఆసర్వేశ్వరుడు నాహృదయమందున్న యజ్ఞానము పోవునట్లుగా వేంచేసియుంటున్నాడు. ఇది తప్ప పురుషార్థమంటె మూడు లోకములను పురుషార్థము కాదు. ఇక కృపనుకూడ నేనెఱుగను. ఇది భ్రమయా? ఆశ్చర్యకరమైన భ్రామకవ్యాపారములచే భ్రమింపజేసెనా?

పె. తి. మొ, 11 ప. 6 తి. 10 పా.

పా॥ తేవరై యు మశురరై యు న్దిశై కళై యు జ్గడల్ కళై యుమ్
మత్ ఱుమ్ ముత్ ఱుం
యావరై యు మొ ఱ్ఱియామే యెత్చి కుమానుళ్ళా మిత్తనత
జీన్దుశ్ళోన్న
కావళరు మ్బెత్తిల్ మజైక్కలికన్తి యొలిమాలై కత్ ఱు
వల్లార్
పూవళరు న్దిరుమకళాలరుళ్ పెత్ ఱు పొన్నులకిల్
పొలివర్ తామే.

తా॥ దేవతలను యసురులను దిక్కులను సముద్రములను యింకను సమస్తమును యెవరినీ విడువకుండా మా స్వామి భుజించి యుమ్మివేసి నది తెలుసుకొని సాయించిన యడవివలె పెరిగిన తోటలు గల తిరుమజైకు నిర్వాహకులైన తిరుమజైయాళ్వార్ యొక్క శ్రీసూక్తి మాలికలైన యీ పది పాశురములను యభ్యసించి సమర్థులైనవారు పుష్పమందు వృద్ధిపొందిన లక్ష్మీదేవిచేత కృపను లభించి పరమపదమందు సమృద్ధి కలవా రగుదురు.

పెరు. తి. మొ. 6 తి. 7 పా.

పా॥ పై యరవినణై ప్పళ్ళియినాయ్ పణ్ణై యోమల్లోమ్ నామ్
నీయుకక్కుమ్

మైయరియోణ్ కణ్ణినారుమల్లోమ్ వైకియెన్ శేరి వరవాప్లినీ.
శెయ్యవుడైయుమ్ తిరుముకముమ్ శెజ్గనివాయుమ్ కుప్లలుమ్ కణ్డు.
పాయ్యురునాళ్ పట్టతే యమైయుమ్ పుళ్ళువమ్బ్బశాతేపోకు నమ్బ్బా.

తా॥ ఫణములు గల తిరువనన్దాళ్వా ననెడి భోగ్యమైన పడకను పడకగా గలవాడా! పూర్ణుడా! మేము పాతవాళ్ళము కాము. నీవు సంతోషించెడి కాటుకచేత నలంకరించబడిన లేడివంటి కాన్తిగల నేత్రములు గలవారమున్నా కాము. నీవు ఆలస్యముచేసి మాయింటికి రాకుము. ఎఱ్ఱని వస్త్రమును తిరుముఖమండలమును ఎఱ్ఱని దొండపండువంటి యధరమును కేశపాశమును చూచి యసత్యమును ఒకనాడు పడినదే చాలును. కృత్రిమమైన మాటలను చెప్పకపోమ్ము.

శ్లో॥ పూర్వాంగా దధికా పరాంగ కలహమ్. (ఆకరము తెలియదు)

తా॥ వెనుకనున్న యవయవములకు సౌందర్యము నిమిత్తం కలిగిన కలహము. ముందున్న యవయవములకు సౌందర్యము నిమిత్తం కలిగిన కలహముకంటె నధికము.

పె. తి. మొ. 2 ప. 8 తి. 7 పా.

పా॥ ముప్లిశె వణ్ణాడియతణ్డుళ్ళాయిన్ మొయ్న్మలర్ కణ్ణియుమ్ మేనియుంశా
న్దిప్లిశియ కోలమిరున్దవాశెజ్గనమ్ శొల్లుకే నోవినల్లార్
విప్లుతియు తామరైయన్న కణ్ణుమేన్దిప్లిలాకముమ్ తోళుమ్ వాయుమ్
అప్లకియతా మివరార్ కొలెన్నవట్టపుయకరత్తేనన్దారే.

తా॥ తుమ్మెదలు ముసురుకొని యూదుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయి యొక్క దట్టమైన పుష్పమాలికయును, తిరుమేనియందు సుందరమైన చందనమును పూసుకొనిన యలంకారమును ఉన్న ప్రకారము నెట్లుగా చెప్పెదను. చిత్రలేఖనమందు నేర్పుగలవారు వ్రాసిన తామరపూవులనదగిన నేత్రములును, అధికమైన సౌందర్యము గల వక్షస్థలమును, భుజములును, అధరమును సుందరముగా నుంటున్నది. వీ రెవరో ? అనగా నష్టభుజకరమందున్న స్వామి నన్నారు.

పె. తి. మొ. 9 ప. 2 తి. 1 పా.

పా॥ పొన్నివర్ మేని మరతకత్తిన్ పొజ్జికళ్ళోతియుకలత్తారమ్
మిన్నివర్ వాయినల్ వేతమోతుమ్ వేతియర్ వానవరా
వర్ తోழி
ఎన్నైయుమ్ నోక్కి యెన్నల్ కులమ్ నోక్కి యేన్దిళజ్గొజ్గైయుమ్
నోక్కుకిన్టార్
అన్నై యెన్నోక్కు మెన్టఞ్జు కిన్టేనచ్చో వొంటువర ప్రకియా.

తా॥ వీరియొక్క తిరుమేని బంగారము, మరకతముయొక్క వృద్ధి పొందుచున్న లేతనైన తేజస్సుగల వక్షస్థలమందు హారము మెరుపువలె నుంటున్నది. సఖి! వీరు నోటియందు సామవేదమును చెప్పుచున్న వైదికులా దేవతలై యుందురా! నన్నును చూచి నా నితమ్బప్రదేశమును చూచి వృద్ధిపొందిన లేతనైన స్తనములను చూచుచున్నారు. తల్లి యేమి చూచునోయని భయపడుచున్నాను. ఒకరు సుందరముగా నున్న ప్రకార మాశ్చర్యము.

ఛాం. ఉ. 7 ప్ర. 24 ఖం. 1 మం.

మం॥ యత్రనాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛృణోతి నాన్యద్విజానాతి సభూమా.
అధ యత్రాన్యత్పశ్యత్యన్యచ్ఛృణో త్యన్యద్విజానాతి తదల్పమ్.

తా॥ ఏవస్తు వనుభవించబడుచుండగా దానికంటె నితరమైనదానిని చూడడో, యితరమైనదానిని వినడో, యితరమైన దానిని తెలుసుకొనడో, అది యధికము. మరి యేవస్తు వనుభవించుచుండగా యితరమైనదానిని చూచుచున్నాడో! యితరమైనదానిని వినుచున్నాడో! యితరమైనదానిని తెలుసుకొనుచున్నాడో! అది యల్పము.

పె. తి. మొ. 4 ప. 3 తి. 6 పా.

పా॥ మన్లై నూమున్నీరతర్ పడమలై యాలన్లై శెయ్తుమకిళ్న్ద
పన్నైన్నే.
కల్లిన్ మీతియన్టకడిమతిళిలజ్గై కలజ్గవోర్ వాళితొట్టానై
శెల్వనాన్మరైయోర్ నాజ్గై నన్నడువుళ్ శెమ్బొన్ శెయ్
కోయిలినుళ్ళే
అల్లిమామలరాళ్ తన్నొడు మడియేన్ కణ్డుకొణ్డల్లల్
తీర్న్దేనే.

తా॥ సమృద్ధమైన గొప్పదైన సముద్రమందు మార్గము పడునట్లుగా పర్వతములచే సేతువును కట్టి సంతోషించినవాడును, సువేలాచలముపై నివర్తించుచున్న రక్షకమైన ప్రాకారములుగల లంక కలుషపడునట్లుగా నొక బాణమును స్పృశించి ప్రయోగించినవాడును నగు స్వామిని సంపదగల చతుర్వేదాధ్యయనపరులు గల తిరునాజ్గూర్ నట్టనడుమనున్న శెమ్బొన్ శెయ్ కోయిలినందు రేకులు గల శ్లాఘ్యమైన పద్మమం దవతరించిన లక్ష్మీదేవితోకూడా దాసుడనైన నేను సేవించి దుఃఖమును పోగొట్టుకొంటిని.

తి. వా. మొ. 5. ప. 8 తి. 9 పా.

పా॥ ఇళై విత్తెన్నైయున్నాళిన్లై క్కీడ్డిరుత్తుమమ్మానే
యళై విలమరర్ తలైవర్తలైవా వాతిప్పెరుమూర్తి

తిశై విల్ వీశుమ్ శెయ్యమామణి కళ్ శేరు న్దిరుక్కుడన్దై
యశైవిలులకమ్ పరవక్కిడన్దాయ్ కాణవారాయే.

తా॥ నన్ను సమ్మతింపజేసి నీపాదద్వంద్వముక్రింద నుంచుకొనిన స్వామీ! చలనములేని నిత్యసూరులకు ప్రధానులైన విష్వక్సేనులు మొదలగువారికి ప్రధానుడా! కారణమైన సర్వాధికుడవైన స్వామీ! దిక్కులయందు తేజస్సు వ్యాపించుచున్న పెద్ద శ్లాఘ్యమైన రత్నములు చేరియున్న తిరుక్కుడన్దైయందు శ్రమలేకుండా లోకము స్తోత్రము చేయునట్లు పవ్వళించినవాడా! నేను సేవించునట్లు వేం చేయుము.

తి. వా. మొ. 4 వ. 7 తి. 7 పా.

పా॥ అటిన్దటిన్దు తేటిత్తేటి యానవకావియుళ్ళే
నిఱైన్దఞానమూర్త్తియాయై నిన్మలమాకవైత్తు
పిఱన్దుమ్ శెత్తుమ్ నిన్ఱిడరుమ్ పేతైమై తీర్న్దొళిన్దేన్
నఱున్దుళాయిన్ కణ్ణియమ్మా నానునై క్కణ్డుకొణ్డే.

తా॥ పరిమళించుచున్న తిరుత్తుళాయియొక్క మాలికగల స్వామీ! నేను నిన్ను సేవించి తెలుసుకొని మిక్కిలి తేటను పొంది నేను నామనస్సునందే పూర్ణమైన జ్ఞానస్వరూపుడవైన నిన్ను నిర్మలముగా నుంచుకొని పుట్టియు చచ్చియునుండి కష్టపడెడి యజ్ఞానమును పోగొట్టుకొంటిని.

తి. వి. 63 పా.

పా॥ వణ్ణమ్ శివన్దుళవానాడమరుమ్ కుళిర్విళియు
త్తణ్మైన్ కమలత్తడమ్పోల్ పొలిన్దన, తామివై యో

కణ్ణన్ తిరుమాల్ తిరుముకన్దన్నొడుమ్ కాతల్ శెయ్ తే
త్కణ్ణమ్బుకన్దు, అడియే నొడిక్కాల మిరుక్కిన్ఱతే

తా॥ వర్ణముచేత నెఱ్ఱగా నుంటున్నవై పరమపదమం దమరియున్న చల్లనికటాక్షము గలవై చల్లనై మృదువైన తామరలు పుష్పించిన తటాకమువలె సమృద్ధమైనవియైన నేత్రములా శ్రియఃపతియైనకృష్ణుని తిరుముఖమండలముతో నాశగల నాయొక్క యభిప్రాయ ప్రకారముగా ప్రవేశించి దాసురాలునైన నాతోకూడా నీకాలమం దున్నవి.

తి వా మొ 8 ప 5 తి 7 పా

పా॥ వన్దుతోన్ఱాయన్ఱే లున్ వైయన్దాయ మలరడిక్కీళ్
మున్దివన్దియానిఱ్పముకప్పేకూవిప్పణికొళ్ళాయ్
శెన్దణ్కమలక్కణ్ కై కాల్ శివన్దవాయోర్కరునాయిఱు
అన్దమిల్లాక్కతిర్ పరప్పియలర్న్దతొక్కు మమ్మానే

తా॥ ఎఱ్ఱనై చల్లనైన తామరపూవులవంటి నేత్రములను హస్తములను పాదములను యెఱ్ఱని యధరమును గల యొక నల్లని సూర్యుడు అంతులేని కిరణములను వ్యాపింపజేసి వికసించినట్లున్న స్వామీ! వచ్చి సేవ సాయించుమా! కాకపోతే నీయొక్క భూమిని కొలచుకున్న పుష్పములవంటి పాదముల క్రిందను ముందఱ నేను వచ్చి నిలచునట్లు నీయెదుటకు పిలచి కైంకర్యమును స్వీకరింపుమా

తి వా మొ 2 ప 9 తి 1 పా,

పా॥ ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్ శెప్పమ్ నిన్
శెమ్మాపాతపఱ్పుత్తలై శేర్ త్తొల్లై
కైమ్మా తున్బ మ్మడిన్దపిరానే
యమ్మావడియేన్ వేణ్డువతీతే

తా॥ సర్వప్రకారములచేతను విలక్షణమైన మోక్షముయొక్క ప్రకారమునున్నూ చెప్పుము. నీ యెఱ్ఱని గొప్ప పాదపద్మములను తలయందు శీఘ్రముగా చేర్చుము. తుండము గల గజేంద్రాళ్వానుయొక్క దుఃఖమును పోగొట్టిన యుపకారకుడా! స్వామీ! దాసుడనైన నేను అపేక్షించున దిదియే.

తి. వా. మొ. 9 ప. 2 తి. 10 పా.

పా॥ కొడువినై ప్పడైకళ్ వల్లైయాయచురర్ క్కిడర్ కెడ వశురర్
కట్టిడర్ శెయ్
కడువినై నఞ్జే యెన్నుడై యముతే కలివయల్ తిరుప్పుళి
ఙ్గుడియాయ్
పడివినై యిల్లామలర్ మకళ్ మత్తై నిలమకళ్ పిడిక్కు
మెల్లడియై
కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్కనీయొరునాళ్ కూవుతల్ వరుతల్
శెయ్యాయే.

తా॥ క్రూరమైన వ్యాపారములుగల దివ్యాయుధములను ధరించిన సమర్థుడా! దేవతలకు దుఃఖము నశించునట్లుగా నసురులకు దుఃఖమును కలుగజేయుచున్న క్రూరమైన వ్యాపారముగల విషమువంటివాడా! నాయొక్క యమృతమువంటివాడా! సమృద్ధమైన వరిమళ్లుగల తిరుప్పుళిఙ్గుడియందు వేంచేసియున్నవాడా! తిరుమేనికి సాటిలేని కమలవాసినియైన లక్ష్మీదేవియును తక్కిన భూదేవియును పట్టెడి మృదువైన పాదములను క్రూరమైన పాపముగల నేనును పట్టునట్లుగా నీ వొకనాడు పిలుచుకొనుట లేక వచ్చుట చేయుము,

తి. వా. మొ. 4 ప. 3 తి. 6 పా.

పా॥ కాలశక్కరత్తొడు వెణ్శఙ్ఞైయేన్దినాయ్
ఞాలముణ్ణుముమిళ్న్ద నారాయణనే యెన్రెన్రు
ఓలమిట్టునానుయ్రై త్తాలొన్రుమ్ వారాయాకిలుమ్
కోలమామెన్ శెన్నిక్కున్ కమలమన్నకురైకళలే.

తా॥ కాలమునకు నిర్వాహకమైన చక్రముతోకూడా తెల్లని శ
మును ధరించినవాడా! భూమినంతను భుజించి యుమ్మి వేసినవా
నారాయణుడా! అని యని మొరబెట్టి నేను పిలచితే లేశము
వాడవైనను నీపద్మములవంటి యాభరణ ధ్వనిగల తిరువడికళ్ళే
శిరస్సున కలంకార మగును.

తి. వా. మొ. 7 ప. 5 తి. 10 పా.

పా॥ వార్తై యఱిపవర్ మాయవక్కాళన్రియావరో
పోర్త్త పిఱప్పొడు నోయొడు మూప్పొడి ఇప్పివై
పేర్త్తు పెరున్దున్బమ్ వేరఱనీక్కి త్తన్ తాళిన్కీళ్
చ్చేర్త్తవన్ శెయ్యుం శేమత్తై యెణ్ణిత్తెళివుత్తే.

తా॥ చరమశ్లోకవార్త నెఱిగినవారు, ఆత్మను కప్పి వేసియున్న
తోను వ్యాధులతోను ముసలితనముతోను మరణముయైనవ
పోగొట్టి కైవల్య మనెడి మహాదుఃఖమును సమూలముగా నశించు
పోగొట్టి తిన పాదద్వయముక్రింద చేర్చుకొని యా శ్రియఃపతి
క్షేమమును తలంచి తేటనుపొంది యాశ్చర్యభూతుడైన కృ
తప్పమఱి యొకరికి దాసులగుదురా?

తి. వా. మొ. 10 ప. 4 తి. 9 పా.

పా॥ కణ్డేన్ కమలమలర్ పాతజ్గాణ్డలుమే
విణ్డేయొ ట్రిస్దవినై యాయిన వెల్లామ్
తొణ్డే శెయ్ తెన్లు న్దొఱుతు వఴియొఴుక
పణ్డేపరమన్ పణిత్త పణివకై యే.

తా॥ దాస్యమును చేసి యెల్లప్పుడును నమస్కరించి మార్గమందొదిగేటట్లుగా పూర్వమే సర్వేశ్వరుడు సాయించిన శ్రీసూక్తి ప్రకారముగా తామరపద్మములవంటి పాదములను సేవించితిని. సేవించగానే పాపములైన వన్నియును విడచే పోయినవి.

తి. వా. మొ. 3 ప. 3 తి. 1 పా.

పా॥ ఒ ఴివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్ మన్ని
వఴువిలావడిమై శెయ్యవేణ్డునామ్
తెఴికురలరువి తిరువేజ్గడత్తు
ఎఴిల్ కొళ్ శోతి యెన్దై తన్దై తన్దైక్కే.

తా॥ గంభీరమైన ధ్వనిగల ధారలుగల తిరువేంగడమందు వేంచేసియున్న సౌందర్యముగల తేజోమయ విగ్రహము గలవాడును, నాకు, నా తండ్రికి వారి తండ్రికి తండ్రియైనవాడును నైనవానికి మనము విచ్ఛేదము లేని కాలమంతయుకూడా పొందియుండి విచ్ఛేదములేని కైంకర్యమును చేయవలెను.

పెరి. తి. మొ. 1 ప. 1 తి. 12 పా.

పా॥ పల్లాణ్డెన్రు పవిత్తిరనై పరమేట్టియై చ్చార్జ్గమెన్నుమ్
విల్లాణ్డాననై విల్లిపుత్తూర్ విట్టుశిత్తన్ విరుమ్బియశొల్

పల్లాణ్డెన్రు నవిన్రురై ప్పార్ నమోనారాయణాయ వెన్రు
పల్లాణ్డుమ్ పరమాత్మనై చ్చూళ్ న్దిరున్దేత్తువర్ పల్లాణ్డే.

అర్చిరాది చతుర్ధ ప్రకరణత్తిల్ ప్రమాణత్తిరట్టు సంపూర్ణమ్.

—o—

తా॥ పవిత్రుడును పరమపదము వాసస్థానముగా గలవాడును శార్ జ్గ మనెడి ధనస్సు నేలుకొనినవాడును నగు సర్వేశ్వరుని విషయముగా శ్రీవిల్లిపుత్తూరునం దవతరించిన పెరియాళ్వార్లు "పల్లాణ్డు" అని యాదరించి సాయించిన యీ పాశురము ను మంచికాలమని విచ్ఛేదము లేకుండా ననుసంధించువారు సర్వకాలములయందును పరమాత్ముని చుట్టుకొనియుండి యనేకసంవత్సరములు మంగళమని స్తోత్రము చేయుదురు.

అర్చిరాది చతుర్థ ప్రకరణమందలి ప్రమాణత్తిరట్టు తాత్పర్యము సంపూర్ణము.

1

అర్చిరాది - సారసంగ్రహము

(గోపాలాచార్య)

శ్రియఃపతియైన సర్వేశ్వరునకు ఉభయవిభూతులును యథేష్ట వినియోగార్హములై యుండును. అందు భోగవిభూతియందున్నవారా సర్వేశ్వరునియొక్క యాజ్ఞను ఏకాతపత్రముగా శిరసావహించి యాతని యభిమానమునకు పాత్రులై వర్తింతురు. లీలావిభూతియందున్నవారు శ్రియఃపతి యభిప్రాయము ననువర్తించువారు కాకుండ యాతని సంకల్పము ననుసరించువారై వారివలె "నమః" యనుటకు బదులుగ "న న మేయం" (నే నొకరికి వంగువాడను కాను. నేనే యీశ్వరుడను) అనుచును, వారివలె నితరదేవతల నమస్కరింపని యునికికి వ్యతిరేకముగ నితర దేవతలను పాడి యాడువారును, వారివలె మహాపురుషులై యుండక స్వల్పులై యుండువారును, వారివలె జ్ఞానముకలవారై యుండక జ్ఞానహీనులై యుండువారును, వారివలె తేజోమయమైన దివ్యమంగళ విగ్రహములతో నుండక హేయములగు ప్రాకృతశరీరములతో నుండువారును, వారివలె సర్వేశ్వరుని స్తుతించుటయే శీలముగా గలవారు కాక లోకమునందు నీచులను నుతించుచున్నవారును, వారివలె సర్వేశ్వరునకు సర్వవిధముల దాస్యమునుచేయక కాముకులై సుందరీమణులగు స్త్రీలకు దాస్యము చేయువారును, వారివలె దాస్యమునకు తగునట్లలంకరించుకొని భగవద్గుణామృతపానమును జేయక స్త్రీలయొక్క యధరామృతమును పానము జేయువారును, వారివలె భగవంతుని కైంకర్యమునకై బహు శరీరముల ధరించక పుణ్యపాపానుభవముల కెన్నియో శరీరములను ధరించువారును, వారివలె పరమపదమున భగవంతుని యాయుధముల మోచికొనుచు నాతనితో నొకప్రక్కగ సంచరించక శరీరేన్ద్రియ

ములు చూపిన దారిని సంచరించువారును, "ప్రపన్నుని రక్షించుటయే నా వ్రత" మను సర్వేశ్వరుని వ్రతమునకు వ్యతిరేకముగ నుపాయాంతరముల దమపై పెట్టుకొని యాతని చేతి కందక పరువెత్తువారును, ఇట్లల్పసారములును, అనిత్యములునైన శబ్దాదివిషయముల నాస్వాదించి తన నెడకాసి పోవలసిన సంసారిచేతనుల నీచతను జూచి వీరితో తనకుగల స్వాభావికసంబంధమే హేతువుగ విడువజాలక, వీరిని చక్కబరచుటకై యనేకములగు నవతారముల నెత్తి తిరుగుచున్న సర్వభూతసుహృత్తగు సర్వేశ్వరునియొక్క యత్నవిశేషము ఒకానొకనాడు, ఒకానొక యవకాశమందు, ఒకానొక చేతనునియందు ఫలించును. అంత నా చేతనుడు భగవద్భాగవత విషయమై యద్వేషసంకల్పము గలవాడై మోక్షమున నపేక్షకలవాడై వైరాగ్యముతో ప్రవర్తించుచుండును. అంత కొంతకాలమున కాయభినివేశము పక్వమై సదాచార్య సమాశ్రయణమును గావించును. భగవత్ప్రీతికర వ్యాపారములను జేయును. సంసారముయొక్క క్రౌర్యము ననుసంధించును. అంత నాతడు పాము నోటబడిన కప్పవలెను, కారుచిచ్చు కబళీకరించిన యాడ లేడివలెను, రెండు ప్రక్కలను ప్రజ్వలించుచున్న కొరకంచునకు మధ్యనున్న చీమవలెను, తరంగించుచున్న సముద్రమున మునిగిపోవుచున్న యోడయందున్న వానివలెను "ఓ శ్రియఃపతీ! నా కిపుడు తోడుపడువారెవ్వరు ? ఇంకను అనేక శబ్దాదివిషయముల కనబఱచి సంసారములో బడవైచెదవా ? ఇంకను చెడగొట్టెదవా ? అయ్యో ! పంచేంద్రియములును శత్రువులవలె ప్రతి దిక్కునకును బలాత్కారముగ లాగి పడవైచుచున్నవి. తిండిని బట్టను తెమ్మని బాధించుచున్నవి. విడువకున్నవి" అని యింద్రియముల క్రౌర్యమును దలచి మొరపెట్టును. "అయ్యో ! తలంచుటకు శక్యముగాని దుఃఖములను ఫలింపజేసెడి యివి యేమి లోకస్వభావములు ? ప్రాణము నశించుటను జూచిన సహింపజాలను"

అని సంసారులయొక్క నష్టమునకును నొచ్చుకొని సహింపజాలక పిరాట్టికి రాక్షసస్త్రీలతో సహవాస మసహ్యమగునట్లు పిచ్చివారైన లోకమునందలి మనుష్యులతో సహవాసము నాకు దుశ్శకము. సర్వే శ్వరుని ధ్యానమునుండి విముఖులై తిండిని బట్టను మాత్రమే పురు షార్థముగ భావించి పరుగెత్తుచున్న వీరితోడి సహవాసము నాకు దుస్సహము. ఈ స్వభావము నిక నేను పొందకుండ జేయుము. నేను నిన్ను నెక్కడ పొందెదను? అట్లు పొందెడి దినము ఎప్పటికి? నే నా పరమపదము నెప్పటికి చేరగలను? ఇక నేను ధరింపజాలను. నీవు నన్ను పిలుచుకొను కాల మింకను సమీపించదా తండ్రీ" యని భగవదనుభవము లభింపకుండుటచే గొప్ప తృష్ణను పొందును. నిప్పుతో చేరిన మైనమువలె కరగుచు "నేను సేవించునట్లుగా వేం చేయు" మని పిలచి పిలచి అట్లు లభింపక "స్వామీ! ఒక పగలు వేయి కల్పము లగుచున్నది. కృతకృత్యుడనై మృత్యువును ప్రియ బంధునివలె ప్రతీక్షించుచున్నా" నని శరీరమును విడచు సమయము నభిలషించును. భార్యయొక్క యుచ్ఛిష్టము నాదరించు రాజపుత్రుని వలె తా నింతవఱకు నాదరించి హేయమని విడచిన తన దేహము నాదరించుచున్న సర్వేశ్వరుని జూచి "ఈ దేహము నశించుటకు సమ్మతించు" మని యపేక్షించును. నా యాత్మాత్మీయములను ఇంత వఱకు లీలగా ననుభవించితివి. ఇక నా యనుభవమును విడువుము. ఇక నేను నిన్ను విడచి పోవుట కొప్పుకొనను. లక్ష్మీదేవి తోడు, నీతోడు" అని యొట్టు పెట్టుకొని నిర్బంధించును. ఇట్లు పరభక్తి తల యెత్తగా "నేను నా భక్తుని మరణకాలమున స్మరించి పరమపదము నకు గొనిపోవుదును" అనియు, "నే నవతరించినది సాధు రక్షణము కొఱకై" యనియు చేసిన ప్రతిజ్ఞను కాపాడుము. ఇట్లు విలక్షణ ముగా స్తోత్రమును జేసి సదాచార్యసమాశ్రయణమును గావించి శరీ రావసానకాలము దగ్గరించగా సర్వేశ్వరుడు తన తిరువడిఘల్లయందు

వీని తలవంచిననాడు మొదలుకొని వీడు చేయున దంతయు వడ్డీతో పెరిగిన ఋణమువలె తలంచి ప్రత్యుపకారమును వెదకి తల్లడిల్లు చుండును వీనిని దిద్ది నిత్య కైంకర్యమును స్వీకరించదలంచి కోరలు తీసిన పామువలె సంసార మనువర్తించని విధముగ పరమపదమునకు తీసికొనిపోవుటకు త్వరపడును ఈ చేతనుని తృష్ణ గొప్పదమో యను నటుల ఆ శ్రియఃపతి తృష్ణ పెరుగును దశరథ చక్రవర్తి శ్రీరామ చంద్రుల పట్టాభిషేకమునకు వసిష్ఠ వామదేవాదుల పిలిపించి ప్రయ త్నించినట్లు నిత్యసూరుల పిలిపించి మార్గము నలంకరింపజేయును పరమపదము నలంకరింపజేయును వీని పూర్వోత్తరాఘములను వరు ణుని గుఱించి సంధించిన బాణమును మరుకాంతారమందున్న రాక్ష సులపై విడచినట్లు శత్రుమిత్రులయం దారోపించును వీనితో సంబంధము కలవారై నరకానుభవమును చేయుచున్నవారిని స్వర్గమం దుండువారినిగ సంకల్పించును దయాసముద్రుడైన గరుత్మంతు నధి రోహించి, మా వీధిగుండా నడిపించి దర్శన మిమ్మా యని వీడు ఆశ పడిన ప్రకారముగ గరుత్మంతు నెక్కి వచ్చి మేరుపర్వతముపై విజృంభించిన గొప్ప మేఘమువలె దర్శన మిచ్చును తన తిరుమేనిని సంపూర్ణముగ ననుభవింపజేయును ఆతివాహికులను పిలచి కృప జేసి వీనిని సత్కరించు క్రమముగ సత్కరించుట కాదేశించును అటు పిమ్మట ఉపనిషత్తులలో ఉత్క్రమణదశను వర్ణించినట్లు బాహ్యేం ద్రియములు అంతఃకరణముతోను, అంతఃకరణము ప్రాణముతోను, ప్రాణము ఈ చేతనునితోను చేరును. అంత నీ చేతనుడు సూక్ష్మ శరీరధారియై పరమాత్మపట్ల జేరును పిమ్మట గ్రీష్మకాలమునందు సూక్ష్మకిరణములచే తపింపజేయబడినవాడు నీడగల వృక్షము నాశ్ర యించి శ్రమను తీర్చుకొనునటుల తాపత్రయముచే సంతప్తుడగు నీ చేతనుడు వాసుదేవు డనెడు వృక్షముయొక్క నీడను సమీపించి విశ్రమించును తిరుక్కోవలూరునకు వేంచేయునపుడు తిరుమంగై

యాళ్వారులకు మార్గమధ్యమందున్న దివ్యదేశములలోని శ్రియఃపతి చరణారవిన్దములును, ద్వయమంత్రానుసంధానమును దారిబత్తెమైన ట్లును, ముక్తిమార్గమును కోరుచున్నవా రందరును అర్చిరాది మార్గమున నేగుదురన్నట్లు అర్చిరాది మార్గమే పెద్ద మార్గముగాను, బ్రహ్మాండమున కవ్వలకు గొనిపోయి యుజ్జీవింపజేయు స్వామి గాన మిక్కిలి యాప్తుడును, శేషశాయియును, కుటిలాలక కేశపాశుడును, పుండరీకదళామలాయ తేక్షణుడును, ప్రవాళాధరుడును, కాలమేఘనిభుడును, శ్రీరంగ నిత్యవాసియు నైన శ్రియఃపతియే దారికి తోడుగా నేర్పడును. విరజానదీ తీరమున్ను తిల్లైవృక్షమున్ను, ఐరంమ్మద సరస్తీరమున్ను, విశ్రమస్థలములుగా నుండును. తిరుమామణిమంటపమే ప్రవేశస్థలముగా నుండును. అర్చిరాదులను దారిని చూపు పురుషులే సల్లాపమునకు తోడుగా నుందురు. వ్యాప్తమైన ఆకసమున కలంకారముగ నుండు మేఘముల ధ్వనియే ప్రమాణపటహధ్వనిగా నుండును. హృదయమందున్న సర్వేశ్వరుడు వెలుగు నిచ్చి మార్గమున సంచరించునట్లు కృప చేయగా నీ ముక్తుడు పరమపదమునకు వెళ్ళుట కుద్యోగించును. అనాది కాలము తనను దాసునిగా చేసుకొని వచ్చిన సంసారమును వెనుకకు తిరిగి చూచి నవ్వును. పరమాకాశమందున్న పరమపదమును సేవించుటకు పూర్వమునుండియు నున్న యాశ పొంగి పైకివచ్చి పైపైగా వృద్ధిపొందగా సీతాపిరాట్టియును శ్రీ విభీషణాళ్వానును లంకలోనుండి బయలుదేరినట్లువలె హృదయకమలమునుండి బయలుదేరి హృదయమునం దున్న నూటయొక్క నాడులలో "సుషుమ్న" యను పేరుగల శిరఃప్రదేశమునం దున్న నాడియందు విద్యామాహాత్మ్యముచేతను నిరంతరము అర్చిరాది మార్గచింతన చేతను ప్రసన్నుడైన హృదయమందున్న సర్వేశ్వరుడు చేతదీపమును పట్టుకొని ముందుపోగా నీతడు పోయి శిరఃకపాలమును భేదించి యానాడి సూర్యమండలమువరకు నుండును గాన దానిద్వారా నా

సూర్యరశ్ములచేత నూర్ధ్వముగా గొనిపోబడి సూర్యరశ్మి ననుసరించును ఆ పోవుటలో ప్రణవమను రథము నెక్కి మనస్సు సారథ్యము చేయుగా పోవునపుడు ఉభయవిభూతులును నూతన శోభను వహించును సముద్రము తన గాంభీర్యమునంతను వీడి క్రిందనున్న మన్నును మీదకు విసరివేసిన సంభ్రమ నృత్తమును జేసి ధ్వనిజేయును ఊర్ధ్వలోకములయందున్నవారందఱును కానుకలు చేతులయందుంచుకొని ఆకసమునం దంతటను పూర్ణకుంభములచే పూర్ణముగా చేసి ధూపములతోకూడ పుష్పవర్షమును వర్షించి ఈ ముక్తపురుషు డొకసారి బసచేసి పోవునా యను నాశచే నెదురెదురుగా మార్గమునందు విడుదుల నేర్పరతురు లోకము లన్నియు నదురునట్లు సముద్రఘోషము వలె వాద్యము లంతటను మ్రోయుగ మార్గస్థు లందఱును 'రండు, మా స్థానములను ప్రవేశించండి' అనుచు తమ తమ స్థానములను తమ యైశ్వర్యములను సమర్పింతురు కాంతిగల సుందరమైన నేత్రములు గల యాతివాహికుల భార్యలు 'ఈ స్థల మరాజకమై పడియుండదగునా? దీని నేలుకొను' డని మంగళాశాసనములను చేయుదురు మరుత్తులును వసువులును యీ ముక్తపురుషుడు త్వరపడి పోగా సర్వేశ్వరుడు మన కధీనమును గానించిన స్థలములను గడచిపోయినాడని యూరకుండక లోకాంతరములకు కూడ వెంబడించి వెళ్ళి యీతనికి వినబడునటుల స్తోత్రములను చేయుదురు, మిగిలినవారందఱును నమస్కరించుచుండగా గొప్ప సత్కారములతో గూడ పోవునపుడు ఛాందోగ్య, వాజసనేయ, కౌషీతకీ మొదలగు నుపనిషత్తులందు చెప్పుచున్న ప్రకారముగ ఆయా లోకాధిపతులగు నర్చిరాది పురుషులు ముందు నడచుచు మార్గమును చూపింపగా పోవుచుండును.

2

ఆ అర్చిరాదులలో ముందుగ అర్చిః పురుషుని సమీపించి యాతడు కొంతదూరము మార్గమునందు నడిపింపగా పిమ్మట అహః

పురుషుని, శుక్లపక్షాభిమానిని, ఉత్తరాయణాభిమానిని, సంవత్సరాభిమానిని, వాయువును సమీపించి వారు దారిని చూపింపగా సూర్యుని ప్రవేశించి, ఎదురుగా చూచుటకు శక్యము కానట్లు నిరవధికమైన తేజస్సుతో ఇతడు వేఱొక సూర్యుడో అనునట్లుగ వెళ్ళి ఆ మండలమును భేదించుకొని గ్రహ నక్షత్ర తారకలకు నిర్వాహకుడై యమృతస్వరూపుడై యుండు చంద్రుని సమీపించి యాతడు సత్కరింపగా పైగా పోయి యమానవుని సమీపించును. అతడు మార్గదర్శకుడై నడిపింపగా నందఱకు నాప్యాయనమును కలిగించువాడైన వరుణుడును, త్రైలోక్యపాలకుడైన దేవేంద్రుడును, దేవత లందఱకును నిర్వాహకుడైన ప్రజాపతియును నాదరించుచుండగా నాయా లోకముల కేగును. పిమ్మట వారి లోకములనుగూడ దాటి బ్రహ్మాండమునున్ను, దశోత్తరవిస్తృతమైన ఆవరణసప్తకమును, మూలప్రకృతిని్ని దాటిపోవుచుండును. పూర్వము సంసారిగా నుండు దినములలో పుత్రదారాదిమయమైన పాశములచే గట్టబడి, చివఱిదశలో యమదూతలచే లాగబడి, అంధకారావృతమై నీరును, నీడను లేని లోకమున విననంతనే వణకిపోవలసిన క్రూరమైన మార్గమునందు శునకములు తొడలయందు కఱచుచుండగా యమదూతల శక్తి శంఖు తోమర బాణ శూలాది ఆయుధములచే బాధపడి, వ్యాఘ్రముల వంటి రాక్షసుల నోళ్ళ కాహారమై, శరీరమంతయును రక్తము, చీమును కారుచుండగా, వానినే ఆకలి దాహ శాంతులకై త్రాగుచు, ముక్కు, ముఖము, దౌడలు పళ్లు చితికిపోయి, చేతులును, కాళ్లును ఊడిపోవునటుల ఈడ్వబడి మొఱపెట్టుకొనుచు పోయిన దుఃఖమంతయు పోవునట్లుగ, సుఖోత్తరమైన యీ యర్చిరాది మార్గమున నడుగిడినది మొదలుగ చూచినవా రందఱును సత్కరించుచుండ శీఘ్రగమనమున పోవుచుండును. ఇంతకు పూర్వము శబ్దస్పర్శాదు లనబడుచున్న సింహవ్యాఘ్రాదులకు దప్పి సంసార మనబడు పెద్ద తుప్పలో

నుండి బయటపడి తాపత్రయము లనబడు కారుచిచ్చునందు పడిన క్లేశమంతయు తీరునట్లు ఇప్పుడు వైతరిణికి ప్రతికోటియగు విరజానదిని సమీపించును. వాసనారేణ్వవకుంఠితమై, మేఘావృతమైన సూర్య మండలము వలెను, రాహుగ్రస్త చంద్రమండలమువలెను, బురదలో పడిన మాణిక్యమువలెను నున్న నీ ముక్తుడు విరజానది నీటియొక్క స్పర్శచేతమాత్రమే యా సూక్ష్మశరీరమునుగూడ బాసి యనేక వేల సూర్యులు చేరి యుదయించినట్లు కంటితో చూడ శక్యముగాని ప్రకా రముగ నిరవధిక తేజస్సు కలవాడగును. నాలుగు భుజములు కల వాడై, శంఖ చక్ర గదాధరుడై విరజా నదీతీరమున నీతని రాకకై వేచియున్న అమానవుని సమీపించును. ఆ యమానవు డీతనిని తన శ్రీహస్తముతో స్పృశించగా లావణ్య సౌందర్యాది కల్యాణగుణముల కాకరమై శుద్ధ సత్త్వమయమై, భగవదనుభవైక పరికరమగు శరీర మును ధరించును. ఇంద్రాది పదవులవలె కర్మసాధ్యమును నశ్వరమును గుణత్రయాత్మకమును నై యుండక భగవత్ప్రీతిసాధ్యమై నిత్యమై శుద్ధ సత్త్వాత్మకమై ఆనందమున కంతములేనిదై జ్ఞానమును కలుగ జేయునట్టియు, సనకాదులయొక్క మనస్సునకుగూడ గోచరము కాని దియు, భగవదానుకూల్యమే భోగముగా గల నిత్యసూరులచే సాం ద్రమై, వారిచేతనుగూడ పరిచ్ఛేదింప శక్యముకాని పరిణామమును, ఐశ్వర్యమును, స్వభావమును కలదైన దివ్యదేశమును సందర్శించి నమస్కరించును. అనుగమించు అమానవపురుషుడు గావించిన శంఖ కాహళ భేరీ ధ్వనులను విని యిచ్చట నుండువారందఱును పరుగెత్తు వారుగను, పడుచు లేచుచు నుండువారుగను, సంతోషించి యాల కించువారుగను, ఎచ్చట నెచ్చట యని వెతుకువారును, కంటికి భోగ్యమైన దృశ్యమును చూచితిమి చూచితిమని పెద్ద యారవార మును చేయుచు సంఘుసంఘములుగా బయలుదేరి తన కభిముఖముగా

వేంచేయుచున్న నిత్యముక్తులయొక్క యానందకలకలమును గాంచి యనుభవించుచు పెద్ద ప్రీతితో గూడ పోవుచుండును. భగవద్భుక్త శేషములగు దివ్యమాల్యములను, దివ్యాంజనమును, దివ్యచూర్ణమును, దివ్యవస్త్రములను, దివ్యాభరణములు మున్నగువానిని ధరించి, అయిదు వందల దివ్యాప్సరసలున్ను, నిత్యసూరులున్ను యెదురుగా వచ్చి బ్రహ్మాలంకారముచే నీతని యలంకరింతురు. ఈ యలంకారములతో నొప్పుచున్న ముక్తుని యిచ్చటివారు "ఆహా! ఈ యాభరణముల యొక్క యలంకార మేమి? ఆ బట్టకట్టే మేమి? ఆ నూతనమైన శోభ మనకు తలంప తగిన స్వభావము కలదా?" యని యాశ్చర్యముతో కొనియాడుచుందురు. పిమ్మట ననేక వేల ధ్వజములచేతను, ముత్యముల సరములచేతను, మేలుకట్లచేతను నలంకరించబడినదై, దివ్యస్త్రీలచే చుట్టువారు కొనబడినదై, భగవంతుని సంకల్పముచే కల్పింపబడినదైన యొక దివ్యవిమానమును గరుడాళ్వారు తీసికొని వత్తురు. దానియందీతని నెక్కించుకొని స్తోత్రమును జేయును. తిల్యకాంతార మువఱకు వెళ్ళగనే నానావిధమైన ఉపహారములను ధరించుకొని వేలుగ కొందరప్సరసలు ఎదురుగ వచ్చి స్తోత్రముచేసి సత్కరింతురు. తరువాత తిల్యగంధము బ్రహ్మగంధము మొదలైన యప్రాకృతమైన గంధముల నాఘ్రాణించుచు సర్వగంధుడై ధ్వజపతాకాదులచే నలంకరింపబడిన దివ్యగోపురమును సమీపించును. ద్వారములను గాచెడు పెద్దలు "మీరు వైకుంఠనాథుని దాసులైరి. కావున మీరు మావారే మా యధికారములందు ప్రవేశించుడు" అనుచు గొప్ప యాదరముతో సత్కరింతురు. అంత నీ చేతనుడు అట్టి జనులచే నిండిన యా ద్వారమును దాటి మనోనేత్రముల నతి ప్రయత్నముతో మరలించుకొని 'అయోధ్య' యనియు 'అపరాజిత' యనియు జెప్పబడుచున్న శ్రీ వైకుంఠ మనెడు దివ్యనగరమును ప్రవేశించి నమస్కరించును. వైకుంఠమునందలి కైంకర్యనిష్ఠులను గుణనిష్ఠులున్ను

"సముద్రజలము సహ్యాపర్వతమునందెక్కి తరంగించునట్లు సంసారము నందున్న నీతడు ఈదేశమునకు వచ్చునట్లు లభించినదే" యని యాశ్చర్యమును పొందినవారై కొనియాడుదురు. పిమ్మట ప్రత్యేక ప్రాసాదములు గల గరుడాళ్వార్లు, విష్వక్సేనులు మొదలగువారు తమ తమ గృహములకు తీసికొనివెళ్ళి, వీని నొక యున్నతాసనమునం దుంచి తమరు భూమియందు కూచొని తమ భార్యలు నీరుపోయగా శ్రీపాదములను కడిగి తమ భార్యలకు వీరి ప్రభావమును జెప్పి సత్కరించవలసినరీతిగా సత్కరింతురు. తరువాత శ్రీ శఠకోపమును శ్రీ చూర్ణములను పూర్ణకుంభములను మంగళదీపములనున్ను ధరించుకొని దేశాంతరగతుడై వచ్చిన పుత్రుని జూచిన తల్లులవలె చల్లని ముఖములు గల యువతులు వచ్చి యెదుర్కొనగా పెద్ద వీధిమార్గమున లోపల ప్రవేశించి దివ్యమైన ఆవరణ శతసహస్రములచే నావృతమై మేలిమి బంగారముచే చేయబడిన కోయిలను సమీపించి "శ్రీ వైకుంఠాయ దివ్యవిమానాయ నమః" యని దండముపెట్టును. ఒక మడికట్టు వర్షము పడినట్లు తన రాకచే చిగిర్చి పుష్పించిన సురపొన్న వృక్షము యొక్క నానావిధవర్ణములును గంధములును గల అప్రాకృతపుష్పములచే సాంద్రమై మకరందమును ప్రవహించుచుచున్న కల్పవృక్షముల తోటలతోను నానావిధములైన పుష్పములతోను, నానావిధ రత్నములతోను నేర్పఱచబడిన లీలామంటపములచేతను, ఆశ్చర్యజనకములైన క్రీడాపర్వతములచేతను, శ్రీ వైకుంఠనాథునకును పిరాట్టిమారులకును లీలాపరికరములై చెవులు గింగురుమనునట్లుగా భోగ్యములైన పలుకులు గల చిలుకలు, గోరువంకలు, నెమళ్ళు, కోకిలలు మొదలగువానిచే వ్యాకులములై మాణిక్యములు, ముత్యములు, పగడములు మొదలగువానిచే నేర్పరుపబడిన మెట్లు కలదియు, నిత్యముక్తులయొక్క హృదయములవలె చల్లనై స్వచ్ఛమై యమృతరసమయములైన జలములచే నిండినదై, నానావిధములైన పక్షిసంఘ

ములచే వ్యాప్తమై త్రుళ్ళి యంతటను స్రవించుచున్న మకరంద ప్రవాహముకలదై, సుందరస్త్రీలయొక్క ముఖములకును, నేత్రముల కును సదృశమైన తామరలు ఎఱ్ఱకలువలు మొదలైన అప్రాకృత పుష్పములుగల సముద్రమువలె దీర్ఘమైన తటాకములచేతను, నానా విధపుష్పపర్యంకముల చేతను పుష్పములయందవగాహించి మకరంద ప్రవాహమున మునిగి పాటలచే ననుమానింపవలసిన దైవభృంగముల యొక్క దివ్యగాంధర్వములచేతను, సమీపించినవారిని మైమరపించు చున్న దివ్యోద్యాన శతసహస్రములచేతను చుట్టువారు కొనబడి, నాన రత్నములచే నేర్పఱపబడిన స్థలములుకలదై, యనేకవేల రత్న స్తంభములచే నలంకృతమై, యుభయవిభూతులందున్నవారును ఒక మూల నిమిడిపోవునంత వైశాల్యము కలదై, తామరపువ్వులు, ఎఱ్ఱ కలువలు, చందనము, అగరు, కర్పూరము మొదలైనవానిని కలుపు కొని వచ్చుచున్న మందమారుతముచే సేవింపబడుచున్నదై, నిరతి శయానందమయమై విరాజిల్లుచున్న తిరుమామణి మంటపమును సమీపించును "ఆనందమయాయ మణిమంటప రత్నాయ నమః" యని దానికి నమస్కరించును అపరిచ్ఛిన్నమైన రసస్వరూపుడగు భగవంతుని నెల్లప్పు డనురాగించుటచే బాల్యమును పొంది వైకుంఠ నాథునితో సామ్యమును పొందినవారై తదనుభవముచే నుత్పన్నమైన సంతోషాధిక్యమును లోన నిముడ్చుకొనజాలక బైటకు త్రోవబెట్టి నట్లు సామగానము చేయువారును, అట్టి యానంద ప్రవాహమునందు కొట్టుకొనిపోకుండగ సౌశీల్య మనెడు నవలంబన స్తంభమును నాటు వారును, అచట వేంచేసియున్న తమ యాచార్యులను గూర్చి "ఆచార్యా! ఆభరణములచే గలిగిన తేజముతో విరాజిల్లుచు పుండరీకదళామలాయతేక్షణుడగు నుపకారకుడైన శ్రియఃపతిని కన బరచితిరిగదా" యనువారును, "సమీపించితిని సంతోషించి కైంకర్యమును జేసి నీపాదములను పొందితిని మా స్వామీ! ఇదియే

యుంకను కానలెను" అను వారును, "నా నీచత్వమును చూడక నా మనస్సునందు కలసినవాని సౌశీల్యమును నే నెట్లు చెప్పవలెనో యెఱుంగను. ఏమని చెప్పుదును ? మీరే చెప్పుడు" అనువారును, "నమో నారాయణాయ" అనువారును, విచ్ఛేదము లేకుండ జెప్పదగిన పెరియతిరుమంత్రము ననుసంధించువారును, ఆత్మసమర్పణము చేయువారును, "ప్రబలమైన పాపములు గల నన్ను చీల్చివేయుచున్న గుణములు కలవాడా" యని శరహతులవలె శ్రమపడువారును. దాస్యరస మున్మస్తకమై "నమః, నమః" యని చెప్పువారును నగుచుందురు. ఈప్రకారముగ ప్రళయసముద్రమం దల్లాడువారువలె ఆనందసముద్రమం దల్లాడి నిత్యముక్తులు చెప్పుచున్న చెవులకు భోగ్యములై ఋజువులైన శబ్దములను వినుటచేత ఇంతకు పూర్వము సంసారమున క్రూరమైన మాటలు గలవారి కఠినమైన మాటలను వినిన కష్టము తీరునట్లుగా చెవి కాహారమును పెట్టుకొనుచు పోయి దివ్యాస్థానమును సమీపింతురు. ఆ మహాసభయొక్క మధ్యను తమ కిరీటములయందు తమ కసాధారణములగు దివ్యాయుధ చిహ్నాలను ధరించి జోడించిన చేతులతో నున్న యస్త్రశస్త్రము లనెడి పేరులు గలవారై యున్న దివ్యపురుషులును, తమయొక్క సంకల్పముచే సృష్టి స్థితి సంహారములు చేయగల సేన ముదలియార్ (విష్వక్సేనులు) మొదలైన దివ్యపురుషులను మర్యాదను తప్పక క్రమముగ సేవించి యుందురు.

3

ఉభయవిభూతులును చిత్తరువులుగా నేర్పఱచబడి సర్వాశ్చర్యకరమైన శిల్పములు గల శ్లాఘ్యమైన సింహాసన మొకటి యుండును. దానిపై పన్నెండు రేకులై నానాశక్తిమయమైన దివ్యకమల మొకటి యుండును. దాని దివ్యకర్ణికయందు పుష్పసమూహముచేత విచిత్ర

మైన దివ్యయోగపర్యంక మొందుండును. దానిపైన యనేక వేల చంద్రులను కరగించి పోసినట్టువలె చల్లని కాంతిగలదైన తిరుమేని గలవాడై కల్యాణగుణముల కంతము లేకపోవుటచేతను సర్వవిధ కైంకర్యముల యందును పూనుకొన్నవాడై, కైంకర్యపరు లందఱకు నుపమానమై యుండుటచేతను అనంతు డనియు, శేషు డనియు తిరునామముగల ఆదిశేషు డమరియుండును. ఆయనకు భగవదను భవమును వెలిబుచ్చుట కనేకమైన నోళ్ళను తలలును గలవు. ఆయన విజ్ఞాన బలములకును శైత్య మార్దవ సౌరభ్యాది గుణములకును పాత్రమైనవారు. అట్టి తిరువనన్తాళ్వా ననబడు పడకయందు వెండి కొండ శిఖరమందు అనేక వేల సూర్యులు చేరి యుదయించినట్లువలె నున్న ఫణామండలములయందలి జ్యోతిర్మండలముయొక్క మధ్యను, ప్రపంచమున కధిపతినికూడ తన పూర్తి చేతనే పూర్ణునిగా జేయ దగిన పూర్తిని, పరిమళమునకుగూడ పరిమళము నొసంగు సుందర మైన కేశపాశమును, పుండరీకాక్షునికూడ తనకు విధేయుడై తన సౌందర్యమున నుక్కిరిబిక్కిరిచేసి తనయందు మగ్నుని చేయదగిన సౌందర్యమును కాన్తియును గల విశాలమైన నేత్రములను, భోగమున కపశ్యాపేక్షితమైన యలంకారములవలె బాల్యయౌవనముల మధ్య యందున్న యౌవనమును, నోటితో చెప్పినంతమాత్రముచేతనే కంది పోవునంత సౌకుమార్యమును గల చల్లని పద్మవాసినియగు లక్ష్మీదేవి యందు మిగిలిన దేవులయందువలె శాస్త్రము ననుసరించి ప్రవర్తించ నీయని భోగ్యతాప్రకర్షను కలిగియుండి, భోగారంభక్రీడయందే భగ వంతుని విశ్వరూపమును సంకోచింపజేయు మహిమకలదియై, దివ్య పరిజనులను ఆయా యవస్థల కనురూపముగ దివ్యపరిచర్యలయందు నియోగించుచున్నదియై సమస్తాత్మలకును నెప్పుడును సమానముగ నాశ్రయణీయమై శీల రూప గుణ విలాసాదులచేత భగవంతునకు తగి యున్న పెరియపిరాట్టిమారు (లక్ష్మీదేవి) కుడిప్రక్కయందు వేంచేసి

యుండగా, ఆమెను మించిన క్షమా దయాదిగుణములను నోటితో చెప్ప శక్యముగాని సౌందర్యమున్ను గలవారై యా లక్ష్మీదేవికి నీడవలె నుండు మిగిలిన యిద్దరు నాయ్చ్చిమారులును ఎడమప్రక్క యందు సేవించి యుండగా, వీరికి మధ్యను మూడు మెరుపు తీగలతో కూడి తామరలను పూచినదైన యొక నల్లని మేఘము వెండికొండపై కబళీకరించినట్లుగా నవగాహించినట్లు తిరుముఖమండల కాంతిప్రవాహమూర్ధ్వముఖముగా ప్రవహించినదో యనునట్లుండి ఉభయవిభూతులకును నిర్వాహకు డనెడు యంశమును సూచింపదగినదై తన కాంతిచే నితర కాంతుల నన్నింటిని మూసివేయుచున్న పరమపదనాథుని దీర్ఘమైన కిరీటమునున్ను, చూచువారి నేత్రములను, మనస్సును చీకటి క్రమ్మునట్లుగా చేయు నల్లని యుంగరములుగా జుట్టుకొనినట్టియు, అష్టమిచంద్రునినుండి యమృతధార పడుచున్నటులవలె ఫాలభాగమున ధరించిన పుండ్రము నొకతరి కప్పుచు నొకతరి విప్పుచు చలించుచున్న వికసించినపుష్పములుగల చల్లనైన తులసి పరిమళముగల నల్లని చల్లని పొడవైన కుంతలములును, సౌకుమార్యాతిశయముచే చిరిచెమటను చెమర్చినటుల యాశపడినవారిని బంధించుస్థానమనదగిన ఫాలభాగమును, వికసించి నల్లనైయున్న రెండు తామర పుష్పములను మదముచే నణచియాడుచున్న రెండు తుమ్మెద పంక్తులవలెనుండు శార్ఙ్గమను ధనువువలె వంగియున్న సుందరమైన కనుబొమలును, సంశ్లేషించిన వారికి రెండు మృత్యువులై మిగిలినవారిని తల్లివలె రక్షించునవియై చేతనులపట్ల వాత్సల్యాతిశయముచేతను పిరాట్టి నిరంతరకటాక్షముచేతను ఉభయవిభూత్యైశ్వర్యముచేత నెట్టినె 'పతిం విశ్వస్య, అను ప్రమాణ మవసరము లేకయే నతడు సమస్త లోకముల నేలుచున్న యరవిందలోచను డనునట్లు సర్వేశ్వరత్వ చిహ్నమై వేరొక సౌందర్యానుభవమునకు వెళ్ళనీయక తనకే యనన్యార్హ మగునట్లు చేయుచు త్రిపాద్విభూతినికూడ తనకు స్వాధీన

-మగునట్లు చేయునట్టియు పరస్పరము స్పర్థకలవగుటచే త్రుళ్ళిపడు చున్న మత్స్యద్వంద్వములవలె మనోహరములై దూతకృత్యములను చేయు నేత్రములును, ఉన్నతమైన కల్పవృక్షముయొక్క లతమో చిగురో యని సందేహమును బుట్టించు సుందరమైన ముక్కును, దాని యొక్క చిగుళ్ళుదయించుచున్నట్లున్న దివ్యగండస్థలమున్ను దాని యొక్క నూతనమైన పుష్పములో యనునట్లున్న, ఆణిముత్యముల కాంతి వ్యాపించునట్లున్న పూర్ణచంద్రుడు పరిపూర్ణమగు వెన్నెలను ప్రసరింపజేయునట్లు నున్న దంతకాంతిని ప్రసరించు మందహాసమున్ను, సౌందర్యమున కాకరమై పగడమువలె స్నిగ్ధమై దానినుండి బయలు వెడలు మాటలను వినవలెనను ఆసక్తినికూడ పుట్టనీయక దానిని చూచినంతనే మనస్సునుకూడ హరించునట్టి చాటుభాషణముల కాకరమైన దివ్యాధరమున్ను, అత్యుజ్వలమై ప్రీత్యతిశయముచే పుట్టు శిరఃకంపముచే చలించి దిగంతములకు వ్యాపించు కాంతులను వెద జల్లుచున్న మణిఖచితములగు మకరకుండలములును, సకలకళాపరి పూర్ణమై సర్వాహ్లాదకరమై కళంకరహితమైయున్న చంద్రమండల మును, అప్పుడు వికసించిన యెఱ్ఱతామరపుష్పములను అధఃకరించి చూచినవారిని వ్యామోహింపచేయుచు తన కాంతియే తన కాభర ణముగా గల సుందరమగు ముఖమును, దేవిమారులయొక్క హస్తా భరణములచేతను, ముద్రితమై శంఖముతో సమానమైన కంఠమును, దృఢమై ఉభయవిభూతులను రక్షించదగినవై తన కుభయవిభూతు లను స్వాధీనపరచు దివ్యాస్త్రములచే పుష్పించినవో యనునట్లున్న విలక్షణమైన భుజములను, శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి కంతఃపురమై నిత్యము ననుభవించుచున్నను క్షణవిశ్లేషమునుగూడ సహింపలేనంతటి వ్యా మోహమును బుట్టించునదై, వనమాలా విరాజితమై, అమూల్యమను మణిహార మౌక్తికహార కౌస్తుభాదుల కాకరమై ప్రకాశించుచున్న వక్షఃస్థలమును, దివ్యమంగళవిగ్రహమున కలంకారమై సౌందర్య

ప్రవాహామున కడ్డు గట్టుకట్టిరో యనునట్లున్న తెల్లని యజ్ఞోపవీత
మును, నిత్యముక్తులయొక్క హృదయములయందు సౌందర్యమును
గంతులిడ జేయుచున్న ఉదరబంధమును, సౌందర్యసాగరము ఇరుకు
ప్రదేశమున పడి సుడితిరుగునట్లు మనస్సును నేత్రములను సుడిలో
పడవేయుచున్న నాభియు, పాంచజన్యము, చక్రము చంద్రసూర్యు
లుగా దలంచి వికసించుచును ముకుళించుచునున్న బ్రహ్మకు స్థానమైన
నాభికమలమును, సంధ్యారాగముచేత రంజితమైన ఆకాశమువలె
నున్న నడుమునకు శోభనుకలుగజేయుచున్నదై నడుము పూచినదో
యనునట్లున్న పీతాంబరమును, అరటిస్తంభములవలెనున్న గంభీర
మైన తొడలును, తామరకాడవలె గగుర్పాటుగల పిక్కలును,
శంఖ చక్ర కల్పక ధ్వజారవిందాంకుశ వజ్రరేఖలచే చిహ్నితములై
నాయ్చ్చిమారులుకూడ కందునోయను సందేహముతో స్పృశించవల
సిన మిక్కిలి మృదువైన పాదములును,లావణ్యసాగరముయొక్క తరం
గములో యనునట్లున్న వ్రేళ్ళున్ను వానియందనేక చంద్రు లుద
యించెనో యనునట్లున్న నఖములును వజ్రములనుగూడ కరగించు
నదియై స్త్రీలను మర్యాదలను మీరజేయునదియై చూచినంతనే
తాపము నుపశమింప జేయునదియై నల్లనై చల్లనై నిత్యసూరుల
యొక్కయు మనోనేత్రముల నాకర్షించునట్టియు, భక్తులకు జీవనౌష
ధమై, చాతుర్యమునకు నిలయమై, మనోరథముల కవిషయమై,
వేదాంతవాక్యములకు సర్వస్వమై, దివ్యాత్మస్వరూపమునకు ప్రకాశ
కమై, ఆయుధాభరణ తేజఃప్రవాహమునం దూహించి గ్రహించవలసిన
దైవ దివ్యమంగళవిగ్రహమును, సదా చూచుచుండు నిత్యసూరుల
చూపునుగూడ సహింపజాలని సౌకుమార్యమునుకలదై శ్రీవైకుంఠము
నంత నొక్కరీతిగ పరిమళింపజేయుచు కటాక్షామృతవర్షముచే నిత్య
ముక్త దివ్యగోష్ఠిని పల్లవితకుసుమితముగా నొనర్చుచు ఉభయవిభూతు
లనుగూడ నాసనబలముచేత జయించి వేంచేసియున్న యీ వై

నాథుని సేవించున దెపుడో యనెడు ముక్తుని యార్తి తీరునటులగా కనులార సేవించి 'సమస్తపరివారాయ శ్రీమతే నారాయణాయ నమః' అని సాష్టాంగప్రణామము నాచరించి ఆనందపరవశుడై పడుచు లేచుచు, కూర్చుండుచు పరుగిడుచు నిరతిశయప్రీతితో నేగి పాదపీఠమునం దడుగుపెట్టి దివ్యసింహాసనము నధిరోహించును. అంత నా సర్వేశ్వరుడు చంద్రుని జూచిన సంద్రమువలె నుప్పొంగి తన నెడబాసి చాలదినములు భూమియందు పడియున్న కష్టము తీరునటుల తన తొడయందు భరతుని కూర్చుండబెట్టుకొనిన ట్లీతని నెత్తి యొడియందుంచుకొని అక్రూరుని కౌగలించుకొనినట్లు కౌగలించుకొనును. అంత ముక్తేశ్వరుల కీవిధముగ సంభాషణ జరుగును.

శ్రియఃపతి — నాయనా! నీ వెవరవు?

ముక్తుడు — నేను నీకు శరీరమువలె ఆధేయమై, విధేయమై, ధార్యమై, శేషమైయున్న రాజకుమారుడను.

శ్రియఃపతి — నీ వింతకాల మేమి జేసితివి?

ముక్తుడు — భోగలాలసుడనై, ఇంద్రియారాముడనై ఆనందసాగరాంతర్నిమగ్నుడనై యుంటిని.

శ్రియఃపతి — నీకు దానిచే లభించిన ఫల మేమి?

ముక్తుడు — ఘోరమై క్రూరమైన నరకములయందు పడరాని క్లేశములన్నిటి ననుభవించితిని.

శ్రియఃపతి — పిమ్మట నేమిచేసితివి?

ముక్తుడు — ఇదిగో, నీదరి జేరితినిగదా!

శ్రియఃపతి — దీని కేమి యుపాయము నవలంబించితివి ?

ముక్తుడు — పుణ్యస్వరూపుడవగు నిన్నే.

శ్రియఃపతి — నన్ను సమీపించి నీవు పొందిన ప్రయోజన మేమి ?

ముక్తుడు — నాయొక్క క్రూరమైన పాపములను పోగొట్టుకొంటిని.
ఆనందమున కంతములేని యీ దేశమునందు వర్తించితిని.

అని విన్నవించగనే

శ్రియఃపతి — బాబూ! క్రూరమైన లోకములయందు చాలకాలము తల్లడించితివే. అనేకజన్మలయం దనేక దుఃఖముల ననుభవించితివే. అయ్యో! అవి యన్నియు నిస్సారములని నిశ్చయించి "శ్రీమన్నారాయణ చరణౌ శరణం ప్రపద్యే" యనినతోడనే మేము నీకడకు వచ్చి ముఖమును కనబరచలేకపోతిమే. తలను పైకెత్తి మే మున్న దేశమును లక్షించి యేడ్చుచు నమస్కరించుచు 'దయామయా! నన్ను పిలుచుకొను కాల మింకను సమీపించదా ? నిన్నిక యేనాడు వచ్చి కూడుదుమనని' నీవు బాధపడున ట్లాలసించితిమో! దానికి మన్నింపుము. ఆ కష్టము లన్నియు తీరునట్లుగా నీ వీనాడు మమ్ములను సమీపించితివి నీ తాపము లన్నియు తీరినవి. మా సృష్ట్యాది వ్యాపారము లన్నియు సఫలమైనవి. మా కలభ్యలాభమైనది. నీరాకచే నీ దేశము సనాథమైనది. ఈ నిత్య ముక్త గోష్ఠికి నీవు సమీపించి యౌజ్జ్వల్యము నాపాదించితివి. నాయనా! నడచివచ్చిన కాళ్లు నొచ్చినవా ? యని వందిమాగధులవలె స్తోత్రము చేసి మనోహరములగు చాటువాక్యములచే ముక్తపురుషుని చల్లబరచును. వ్యాధిని విడచి ఆరోగ్య స్నానమును చేయించిన పుత్రుని తండ్రి చూచునట్లు చూచి తూమును తెరచి నీటిని ప్రవహింపజేయునట్లు తన పుండరీకదళాయతేక్షణములనుండి కటాక్షామృతమును ప్రవహింపజేయును.

దారి పొడుగునను ముక్తపురుషుడు మనోరథించిన మనోరథముల నన్నింటిని సఫలపరచును. విడచి విడచి కౌగలించుకొనుచుండును. ఆహా! ఇది చిత్తమోహమా? భ్రమయా? యని గొప్ప వ్యామోహ మును చెంది పెరియపిరాట్టిమారులచేత కందించును. ఆమె కంస వధానంతరము కృష్ణుని జూచిన దేవకీదేవికివలెనే యుబ్బి ప్రవహించు చున్న స్తన్యముచేత వీనిశరీరమును తడుపుచు కౌగలించుకొనును. శ్రీ, నారాయణు లిరువురును తమ విభూత్యైశ్వర్యము నీతని కొసంగు దురు. అంత నీముక్తపురుషుడు భగవంతుని యొడినుండి దిగివచ్చి ముందున్న సౌందర్యము ననుభవించి తట్టుకొనజాలక ప్రక్కల కేగియు, వెనుక కేగియు సౌందర్యానుభవముచే చంచల చిత్తవృత్తి గలవాడై శిరమున నంజలి జోడించి యాశ్చర్యచకితహృదయుడై మరియొకదానియందు మనస్సు వెళ్ళక "ఆహా! హాహాహా! హాహాహా!" యని సామగాన మొనరించును. ఆహా! నా భాగ్యమేమి? శ్రియఃపతీ! నా తల్లితోకూడికొనియున్న నిన్ను ఈయప్రాకృత దివ్యదేశమున నీ స్వస్థానమున సేవించగలిగితిని నీ తిరువడినే యాశ్రయించితిని. నన్ను నీ పాదద్వంద్వములచెంత నుంచుకొనుము స్వామీ! యని ప్రీతితో నోరార నుతించును. శ్రీవైకుంఠనాథుడును చల్లని చూపు లతో కటాక్షించి మందహాసముతో సుకుమారమైన తన పాదద్వంద్వ ముల నీతని శిరస్సున కలంకరింపజేయును. ఈతనిని తన నిత్యకైంక ర్యమున నియోగించును. అంత నీ ముక్తపురుషుడు చరమదేహ ముతో తా నాశించిన సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందును సర్వేశ్వరుని సర్వవిధముల కైంకర్యములను చేయవలె ననెడి యభి నివేశాతిశయముచే ననేకదేహములను పరిగ్రహించి సమస్త శేష వృత్తులయందు నన్వయించుచు, అవసరము లేకున్నను ప్రీత్యతిశయ ముచే భగవంతుని రక్షణయందు వ్యసనముగల నిత్యసూరులతో

గూడియుండి భగవంతునకు నిత్య మంగళాశాసనమును గావించు చుండును. అమృతసాగరాంతర్నిమగ్నమైన సమస్తావయవములు గల వాడగుచు యావ దాత్మభావిగా నటనుండి ఉత్తరోత్తరానందమును పొందుచుండును.

